

แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก
และบริเวณพื้นที่ส่วนกลางในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียม
ย่านลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร

DESIGN RECOMMENDATIONS FOR IMPROVING THE ENVIRONMENT IN
ROOMS AND COMMON AREAS IN THE PETS FRIENDLY BUILDING
AT A CONDOMINIUM, IN LADPRAO, BANGKOK

ปราชญ์ชลี จันทรทอง
PRANCHALEE JUNTHONG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2564
KMITL-2021-AR-M-003-009

DESIGN RECOMMENDATIONS FOR IMPROVING THE ENVIRONMENT IN
ROOMS AND COMMON AREAS IN THE PETS FRIENDLY BUILDING
AT A CONDOMINIUM, IN LADPRAO, BANGKOK

PRANCHALEE JUNTHONG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ARCHITECTURE PROGRAM IN INTERIOR ARCHITECTURE
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LARDKRABANG

2021

KMITL-2021-AR-M-003-009

COPYRIGHT 2021

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลางในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียม ย่านลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร
นักศึกษา	นางสาวปราณูชลี จันทร์ทอง
รหัสประจำตัว	61602069
ปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
พ.ศ.	2564
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผศ.ดร.เบญจมาศ ภูอินทร์

บทคัดย่อ

สัตว์เลี้ยงเข้ามามีบทบาทในการใช้ชีวิตประจำวันมากขึ้น ทั้งในด้านการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ และในด้านของธุรกิจ จากประเด็นดังกล่าวทำให้มีคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์เพิ่มมากขึ้น งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมปัจจุบัน พฤติกรรม ปัญหา และสิ่งอำนวยความสะดวก 2) เพื่อศึกษา และเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลางในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว สำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท คือ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว มุ่งเน้นศึกษาในเรื่องการจัดพื้นที่ อุณหภูมิ การถ่ายเทอากาศ กลิ่น เสียง และสิ่งอำนวยความสะดวก

การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพผสมผสานปริมาณ เก็บข้อมูลโดยการสำรวจ สังเกต สภาพแวดล้อม พฤติกรรม และสิ่งอำนวยความสะดวก ค้นหาข้อมูลจากเว็บไซต์ สัมภาษณ์บุคลากร ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และผู้เชี่ยวชาญ ศึกษากรณีตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ข้อมูลเชิงคุณภาพถูกนำมาวิเคราะห์เนื้อหา สรุปประเด็นต่าง ๆ และเรียงลำดับความสำคัญ ข้อมูลเชิงปริมาณถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหาค่าความถี่ และร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า สภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง มีปัญหาที่ควรปรับปรุง เช่น วัสดุพื้น และผนังภายในห้องพัก ไม่เหมาะกับสัตว์เลี้ยง จุดขั้วสายบริเวณพื้นที่ส่วนกลางไม่รองรับการใช้งานของสุนัขขนาดเล็ก และแมว

คอนโดมิเนียมควรปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น ควรกันพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ ควรใช้วัสดุพื้นที่เหมาะสมสำหรับสุนัข เช่น ไวนิลหรือกระเบื้องยาง เพื่อลดโรคสะเก็บเคลื่อน และโรคสะเก็บเสื่อม และควรใช้วัสดุพื้นที่เหมาะสมสำหรับแมว เช่น กระเบื้องเคลือบ เพื่อลดรอยขีดข่วน นอกจากนี้ควรปรับอุณหภูมิที่ 27 องศา ติดตั้งพัดลมระบายอากาศในบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่ เพื่อการระบายอากาศ และลดกลิ่นไม่พึงประสงค์

จากสัตว์เลี้ยง และควรใช้กระจกสุญญากาศ เพื่อลดเสียงรบกวนทั้งภายใน และภายนอก และเพิ่มจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ เช่น ที่ให้น้ำ และที่เก็บมูลสัตว์

คำสำคัญ: สภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก พื้นที่ส่วนกลาง อาคารที่เลี้ยงสัตว์ คอนโดมิเนียม

Thesis	Design Recommendations for Improving the Environment in Rooms and Common Areas in the Pets Friendly Building at a Condominium, in Ladprao, Bangkok.
Student	Miss. Pranchalee Junthong
Student ID	61602069
Degree	Master of Architecture
Program	Interior Architecture
Year	2021
Thesis Advisor	Assistant Professor Benjamas Kutintara, Ph.D.

ABSTRACT

Animals have played important roles in daily lives, both in terms of standard of living and business trends, so the number of condominiums that allow pets has significantly increased. Objectives of this research were 1) to study current environments, problems, and facilities 2) to study and suggest design recommendations to improve room environments and common areas in the pets friendly building at a condominium, in Ladprao, for tenants who keep pets. There are 3 types of pets allowed in the area which are small dogs, medium-sized and large dogs, and cats. This research focused on (1) space management, (2) temperature, (3) ventilation, (4) smell, and (5) noise, and (6) facilities of condominium.

This research combined both qualitative and quantitative approaches. Data were collected by surveying of physical environments, behaviors, facilities, website data research, interviewing with tenants who raise pets and experts, and learning from case study. Research instruments included an environmental observation form, interview form, and questionnaire. Qualitative data were used to analyze and summarize contents, and prioritize importance of each aspect. Quantitative data were analyzed by using statistics program to study frequency and percentage.

The findings showed that improvements were required for renovating room environments and facilities, and common areas for pets such as floor and wall because such areas were not suitable for pets. A common pet waste area in common areas was also not suitable for small dogs and cats. Vacuum window should be used to minimize noise from both inside and outside the area. Service areas should be provided management for pets such as water and waste area.

The Condominium was required to improve room environments and facilities, and common areas for pets such as separating specific designate areas for pets and using suitable floor materials for dogs, such as vinyl or rubber tile to prevent patellar luxation and hip dysplasia in dogs, or floor materials for cats such as glazed tiles for scratch prevention. The area temperature should be set at 27 degree, and equipped with ventilation fans to ensure air circulation and reduce odor.

Keywords: Physical Environment, Facilities, Common Area, Pet-friendly Building, Condominium

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผศ.ดร.เบญจมาศ กุณอินทร์ เป็นอย่างยิ่ง ที่ให้ความอนุเคราะห์ และรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา คอยให้ความรู้ คำปรึกษา คอยชี้แนะแนวทาง ช่วยเหลือ และตรวจสอบข้อบกพร่องในการทำเล่มวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่คอยให้คำแนะนำ และชี้แนะแนวทางในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะอาจารย์ คณะสถาปัตยกรรมภายในทุกท่าน ที่ให้ความรู้ และให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่สามารถนำมาปรับใช้กับการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณคุณณพจักร สนิธเณร หัวหน้านิติบุคคลแฮปปี้คอนโด ลาดพร้าว 101 อาคาร เซาท์ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลสถานที่ และให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ รวมถึงเจ้าหน้าที่นิติบุคคล อาคารเซาท์ทุกท่านที่คอยให้ข้อมูล สัมภาษณ์ และคอยให้ความช่วยเหลือ นอกจากนี้ขอขอบคุณผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ และทำแบบสอบถาม ถ่ายภาพ และส่งข้อมูลมาให้

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญด้านสัตว์เลี้ยง และการออกแบบสำหรับสัตว์เลี้ยงทุกท่านที่ให้ สัมภาษณ์ และให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณรุ่นพี่ และเพื่อนในภาคทุกคนที่คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำ รวมถึงบิดา มารดาที่คอยให้การช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอให้คุณประโยชน์ และคุณงามความดีที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มอบให้แก่ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือ และมีส่วนในการทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ

ปราณชลี จันทรทอง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	XII
สารบัญรูปภาพ.....	XVI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.5 ขั้นตอนการวิจัย.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
1.7 คำจำกัดความของงานวิจัย.....	9
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	10
2.1 การเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมต่อสัตว์เลี้ยง.....	10
2.1.1 ปัญหาจากสัตว์เลี้ยง.....	10
2.1.2 การขึ้นทะเบียนสัตว์เลี้ยงในประเทศไทย.....	11
2.1.3 ความคิดเห็นของคนในสังคมที่มีต่อสัตว์เลี้ยง.....	11
2.1.4 การเลี้ยงสัตว์ในที่อยู่อาศัย.....	11
2.1.5 สัตว์เลี้ยง.....	12
2.1.6 ประเภทสัตว์เลี้ยงที่คอนโดมิเนียมอนุญาตให้เลี้ยง.....	12
2.2 คอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์.....	13
2.3 มาตรฐานการออกแบบสำหรับคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์.....	14
2.4 อุณหภูมิ และการระบายอากาศสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในคอนโดมิเนียม.....	15
2.5 กลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยง.....	15
2.6 เสียงรบกวนภายนอก.....	16

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.7 แนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลาง สำหรับสัตว์เลี้ยง และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	16
2.7.1 พื้นที่สำหรับเลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียม.....	17
2.7.1.1 ที่อยู่อาศัยของสัตว์เลี้ยง.....	16
2.7.1.2 การตกแต่ง.....	17
2.7.2 พื้นที่สำหรับเลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมเพิ่มเติม.....	17
2.7.3 วัสดุที่เหมาะสมเหมาะสม และไม่เหมาะสมกับสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	17
2.7.3.1 วัสดุที่เหมาะสม.....	18
2.7.3.2 วัสดุที่ไม่เหมาะสม.....	19
2.7.4 วิธีแก้ไขเรื่องอุณหภูมิ และการระบายอากาศที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง ภายในคอนโดมิเนียม.....	19
2.7.5 วิธีการกำจัดกลิ่นไม่พึงประสงค์ของสัตว์เลี้ยง.....	20
2.7.6 วิธีแก้ไขปัญหาเรื่องเสียงรบกวนจากภายใน และภายนอกห้องพัก.....	20
2.7.7 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	22
2.7.7.1 สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง.....	22
2.7.7.2 อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเลี้ยงสัตว์.....	24
2.7.7.3 อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับแมวโดยเฉพาะ.....	24
2.7.9 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เพิ่มเติม.....	27
2.8 การประเมินหลังการเข้าใช้งาน (POE).....	27
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
2.9.1 กรอบแนวคิด ทฤษฎี ตัวแปร และปัจจัยที่ใช้ในการวิจัย.....	28
2.9.2 การเลือกเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
2.9.3 การเลือกวิธีการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง และประเด็นที่ศึกษา.....	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
3.1 วิธีการวิจัย.....	34
3.1.1 สํารวจ และค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต.....	37

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.1.2 สังเกต วิเคราะห์ภาพถ่าย และถ่ายภาพลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพในปัจจุบันของห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว.....	37
3.1.3 สังเกตพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว	38
3.1.4 สัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์.....	38
3.1.5 สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ และบุคลากรในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์.....	39
3.1.6 ศึกษากรณีตัวอย่างเกี่ยวกับสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยงจากเว็บไซต์.....	39
3.1.7 แจกแบบสอบถามเกี่ยวกับต้องการของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว.....	39
3.1.8 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท.....	40
3.2 ประชากร กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกรณีตัวอย่าง.....	41
3.2.1 ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์.....	41
3.2.2 เจ้าหน้าที่ และบุคลากรภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์.....	41
3.2.3 กรณีตัวอย่างสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยง.....	41
3.2.3.1 คอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์.....	42
3.2.3.2 โรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	42
3.2.3.3 คาเฟ่สัตว์เลี้ยง.....	42
3.2.3.4 ห้างสรรพสินค้าหรือคอมมูนิตี้ ที่ให้นาสัตว์เลี้ยงเข้าไปได้.....	43
3.2.3.5 สวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	43
3.2.4 ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง และการออกแบบพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง.....	44
3.3 เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	44
3.3.1 แบบสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์.....	45

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.3.2	แบบสังเกตพฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	45
3.3.3	แบบสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์.....	45
3.3.4	แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หรือบุคลากร ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์.....	46
3.3.5	แบบสอบถามความต้องการของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมิเนียม ย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์.....	46
3.3.6	แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท.....	47
3.4	ปัจจัย และตัวแปรที่ทำการศึกษา.....	47
3.5	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
3.5.1	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	59
3.5.2	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ.....	61
3.5.3	การตรวจสอบสามเส้า.....	61
บทที่ 4	ผลการวิจัย.....	63
4.1	ข้อมูลทั่วไปของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์.....	63
4.1.1	ความเป็นมา และข้อมูลทั่วไปของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์.....	63
4.1.2	การเข้าถึงคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์.....	65
4.1.3	ผลกระทบของมลภาวะ แดด และลมต่อคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์.....	66
4.1.4	ลักษณะพื้นที่ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์.....	67
4.2	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกลุ่มตัวอย่าง.....	68
4.2.1	ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรภายในอาคารเซาท์ คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว.....	68

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.2.2 ข้อมูลผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ภายในอาคารเช่า คอนโดมิเนียม ย่านลาดพร้าวที่ให้ความร่วมมือ.....	68
4.2.3. ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ.....	69
4.2.4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	70
4.3 ลักษณะสภาพแวดล้อมปัจจุบัน พฤติกรรม ปัญหาและสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในคอนโดมิเนียมย่าน ลาดพร้าวอาคารเช่า.....	72
4.4 ลักษณะของสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยงกรณีตัวอย่าง.....	133
4.5 แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับ สัตว์เลี้ยง.....	151
บทที่ 5 อภิปรายผลการวิจัย.....	165
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	165
5.1.1 ลักษณะสภาพแวดล้อมปัจจุบัน พฤติกรรม ปัญหาและสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในคอนโดมิเนียม ย่านลาดพร้าว อาคารเช่า.....	166
5.1.2 ลักษณะแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง.....	168
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	170
5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	173
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางคอนโดมิเนียม ย่านลาดพร้าว.....	173
5.3.2 ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	183
บรรณานุกรม.....	184
ภาคผนวก.....	189
ภาคผนวก ก.....	190
ภาคผนวก ข.....	196
ภาคผนวก ค.....	199

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ง.....	206
ภาคผนวก จ.....	213
ภาคผนวก ฉ.....	221
ภาคผนวก ช.....	227
ภาคผนวก ซ.....	232
ภาคผนวก ฌ.....	242
ภาคผนวก ฎ.....	247
ภาคผนวก ฏ.....	266
ภาคผนวก ฌ.....	281
ภาคผนวก ด.....	285
ภาคผนวก ต.....	288
ภาคผนวก ถ.....	301
ภาคผนวก ท.....	314
ประวัติผู้เขียน.....	318

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ขั้นตอนของการวิจัย.....	6
2.1 การเลือกวิธีการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง และประเด็นที่ทำการศึกษา.....	31
2.2 สรุปปัจจัย และตัวแปรที่ทำการศึกษา.....	32
3.1 ลำดับขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
3.2 ปัจจัย และตัวแปรที่ทำการศึกษา.....	48
3.3 ตัวแปรด้านข้อมูลทั่วไปของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท.....	50
3.4 ตัวแปรด้านข้อมูลทั่วไปของสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท.....	50
3.5 ตัวแปรด้านอื่น ๆ.....	51
3.6 ตัวแปรด้านบริบท.....	51
3.7 ตัวแปรด้านกิจกรรม.....	56
3.8 ตัวแปรด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง.....	58
4.1 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรภายในอาคารเช่า คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว.....	68
4.2 ข้อมูลผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ภายในอาคารเช่า คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว ที่ให้ความร่วมมือ.....	69
4.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ.....	70
4.4 อายุของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์.....	70
4.5 เพศ และอาชีพของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์.....	70
4.6 ขนาดห้องพัก จำนวนผู้พักอาศัย และจำนวนสัตว์เลี้ยง.....	71
4.7 สัดส่วนของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์แต่ละประเภท.....	71
4.8 สัดส่วนของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์สุนัขแต่ละประเภท.....	71
4.9 ลักษณะสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก.....	72
4.10 สัดส่วนของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ที่คิดว่าขนาดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงใน ห้องพักเพียงพอหรือไม่เพียงพอ.....	78
4.11 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง ภายในห้องพัก.....	79
4.12 อุณหภูมิภายในห้องพักสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	80
4.13 สัดส่วนของผู้พักอาศัยที่เลือกวิธีแก้ไขปัญหความร้อน การระบายอากาศ และกลิ่น.....	80
4.14 สัดส่วนของผู้พักอาศัยที่คิดว่าเสียงรบกวนแต่ละประเภทมีผลต่อสัตว์เลี้ยง.....	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับวัสดุพื้น และผนังภายในห้องพัก ปัจจุบัน.....	81
4.16 ลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน – ภายนอกอาคาร.....	83
4.17 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่พื้นที่ภายใน – ภายนอกอาคารที่ควรปรับปรุง.....	85
4.18 ลักษณะสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	86
4.19 สัดส่วนของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ที่มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมโดยรอบ บริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	87
4.20 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับการระบายอากาศ และกลิ่น.....	88
4.21 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับบริเวณทางเดิน.....	88
4.22 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับรั้ว และประตู.....	89
4.23 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับการปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลาง สำหรับสัตว์เลี้ยง.....	90
4.24 สรุปผลการวิจัยปัจจัยด้านบริบท.....	90
4.25 ผลการสังเกตพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในห้องพัก.....	96
4.26 เวลาที่อยู่กับสัตว์เลี้ยง.....	100
4.27 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่พฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ภายในห้องพัก.....	100
4.28 ผลการสังเกตพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	101
4.29 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับการใช้งานพื้นที่ส่วนกลางสำหรับ สัตว์เลี้ยง.....	103
4.30 ผลการสังเกตพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	104
4.31 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับปัญหาการใช้งานจุดขับถ่าย.....	107
4.32 สรุปผลการวิจัยปัจจัยด้านกิจกรรม และพฤติกรรม.....	108
4.33 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง.....	110
4.34 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก.....	114
4.35 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับจุดขับถ่าย.....	114
4.36 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง.....	114
4.37 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	115

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.38 สรุปผลการวิจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง..	116
4.39 สรุปประเด็นปัญหา และสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข.....	120
4.40 ผลการสังเกตด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ประเด็นเรื่อง การจัดพื้นที่สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ภายในห้องพัก และระเบียง.....	133
4.41 ผลการสังเกตด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ประเด็นเรื่อง การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง.....	135
4.42 ผลการสังเกตด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ประเด็นเรื่อง วัสดุที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง.....	136
4.43 ผลการสังเกตด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ประเด็นเรื่อง การตกแต่ง.....	137
4.44 ผลการสังเกตด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ประเด็นเรื่อง พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	137
4.45 ผลการสังเกตด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ประเด็นเรื่อง รั้ว และประตูทางเข้า - ออก ภายในพื้นที่ส่วนกลาง.....	139
4.46 ผลการสังเกตด้านอุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น.....	140
4.47 ผลการสังเกตด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ประเด็นเรื่อง สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์สำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง.....	142
4.48 ผลการสังเกตด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ประเด็นเรื่อง จุดบริการสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง.....	143
4.49 ผลการสังเกตด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ประเด็นเรื่อง จุดขับถ่าย.....	145
4.50 ผลการสังเกตด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ประเด็นเรื่อง ที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง.....	145
4.51 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกซื้อคอนโดมิเนียม สำหรับสัตว์เลี้ยง.....	149
4.52 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	149
4.53 ข้อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลาง.....	151

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.54 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ.....	157
5.1 สรุปแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง.....	168
5.2 สรุปแนวทางการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง.....	169

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
1.1 ทฤษฎี HAAT Model.....	3
1.2 กรอบแนวคิด.....	4
2.1 เครื่องกำจัดกลิ่นสัตว์เลื้อย.....	20
2.2 ช่องว่างระหว่างผนังกับใต้ท้องพื้น ควรปิดให้มิดชิดเพื่อป้องกันเสียงลอดผ่าน.....	21
2.3 การเจาะช่องปลั๊กไฟตรงกัน อาจทำให้เสียงเล็ดลอดได้.....	21
2.4 รูปภาพตัวอย่างที่ใส่น้ำ และอาหาร.....	23
2.5 รูปภาพตัวอย่างที่นอนหรือเบาะนอน.....	23
2.6 รูปภาพตัวอย่างคอกหรือกรง ที่มีการป้องกัน 2 ชั้น.....	23
2.7 รูปภาพตัวอย่างถาดรองขับถ่าย.....	24
2.8 รูปตัวอย่างที่ให้ น้ำ น้ำพุแมว และบ้านสัตว์.....	24
2.9 รูปตัวอย่างกระบะทรายแมว.....	25
2.10 รูปตัวอย่างที่ลับเล็บแมว.....	25
2.11 รูปตัวอย่างกล่องแมวติดผนัง.....	25
2.12 รูปตัวอย่างคอนโดแมว.....	26
2.13 รูปตัวอย่างที่ส่องนก.....	26
2.14 รูปตัวอย่างของเล่นแมว เช่น อุโมงค์แมว วงล้อแมว และประตูแปร่ง.....	26
2.15 กรอบแนวความคิดทฤษฎี HAAT Model.....	28
3.1 รูปสภาพแวดล้อมภายใน ภายในนอกอาคารเซาท์ และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลื้อย.....	37
3.2 รูปตัวอย่างการเก็บข้อมูลภายในห้องพักผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์.....	38
3.3 ภาพพฤติกรรมของผู้อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลื้อย ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลาง.....	38
3.4 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ในห้องนิติบุคคลภายในอาคารเซาท์.....	39
3.5 ผู้วิจัยสัมภาษณ์แม่บ้านในห้องนิติบุคคลภายในอาคารเซาท์.....	39
3.6 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ภายในพื้นที่ส่วนกลาง สำหรับสัตว์เลื้อยในอาคารเซาท์ และส่งแบบสอบถามผ่านทาง Google forms.....	40
3.7 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญผ่านทางวิดีโอคอล ในแอปพลิเคชันไลน์ทางออนไลน์.....	40
3.8 รูปแบบภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลื้อย.....	42
3.9 ภายในที่อยู่สัตว์เลื้อย และบรรยากาศโดยรอบภายในโรงแรมสัตว์เลื้อย.....	42
3.10 บรรยากาศภายใน และภายนอกคาเฟ่สัตว์เลื้อย.....	43

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
3.11 พื้นที่สำหรับให้สัตว์เลี้ยง จุดบริการอุจ และที่ทิ้งมูลสัตว์ พร้อมที่แขวนสายจูง และพื้นที่วิ่งเล่นสำหรับสัตว์เลี้ยงกลางแจ้ง.....	43
3.12 บรรยากาศโดยรอบสวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยงในต่างประเทศ.....	44
4.1 ผังแสดงตำแหน่งอาคารเขাত.....	64
4.2 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	64
4.3 ผังแสดงตำแหน่งร้านอาหาร และร้านค้าต่าง ๆ.....	65
4.4 ทศนียภาพโดยรอบ และสถานที่ตั้งคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเขাত.....	65
4.5 ทศนียภาพโดยรอบอาคารเขাত และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	66
4.6 ผลกระทบของมลภาวะ แดค และลมต่อคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเขাত.....	66
4.7 ผังพื้นที่ภายในห้องพัก One Bedroom และ Two Bedroom.....	67
4.8 ผังพื้นที่ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	67
4.9 การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง และวัสดุพื้น ผนัง ภายในห้องพักปัจจุบันของผู้พักอาศัย ที่เลี้ยงสัตว์.....	83
4.10 ลักษณะพื้นที่ภายใน – ภายในนอกอาคาร ที่ควรปรับปรุงให้เหมาะสำหรับสัตว์เลี้ยง จากผู้ตอบแบบสอบถาม 35 คน.....	85
4.11 ผังพฤติกรรมการใช้งานพื้นที่ของผู้เลี้ยงพักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 1 ผู้พักอาศัย ที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 2 และผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 3.....	102
4.12 ผังพฤติกรรมการใช้งานพื้นที่ของสัตว์เลี้ยงตัวที่ 1 สัตว์เลี้ยงตัวที่ 2 สัตว์เลี้ยงตัวที่ 3 สัตว์เลี้ยงตัวที่ 4 และสัตว์เลี้ยงตัวที่ 5.....	106
4.13 แบบทศนียภาพที่ 2 พื้นหญ้าที่มีจุดขบถายเป็นทราย และมีทางเดิน.....	150
5.1 แนวทางการปรับปรุงการระบายอากาศที่ติดตั้งพัดลมระบายอากาศในบริเวณที่อยู่สัตว์เลี้ยง...	174
5.2 แนวทางการปรับปรุงหน้าต่างที่ใช้บานกระจกขนาดใหญ่ และมีช่องรับลม.....	174
5.3 แนวทางการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ระบบสแกนประตูเปิด – ปิดอัตโนมัติ และกล้องดูสัตว์เลี้ยง.....	175
5.4 แนวทางการปรับปรุงจุดขบถายที่ใช้วัสดุทรายที่สามารถดูดซึมน้ำได้ดีและมีที่ขบถาย เฉพาะที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงประเภทแมว.....	176
5.5 แนวทางการปรับปรุงที่นั่งสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์แบบมีพนักพิง.....	176
5.6 แนวทางการปรับปรุงที่เก็บมูลสัตว์ ที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์.....	177
5.7 แนวทางการปรับปรุงที่ชำระล้างสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์.....	177

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
5.8 แนวทางการปรับปรุงของเล่นสำหรับสัตว์เลี้ยง.....	177
5.9 แนวทางการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะเด่น ของสัตว์เลี้ยง.....	178
5.10 แนวทางการปรับปรุงการแบ่งพื้นที่อยู่อาศัยสำหรับสัตว์เลี้ยงประเภทแมว.....	179
5.11 แนวทางการปรับปรุงการตกแต่งด้วยเฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อิน.....	179
5.12 แนวทางการปรับปรุงการตกแต่งที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงเป็นส่วนหนึ่งของเฟอร์นิเจอร์หรือผนัง....	179
5.13 แนวทางการปรับปรุงการตกแต่งที่มีการกันแต่ไม่ปิดกันทั้งหมด และใช้อากาศเดียวกัน.....	180
5.14 แนวทางการปรับปรุงบริเวณคิ้วบัวพื้นให้มีความโค้ง.....	180
5.15 แนวทางการปรับปรุงระเบียงให้มีระแนงกัน.....	180
5.16 แนวทางการปรับปรุงเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้วัสดุจากผ้าไมโครไฟเบอร์ที่ทำจากเส้นใยสังเคราะห์....	181
5.17 แนวทางการปรับปรุงพื้นวัสดุไวนิล และผนังวัสดุปูนทาสีกึ่งมันกึ่งด้านโทนสีสว่าง.....	181
5.18 แนวทางการปรับปรุงพื้นวัสดุกระเบื้องเคลือบมัน และผนังวัสดุกระเบื้องที่ลื่น และกันรอยได้.....	181
5.29 แนวทางการปรับปรุงรั้ว และประตูที่มีช่องถี่ และสูงจากพื้น 1.20 เมตร ขึ้นไป.....	182
5.20 แนวทางการปรับปรุงประตูทางเข้า – ออก แบบมีลิ้นค 2 ชั้น.....	182

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มา และความสำคัญของปัญหา

จากการศึกษาพบว่าในประเทศไทยสัตว์เลี้ยงเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น ทั้งในด้านการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ และในด้านของธุรกิจ จากฐานข้อมูลของกรมปศุสัตว์ประชากรสัตว์เลี้ยงในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ปี มีการขึ้นทะเบียนสุนัข และแมวอย่างถูกต้อง สำรองโดยองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่นไม่รวมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า คนส่วนใหญ่เลี้ยงสุนัขมากกว่าแมวเกินกว่าครึ่ง (กรมปศุสัตว์. 2562) และในด้านธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี จากสภาพสังคม และการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนไป การเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุ ผู้ที่มีสถานภาพโสด และอยู่อาศัยคนเดียวที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้มีการเลี้ยงสัตว์เพิ่มสูงมากขึ้นในประเทศ (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. 2561) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ และสังคมของนโยบายการควบคุมสุนัขจรจัด และโรคพิษสุนัขบ้าในเขตกรุงเทพมหานคร ฯ (นรากร นันทไตรภพ. 2561) ที่เล็งเห็นปัญหาเกี่ยวกับสุนัขจรจัดที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนในด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ ด้านสังคม และสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นต้องแก้ไข (กองบรรณาธิการ TCIJ. 2562) โดยเหตุผลส่วนหนึ่งเกิดจากการนำสัตว์มาทิ้งให้กลายเป็นสุนัขจรจัดจึงเกิดเป็นปัญหาต่อสังคม ซึ่งเกิดจากสัตว์เลี้ยงสร้างความรำคาญ และก่อความเสียหายให้แก่สถานที่ เช่น คอนโดมิเนียม หอพัก มีกฎข้อบังคับของที่อยู่อาศัย คอนโด และหอพักส่วนใหญ่ไม่อนุญาตให้เลี้ยงสัตว์ แต่การเลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมไม่มีข้อกำหนดมาตรฐานใดของกรมที่ดินที่บังคับใช้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นไม่ว่าจะเป็น พ.ร.บ.อาคารชุด (กรมที่ดิน. 2551) จึงเกิดเป็นช่องโหว่ของกฎหมายในเรื่องการเลี้ยงสัตว์ในที่พักอาศัย

จากประเด็นดังกล่าว จึงได้ค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลออนไลน์ จึงได้ทราบถึงโครงการอสังหาริมทรัพย์ที่มีแนวคิดสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์โดยเฉพาะ (เมตตา ทับทิม. 2560) มีคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์ภายในกรุงเทพมหานครฯ จำนวน 10 แห่ง (ปริยานุช สองสร. 2561) คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว เป็นคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์ และอนุญาตให้ผู้วิจัยได้เข้าไปทำการศึกษาเป็นกรณีศึกษาจากการสำรวจ สัมภาษณ์ และสังเกต พบว่า ทั้งภายใน ภายในนอกอาคาร และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงที่ออกแบบมาเพื่อผู้เลี้ยงสัตว์ยังมีบางจุดที่ยังต้องปรับปรุง และแก้ไข เนื่องจากพบปัญหาในหลายจุด ทั้งในด้านการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในห้องพักอาศัย และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น พื้น ผนัง การระบายอากาศภายในห้องพักเฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับสัตว์ โดยเฉพาะ การจัดพื้นที่อยู่อาศัยของสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก เช่น ที่นอน ที่กิน ที่ขับถ่าย ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เลี้ยง หมวด 3 การ

ควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ข้อ 16.1 ว่าด้วยเรื่องการจัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์เลี้ยง โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง และการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ (สำนักงานสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม. 2548)

ในด้านของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยงมีแนวโน้มเติบโตเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศจึงเกิด “โครงการพัฒนาสินค้าสำหรับสัตว์เลี้ยงของสำนักพัฒนาการค้าและธุรกิจโหลส์ไตร์” ที่จะส่งออก เพื่อพัฒนาในด้านธุรกิจของสัตว์เลี้ยงให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น (กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. 2559)

จากการทบทวนวรรณกรรมพบบางงานวิจัยของนริศรา พรหมใบ (2558) ที่ศึกษาเกี่ยวกับโครงการรีสอร์ทสำหรับคนรักสุนัข แต่ยังไม่พบวิจัยเรื่องการปรับปรุงสภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียม นอกจากนี้ข้อบัญญัติ นโยบาย และโครงการที่ให้ความสำคัญในด้านการดูแลสัตว์ในเรื่องที่อยู่อาศัย ความต้องการ และสวัสดิภาพของสัตว์ จึงเกิดเป็นที่มาของการวิจัย เพื่อศึกษาแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องพักอาศัย และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในคอนโดมิเนียม เพื่อให้ผู้เลี้ยงสัตว์ ผู้ประกอบคอนโด และที่อยู่อาศัย ทั้งผู้ที่สนใจใช้เป็นแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ เพื่อก่อประโยชน์แก่ผู้เลี้ยงสัตว์ และตอบสนองความต้องการของผู้เลี้ยงสัตว์ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางภายในคอนโดมิเนียม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ

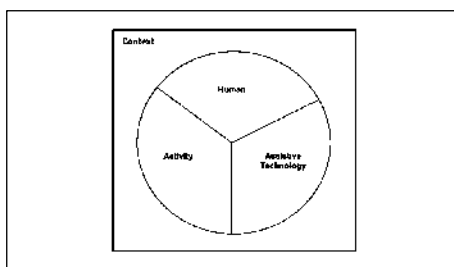
1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมปัจจุบัน พฤติกรรม ปัญหา และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเช่าที่มีมีการเลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท คือ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว มุ่งเน้นศึกษาในเรื่องการจัดพื้นที่ อุณหภูมิ การถ่ายเทอากาศ กลิ่น เสียง และสิ่งอำนวยความสะดวก

1.2.2 เพื่อศึกษา และเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลางในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว สำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท คือ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว โดยทำการศึกษาในเรื่องการจัดพื้นที่ อุณหภูมิ การถ่ายเทอากาศ กลิ่น เสียง และสิ่งอำนวยความสะดวก

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยนี้ผู้วิจัยนำทฤษฎีที่ใช้ทฤษฎี HAAT Model (Cook and Hussey. 2002) ประกอบไปด้วย 4 ปัจจัย คือ 1. มนุษย์หรือผู้เลี้ยง และสัตว์เลี้ยง 2. กิจกรรม 3. บริบท และ

4. เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท (รูปที่ 1.1)



รูปที่ 1.1 ทฤษฎี HAAT Model. Cook and Hussey. 2002. “The Human Activity Assistive Technology Model. Reprinted from Assistive Technologies: Principles and Practice.” **The human activity assistive technology.**
3.

จากทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยนำมาปรับเป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยมีตัวแปร คือ 1. ตัวแปรด้านผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง และ 2. ตัวแปรด้านกิจกรรม บริบท และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว

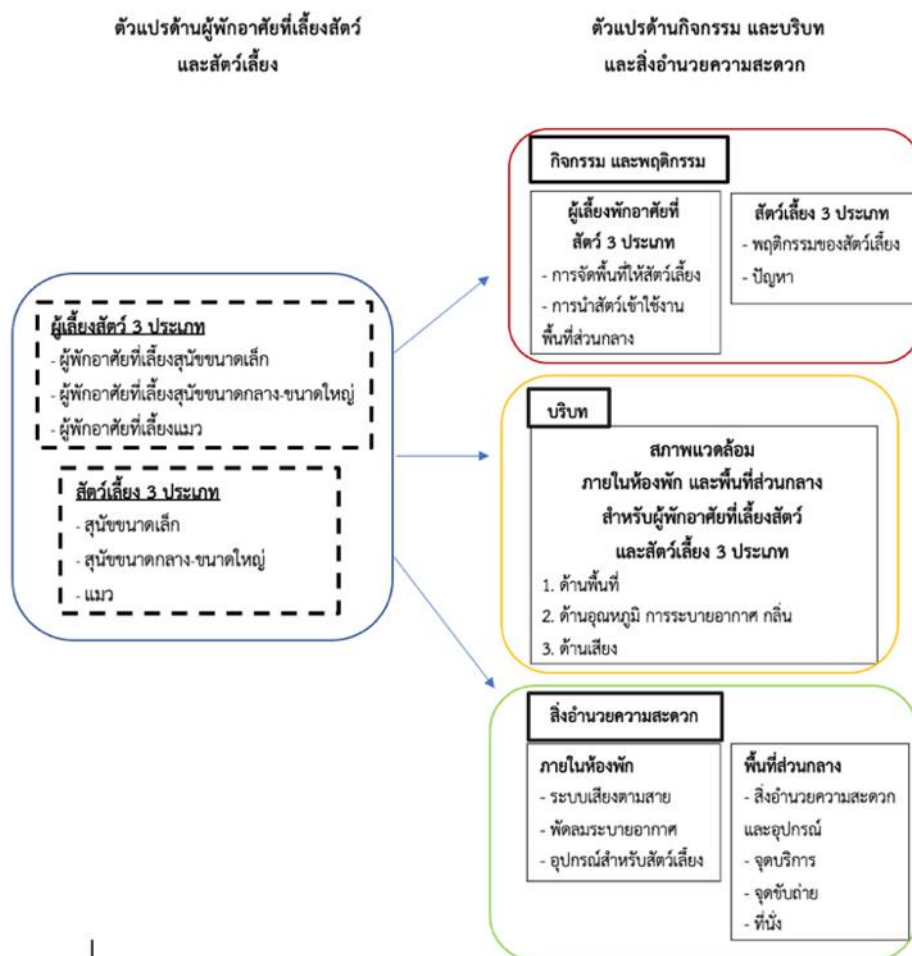
2. ด้านกิจกรรม ผู้วิจัยศึกษาพฤติกรรม และปัญหาในการใช้งานของผู้เลี้ยงสัตว์ และพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท คือ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น นิยของสัตว์เลี้ยง การเข้าใช้งานพื้นที่ส่วนกลางของผู้เลี้ยงสัตว์

3. ด้านบริบท ผู้วิจัยศึกษาสถานที่สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท คือ สภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง แบ่งเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ด้านพื้นที่ ผู้วิจัยศึกษาพื้นที่สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น การแบ่งพื้นที่ และลักษณะที่อยู่อาศัยของสัตว์เลี้ยง ขนาด การตกแต่ง และวัสดุ 2) ด้านอุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับอุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง วิธีการระบายอากาศ และวิธีการกำจัดกลิ่นไม่พึงประสงค์ของสัตว์เลี้ยง ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง 3) ด้านเสียง ผู้วิจัยศึกษาในเรื่องของวิธีแก้ปัญหาเรื่องเสียงรบกวนจากภายนอกห้องพัก ที่เป็นปัญหาต่อผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น

ระบบเสียงตามสายสำหรับสัตว์เลี้ยง พัฒนาระบายอากาศ และจุดขับถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยงในพื้นที่ส่วนกลาง

การศึกษาทั้ง 4 ปัจจัยดังกล่าวตามกรอบแนวคิดการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่สถานพยาบาลสัตว์ และทฤษฎี HAAT Model ผู้วิจัยได้ศึกษาแต่ละปัจจัย ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง คือ ด้านผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง กิจกรรม พฤติกรรม บริบท และสิ่งอำนวยความสะดวก สรุป คือ การศึกษาตามกรอบแนวคิดการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่สถานพยาบาลสัตว์ จึงต้องศึกษาปัจจัยด้านกิจกรรม พฤติกรรมของผู้ใช้งาน คือ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท และด้านสภาพแวดล้อม คือ ด้านพื้นที่ อุณหภูมิ การระบายอากาศ กลิ่น และเสียง (ปัญขุนาคะธานินทร์. 2546) และทฤษฎี HAAT Model (รูปที่ 1.1) จึงต้องศึกษาปัจจัยด้านผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท กิจกรรม บริบทหรือสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท (Cook and Hussey. 2545) นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดของผู้วิจัยโดยมีรายละเอียดตามรูปดังนี้ (รูปที่ 1.2)



รูปที่ 1.2 กรอบแนวคิด. ผู้วิจัย (2564)

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 กรณีศึกษา และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่คัดเลือกเป็นแบบเจาะจง เป็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และเจ้าหน้าที่ ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ ทำการศึกษาสภาพแวดล้อมภายใน ห้องพักจำนวน 7 ห้อง ภายใน - นอกอาคาร และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

1.4.2 กำหนดประเภทสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท คือ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว

1.4.3 สำนวณลักษณะสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยง สัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในห้องพัก ได้แก่ ที่อยู่อาศัย ที่นอน ที่กิน และที่ขับถ่ายของสัตว์ เลี้ยง ระเบียง วัสดุ และอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง ภายนอกอาคาร ได้แก่ ทางเดิน ระเบียง รวบันได ลิฟต์ วัสดุ และอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ได้แก่ จุดขับถ่าย พื้นที่เดิน เล่น ที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง วัสดุ และอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง ภายนอกอาคาร ได้แก่ ทางเข้า - ออก ทาง ลาด วัสดุ และอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท

1.4.4 ศึกษาสภาพแวดล้อมปัจจุบัน พฤติกรรม ปัญหา และสิ่งอำนวยความสะดวก ภายใน ห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

1.4.5 การศึกษามุ่งเน้นศึกษาในเรื่องการจัดพื้นที่ อุณหภูมิ การถ่ายเทอากาศ กลิ่น เสียง และสิ่งอำนวยความสะดวก

1.4.6 การเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ ส่วนกลางในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว มุ่งเน้นศึกษาในเรื่องการจัดพื้นที่ อุณหภูมิ การถ่ายเทอากาศ กลิ่น เสียง และสิ่งอำนวยความสะดวก

1.5 ขั้นตอนของการวิจัย

การวิจัยนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการ 16 ขั้นตอน ตั้งแต่ มกราคม พ.ศ. 2563 – กรกฎาคม. ศ. 2564

1.5.1 สำนวณ และค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์

1.5.2 สังเกต ถ่ายภาพ และวิเคราะห์จากภาพถ่ายลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ใน ปัจจุบันของห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคาร เซาท์

1.5.3 สังเกตพฤติกรรม ถ่ายภาพ และวิเคราะห์จากภาพถ่ายของผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

1.5.4 สัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ กรณีศึกษา

1.5.5 สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

รายละเอียดขั้นตอน ของการวิจัย	ระยะเวลา													
	2563							2564						
	มี.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.
12. วิเคราะห์ข้อมูล และเขียนแนวทางการ ปรับปรุง ทำทัศนียภาพ และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ											←→			
13. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ												←→		
14. เขียนเล่มวิทยานิพนธ์												←→		
15. สอบวิทยานิพนธ์														↔
16. แก้ไขเล่ม และส่งเล่ม วิทยานิพนธ์														↔

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.6.1 ผู้วิจัยได้ทราบถึงสภาพแวดล้อมปัจจุบัน พฤติกรรม ปัญหา และสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว ที่มี การเลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท คือ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว ในเรื่องการจัด พื้นที่ อุณหภูมิ การถ่ายเทอากาศ กลิ่น และเสียง และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยผู้พักอาศัยที่เลี้ยง สัตว์ 3 ประเภท นิติบุคคล ผู้ประกอบการคอนโดมิเนียม สามารถนำปัญหาที่ได้ไปพัฒนา และปรับปรุง สภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท

1.6.2 ผู้วิจัยได้ทราบถึงแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ ส่วนกลางในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว สำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และ สัตว์เลี้ยง 3 ประเภท คือ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง – ขนาดใหญ่ และแมว ในเรื่องการจัดพื้นที่ อุณหภูมิ การถ่ายเทอากาศ กลิ่น และเสียง และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท นิติบุคคล ผู้ประกอบการคอนโดมิเนียม นักออกแบบ สัตวแพทย์ หน่วยงานหรือองค์กร ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท สามารถนำแนวทางไปใช้ในการปรับปรุง สภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท และนำไปสู่การพัฒนากฎหมายในเรื่องการเลี้ยงสัตว์ในที่ พักอาศัย

1.7 คำจำกัดความของงานวิจัย

งานวิจัยนี้ให้ความหมายของคำต่อไปนี้

1.7.1 คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว หมายถึง คอนโดกรณีศึกษาที่อยู่ภายในย่านลาดพร้าว และเป็นคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์ 1 ใน 10 แห่ง ภายในกรุงเทพมหานคร (ปริยานุช สองสร. 2561)

1.7.2 คอนโดมิเนียม หมายถึง สถานที่อยู่ของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เป็นทรัพย์สินส่วนบุคคล และทรัพย์สินกลางที่มีไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน (FARH. 2563)

1.7.3 สัตว์เลี้ยง หมายถึง สัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท คือ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว ที่ถูกควบคุมโดยผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ในเรื่องการให้อาหาร การคุ้มครองดูแล การผสมพันธุ์ตามความต้องการได้ และสร้างความผูกพันต่อกันระหว่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์กับสัตว์เลี้ยง (Poppyeye. 2564)

1.7.4 ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ หมายถึง ผู้ที่เลี้ยงสัตว์ที่ควบคุมในเรื่องการให้อาหาร การคุ้มครองดูแลสัตว์เลี้ยง เพื่อแทนคนในครอบครัวหรือเพื่อคลายความเหงา (วรารคนา คาประสิทธิ์ และธีระวัฒน์ จันทิก. 2560)

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยนี้ศึกษา เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพักและบริเวณพื้นที่ส่วนกลางในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา การเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมต่อสัตว์เลี้ยง คอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์ มาตรฐานการออกแบบสำหรับสัตว์เลี้ยง แนวทางการออกแบบภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมต่อสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาพบว่า มีการเลี้ยงสุนัข และแมวมีเพิ่มมากขึ้นในสังคม และเป็นสัตว์เลี้ยงที่มีความใกล้ชิด และสนิทสนมกับมนุษย์เป็นอย่างมาก โดยการเลี้ยงสัตว์เลี้ยงมีประโยชน์ทั้งทางตรง และทางอ้อม เช่น การเลี้ยงสัตว์เพื่อเฝ้าบ้าน และทรัพย์สินต่าง ๆ นอกจากจะมีข้อดีแล้ว ปัญหาที่เกิดจากสัตว์ในสังคมก็มีให้เห็น เช่น สัตว์เลี้ยงทำร้ายผู้อื่นหรือเพื่อนบ้างใกล้เคียง แต่ไม่มีผู้รับผิดชอบต่อการบาดเจ็บหรือความเสียหายที่เกิดขึ้น (นรากร นันทไทรภพ. 2561)

2.1.1 ปัญหาจากสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาปัญหาจากสัตว์เลี้ยงในที่อยู่อาศัยพบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาสัตว์เลี้ยงออกไปขับถ่ายหน้าบ้านหรือกำแพงบ้านผู้อื่น ปัญหาที่เกิดการส่งเสียงดังของสัตว์เลี้ยง ปัญหาสัตว์เลี้ยงถูกทอดทิ้ง ทำให้เกิดเป็นภาระของสังคม และสุดท้ายปัญหาที่สัตว์เลี้ยงทำร้ายผู้อื่น (สาราวรรณ แก้วมงคล. 2559) ซึ่งจำเป็นต้องจัดระเบียบทั้งตัวผู้เลี้ยง และที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมต่อสัตว์ที่เลี้ยง จากปัญหาดังกล่าวจึงเกิดเป็นข้อบัญญัติเกิดขึ้น เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับผู้เลี้ยงสัตว์ ลดการสร้าง ความรำคาญ ความเดือดร้อน และอันตรายที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง อันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัข ซึ่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เลี้ยง พ.ศ. 2548 (สำนักงานสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม. 2548) ข้อ 26 ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 73 วรรค 2 และนอกจากนี้ยังมี พ.ร.บ ป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ (กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2557) ระบุว่าต้องจัดที่อยู่ให้สัตว์อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

2.1.2 การขึ้นทะเบียนสัตว์เลี้ยงในประเทศไทย

การขึ้นทะเบียนสัตว์เลี้ยงในประเทศไทย มีการร่าง “พระราชบัญญัติ ป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 (กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2557) มีการจัดให้ขึ้นทะเบียนสัตว์เลี้ยง และจัดสวัสดิภาพของสัตว์เลี้ยง มีการทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ประจำตัวของสัตว์เลี้ยง การดูแลของเจ้าของสัตว์เลี้ยง การจัดสวัสดิภาพของสัตว์เลี้ยง เพื่อป้องกันโรคระบาดที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง และปัญหาการทอดทิ้งสัตว์เลี้ยงในที่สาธารณะ (นรากร นันทไตรภพ. 2561)

จากการศึกษาเพิ่มเติมพบว่า สำนักงานสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม (2548) ได้กำหนดข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ฯ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์เลี้ยงในที่อยู่อาศัย โดยมีข้อกำหนดสำหรับสัตว์เลี้ยงในที่อยู่อาศัย คือ การจัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสุนัข กำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ โดยไม่ส่งกลิ่น หรือสร้างความเดือดร้อนให้แก่สถานที่ และผู้อื่น

2.1.3 ความคิดเห็นของสังคมที่มีต่อสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษางานวิจัย ของ ณพจักร สนิธเณร (2559) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของสังคมที่มีต่อสัตว์เลี้ยง เมื่อการเลี้ยงสัตว์กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตประชากรเมือง ผลการวิจัยบ่งชี้ว่า สัตว์เลี้ยงเป็นต้นทุนทางสังคมที่มีประสิทธิภาพให้แก่ผู้เลี้ยงในด้านจิตใจทำให้ผู้เลี้ยงมีความสุข การเลี้ยงสัตว์ยังมีผลทางสังคม เช่น ผลร้ายจากการทอดทิ้งสัตว์ทำให้เกิดปัญหาสุนัขจรจัด นอกจากนี้ยังมีแนวคิดการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสัตว์เลี้ยง แนวคิดการใช้ชีวิตบนอาคารสูง แนวคิดการอยู่อาศัยในพื้นที่ขนาดเล็กร่วมกับสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยงซึ่งเป็นสมาชิกในครอบครัว ได้เปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ เปลี่ยนแปลงกฎหมาย นโยบายสาธารณะ เปลี่ยนแปลงสาธารณูปโภค สินค้า และพื้นที่สาธารณะ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

2.1.4 การเลี้ยงสัตว์ในที่อยู่อาศัย

จากการศึกษาพบว่าสัตว์เลี้ยงเข้ามามีบทบาทในการใช้ชีวิตประจำวันมากขึ้น จากบทความวิจัย ของ วรางคณา คาประสิทธิ์ และธีระวัฒน์ จันทิก (2560) ศึกษาพฤติกรรมการเลี้ยงสัตว์เลี้ยงของผู้สูงอายุประเภทสุนัข และแมวในอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า สัตว์เลี้ยงมีความสัมพันธ์กับมนุษย์มากยิ่งขึ้น โดยวัดจากการเลี้ยงที่เพิ่มจำนวนมากขึ้น ในปัจจุบันคนส่วนมากนั้นเลี้ยงสัตว์เป็นส่วนหนึ่งในชีวิต โดยมีความรักความผูกพันจากนิสัยอันซื่อสัตย์ของสัตว์เลี้ยง ซึ่งบางคนอาจจะเลี้ยงไว้เพื่อเป็นเพื่อนหรือเพื่อความสนุก การเลี้ยงสัตว์ยังช่วยผ่อนคลายความเครียด ที่อาจจะเกิดจากการทำงาน หรือความเครียดในด้านต่าง ๆ อีกทั้งสัตว์เลี้ยงยังสามารถเป็นเพื่อนยามเหงาหรือต้องการใครสักคนข้างกาย ในปัจจุบันนั้นสภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไปทำให้แนวโน้มการคุมกำเนิด

หรือการวางแผนครอบครัวนั้นมากขึ้น บางคนจึงเลี้ยงสุนัขหรือสัตว์เลี้ยงแทนการมีบุตร นอกจากนี้ผู้สูงอายุที่ต้องห่างเหินจากลูกหลานอาศัยอยู่ลำพังยังนิยมเลี้ยงเพื่อแทนคนในครอบครัวเพื่อคลายความเหงา

นอกจากนี้บทความในเรื่องของพฤติกรรมสัตว์เลี้ยง ของ Foremen - Worsley and Farnworth (2019) ได้นำเสนอถึงจำนวนแมวที่ถูกเลี้ยงไว้ในบ้านอย่างมีระบบระเบียบ โดยการเลี้ยงในบ้านส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม และสวัสดิภาพของแมว เนื่องจากแมวเป็นนักสำรวจ และต้องการพื้นที่ในการเลี้ยงมาก จึงเหมาะกับการเลี้ยงในพื้นที่เปิดมากกว่าการเลี้ยงภายในที่แคบ ซึ่งผลของการเลี้ยงแบบระบบเปิดทำให้สัตว์เลี้ยงมีสุขภาพจิตที่ดี และส่งผลต่อพฤติกรรมในการอยู่อาศัย เช่น การไม่ร้องของ และไม่ดุร้ายกับผู้เลี้ยง บทความนี้เป็นบทความวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้การนำตัวเองเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้น

2.1.5 สัตว์เลี้ยง

ความหมายของสัตว์เลี้ยง คือ เป็นสัตว์ที่ถูกควบคุมโดยมนุษย์ ในเรื่องการให้อาหาร การคุ้มครองดูแล การผสมพันธุ์ของสัตว์ตามต้องการได้ และสร้างความผูกพันต่อกันระหว่างคนกับสัตว์ จึงเรียกว่าสัตว์เลี้ยง แต่จะไม่นับสัตว์ที่อยู่ในสวนสัตว์ สัตว์ที่อยู่ในห้องทดลองว่าเป็นสัตว์เลี้ยงด้วย เหตุเพราะไม่มีส่วนผูกพันกับชีวิต และความเป็นอยู่ของคนโดยตรง สัตว์เลี้ยง คือ มิตร เพื่อนผู้ซื่อสัตย์ และจงรักภักดีต่อเจ้าของ (Poppyeye. 2564) ซึ่งสัตว์เลี้ยง มีหลายประเภท และหลากหลายสายพันธุ์ ซึ่งแต่ละชนิดมีนิสัยแตกต่างกัน และบางตัวจะมีนิสัยคล้ายผู้เลี้ยง ซึ่งวิธีการเลี้ยงต่างกัก็ส่งผลให้นิสัยของสัตว์เลี้ยงต่างกัน

2.1.6 ประเภทสัตว์เลี้ยงที่คอนโดมิเนียมอนุญาตให้เลี้ยง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาประเภทสัตว์เลี้ยง (Myhome. 2563) สรุปได้ เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. สุนัขขนาดเล็ก คือ สุนัขที่มีความสูงที่น้อยกว่า 46 เซนติเมตร น้ำหนักโตเต็มวัยอยู่ระหว่าง 4 – 10 กิโลกรัม และมีอายุที่ยืนยาวถึง 14 – 16 ปี ใช้พื้นที่น้อยในการเลี้ยงดู สามารถพกพาไปไหนมาไหนได้สะดวก เหมาะกับเลี้ยงในพื้นที่จำกัด มี 12 สายพันธุ์ ได้แก่ บอสตัน เทอร์เรียร์, ชิวาว่า, แจ็ค รัสเซลล์ เทอร์เรียร์, มอลทีส, พุดเดิ้ล ทอย, มินิเชนาเซอร์, ปาปิยอง, พอมเมอเรเนียน, ปิก, ชิสุห์, สปีตซ์, เวสต์ ไฮแลนด์ ไวท์ เทอร์เรียร์, ยอร์กเชียร์ เทอร์เรียร์

ลักษณะนิสัยของสุนัขขนาดเล็กส่วนใหญ่ ชอบส่งเสียงเห่า และดังมาก ชอบวิ่งเล่น และมีนิสัยมักอยากรู้อยากเห็น

2. สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ คือ พันธุ์กลาง และพันธุ์ใหญ่ มีความสูงระหว่าง 46 – 81 เซนติเมตร น้ำหนักโตเต็มวัย 12 เดือน อยู่ระหว่าง 11 กิโลกรัมขึ้นไป และมีช่วงอายุระหว่าง 10 –

12 ปี ใช้พื้นที่ในการเลี้ยงมากกว่าพันธุ์เล็ก จำเป็นต้องใช้พื้นที่ในการเลี้ยง จึงไม่เหมาะกับการเลี้ยงในพื้นที่จำกัด

สุนัขขนาดกลาง มี 19 สายพันธุ์ ได้แก่ อเมริกันค็อกเกอร์ สแปเนียล, ออสเตอร์เลียน แคทเทิลด็อก, บาเซนจิ, บาสเซต ฮาวด์, บีเกิ้ล, แด็กชันทหรือดัชชุน, อิงลิช บูลด็อก, อิงลิช ค็อกเกอร์ สแปเนียล, ปักกิ่ง, คาวาเลียร์ คิง ชาลส์ สแปเนียล, สก็อตทิช เทอร์เรียร์, ซาเปย์, สแตนดาร์ดชเนาเซอร์, ไทยหลังอาน, เวลช คอร์กี้, สปีตซ์, ชิบะ อินุ, พุดเดิ้ล มินิเจอร์, เฟรน บูลด็อก

ลักษณะนิสัยของสุนัขขนาดกลางส่วนใหญ่ รักความอิสระ ชอบวิ่งเล่น ชอบทำกิจกรรมกับร่วมกับผู้เลี้ยง แต่มีบางชนิดชอบกัดแทะ เช่น บีเกิ้ล และเวลช คอร์กี้

สุนัขขนาดใหญ่ มี 15 สายพันธุ์ ได้แก่ อลาสกันมาลามิว, บลัดฮาวด์, บูลล์แมสตีฟฟ์, เซาท์เซาธ์, คอลลี, ดัลเมเชียน, เกรทเดน, เกรท ไพรน์ส์, โกลเด้นรีทรีฟเวอร์, แลบริดอร์รีทรีฟเวอร์, นิวฟาวันด์แลนด์, โอลด์อิงลิชชีปด็อก, ซามอยด์, เซนต์เบอร์นาร์ต, ไซบีเรียนฮัสกี้

ลักษณะนิสัยของสุนัขขนาดใหญ่ เหาเสียงดัง บางสายพันธุ์ชอบทำลายข้าวของ ชอบรื้อและแทะ เช่น ไซบีเรียนฮัสกี้ นอกจากนี้ยังชอบวิ่งเล่น และทำกิจกรรมร่วมกับเจ้าของ แต่จะมีบางตัวที่อาจจะชอบนอน

3. แมว ส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก และเบา มีน้ำหนักน้อยกว่าสุนัข มี 33 สายพันธุ์ มี 2 ลักษณะคือ แมวขนยาว ได้แก่ เมนคูน, เปอร์เซีย, บาห์ลี, เบิร์เมน, ชินซิลล่า, นอร์วีเจียนโฟเรสต์, แร็คดอลล์, ไซบีเรียนโฟเรสต์, โซมาลี, ทิฟฟานี, เทอร์กิชแวน และแมวขนสั้น ได้แก่ วิเชียรมาศ, อเมริกัน ช็อตแฮร์, บริติช ช็อตแฮร์, สก็อตติช โพลด์, อะบิสซิเนียน, เบงกอล, เบิร์มมัส, เบิร์มิลล่า, คอร์นิชเล็กซ์, เดวอนเล็กซ์, ม็อกกี้, เอ็กโซติกขนสั้น, หางงูญี่ปุ่น, โคราช, แมงซ์, อ็อกสิเค็ต, โอเรลทาลขนสั้น, รัชเชลบูล, สยาม, สิงหปุระ, สโนวู, สฟิงซ์, ท็องกิน

ลักษณะนิสัยของแมวส่วนใหญ่ชอบที่จะถู และกลิ้งเกลือกตัวกับสิ่งของหรือพื้นที่ที่มีกลิ่นแรง ชอบปีนป่าย กระโดด ตะปบ ข่วนและชอบหาที่ฝนเล็บ

2.2 คอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์

“คอนโดมิเนียม” หมายถึง สถานที่อยู่อาศัยเป็นทรัพย์สินส่วนบุคคล และทรัพย์สินกลางที่มีไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน ในทางกฎหมายจะเรียกเป็นภาษาทางการว่า ‘อาคารชุด’ (FARH. 2563) ในปัจจุบันคนส่วนใหญ่นิยมพักอาศัยในเมืองเนื่องจากต้องทำงาน และจำเป็นต้องหาที่อยู่อาศัยที่สะดวกต่อการเดินทาง ซึ่งคอนโดมิเนียมเป็นตัวเลือกหนึ่งที่ผู้คนส่วนใหญ่นิยมเลือกพักอาศัยเป็นจำนวนมาก เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่โดยส่วนใหญ่มีราคาไม่สูงจนเกินไป สามารถจับต้องได้ นอกจากนี้คอนโดมิเนียมยังเหมาะกับผู้ที่อยู่คนเดียวทั้งในเรื่องความปลอดภัย และง่ายต่อการดูแลรักษา (ภูวิศ สิงห์สกุลชัยชาญ. 2558)

การจัดลำดับคอนโดมิเนียมในประเทศ มี 8 ประเภท โดยแบ่งตามราคาและขนาด เริ่มต้น คือ Super Economy เป็นคอนโดที่มีราคาค่อนข้างถูก ไปจนถึงราคาสูง คือ Ultimate (NESSLE. 2020) ซึ่งคอนโดที่นิยมให้เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่จะจัดอยู่ในระดับ Main Class ซึ่งมีราคาตารางเมตรอยู่ที่ 60,000 – 80,000 บาท ขึ้นไป มีขนาดห้องที่กว้างขวาง และอยู่ในทำเลที่ดี มีการใช้วัสดุที่ดีมีมาตรฐานความปลอดภัยที่ผู้เลี้ยงสัตว์ต้องการ เพื่อความปลอดภัยของสัตว์เลี้ยง (ปรียานุช สองศร. 2561)

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในประเทศไทยมีคอนโดที่อนุญาตให้เลี้ยงสัตว์ประมาณ 10 แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งจะมีกฎข้อบังคับที่ต่างกัน นอกจากนี้คอนโดมิเนียมบางแห่งยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่สัตว์เลี้ยงเพื่อตอบสนองกลุ่มคนที่เลี้ยงสัตว์ ซึ่งในปัจจุบันมีกลุ่มคนที่เลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก ทำให้คอนโดมิเนียมเริ่มมีการสร้างคอนโดมิเนียมมีการดีไซน์ และการใช้กฎระเบียบให้อยู่ร่วมกันได้ระหว่างคนกับสัตว์ (เมตตา ทับทิม. 2560)

2.3 มาตรฐานการออกแบบสำหรับคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์

จากการทบทวนวรรณกรรมมาตรฐานการออกแบบสำหรับสัตว์เลี้ยง เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง มีรายละเอียดดังนี้

สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย (2553) ได้กำหนดมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย คือ ควรมีขนาดให้เหมาะสมกับลักษณะ รูปร่าง และน้ำหนักของสัตว์เลี้ยง และควรทำความสะอาดอยู่เสมอ ที่อยู่อาศัยของสัตว์ต้องเหมาะสมกับสายพันธุ์ ได้แก่ ขนาดของที่อยู่ ที่นอน สภาพแวดล้อม เช่น อุณหภูมิ การระบายอากาศ สี และเสียง ที่อยู่อาศัยของสัตว์เลี้ยงต้องสะดวกสบายแก่สัตว์ ควรใช้วัสดุที่ทนทานต่อการกัดกร่อน มีพื้นผิวกันน้ำ และง่ายต่อการทำความสะอาด ควรใช้เฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์ทุกอย่างที่มีฝาปิด การระบายอากาศ กรองอากาศ และเครื่องปรับอากาศให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี ระบบการระบายอากาศควรปรับอุณหภูมิให้เหมาะสมกับสภาพอากาศ และประเภทของสัตว์เลี้ยง

สำนักงานสุขภาพIMAL และสิ่งแวดล้อม (2548) ได้กำหนดข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ฯ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงในที่อยู่อาศัย โดยมีข้อกำหนดสำหรับสัตว์เลี้ยงในที่อยู่อาศัย คือ ขนาดที่อยู่ต้องเพียงพอ และเหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง มีแสงสว่าง การระบายอากาศที่เพียงพอต่อจำนวนสัตว์ และชนิดของสัตว์เลี้ยง และกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ (2557) ได้ร่าง พระราชบัญญัติ ป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 กำหนดให้มีการจัดสวัสดิภาพสัตว์ คือ การเลี้ยงหรือการดูแลให้สัตว์มีความเป็นอยู่ในสภาวะที่เหมาะสม มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีที่อยู่ อาหาร และน้ำอย่างเพียงพอ

สมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2557) ได้ออกคู่มือแนะนำการออกแบบ สำหรับทุกคน ซึ่งชี้ลูกกรงระเบียง และชี้ลูกกรงราวจับบันไดควรมีระยะห่างระหว่างซี่ ไม่เกิน 12 เซนติเมตร และควรอยู่ในแนวตั้ง และทางลาดเอียง มีอัตราส่วนในความลาดเอียงอยู่ที่ 1:12 (4.76 องศา)

ดังนั้นผู้วิจัยนำมาตรฐานการออกแบบสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เกี่ยวข้อง กับคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์ มาจัดทำแบบสังเกตเพื่อตรวจสอบลักษณะสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียมย่าน ลาดพร้าว

2.4 อุณหภูมิ และการระบายอากาศ สำหรับสัตว์เลี้ยงภายในคอนโดมิเนียม

จากการค้นคว้าข้อมูลทางออนไลน์ เรื่องอุณหภูมิ และการระบายอากาศ พบเอกสาร จาก บทความของโครงการ Major Development (2562) โดยเฉพาะการเลี้ยงสัตว์ในห้องที่มีการระบาย อากาศค่อนข้างจำกัดบางห้องอาจอยู่ในตำแหน่งที่โดนแสงแดดแบบเต็ม ๆ วัน ทำให้ห้องร้อนมากจน เสี่ยงที่สัตว์เลี้ยงจะเป็นโรคลมแดดได้ไม่ต่างจากคนเพราะ “โรคลมแดด” หรือ Heatstroke ซึ่งเป็น อาการที่เกิดขึ้นได้กับสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทุกประเภท ส่วนใหญ่มักพบอาการนี้กับสัตว์ที่ตากแดดเป็น ระยะเวลาานาน ๆ สำหรับสุนัขอาจต้องระวังเรื่องความร้อนมากเป็นพิเศษ การหาวิธีการคลายร้อนให้ สัตว์เลี้ยงจึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งมีวิธีการ คือ ปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมภายในห้องคอนโด เพื่อช่วยคลาย ร้อนให้สัตว์เลี้ยง เช่น ปลุกต้นไม้บังแสงแดดและช่วยเพิ่มความเย็น ความชุ่มชื้นให้กับห้องหรือติด ผ้า màn เพื่อบังแดดในทิศทางที่แดดส่องเข้าสู่ห้องแบบเต็ม ๆ นอกจากนี้อาจจะใช้วิธีหาพัดลมไอน้ำมา ติดตั้งเพิ่มเติม

สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย (2553) ได้กำหนดมาตรฐาน สถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย คือ ระบบระบายอากาศ กรองอากาศ หรือเครื่องปรับอากาศ ควร อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี และระบบอากาศสามารถปรับอุณหภูมิให้เหมาะสมกับสภาพอากาศ และ พื้นที่ได้ และสำนักงานสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม (2548) ได้กำหนดข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ฯ เรื่อง การระบายอากาศ ว่าควรมีการระบายอากาศที่เพียงพอต่อจำนวนสัตว์ ปรับอุณหภูมิภายใน ห้องพักให้เหมาะสมกับประเภท และสายพันธุ์ของสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัขพันธุ์ที่มีขนยาวควรปรับ อุณหภูมิให้ไม่ร้อน และไม่เย็นจนเกินไปประมาณ 21 - 25 องศา เพื่อลดการเกิดโรคฮีทสโตรกในสัตว์

2.5 กลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาข้อมูลพบว่าห้องที่เลี้ยงสัตว์จะมีกลิ่นไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น ซึ่งเกิดมาจากมูล ของสัตว์เลี้ยง และกลิ่นตัวของสัตว์เลี้ยง จึงทำให้ห้องที่มีการเลี้ยงสัตว์มีกลิ่นเหล่านี้เกิดขึ้น วิธีแก้ไข

คือ ใช้การเปิดรับแสงภายในห้อง เพื่อให้อากาศหมุนเวียนถ่ายเทได้ดี ซึ่งจะช่วยลดในเรื่องของกลิ่นอับหรือกลิ่นที่มาจากมูลของสัตว์เลี้ยงได้ นอกจากนี้ยังมีวิธีอื่น เช่น ติดเครื่องดับกลิ่น ติดพัดลมระบายอากาศเพิ่มเติม หรือใช้อุปกรณ์ธรรมชาติมาช่วยในการดับกลิ่นจากสัตว์เลี้ยงได้

สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย (2553) ได้กำหนดมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย คือ มีการเก็บมูลสัตว์เลี้ยงทันที และสถานที่ควรปราศจากกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์

2.6 เสียงรบกวนภายนอก

จากการศึกษาพบว่าปัญหาเกิดจากเสียงรบกวนที่มาจากภายนอกห้องพัก เช่น การซ่อมแซมอาคาร ประทัด และแตรรถยนต์ ส่งผลกระทบต่อสัตว์เลี้ยงบางตัวที่ส่งเสียงร้องสร้างความรำคาญให้แก่ผู้เลี้ยง และห้องข้างเคียง จากหลักการออกแบบการกันเสียง และดูดซับเสียงในอาคาร ระบุว่าควรมีการกันเสียงภายนอกโดยใช้วัสดุกันเสียง (วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม. 2541) ดังนั้นห้องพักควรติดผ้าหรือผนังดูดซับเสียงเพิ่ม เพื่อลดเสียงรบกวนจากภายนอกห้องพัก

วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม (2541) ได้มีบทความ เรื่องการควบคุมเสียงรบกวนภายในอาคาร คือ การควบคุมเสียงจากโครงสร้าง หรือปิดช่องว่างระหว่างผนังกับใต้ท้องพื้น ย้ายตำแหน่งติดตั้งปลั๊กหรือสวิตช์ไฟให้ตรงกัน ติดฉนวนกันเสียงหรือผ้าเพดานเพิ่ม เพิ่มความหนาของผนัง และเลือกใช้กระจกหนาหรือกระจกที่มี 2 ชั้น

2.7 แนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ฯ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงในที่อยู่อาศัย (สำนักงานสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม. 2548) พระราชบัญญัติ ป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ (กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2557) คู่มือแนะนำการออกแบบสำหรับทุกคน (สมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2557) และบทความเรื่องการควบคุมเสียงรบกวนภายในอาคาร (วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม. 2541) มาเป็นแนวทางในการศึกษาสภาพแวดล้อมในเรื่องพื้นที่ อุณหภูมิ การระบายอากาศ กลิ่นและเสียง และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง เพื่อนำมาใช้ในการสำรวจ และเป็นแนวทางในการออกแบบสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

2.7.1 พื้นที่สำหรับเลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียม

จากมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ฯ (สำนักงานสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม. 2548) พระราชบัญญัติ ป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ (กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์. 2557) มีรายละเอียดดังนี้

2.7.1.1 ที่อยู่อาศัยของสัตว์เลี้ยง

1. ที่อยู่อาศัยของสัตว์ต้องเหมาะสมกับสายพันธุ์ หรือขนาดของสัตว์เลี้ยง
2. ขนาดของที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงทุกประเภท เช่น สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ใหญ่ และแมว ควรมีขนาดอย่างน้อย 7.5 ตารางเมตร ต่อห้อง
3. ที่นอนของสัตว์เลี้ยงควรมีขนาดให้เหมาะสมกับลักษณะ รูปร่าง และน้ำหนักของสัตว์เลี้ยง
4. ที่อยู่อาศัยของสัตว์เลี้ยงต้องสะดวกสบายแก่สัตว์ ยึดตัวได้ ลูก นั่ง กลับตัวได้อย่างสะดวกไม่ทำให้สัตว์เลี้ยงรู้สึกอึดอัด

2.7.1.2 การตกแต่ง

1. เพดานไม่ควรเป็นรู
2. เพอร์นิเจอร์ไม่ควรมีรูพรุน
3. ควรใช้เพอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์ทุกอย่างที่มีฝาปิด

2.7.2 พื้นที่สำหรับเลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมเพิ่มเติม

จากการค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม พบเอกสาร ของ HOME GURU (2564) มีรายละเอียดดังนี้

1. มีการวางโซนสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ (Hitti, N.T.S. 2018)
2. พื้นต้องไม่ลื่น เพื่อลดการบาดเจ็บที่ข้อ และขาของสัตว์เลี้ยง
3. ผนังควรมีลักษณะเรียบ และทำความสะอาดง่าย
4. ผนังควรมีการเปิดรับแสง และให้อากาศหมุนเวียนถ่ายเทได้ดี
5. ควรดัดแปลงให้เพอร์นิเจอร์ และส่วนต่าง ๆ ภายในห้องพัก ให้เป็นที่อยู่หรือที่เล่นของสัตว์เลี้ยง (Hitti, N.T.S. 2018)

2.7.3 วัสดุที่เหมาะสม และไม่เหมาะสมกับสำหรับสัตว์เลี้ยง

จากมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) มีรายละเอียดดังนี้

1. ควรใช้วัสดุที่ทนทานต่อการกัดกร่อน
2. มีพื้นผิวกันน้ำ และง่ายต่อการทำความสะอาด

นอกจากนี้ยังได้ศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เรื่อง วัสดุที่เหมาะสมกับสำหรับสัตว์เลี้ยง พบเอกสาร ของ HOME GURU (2564) และ ของ สิชม์ จงประสพธรรม (2559) โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เหมาะสม กับไม่เหมาะสม

2.7.3.1 วัสดุที่เหมาะสม

1. พื้น ควรเลือกกระเบื้องที่มีผิวหยาบ โดยให้เลือกรุ่นที่มีค่าต้านทานความลื่นที่ R10 ขึ้นไป ซึ่งโดยปกติแล้วจะเหมาะกับพื้นที่เปียกชื้น พื้นที่ยานอก และเหมาะกับสัตว์เลี้ยง (CASA ROCCA. 2564) ได้แก่

ไวนิล หรือกระเบื้องยาง มีแรงหนีตที่ทำให้การยึดเกาะดี ไม่ลื่น เก็บเสียงได้ดีที่สุด ทนทานต่อรอยขีดข่วน กันน้ำได้ และง่ายต่อการทำความสะอาด ยังมีความยืดหยุ่น ที่ช่วยลดแรงกระแทกได้

ไม้คอร์ก เหมาะกับสัตว์เลี้ยงที่มีปัญหาเรื่องกระดูกหรือข้อต่อไม่ลื่น และมีความยืดหยุ่นที่ให้ความรู้สึกสบายเท้า ใ้งเก็บเสียงได้ดี และไม่ดูดซับฝุ่น

ปูนขัดมัน ลักษณะพื้นผิวปูนจะมีความหยาบในตัว ทำให้สัตว์สัตว์เลี้ยงสามารถยืนทรงตัว เดิน วิ่งเล่นได้สบายเท้า และผิวที่หยาบยังช่วยอำพรางรอยขีดข่วนได้

ไม้แท้ เป็นวัสดุที่สบายเท้าของสัตว์เลี้ยง ไม่ลื่นมาก แต่จะลื่นมากขึ้นหากเคลือบผิว นอกจากนี้ยังรองรับแรงกระแทกได้ดี ควรเลือกเฉพาะไม้เนื้อแข็งเท่านั้น หากต้องการเพิ่มความฝืดให้กับพื้นไม้ ใช้วิธีฉาบน้ำยาพ่นเป็นลายกากปลา ใช้ร่องระหว่างรอยต่อของแผ่นไม้จะช่วยเพิ่มความฝืด และอำพรางรอยขีดข่วนได้ดี

2. ผนัง ควรเป็นวัสดุที่มีลักษณะเรียบ แข็งแรง เลือกประเภทวัสดุที่คราบต่าง ๆ จะไม่ฝังแน่น และทำความสะอาดง่าย วัสดุที่เหมาะสม ได้แก่ ปูนทาสีประเภทกึ่งมันวาว และวอลเปเปอร์แบบทำความสะอาดได้ ควรเลือกสีชาติน หรือเปลือกไข่ (Land & House. 2561)

3. เพอร์นิเจอร์ ควรใช้วัสดุปิดผิวที่แข็งแรง ทนทานต่อการกัดแทะ และขีดข่วน ได้แก่

วัสดุปิดผิวเมลามีน ทนความร้อน ความชื้น กันรอยขีดข่วน และมีอายุการใช้งานยาวนาน

วัสดุปิดผิวพีวีซี มีคุณสมบัติ และการใช้งานคล้ายกับผิวเมลามีน สามารถป้องกันรอยขีดข่วนหรือการฉีกฉีกได้ดีกว่า

สแตนเลส แข็งแรง ทนทานต่อรอยขีดข่วน ทำความสะอาดได้ง่าย ทนต่อความชื้น

ผ้าที่มีการทอแบบแน่นพิเศษ แข็งแรง ทนทานต่อรอยขีดข่วน

ผ้าบุไมโครไฟเบอร์ หรือผ้าสังเคราะห์ ทนต่อรอยขีดข่วน ไม่เป็นขน กันน้ำ และคราบสกปรก

2.7.3.2 วัสดุที่ไม่เหมาะสม

1. พื้น วัสดุพื้นบางประเภท มีทั้งข้อดี และข้อเสีย ซึ่งควรหลีกเลี่ยงในใช้งาน (HOME GURU. 2564) ได้แก่

พรม สามารถเก็บเสียงได้ดีที่สุด แต่ไม่เหมาะสมเพราะมีเรื่องกลิ่น การอัปชั่นที่เกิดจากการขับถ่ายของสัตว์เลี้ยง และเห็บหมัดที่อยู่บนตัวสัตว์เลี้ยง

กระเบื้องเซรามิก และกระเบื้องพอร์ซเลน มีความแข็งแรง ทนทานทำความสะอาดง่าย ยังช่วยเพิ่มความเย็นสบายในช่วงฤดูร้อน จะสังเกตได้ว่า สัตว์เลี้ยงจะชอบนอนเล่นบนพื้นเพราะความเย็นของพื้นแต่ไม่เหมาะต่อการนำมาออกแบบสำหรับสัตว์เลี้ยงเพราะพื้นลักษณะนี้มีความมัน จึงทำให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพสุนัขในเรื่องของกระดูก และข้อขาที่เกิดจากการวิ่งเล่น

ลามิเนต ทนทานต่อรอยขีดข่วนที่อาจจะเกิดจากสัตว์เลี้ยง แต่มีการบวมและพองจากความชื้นได้ง่าย มีความลื่นและอาจมีเสียงขณะสุนัขเดินได้

2. ผนัง ไม่ควรเป็นสีขาว เพราะสกปรกได้ง่าย

3. เฟอร์นิเจอร์ วัสดุที่ไม่เหมาะสม และควรหลีกเลี่ยง ต่อการนำมาออกแบบสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ได้แก่

ไม้ แข็งแรงทนทาน แต่ไม่ทนต่อการกัด และแทะของสัตว์เลี้ยง

ผ้า สกปรกง่าย มีความอัปชั่นสูง ซึ่งเกิดจากการขับถ่ายของสัตว์เลี้ยง และกลายเป็นที่อยู่ของเห็บหมัด

หนัง ทนต่อความชื้น ทำความสะอาดง่าย แต่ไม่ทนต่อรอย ขีดข่วนของสัตว์เลี้ยง

2.7.4 วิธีแก้ไขเรื่องอุณหภูมิ และการระบายอากาศที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในคอนโดมิเนียม

จากการค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม เรื่องอุณหภูมิ และการระบายอากาศ พบเอกสาร จากบทความของโครงการ Major Development (2562) มีวิธีดังนี้

1. เปิดช่องระบายอากาศ ในทุกจุดที่สามารถเปิดได้ในตอนที่ผู้เลี้ยงสัตว์ไม่อยู่ก็ตาม เพราะการไหลเวียนของอากาศช่วยระบายความร้อนได้ดี และตั้งเวลาเปิดปิดพัดลม

2. เปิดแอร์ไว้ขณะที่ไม่อยู่ในห้อง หากผู้เลี้ยงสัตว์กังวลเรื่องความปลอดภัย เมื่อจะต้องเปิดพัดลมหรือแอร์ทิ้งไว้นาน ๆ ให้ตั้งเวลาไว้ เมื่อคลายร้อนให้สัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะในช่วงเวลาที่อากาศร้อนจัด ๆ เช่น เวลาเที่ยงถึงบ่าย

3. ควรใช้วัสดุผนังที่ระบายความร้อนได้ดี เพื่อทำให้ห้องพักไม่ร้อนจนเกินไป

4. หาวีสดู หรืออุปกรณ์เข้ามาใช้ เช่น อ่างดินเผามาวางไว้ตามจุดต่าง ๆ อ่างดินเผาเหล่านี้จะมีคุณสมบัติ โดยให้อ่างดินไปแช่น้ำให้ท่วมทิ้งไว้สัก 1 วัน เพื่อให้ดินดูดซับความเย็น จากนั้นเอามา

เซ็ดให้แห้งเป็นพื้นนอนคลายร้อนได้อย่างดี หรือบางอ่างอาจเอามาใส่น้ำให้สุนัข และแมวลงไปแช่เล่นได้ สามารถช่วยได้บ้าง

อุณหภูมิ และการระบายอากาศเป็นเรื่องสำคัญมาก ซึ่งไม่ควรมีอุณหภูมิที่สูงหรือต่ำจนเกินไป การปรับอุณหภูมิให้เหมาะสมกับสัตว์ที่เลี้ยง ควรมีการระบายอากาศที่ดี และเหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์

2.7.5 วิธีการกำจัดกลิ่นไม่พึงประสงค์ของสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม พบวิธีแก้ไขดังนี้

1. ภายในห้อง ควรมีการเปิดรับแสง และให้อากาศหมุนเวียนถ่ายเทได้ดี จึงจะช่วยลดในเรื่องของกลิ่นอับ หรือกลิ่นที่มาจากมูลสัตว์ได้ (Dsignsomething.com. 2563)
2. ระบายอากาศภายในห้องไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อไม่ให้กลิ่นฟุ้งกระจาย
3. การใช้สมุนไพรกำจัดกลิ่น การเลือกใช้ประโยชน์การสมุนไพร กำจัดกลิ่นซึ่งเป็นทางที่น่าจะเหมาะสม ซึ่งปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง เช่น มะกรูด ตะไคร้ และดาวเรือง เป็นต้น (MBT2. 2563)
4. ภายในห้อง ควรติดตั้งพัดลมระบายอากาศในห้องอย่างน้อย 1 จุด หรืออุปกรณ์ที่ใช้ดับกลิ่นไม่พึงประสงค์ในตำแหน่งที่สัตว์เลี้ยงอยู่อาศัย เพื่อลดปัญหาในเรื่องกลิ่นที่เกิดจากมูลของสัตว์เลี้ยง (กรุงเทพมหานคร. 2563) (รูปที่ 2.1)



รูปที่ 2.1 เครื่องกำจัดกลิ่นสัตว์เลี้ยง. กรุงเทพมหานคร. 2563. ไอเทมแปลกใหม่. [online].

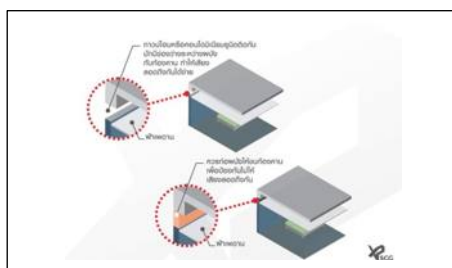
เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3knp6HW>.

2.7.6 วิธีแก้ไขปัญหาเรื่องเสียงรบกวนจากภายใน และนอกห้องพัก

จากหลักการออกแบบการกันเสียง และดูดซับเสียงในอาคาร ระบุว่าควรมีการกันเสียงภายนอกโดยใช้วัสดุกันเสียง (วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม. 2541) ซึ่งการศึกษาสภาพแวดล้อมภายในห้อง พบปัญหาเรื่องเสียงรบกวนจากภายนอกห้องพัก โดยช่องใต้ประตูมักจะเป็นจุดที่ทำให้เกิดเสียงรบกวนมากที่สุด ซึ่งปัจจุบันมีวัสดุที่ทำเสียงช่องใต้ประตูเพื่อกันเสียงที่เกิดจากภายนอกห้องพักเล็ดลอดเข้ามา และยังสามารถกันเสียงจากภายในห้องไปยังภายนอกได้ ขณะเดียวกันตามจุดต่าง ๆ เช่น ผนัง หรือบริเวณห้องควรมีการตรวจสอบ ในเรื่องวัสดุว่ามีเสียงเล็ดลอดเข้ามาหรือออกไปได้หรือไม่ ซึ่งใน

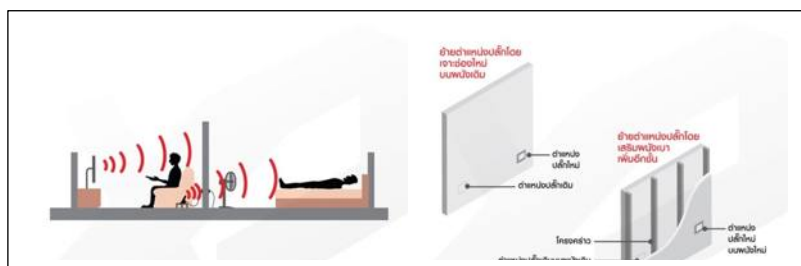
ปัจจุบันมีวัสดุ และวิธีการสำหรับกันเสียงรบกวนจากภายนอกเพื่อช่วยแก้ไขในจุดนี้ จากข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตของ S.C.G. HOME (2564) ได้บอกถึงวิธีลดเสียง โดยมีวิธีการดังนี้

1. ช่องว่างของระหว่างผนังกับพื้น ในกรณีที่ผนังไม่ชนกับพื้น เสียงจากห้องหนึ่งจะเล็ดลอดไปยังอีกห้องหนึ่งผ่านช่องว่างเหนือผนัง และฝ้าเพดาน ควรใช้วิธีแก้ไขด้วยการเพิ่มหรือต่อผนังขึ้นไปให้ชนติดพื้นเพื่อป้องกันเสียงรบกวน (รูปที่ 2.2)



รูปที่ 2.2 ช่องว่างระหว่างผนังกับใต้ท้องพื้น ปิดให้มิดชิดเพื่อป้องกันเสียงลอดผ่าน. S.C.G. HOME. 2564. ลดเสียงก้องในห้อง ป้องกันเสียงดังรบกวน. [online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/36Gpc7Z>.

2. ตำแหน่งของการติดตั้งปลั๊กไฟที่ตรงกัน กรณีที่ใช้ผนังร่วมกันหรือติดตั้งปลั๊กไฟตรงกัน เสียงจะสามารถลอดผ่านถึงกันได้ ปัญหานี้สามารถแก้ไขได้ด้วยวิธีการอุดปิดช่องของปลั๊กไฟ และย้ายปลั๊กไฟไปติดตั้งตำแหน่งอื่น (รูปที่ 2.3)



รูปที่ 2.3 การเจาะช่องปลั๊กไฟตรงกัน อาจทำให้เสียงเล็ดลอดได้อุดช่องเดิมแล้วย้ายไปติดตั้งตำแหน่งใหม่แทน และการเปลี่ยนตำแหน่งติดตั้งปลั๊กไฟบนผนัง. S.C.G. HOME. 2564. ลดเสียงก้องในห้อง ป้องกันเสียงดังรบกวน. [online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/36Gpc7Z>.)

3. อุดช่องโหว่รอบตัวห้อง เสียงรบกวนสามารถเข้ามาในตัวบ้านได้หลายช่องทาง ไม่ว่าจะเป็น ทะลุผนัง ประตู หน้าต่าง หรือ เล็ดลอดเข้ามาตามรอยรั่วต่าง ๆ ลองสำรวจประตูหน้าต่างว่ามีช่องว่างระหว่างวงกบกับประตูหน้าต่างหรือไม่ ถ้ามีควรปิดช่องโหว่ให้เรียบร้อย โดยการใช้ซิลิโคนอุดระหว่างวงกบกับบาน หรือใช้ซิลิโคนปิดช่องว่างประตู

จากการค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม เรื่อง วิธีแก้ไขปัญหาเรื่องเสียงรบกวนจากภายนอกห้องพัก พบเอกสาร จากบทความของ HOME GURU (2564) มีวิธีดังนี้

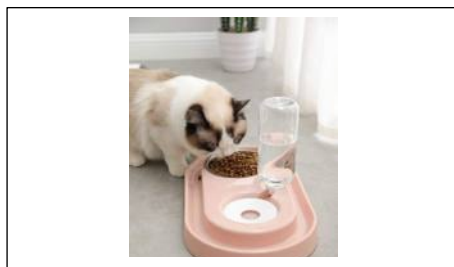
1. เปลี่ยนหน้าต่างแบบเดิมเป็นรุ่นปิดสนิท ควรเลือกหน้าต่างที่มี รอยต่อน้อย และปิดสนิท เช่น หน้าต่างกรอบอลูมิเนียม บานกระจก จะช่วยป้องกันเสียงได้ดีกว่าหน้าต่าง กรอบไม้ และบานไม้ ส่วนรูปแบบหน้าต่างที่กันเสียงได้ดี เป็นหน้าต่างบานสไลด์เลื่อน กระทั่ง พร้อมกับ ติดขอบกันเสียง แต่หากเป็นหน้าต่างบานเกล็ด คุณสมบัติป้องกันเสียงจะลดน้อยลง
2. เลือกติดวอลเปเปอร์ตกแต่งผนังแบบหนา นอกจากจะเป็นแค่การตกแต่งผนัง แต่ความเป็นจริง วอลเปเปอร์บางรุ่นยังสามารถทำหน้าที่ช่วยดูดซับเสียงรบกวนได้ด้วย เช่น วอลเปเปอร์ 3D ที่มีลายนูนสูงต่ำ หรือวอลเปเปอร์แบบหนาชนิด PE Foam ด้วยเนื้อโฟมที่หนานุ่มจึงสามารถลดทอนเสียงรบกวนได้ดี
3. ติดผ้าม่านเป็นตัวช่วยซับเสียง เป็นอีกหนึ่งตัวช่วยที่ใช้ดูดซับเสียงได้เช่นกัน โดยต้องใช้ผ้าที่มีความหนาพิเศษ ซึ่งมีความสามารถลดความรุนแรงของคลื่นเสียงได้มากขึ้น ในปัจจุบันยังมีการพัฒนาเทคโนโลยีในการทอผ้าที่ช่วยให้ผ้ามีน้ำหนักเบา และดูดซับเสียงได้มากกว่าเดิม
4. ลดการสะท้อนของเสียงด้วยชั้นติดผนัง หรืองานบิวท์อิน วิธีการลดทอนการหักเหของคลื่นเสียงทำได้ง่ายๆ เช่น การติดตั้งชั้นลอยสำหรับวางของ ชั้นวางทีวีหรือชั้นหนังสือ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ตุ้มเสื้อผ้าขนาดใหญ่ปิดทับผนังไว้ก็จะช่วยลดทอนเสียงได้ดีกว่าเดิม

2.7.7 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง

จากมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) ระบุว่า ควรมีอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงอย่างครบครัน นอกจากนี้ยังได้ศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม เกี่ยวกับอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.7.7.1 สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

1. ที่ใส่น้ำ และอาหาร ควรมีลักษณะที่ใส่อาหารพื้นผิวเรียบ และมีก้นลึกประมาณ 8 – 12 เซนติเมตร เพื่อกันอาหารกระเด็นเวลาสัตว์เลียกิน และควรมีกระบอกสำหรับใส่น้ำที่มีท่อไว้สำหรับให้สัตว์กินน้ำอยู่คู่กันด้วย (รูปที่ 2.4)



รูปที่ 2.4 รูปภาพตัวอย่างที่ใส่น้ำ และอาหาร. Mayveshop. 2564. อุปกรณ์หมาแมว.
[Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3dO9pbr>.

2. ที่นอนหรือเบาะนอน ควรมีขนาดให้เหมาะสมกับลักษณะ รูปร่าง และน้ำหนักของสัตว์เลี้ยง ตามมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) (รูปที่ 2.5)



รูปที่ 2.5 รูปภาพตัวอย่างที่นอนหรือเบาะนอน. Room. LURVIG เฟอร์นิเจอร์ดีไซน์สำหรับสัตว์เลี้ยงแสนรักจาก IKEA. 2562. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.baanlaesuan.com/80964/design/design-update/product/ikea-for-cats-and-dogs>.

3. คอกหรือกรง ควรทำจากวัสดุที่แข็งแรง มีความสูงอย่างน้อยจากพื้น 1.20 เมตรจากพื้น มีการป้องกันการหลบหนี 2 ชั้น และสะดวกสบายต่อสัตว์เลี้ยง ตามมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) (รูปที่ 2.6)



รูปที่ 2.6 รูปภาพตัวอย่างคอกหรือกรง ที่มีการป้องกัน 2 ชั้น. ผู้วิจัย (2564)

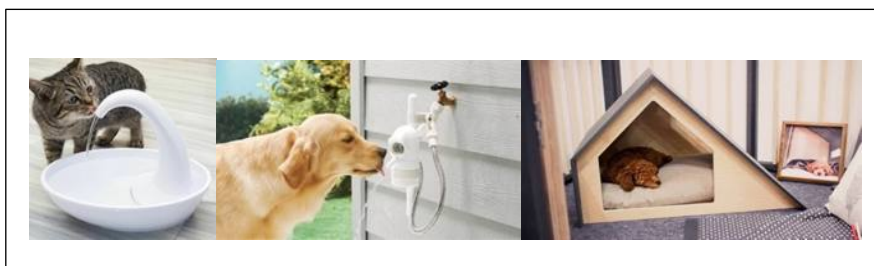
4. ที่ขั้วถ่าย หรือถาดรองขั้วถ่าย ควรมีการลาดเอียง เพื่ออำนวยความสะดวก สะอาด และระบายน้ำได้สะดวก หรือควรใช้วัสดุที่ทำความสะอาดง่าย และดูดซับน้ำได้ดี ตามมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) (รูปที่ 2.7)



รูปที่ 2.7 รูปภาพตัวอย่างถาดรองขั้วถ่าย. Mayeveshop. 2564. อุปกรณ์หมาแมว. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3dO9pbr>.

2.7.7.2 อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงเพิ่มเติม

1. เครื่องให้น้ำอัตโนมัติหรือน้ำพุ ควรติดตั้งบริเวณใกล้ผนังหรือมุม เพื่อป้องกันการเคลื่อนย้ายที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง (รูปที่ 2.8)
2. บ้านสัตว์ มีลักษณะเหมือนโพรงกระต่าย ซึ่งสัตว์เลี้ยงชอบเข้าไปนอนหรือ ไปอยู่ในบริเวณนั้นเพื่อต้องการพื้นที่ส่วนตัว (รูปที่ 2.8)



รูปที่ 2.8 รูปตัวอย่างที่ให้น้ำ น้ำพุแมว และบ้านสัตว์. Mayeveshop. 2564. อุปกรณ์หมาแมว. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3dO9pbr>.

2.7.7.3 อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับแมวโดยเฉพาะ

1. กระบะทรายแมว มีลักษณะเป็นถาดสำหรับไว้ใส่ทรายแมว เพื่อให้แมวขั้วถ่าย และกลบ (รูปที่ 2.9)



รูปที่ 2.9 รูปตัวอย่างกระบะทรายแมว. Mayeveshop. 2564. อุปกรณ์หมาแมว. [Online].
เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3dO9pbr>.

2. ที่ลับเล็บ ไว้สำหรับฝนหรือลับเล็บ ควรมีลักษณะเป็นเสา หรือใช้วัสดุที่เป็น
กระดาดแข็งเชือกหรือพรม (รูปที่ 2.10)



รูปที่ 2.10 รูปตัวอย่างที่ลับเล็บแมว. Room. LURVIG เฟอร์นิเจอร์ดีไซน์สำหรับสัตว์เลี้ยงแสนรัก
จาก IKEA. 2562. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.baanlaesuan.com/80964/design/design-update/product/ikea-for-cats-and-dogs>.

3. กล่องแมวติดผนัง ไว้สำหรับให้แมวเข้าไปนอนเล่น และตกแต่งเพื่อความสวยงาม
(รูปที่ 2.11)



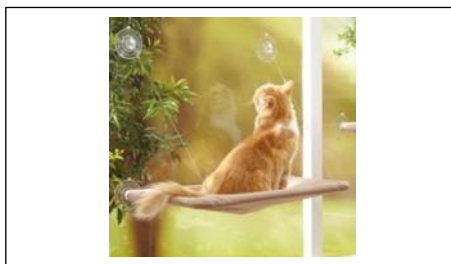
รูปที่ 2.11 รูปตัวอย่างกล่องแมวติดผนัง. Mayeveshop. 2564. อุปกรณ์หมาแมว. [Online].
เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3dO9pbr>.

4. คอนโดแมว มีลักษณะเป็นชั้น ๆ เหมือนคอนโดมิเนียม เพื่อให้แมวขึ้นไปนอน
เล่นและพักผ่อน (รูปที่ 2.12)



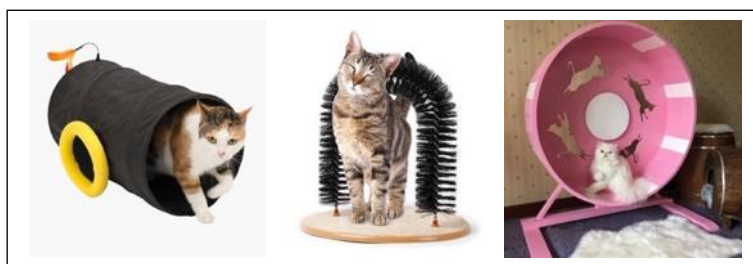
รูปที่ 2.12 รูปตัวอย่างคอนโดแมว. Mayeveshop. 2564. อุปกรณ์หมาแมว. [Online].
เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3dO9pbr>.

5. ที่ส่องนก ส่วนใหญ่มักติดตรงบริเวณกระจก เพื่อให้แมวชมบรรยากาศด้านนอก และส่องนกได้ (รูปที่ 2.13)



รูปที่ 2.13 รูปตัวอย่างที่ส่องนก Mayeveshop. 2564. อุปกรณ์หมาแมว. [Online]. เข้าถึงได้
จาก : <https://bit.ly/3dO9pbr>.

6. ของเล่นแมวต่าง ๆ เช่น อุโมงค์แมว วงล้อแมว รางบอล และประตูปะยางช่วยนวด ผ่อนคลาย (รูปที่ 2.14)



รูปที่ 2.14 รูปตัวอย่างของเล่นแมว เช่น อุโมงค์แมว วงล้อแมว และประตูปะยาง. Mayeveshop.
2564. อุปกรณ์หมาแมว. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3dO9pbr>.

2.7.8 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เพิ่มเติม

2.7.8.1 ลิฟต์

1. ควรมีลักษณะกว้างกว่าลิฟต์ปกติ เช่น ลิฟต์ คนพิการ ควรมีขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า 1.10 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 1.40 เมตร สามารถควบคุมการใช้งานเองได้ และจัดให้อยู่ในที่ใช้งานได้สะดวก (กระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์. 2557)
2. ความกว้างของช่องประตูลิฟต์ต้องมีขนาดไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร (กระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์. 2557)
3. ควรมีการวางระบบเซนเซอร์ ให้ต่ำกว่าปกติโดยอยู่ประมาณไม่เกิน 20 เซนติเมตร และมีระบบป้องกันประตูหนีบ
4. ภายในลิฟต์ควรติดตั้งราวจับทั้ง 3 ด้าน สำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ

2.8 การประเมินหลังการเข้าใช้งาน (POE)

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษานโยบายการจําต้องคํประกอบเชิงพื้นที่สำหรับสถานพยาบาลสัตว์ วิทยาลัยการกรุงเทพมหานคร ฯ ของ ปิยนุช นาคะธานินท์ (2546) และวิจัยเรื่องแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการนวดไทย และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้สูงอายุในส่วนการแพทย์แผนไทย ในโรงพยาบาลห้วยพลู จังหวัดนครปฐม ของ วารินทร์ ะวีโชติพัฒน์ (2562) ที่ใช้หลักการของการประเมินอาคารหรือ POE นำมาปรับใช้กับงานวิจัยในครั้งนี้ ทั้งในเรื่องการประเมินสภาพแวดล้อม พฤติกรรม และปัญหาในการใช้งานพื้นที่ของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์

การประเมินอาคารหลังการเข้าใช้งาน หรือ POE เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นความต้องการ และประโยชน์ในการใช้งานอาคารของผู้ใช้อาคาร ที่เกิดขึ้นหลังจากการเข้าใช้งานพื้นที่ ซึ่ง POE เป็นขั้นตอนหนึ่งในการวางลำดับการทำงาน ทำให้ผู้ออกแบบสามารถเข้าใจพื้นที่ และการใช้งานได้จากสิ่งที่ประเมิน ได้แก่ พฤติกรรมในการใช้งาน และความต้องการ และปัญหาของผู้ใช้งานในอาคาร (วารินทร์ ะวีโชติพัฒน์. 2562)

การวิจัยนี้ได้นำหลักการ และขั้นตอน POE มาปรับใช้โดยมีการจัดลำดับในการทำงาน (Zimring and Reizenstein. 1980) ได้แก่ การสำรวจสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง การสังเกตพฤติกรรม และปัญหาการเข้าใช้งานของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท ทั้งภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง นอกจากนี้ยังมีการใช้เครื่องมือ เช่น แบบสังเกตสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง แบบสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เจ้าหน้าที่ และผู้เชี่ยวชาญ และแบบสอบถามความต้องการของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เข้ามาช่วยในการทำวิจัย ทำให้มีลำดับขั้นตอนในการทำงาน สามารถแก้ไข และ

ทราบถึงสภาพแวดล้อม พฤติกรรม และปัญหา เพื่อแก้ไข และปรับปรุงได้ตรงจุด เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงหรือผู้ใช้งาน

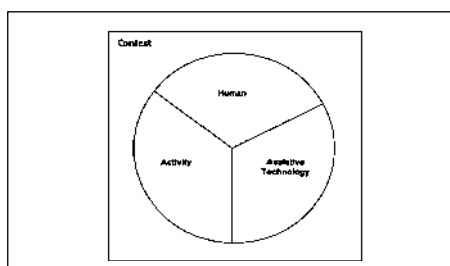
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถเป็นแนวทางในการเลือกทฤษฎี ตัวแปร เครื่องมือการวิจัย เพื่อนำงานวิจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.9.1 กรอบแนวคิด ทฤษฎี ตัวแปร และปัจจัยที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 เรื่อง ได้แก่ งานวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวทางการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่สำหรับสถานพยาบาลสัตว์ กรณีศึกษา กรุงเทพมหานคร ฯ ของ ปิยนุช นาคะธานินท์ (2546) ใช้กรอบแนวคิด โดยมีตัวแปร คือ 1. ลักษณะสภาพแวดล้อม 2. กิจกรรม และพฤติกรรมของผู้ใช้งาน มีรายละเอียด คือ ลักษณะสภาพแวดล้อม ได้แก่ ด้านพื้นที่ เช่น ขนาด ตำแหน่ง การจัดวาง และวัสดุ ด้านอุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น และด้านเสียง และปัจจัยด้านกิจกรรม และพฤติกรรมของผู้ใช้งาน ที่ส่งผลต่อการใช้งานพื้นที่ นำมาประยุกต์ใช้กับวิจัยในเรื่องของวิธีการหาตัวแปร และปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ในกรอบแนวคิด

งานวิจัย เรื่อง การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในห้องฝึกการพึ่งพาตนเอง ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยมหิดล จังหวัดนครปฐม ของ สุพัตรา ช้วนลิ้ม (2554) โดยนำทฤษฎีที่ใช้ งานวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ทฤษฎี HAAT Model (Cook and Hussey. 2545) ประกอบไปด้วย 4 ปัจจัยสำคัญ คือ 1. มนุษย์ 2. กิจกรรม 3. บริบท และ 4. เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก มีรายละเอียดดังนี้ (รูปที่ 2.15)



รูปที่ 2.15 กรอบแนวความคิดทฤษฎี HAAT Model. Cook and Hussey. 2002. “The Human Activity Assistive Technology Model. Reprinted from Assistive Technologies: Principles and Practice.” The human activity assistive technology. 3.

ปัจจัยด้านมนุษย์ คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้งาน ซึ่งในวิจัยนี้ คือ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ได้แก่ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว ที่ใช้งานภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว

ปัจจัยด้านกิจกรรม คือ กิจกรรมของผู้ใช้งาน ซึ่งในวิจัยนี้ คือ กิจกรรม และพฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท เช่น การกิน การนอน การขับถ่ายของสัตว์เลี้ยง พฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงที่สร้างปัญหาภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางเสียหาย และการนำสัตว์เลี้ยงเข้าใช้งานพื้นที่ส่วนกลาง

ปัจจัยด้านบริบท คือ สถานที่เกี่ยวกับผู้ใช้งาน ซึ่งในวิจัยนี้ คือ สภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ได้แก่ ด้านพื้นที่ อุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น

ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก คือ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ใช้งาน ซึ่งในวิจัยนี้ คือ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท เช่น จุดขับถ่ายในพื้นที่ส่วนกลาง พัฒนาระบายอากาศ และระบบเสียงตามสายสำหรับสัตว์เลี้ยงในห้องพัก

2.9.2 การเลือกเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ งานวิจัย เรื่องแนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพส่วนจัดแสดงวัตถุ และภาพถ่ายภายในพิพิธภัณฑ์สงครามโลกครั้งที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี ของ ธนวรรณ พยัคฆ์ทัศน์ (2560) ซึ่งใช้วิธีการ POE (Zimring and Reizenstein. 1980) การประเมินหลังการใช้งานมาใช้เก็บข้อมูล โดยใช้เครื่องมือดังนี้ 1. แบบสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์สงครามโลกครั้งที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี มีรายละเอียด คือ ข้อมูลทั่วไป และสถานที่ตั้ง, ลักษณะสภาพแวดล้อมโดยรอบในส่วนจัดแสดงวัตถุ และภาพถ่าย, ลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพในส่วนจัดแสดงวัตถุ และภาพถ่าย, ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในพิพิธภัณฑ์ 2. แบบสังเกตพฤติกรรมการเดินทางของผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์สงครามโลกครั้งที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี มีรายละเอียด คือ ข้อมูลพฤติกรรมพร้อมบันทึกเวลา และระบุช่วงเวลาหยุดพัก ตารางพฤติกรรมใช้บันทึกตำแหน่งที่ผู้เข้าชมหยุดชมเวลาที่ใช้ ลักษณะพฤติกรรม และภาพประกอบ 3. แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรของพิพิธภัณฑ์สงครามโลกครั้งที่ 2 จังหวัด กาญจนบุรี รายละเอียด คือ เป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป, ลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพในส่วนจัดแสดงวัตถุ และภาพถ่าย 4. แบบสัมภาษณ์ผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์ สงครามโลกครั้งที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี รายละเอียด คือ เป็นคำถามปลายเปิดที่มีภาพประกอบ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป, ลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพในส่วนจัดแสดงวัตถุ และภาพถ่าย 5. แบบสอบถามผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์สงครามโลกครั้งที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี รายละเอียด คือ

เป็นคำถามปลายปิดที่มีรูปภาพประกอบ และมีคำถามปลายเปิด ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในส่วนจัดแสดงวัตถุ และภาพถ่าย, ข้อมูลทั่วไป

จากการทบทวนงานวิจัยที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้เลือกใช้เครื่องมือในการวิจัยที่เหมาะสมกับการวิจัยครั้งนี้ คือ 1. แบบสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ 2. แบบสังเกตพฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ 3. แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ และบุคลากรในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ 4. แบบสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ 5. แบบสอบถามความต้องการของผู้เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

2.9.3 การเลือกวิธีการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง และประเด็นที่ศึกษา

งานวิจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ งานวิจัยเรื่องแนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพส่วนจัดแสดงวัตถุ และภาพถ่ายภายในพิพิธภัณฑ์สงครามโลกครั้งที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี ของ ธนวรรณ พยัคฆ์ทัศน์ (2560) เป็นวิจัยคุณภาพผสมผสานการวิจัยเชิงปริมาณ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ กลุ่มผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์ สัมภาษณ์ 4 คน ตอบแบบสอบถาม 40 คน เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรของพิพิธภัณฑ์ เป็นเจ้าหน้าที่ 1 คน และ ผู้ก่อตั้ง 1 คน โดยใช้วิธีการสังเกต สอบถาม และสัมภาษณ์ เพื่อเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ และประมวลผล ซึ่งการวิจัยนี้เป็นการประเมิน สภาพแวดล้อมทางกายภาพส่วนจัดแสดงวัตถุ และภาพถ่าย เพื่อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงการ ให้สอดคล้องกับแนวคิดการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์

งานวิจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ งานวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวทางการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่สำหรับสถานพยาบาลสัตว์ กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร ของ ปิยนุช นาคะธานินท์ (2546) เป็นวิจัยคุณภาพเป็นวิจัยคุณภาพผสมผสานการวิจัยเชิงปริมาณ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ ผู้เลี้ยงสัตว์ที่มาใช้บริการ 410 คน และผู้ให้บริการในสถานพยาบาลสัตว์ 82 คน รายละเอียด คือ เก็บข้อมูลจากทบทวนวรรณกรรมจากวิจัยในอดีต เก็บรวบรวมข้อมูลของกรณีศึกษา 41 แห่ง วัดระดับความพึงพอใจจากผู้ให้บริการแต่ละ 10 ชุด และเก็บแบบสอบถามผู้ให้บริการแต่ละ 2 ชุด เก็บข้อมูลพื้นที่ใช้สอยโดยการสำรวจภาคสนาม สัมภาษณ์ และการสังเกตการณ์ และนำมาวิเคราะห์ นอกจากนี้ยังนำผลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยขนาดพื้นที่ และความสัมพันธ์ตามระดับความพึงพอใจ ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทราบถึงผลของการใช้อาคาร และทราบถึงความต้องการของผู้ใช้งาน

งานวิจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ งานวิจัย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเลี้ยงสัตว์เลี้ยงของผู้สูงอายุประเภทสุนัข และแมวในอำเภอนาง จังหวัดระยอง ของ วรางคณา คาประสิทธิ์ และ อีระวัฒน์ จันทิก (2560) เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ

เฉพาะเจาะจง คือ ผู้สูงอายุในอำเภอ บ้านฉางจังหวัดระยอง จำนวน 40 คน โดยใช้การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ การนำตัวเองเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้น เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลี้ยงสุนัข และแมวของผู้สูงอายุในอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง

จากการทบทวนงานวิจัยที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพผสมผสานการวิจัยเชิงปริมาณ คัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ด้วยวิธีการแบบเฉพาะเจาะจง โดยศึกษาลักษณะสภาพแวดล้อม ปัญหา และสิ่งอำนวยความสะดวก ศึกษาการเข้าใช้งานพื้นที่ ศึกษาความคิดเห็น และเสนอแนะแนวทางในการออกแบบสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร (ตารางที่ 2.1)

ตารางที่ 2.1 การเลือกวิธีการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง และประเด็นที่ทำการศึกษา

งานวิจัย / เรื่องที่ศึกษา	วิธีการวิจัย		กลุ่มตัวอย่าง		ประเด็นที่ทำการศึกษา				
	เชิง คุณภาพ	เชิง ปริมาณ	วิธีการ สุ่ม	วิธีการ เจาะจง	สภาพ แวดล้อม เช่น พื้นที่ อุณหภูมิ เสียง กลิ่น	ปัญหา ที่พบ	สิ่ง อำนวยความสะดวก	พฤติกรรม เช่น การเข้า ใช้งานพื้นที่ ,การเลี้ยงสัตว์	ความ คิดเห็น ของผู้ใช้งาน
ธนวรรณ พยัคฆ์ทัศน์ (2560)	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓
ปิยบุษ นาคะธำนิษฐ์ (2546)	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓
วราภรณ์ คาประสิทธิ์ และ อธิวัฒน์ จันทิก (2560)	✓			✓				✓	✓
แนวทางการปรับปรุง สภาพแวดล้อมภายใน ห้องพัก และบริเวณ พื้นที่ส่วนกลางใน อาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ใน คอนโดมิเนียมย่าน ลาดพร้าว	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓

จากการทบทวนวรรณกรรมจึงได้ทำการสรุปปัจจัย และตัวแปรที่ทำการศึกษา โดยมี 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป ปัจจัยด้านบริบท ปัจจัยด้านกิจกรรม และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง (ตารางที่ 2.2)

ตารางที่ 2.2 สรุปปัจจัย และตัวแปรที่ทำการศึกษา

ปัจจัย และตัวแปรที่ทำการศึกษา
ด้านข้อมูลทั่วไป
ผู้เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง – ขนาดใหญ่ และแมว
อายุ
เพศ
อาชีพ
ขนาดห้อง
จำนวนผู้พักอาศัย
สัตว์เลี้ยง 3 ประเภท สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง – ขนาดใหญ่ และแมว
ประเภท และขนาด
จำนวน
อายุ เพศ น้ำหนัก และสายพันธุ์
ด้านบริบท
พื้นที่ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง
การแบ่งพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง
การตกแต่ง และวัสดุ
อุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น
อุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง
การระบายอากาศภายในห้องพัก
กลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยง
เสียง
เสียงรบกวนภายนอกห้องพัก
ด้านกิจกรรม
พฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์
การจัดพื้นที่
การเข้าใช้งานพื้นที่
พฤติกรรมสัตว์เลี้ยง
ปัญหาที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง
ภายในห้องพัก
ระบบเสียงตามสายสำหรับสัตว์เลี้ยง
อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงเพิ่มเติม
พัดลมระบายอากาศ

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ปัจจัย และตัวแปรที่ทำการศึกษา
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง
ภายในอาคาร - นอกอาคาร
ประตูละบานเซนเซอร์ต่ำ
ลิฟต์
ป้าย และข้อความต่าง ๆ
จุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง
ประตูเข้า - ออกระบบคีย์การ์ด
จุดขับถ่าย
จุดทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์
อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงเพิ่มเติม
ที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง
จุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงวิธีการวิจัย กรณีศึกษา ประชากร กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยงกรณีตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บข้อมูล ประเด็น และตัวแปรที่ศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพผสมผสานปริมาณ ศึกษาเฉพาะกรณีที่คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว ในระยะเวลาอันสั้น โดยใช้วิธีการสำรวจ ค้นหาจากเว็บไซต์ สังเกต สัมภาษณ์ ศึกษากรณีตัวอย่าง สอบถาม เพื่อนำมาพัฒนาแนวทางการปรับปรุงภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางในคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์ มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ (ตารางที่ 3.1)

ตารางที่ 3.1 ลำดับขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการวิจัย	วิธีการเก็บข้อมูล	กรณีศึกษา/ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล/ กลุ่มตัวอย่าง/ กรณีตัวอย่าง	เครื่องมือและอุปกรณ์	การวิเคราะห์ข้อมูล
วิจัยเชิงคุณภาพ	1. สำรวจ และค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต	คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์	- ไอแพดสำหรับจดบันทึก - กล้องถ่ายรูปในโทรศัพท์มือถือ - คอมพิวเตอร์	วิเคราะห์ภาพรวมภายในห้องพักและพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง
	2. สังเกต วิเคราะห์ภาพถ่าย และถ่ายภาพลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพในปัจจุบันของห้องพักและพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว	ห้องพักที่เลี้ยงสัตว์จำนวน 7 ห้อง และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว	- แบบสังเกตสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว - กล้องถ่ายรูปในโทรศัพท์มือถือ - รูปภาพ - แอปพลิเคชันไลน์ในโทรศัพท์มือถือ	วิเคราะห์สภาพปัจจุบันภายในห้องพักและพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

ตาราง 3.1 (ต่อ)

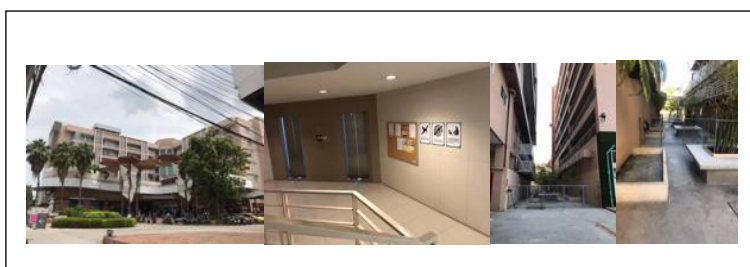
วิธีการวิจัย	วิธีการเก็บข้อมูล	กรณีศึกษา/ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล/ กลุ่มตัวอย่าง/กรณีตัวอย่าง	เครื่องมือและ อุปกรณ์	การวิเคราะห์ ข้อมูล
วิจัยเชิง คุณภาพ	3. สังเกตพฤติกรรม ของผู้พักอาศัยที่ เลี้ยงสัตว์ และสัตว์ เลี้ยงใน คอนโดมิเนียมย่าน ลาดพร้าว	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์จำนวน 6 คน ภายในห้องพักจากรูปถ่าย และผู้เลี้ยงสัตว์จำนวน 3 คน ที่ใช้พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์ เลี้ยงในคอนโดมิเนียมย่าน ลาดพร้าว	- แอปพลิเคชันไลน์ใน โทรศัพท์มือถือ - กล้องถ่ายรูปใน โทรศัพท์ มือถือ - รูปถ่ายใน โทรศัพท์มือถือ - คลิปวิดีโอใน โทรศัพท์ มือถือ - ไอแพดสำหรับจด บันทึก - คอมพิวเตอร์	วิเคราะห์ พฤติกรรมของ ผู้เลี้ยงสัตว์และ สัตว์เลี้ยง
	4. สัมภาษณ์ผู้พัก อาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ภายในอาคาร South 8 คน	- แบบสัมภาษณ์ผู้พัก อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ใน คอนโดมิเนียมย่าน ลาดพร้าว อาคารเซาท์ - แอปพลิเคชัน บันทึกเสียงใน โทรศัพท์มือถือ	วิเคราะห์เนื้อหา
	5. สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่บุคลากร	หัวหน้านิติบุคคล 1 คน ผู้ดูแลอาคาร 1 คน และแม่บ้าน 1 คน	- แบบสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ และ บุคลากรใน คอนโดมิเนียมย่าน ลาดพร้าว อาคารเซาท์ - แอปพลิเคชัน บันทึกเสียงใน โทรศัพท์มือถือ	วิเคราะห์เนื้อหา
	6. ศึกษากรณี ตัวอย่างเกี่ยวกับ สถานที่สำหรับสัตว์ เลี้ยง จากเว็บไซต์	คอนโดที่ให้เลี้ยงสัตว์ 2 แห่ง 1.คอนโดมิเนียม มาร์ู เอ็มมัย 2 2.คอนโดมิเนียม เอ็ม จตุจักร	- คอมพิวเตอร์	วิเคราะห์สภาพ ปัจจุบันของ สภาพแวดล้อม สำหรับสัตว์เลี้ยง

ตาราง 3.1 (ต่อ)

วิธีการวิจัย	วิธีการเก็บข้อมูล	กรณีศึกษา/ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล/ กลุ่มตัวอย่าง/กรณีตัวอย่าง	เครื่องมือและ อุปกรณ์	การวิเคราะห์ ข้อมูล
วิจัยเชิง คุณภาพ	7. ศึกษากรณี ตัวอย่างเกี่ยวกับ สถานที่สำหรับสัตว์ เลี้ยง จากเว็บไซต์	โรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยง 3 แห่ง 1. โคฟุกุ แคท โฮเทล 2. Pet Hotel Bangkok 3. The Dog Hotel BKK คาเฟ่สัตว์เลี้ยง 2 แห่ง 1. Cat Up Café 2. Dog In Town ห้างสรรพสินค้า คอมมูนิตี้ที่ให้ นำสัตว์เลี้ยงเข้าไปได้ 3 แห่ง 1. เซ็นทรัลเฟสติวัล อีสต์วิลล์ 2. K Village 3. Trail And Tail สวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยง ในต่างประเทศ 2 แห่ง 1. Silverlake Dog Park L.A. 2. Taipei City Dog Sports Park		วิเคราะห์สภาพ ปัจจุบันของ สภาพแวดล้อม สำหรับสัตว์เลี้ยง
วิจัยเชิง ปริมาณ	8. แจก แบบสอบถาม เกี่ยวกับต้องการของ ผู้เลี้ยงสัตว์ภายใน คอนโดมิเนียมย่าน ลาดพร้าว อาคาร เซาท์	ผู้พักอาศัยภายในอาคาร South ของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว จำนวน 32 คน	แบบสอบถาม เกี่ยวกับต้องการของ ผู้เลี้ยงสัตว์ภายใน คอนโดมิเนียมย่าน ลาดพร้าว อาคาร เซาท์	วิเคราะห์ ค่าความถี่ ร้อยละ
วิจัยเชิง คุณภาพ	9. สัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ	สัตวแพทย์ 2 คน สถาปนิก 1 คน	แบบสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญแบบ สัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการ ออกแบบ สภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก	วิเคราะห์สภาพ ปัจจุบันของ สภาพแวดล้อม สัตว์เลี้ยง

3.1.1 สํารวจ และคํานควาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัยคํานควาข้อมูลเกี่ยวกับคอนโดที่ใหเลี้ยงสัตว์ภายในกรุงเทพมหานคร ทางอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ขออนุญาตฝายนิติบุคคลของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ เพื่อข้อมูลผู้พักอาศัยในอาคารที่เลี้ยงสัตว์ ข้อมูลสถานที่ สํารวจ และถ่ายภาพสภาพแวดล้อมโดยรอบทั้งภายในภายนอกอาคาร และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 ผู้วิจัยเก็บข้อมูล 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เข้าสํารวจ วันเสาร์ ที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 เวลา 14.00 – 17.00 น เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ครั้งที่ 2 เข้าสํารวจ วันเสาร์ ที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2563 เวลา 14.00 – 16.00 น. เป็นเวลา 2 ชั่วโมง ผู้วิจัยสํารวจ และถ่ายภาพ ทั้งหมดด้วยตนเอง (รูปที่ 3.1)



รูปที่ 3.1 รูปสภาพแวดล้อมภายใน ภายนอกอาคารเซาท์ และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

3.1.2 สังเกต วิเคราะห์ภาพถ่าย และถ่ายภาพลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ในปัจจุบันของห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในคอนโดมิเนียม ย่านลาดพร้าว

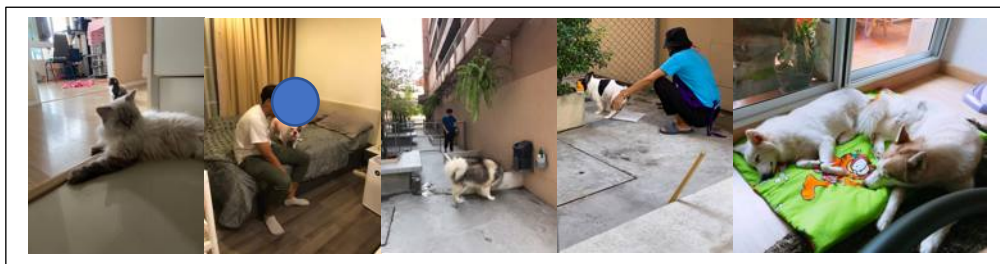
สังเกตสภาพแวดล้อม ปัญหา และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว ผู้วิจัยขออนุญาตนิติบุคคลคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ เก็บข้อมูลในวันจันทร์ที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2563 เวลา 15.00 - 17.00 น. เป็นเวลา 2 ชั่วโมง และวันอาทิตย์ 16 มีนาคม พ.ศ. 2563 เวลา 16.30 - 17.30 น. (บริเวณอาคารเซาท์) เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ผู้วิจัยสังเกต และถ่ายภาพสภาพแวดล้อมภายนอกภายในของอาคาร และพื้นที่ส่วนกลาง แล้วจัดบันทึกในแบบสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ติดต่อผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ในโทรศัพท์มือถือเพื่อขอข้อมูล และภาพถ่ายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก (รูปที่ 3.2)



รูปที่ 3.2 รูปตัวอย่างการเก็บข้อมูลภายในห้องพักผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์

3.1.3 สังเกตพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว

สังเกตพฤติกรรมการเลี้ยงสัตว์ภายในห้องพัก โดยผู้วิจัยได้ข้อมูล และภาพถ่ายเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยง และสัตว์เลี้ยง ผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ในโทรศัพท์มือถือ ผู้วิจัยขออนุญาตฝ่ายนิติบุคคลคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ เพื่อเข้าสังเกตพฤติกรรมการใช้พื้นที่ของ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง บริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ผู้วิจัยสังเกตในวันอาทิตย์ที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2563 เวลา 16.30 - 17.30 น. เป็นเวลา 1 ชั่วโมง จดบันทึกถ่ายภาพ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง (รูปที่ 3.3)



รูปที่ 3.3 ภาพพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลาง

3.1.4 สัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

สัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ จำนวน 8 คน สัมภาษณ์ในวันอังคารที่ 10 มีนาคม พ.ศ.2563 เวลา 15.30 - 16.12 น. วันพุธที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2563 เวลา 10.30 - 10.53 น. และวันอังคารที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2563 เวลา 15.00 - 16.00 น และวันอาทิตย์ที่ 18 กันยายน พ.ศ.2563 เวลา 13.30 - 16.30 น. ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 20-45 นาที ต่อ 1 คน ผู้วิจัยสัมภาษณ์ด้วยแบบสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในห้องนิติบุคคลอาคารเซาท์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว ผู้วิจัยเก็บข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง (รูปที่ 3.4)



รูปที่ 3.4 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ในห้องนิติบุคคลภายในอาคารเช่า

3.1.5 สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ และบุคลากรในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเช่า

สัมภาษณ์หัวหน้านิติบุคคล ผู้ดูแลอาคาร 1 คน และแม่บ้าน 1 คน ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเช่า สัมภาษณ์ในวันเสาร์ 11 มีนาคม พ.ศ.2563 เวลา 16.30 - 16.49 น. และวันอังคาร 9 มีนาคม พ.ศ.2564 เวลา 14.23 - 14.36 น. ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 13 - 30 นาที ต่อ 1 คน ผู้วิจัยสัมภาษณ์ด้วยแบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ และบุคลากร ภายในห้องนิติบุคคลอาคารเช่า คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว ผู้วิจัยเก็บข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง (รูปที่ 3.5)



รูปที่ 3.5 ผู้วิจัยสัมภาษณ์แม่บ้านในห้องนิติบุคคลภายในอาคารเช่า

3.1.6 ศึกษากรณีตัวอย่างเกี่ยวกับสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยงจากเว็บไซต์

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลกรณีตัวอย่างสถานที่เกี่ยวกับสัตว์ที่น่าสนใจ คือ คอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์ โรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยง คาเฟ่สัตว์เลี้ยง ห้างสรรพสินค้าหรือคอมมูนิตีมอลล์ที่ให้นำสัตว์เลี้ยงเข้าไปได้ และสวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยง ทั้งใน และต่างประเทศ ค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับข้อมูลของสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยงกรณีตัวอย่าง ในช่วงเดือน เมษายน พ.ศ. 2563 - มีนาคม พ.ศ. 2564

3.1.7 แจกแบบสอบถามเกี่ยวกับต้องการของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเช่า

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเช่า วันที่อังคาร 23 มีนาคม พ.ศ. 2564 บริเวณพื้นที่ส่วนกลาง เวลา 10.00 -

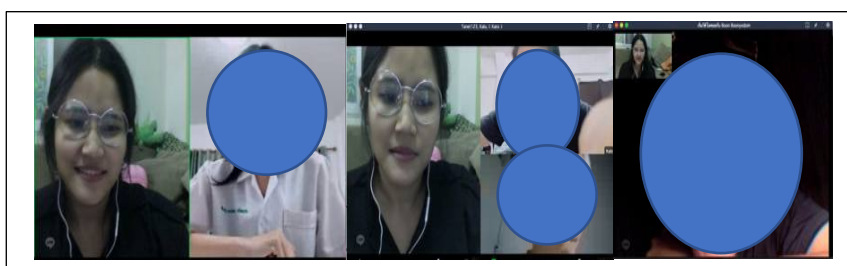
14.00 น. จำนวน 6 คน และเก็บกลับคืนทันทีหลังจากกลุ่มตัวอย่างทำเสร็จ จากนั้นส่งแบบสอบถามทางแอปพลิเคชันไลน์ให้กลุ่มผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ ผ่านทาง Google forms ในช่วงปลายเดือนมีนาคม - ต้นเดือนเมษายน พ.ศ. 2564 จำนวน 29 คน รวม 35 คน (รูปที่ 3.6)



รูปที่ 3.6 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในอาคารเซาท์ และส่งแบบสอบถามผ่านทาง Google forms

3.1.8 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท

สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเป็นสัตวแพทย์ 2 คน และสถาปนิก 1 คน รวม 3 คน เกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการจัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเพิ่มเติม สัมภาษณ์ในวันพุธที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2564 เวลา 18.00 – 22.30 น. ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 1 ชั่วโมง 30 นาที ต่อ 1 คน ผู้วิจัยสัมภาษณ์ด้วยแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญผ่านทางวิดีโอคอลในแอปพลิเคชันไลน์ทางออนไลน์ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง (รูปที่ 3.7)



รูปที่ 3.7 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญผ่านทางวิดีโอคอล ในแอปพลิเคชันไลน์ทางออนไลน์

3.2 ประชากร กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกรณีตัวอย่าง

ประชากร และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกรณีตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ดังนี้ 1. ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ 2. เจ้าหน้าที่ และบุคลากรภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ 3. กรณีตัวอย่างสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยง ได้แก่ คอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์ โรงแรมสัตว์เลี้ยง คาเฟ่สัตว์เลี้ยง ห้างสรรพสินค้าหรือคอมมูนิตี้ที่ให้นาสัตว์เลี้ยงเข้าไปได้ และสวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยง 4. ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง และการออกแบบพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง

3.2.1 ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

ประชากรที่เป็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ มีจำนวนประมาณ 32 คน ได้ข้อมูลจากการสอบถามหัวหน้าเจ้าหน้าที่นิติบุคคล ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นผู้พักอาศัยภายในอาคารเซาท์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว ทั้งเพศหญิงเพศชายสัญชาติไทย เพื่อสังเกตพฤติกรรม และสัมภาษณ์ผู้เลี้ยงสัตว์ ได้ข้อมูล และภาพถ่ายภายในห้องพัก และพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง จากทางแอปพลิเคชันไลน์ จำนวน 4 คน ที่ให้ความร่วมมือ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1. ผู้เลี้ยงสุนัขขนาดเล็ก 3 คน 2. ผู้เลี้ยงสุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ 3 คน และผู้เลี้ยงแมว 3 คน จำนวน 8 คน ที่เต็มใจให้สัมภาษณ์ในเดือนมีนาคม และกันยายน พ.ศ. 2563

3.2.2 เจ้าหน้าที่ และบุคลากรภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

ประชากรที่เป็นเจ้าหน้าที่ และบุคลากรภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ ทั้งหมดมีจำนวน 10 คน ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายนิติบุคคล ผู้ดูแลอาคาร 1 คน และแม่บ้าน 1 คน ผู้ให้ข้อมูลถูกเลือกแบบเฉพาะเจาะจง และทางเจ้าหน้าที่นิติบุคคลได้ให้ข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ แก่ผู้วิจัยในวันเสาร์ 11 มีนาคม พ.ศ. 2563 เวลา 16.30 - 16.49 น. และสัมภาษณ์เพิ่มเติมในวันอังคาร 9 มีนาคม 2564 เวลา 14.23 - 14.36 น.

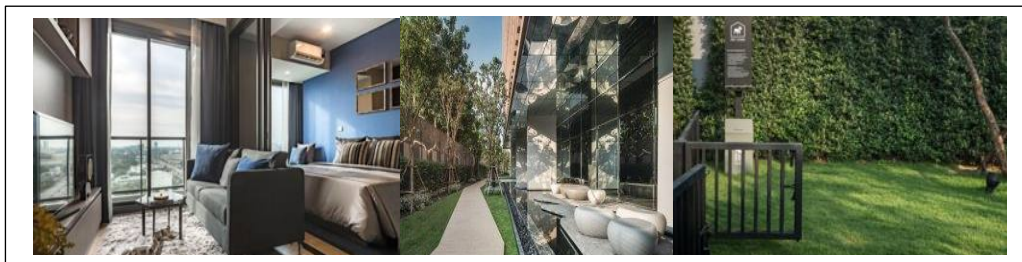
3.2.3 กรณีตัวอย่างสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยง

กรณีตัวอย่าง คือ คอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์ โรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยง คาเฟ่สัตว์เลี้ยง ห้างสรรพสินค้าหรือคอมมูนิตี้ ที่ให้นาสัตว์เลี้ยงเข้าไปได้ และสวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยง เลือกโดยพิจารณาถึงรูปแบบตกแต่ง การจัดวางพื้นที่วัสดุ เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ และพื้นที่ส่วนกลางที่มีลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์ รูปแบบการตกแต่งการแบ่งสัดส่วนระหว่าง

พื้นที่สำหรับสัตว์และผู้เลี้ยง โดยศึกษาจากความเห็นของผู้เลี้ยงสัตว์ในอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสถานที่ที่ผู้เลี้ยงสัตว์กล่าวถึงเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีชื่อเสียงในเรื่องของฟังก์ชันที่ครบวงจรสำหรับเลี้ยงสัตว์ ได้แก่

3.2.3.1 คอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์

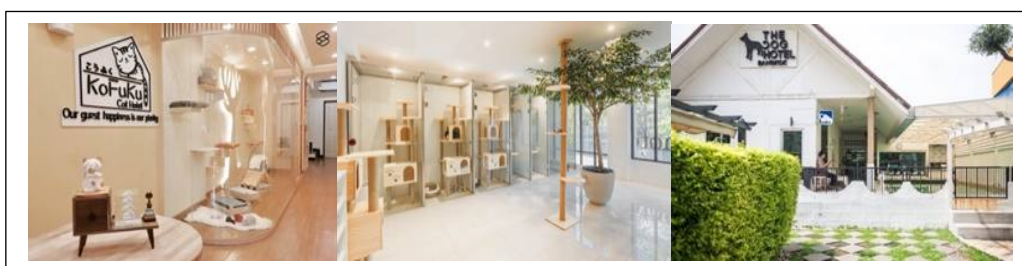
ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างคอนโดมิเนียมในกรุงเทพมหานครฯ จำนวน 2 แห่ง และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกได้แก่ 1. มาร์ เอ็กมัย 2 และ 2. เอ็ม จตุจักร กรุงเทพมหานคร (รูปที่ 3.8)



รูปที่ 3.8 รูปแบบภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง. www.dogcanstay.com. 2564. คอนโด เอ็ม จตุจักร เลี้ยงน้องหมาได้. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.dogcanstay.com/articledetail.asp?id=38200>.

3.2.3.2 โรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยง

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยงผ่านทางเว็บไซต์จำนวน 3 แห่ง และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกได้แก่ 1. โคฟุกุ แคท โฮเทล 2. Pet Hotel Bangkok และ 3. The Dog Hotel Bangkok (รูปที่ 3.9)



รูปที่ 3.9 ภายในที่อยู่สัตว์เลี้ยง และบรรยากาศโดยรอบภายในโรงแรมสัตว์เลี้ยง. BKKMENU.com. 2564. แอบดูคอนโด – MARU EKKAMAI 2 คอนโดเลี้ยงสัตว์ได้. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.bkkmenu.com/eat/stories/3pethotels-1.html>.

3.2.3.3 คาเฟ่สัตว์เลี้ยง

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับคาเฟ่สัตว์เลี้ยงผ่านทางเว็บไซต์จำนวน 2 แห่ง และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกได้แก่ 1. Cat up café และ 2. Dog in town (รูปที่ 3.10)



รูปที่ 3.10 บรรยากาศภายใน และภายนอกคาเฟ่สัตว์เลี้ยง. นวลแพร. 2558. Cat Up Café คาเฟ่แมวน้องใหม่สุดฮิต @The Up Rama 3. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.painaidii.com/diary/diary-detail/002577/lang/th/>. และ Chillpainai. 2562. ตะลุยกาเฟ่หมา Dog in town ย่านอารีย์. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.chillpainai.com/scoop/10481/>.

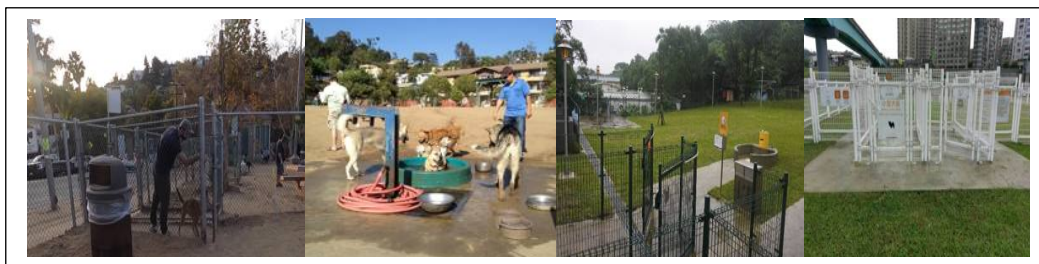
3.2.3.4 ห้างสรรพสินค้าหรือคอมมูนิตี้ ที่ให้นาสัตว์เลี้ยงเข้าไปได้ 3 แห่ง 1. เซ็นทรัลเฟสติวัล อีสต์วิลล์ 2. K Village และ 3. Trail And Tail (รูปที่ 3.11)



รูปที่ 3.11 พื้นที่สำหรับให้สัตว์เลี้ยง จุดบริการถุง และที่ทิ้งมูลสัตว์ พร้อมทั้งแขวนสายจูง และพื้นที่วิ่งเล่นสำหรับสัตว์เลี้ยงกลางแจ้ง. dogthailand.net. 2558. ห้างสรรพสินค้าหมาเข้าได้ในกรุงเทพฯ อนุญาตให้สุนัขเข้าได้ ที่เที่ยวคนรักสุนัข พาน้องหมาแมวเที่ยว. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.dogthailand.net/forum.php?mod=viewthread&tid=66173>. และ iURBAN. 2564. TRAIL and TAIL Pet-Friendly Community แหล่งแฮงค์เอาท์ใหม่ของคนเมือง พร้อมเติมความสุขให้สัตว์เลี้ยงแสนรักได้ทุกวัน. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.iurban.in.th/pr/trailandtail/>.

3.2.3.5 สวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยง

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับสวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยง ในต่างประเทศผ่านทางเว็บไซต์ จำนวน 2 แห่ง และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกได้แก่ 1. Silverlake Dog Park L.A. และ 2. Taipei City Dog Sports Park (รูปที่ 3.12)



รูปที่ 3.12 บรรยากาศโดยรอบสวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยงในต่างประเทศ. Rover.com. 2021. Top 7 Dog Parks in Los Angeles. [Online]. Available : <https://www.rover.com/blog/top-7-dog-parks-los-angeles/>. และ HotPets. 2018. Taiwan's pet park appraisal: New Taipei City has the most and Taipei City is the best. [Online]. Available : <https://www.hotpets.com.tw/dog-park-comparison/>.

3.2.4 ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง และการออกแบบพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง

ประชากร คือ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง และสถาปนิกที่ออกแบบพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอย่างเจาะจงจากผู้มีประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง 2 คน ได้แก่ สัตวแพทย์ 2 คน และสถาปนิกผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการออกแบบสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง 1 คน ที่สะดวกให้สัมภาษณ์ ในวันพุธที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2564 เวลา 18.00 - 22.30 น. สัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการจัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว

3.3 เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย มี 6 ชนิด ได้แก่ 1. แบบสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง 2. แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง 3. แบบสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ 4. แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ และบุคลากรในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ 5. แบบสอบถามความต้องการของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ 6. แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ โทรศัพท์มือถือ ใช้ในการบันทึกเสียง และถ่ายภาพ แอปพลิเคชันไลน์ ใช้ในการสอบถามข้อมูลกับผู้พัก

อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ภาพถ่ายใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมในห้องพัก ไอแพดเพื่อจดบันทึก และคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 แบบสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางใน คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

แบบสังเกตถูกผู้วิจัยทำขึ้นโดยพัฒนามาจากแบบสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพส่วนจัดแสดงวัตถุ และภาพถ่ายภายในพิพิธภัณฑ์สงครามโลกครั้งที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี ของ ธนวรรณ พยัคฆ์ทัศน์ (2560) แบบสังเกตถูกตรวจจากอาจารย์ด้านสถาปัตยกรรมภายใน และแก้ไขเนื้อหาเพื่อนำไปเก็บข้อมูล แบบสังเกตมี 8 หน้า 50 ข้อ ประกอบไปด้วย 5 ส่วน (ภาคผนวก ก)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป และข้อมูลสัตว์เลี้ยง จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 สังเกตเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก

ส่วนที่ 3 สังเกตเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมพื้นที่ภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า - ออก

ส่วนที่ 4 สังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

ส่วนที่ 5 ส่วนที่ผู้วิจัยเขียนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดมิเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว

3.3.2 แบบสังเกตพฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ภายในห้องพัก และ พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

แบบสังเกตถูกผู้วิจัยทำขึ้นโดยพัฒนามาจากแบบสังเกตพฤติกรรม การเดินชมของผู้เข้าชมส่วนจัดแสดงวัตถุ และภาพถ่ายภายในพิพิธภัณฑ์สงครามโลกครั้งที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี ของ ธนวรรณ พยัคฆ์ทัศน์ (2560) แบบสังเกตถูกตรวจจากอาจารย์ด้านสถาปัตยกรรมภายใน และแก้ไขเนื้อหาเพื่อนำไปสังเกตจริง แบบสังเกต (ภาคผนวก ข) ประกอบด้วย ผังภายในห้องพัก 2 แบบ ผังส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง และตารางสังเกตพฤติกรรม ลักษณะพฤติกรรม ตำแหน่งพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง ปัญหา และภาพประกอบ

3.3.3 แบบสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

แบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยทำขึ้น โดยพัฒนามาจากแบบสัมภาษณ์ผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์สงครามโลกครั้งที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี ของ ธนวรรณ พยัคฆ์ทัศน์ (2560) แบบสัมภาษณ์ถูกตรวจจากอาจารย์

ด้านสถาปัตยกรรมภายใน และแก้ไขเนื้อหาเพื่อนำข้อมูลไปสัมภาษณ์จริง แบบสัมภาษณ์ มี 8 หน้า 48 ข้อ ประกอบไปด้วย 4 ส่วน (ภาคผนวก ค)

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมภายในคอนโดมิเนียม เช่น ทางเดิน ลิฟต์ บันได และทางเข้า - ออก

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

3.3.4 แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หรือบุคลากร ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

แบบสัมภาษณ์ถูกผู้วิจัยทำขึ้น โดยพัฒนามาจากแบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ และบุคลากร ภายในพิพิธภัณฑ์สงครามโลกครั้งที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี ของธนวรรณ พยัคฆ์ทัศน์ (2560) แบบสัมภาษณ์ถูกตรวจจากอาจารย์ด้านสถาปัตยกรรมภายใน และแก้ไขเนื้อหาเพื่อนำข้อมูลไปสัมภาษณ์จริง แบบสัมภาษณ์ มี 8 หน้า 41 ข้อ ประกอบไปด้วย 4 ส่วน (ภาคผนวก ง)

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมภายในคอนโดมิเนียม เช่น ทางเดิน ลิฟต์ บันได ทางเข้า - ออก

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

3.3.5 แบบสอบถามความต้องการของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมิเนียม ย่านลาดพร้าวอาคารเซาท์

แบบสอบถาม มี 5 หน้า 53 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยทำขึ้นมาเอง แบบสอบถามถูกตรวจจากอาจารย์ด้านสถาปัตยกรรมภายใน และแก้ไขเนื้อหาเพื่อนำข้อมูลไปสอบถามจริง ประกอบไปด้วย 5 ส่วน (ภาคผนวก จ)

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก ในเรื่อง พื้นที่อุณหภูมิ การระบายอากาศ กลิ่น เสียง สิ่งอำนวยความสะดวก ความเหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง สิ่งที่ต้องปรับปรุง สิ่งที่ยากได้เพิ่มเติม และแนวทางการปรับปรุงพื้นที่ เป็นคำถามแบบปลายปิด และมีรูปประกอบ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมภายในอาคาร - นอกอาคารเช่าที่ในเรื่องสิ่งที่ควรปรับปรุง สิ่งที่อยากได้เพิ่มเติม เป็นคำถามแบบปลายปิด และมีรูปประกอบ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ในเรื่องพื้นที่ อุณหภูมิ การระบายอากาศ กลิ่น เสียง สิ่งอำนวยความสะดวก ความเหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง สิ่งที่ควรปรับปรุง สิ่งที่อยากได้เพิ่มเติม และแนวทางการปรับปรุงพื้นที่เป็นคำถามแบบปลายปิด และมีรูปประกอบ

ส่วนที่ 4 เติมคำในช่องว่าง เกี่ยวกับความต้องการ การใช้เวลาอยู่กับสัตว์เลี้ยง การเข้าใช้พื้นที่ส่วนกลาง

ส่วนที่ 5 สอบถามข้อมูลทั่วไป อายุ เพศ อาชีพ ขนาดห้องพัก จำนวนผู้พักอาศัย ข้อมูลสัตว์เลี้ยง ประเภท ขนาด จำนวน อายุ สายพันธุ์ เพศ และน้ำหนัก

นอกจากนี้ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ใส่ใน Google forms เพื่อเป็นทำเป็นแบบสอบถามออนไลน์ ผ่านทาง Google forms โดยใช้ลิงค์

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSesvROVhWKcu2Q8jXgsZW5_frFhBHqrbGv_RJuQ9tZ6wKGkg/viewform?usp=sf_link

3.3.6 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท

แบบสอบถาม มี 6 หน้า 15 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยทำขึ้นมาเอง แบบสัมภาษณ์ถูกตรวจจากอาจารย์ด้านสถาปัตยกรรมภายใน และแก้ไขเนื้อหาเพื่อนำไปสัมภาษณ์จริง แบบสัมภาษณ์ประกอบไปด้วย 4 ส่วน (ภาคผนวก ฉ)

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในห้องพัก

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

3.4 ปัจจัย และตัวแปรที่ทำการศึกษา

ประเด็น และตัวแปรที่ผู้วิจัยทำการศึกษา คือ แนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเช่า โดยมี ปัจจัยสำคัญ 4 ปัจจัย ได้แก่ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท 2. ด้านบริบท 3. ด้านกิจกรรม และพฤติกรรม 4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (ตารางที่ 3.2 - 3.8)

ตารางที่ 3.2 ปัจจัย และตัวแปรที่ทำการศึกษา

ปัจจัย และตัวแปร ที่ทำการศึกษา	การเก็บข้อมูล						
	สังเกต สภาพแวดล้อม	สังเกต พฤติกรรม	สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่	สัมภาษณ์ ผู้เลี้ยงสัตว์	กรณี ตัวอย่าง	สอบถาม ผู้เลี้ยง สัตว์	สอบถาม ผู้เชี่ยวชาญ
ข้อมูลทั่วไป							
ผู้เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง – ขนาดใหญ่ และแมว							
อายุ		✓		✓		✓	
เพศ		✓		✓		✓	
อาชีพ		✓		✓		✓	
ขนาดห้อง		✓		✓		✓	
จำนวนผู้พักอาศัย		✓		✓		✓	
สัตว์เลี้ยง 3 ประเภท สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง – ขนาดใหญ่ และแมว							
ประเภท และขนาด	✓	✓		✓		✓	
จำนวน		✓		✓		✓	
อายุ เพศ น้ำหนัก และสายพันธุ์		✓		✓		✓	
ด้านบริบท							
พื้นที่ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง							
การแบ่งพื้นที่ สำหรับสัตว์เลี้ยง	✓	✓		✓	✓	✓	✓
การตกแต่ง และ วัสดุ	✓		✓	✓	✓	✓	✓
อุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น							
อุณหภูมิที่เหมาะสม สำหรับสัตว์เลี้ยง	✓			✓	✓	✓	✓
การระบายอากาศ ภายในห้องพัก	✓		✓	✓	✓	✓	✓
กลิ่นไม่พึงประสงค์ จากสัตว์เลี้ยง	✓		✓	✓	✓	✓	✓
เสียง							
เสียงรบกวน ภายนอกห้องพัก				✓		✓	✓

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ปัจจัย และตัวแปร ที่ทำการศึกษ	การเก็บข้อมูล						
	สังเกต สภาพแวดล้อม	สังเกต พฤติกรรม	สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่	สัมภาษณ์ ผู้เลี้ยงสัตว์	กรณี ตัวอย่าง	สอบถาม ผู้เลี้ยงสัตว์	สอบถาม ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านกิจกรรม							
พฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์							
การจัดพื้นที่		✓		✓		✓	
การเข้าใช้งานพื้นที่		✓		✓		✓	
พฤติกรรมสัตว์เลี้ยง							
ปัญหาที่เกิดจากสัตว์ เลี้ยง		✓		✓		✓	
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง							
ภายในห้องพัก							
ระบบเสียงตามสาย สำหรับสัตว์เลี้ยง	✓		✓	✓		✓	✓
อุปกรณ์สำหรับสัตว์ เลี้ยงเพิ่มเติม	✓		✓	✓	✓	✓	✓
พัดลมระบายอากาศ	✓		✓	✓	✓	✓	✓
ภายในอาคาร - นอกอาคาร							
ประตูระบบ เซนเซอร์ต่ำ	✓			✓	✓	✓	✓
ลิฟต์	✓			✓	✓	✓	✓
ป้าย และข้อความ ต่าง ๆ	✓			✓	✓	✓	✓
จุดบริการสำหรับ สัตว์เลี้ยง	✓			✓	✓	✓	✓
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง							
ประตูเข้า - ออก ระบบคีย์การ์ด	✓	✓		✓	✓	✓	✓
จุดขับถ่าย	✓	✓		✓	✓	✓	✓
จุดทิ้ง และถุงใส่มูล สัตว์	✓		✓	✓	✓	✓	✓
อุปกรณ์สำหรับสัตว์ เลี้ยงเพิ่มเติม	✓		✓	✓	✓	✓	✓
ที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
จุดบริการสำหรับ สัตว์เลี้ยง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 3.3 ตัวแปรด้านข้อมูลทั่วไปของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท

ข้อมูลทั่วไปของผู้พักอาศัย ที่เลี้ยงสัตว์	Value	Coding	สถิติที่ใช้
อายุ	-	-	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด
ขนาดห้องพัก	-	-	
จำนวนผู้พักอาศัยภายใน ห้องพัก	-	-	
จำนวนสัตว์เลี้ยง	-	-	
เพศ	ชาย	1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
	หญิง	2	
	อื่น ๆ	3	
อาชีพ	นักเรียน / นักศึกษา	1	
	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	2	
	เอกชน / รับจ้าง	3	
	อื่น ๆ	4	

ตารางที่ 3.4 ตัวแปรด้านข้อมูลทั่วไปของสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท

ข้อมูลทั่วไปของสัตว์เลี้ยง	Value	Coding	สถิติที่ใช้
อายุ น้ำหนัก	-	-	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด
ประเภท	แมว	1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
	สุนัข	2	
	อื่น ๆ	3	
ขนาด	ขนาดเล็ก	1	
	ขนาดกลาง	2	
	ขนาดใหญ่	3	

ตารางที่ 3.5 ตัวแปรด้านอื่น ๆ

ความคิดเห็น	Value	Coding	สถิติที่ใช้
อุณหภูมิ	-	-	ค่าเฉลี่ย
เวลาที่อยู่กับสัตว์เลี้ยง	-	-	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด

ตารางที่ 3.6 ตัวแปรด้านบริบท

ความคิดเห็น	Value	Coding	สถิติที่ใช้
การจัดพื้นที่			
พื้นที่ภายในห้องพัก			
ขนาดพื้นที่ภายในห้องพัก	ไม่เพียงพอ	0	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
	เพียงพอ	1	
การจัดพื้นที่อยู่ ที่กิน ที่นอน และที่ขับถ่ายของสัตว์เลี้ยง	ห้องนั่งเล่น	1	
	ห้องนอน	2	
	ห้องครัว	3	
	อื่น ๆ	4	
วัสดุพื้นสำหรับสัตว์เลี้ยง	ไม่เลือก	0	
	เลือก	1	
	1. ไวนิล		
	2. กระเบื้องยาง		
	3. ไม้คอร์ก		
	4. ปูนเปลือย		
วัสดุผนังสำหรับสัตว์เลี้ยง	ไม่เลือก	0	
	เลือก	1	
	1. ปูนทาสีกึ่งมันกึ่งด้านเพื่อกันรอยขีดข่วน		
	2. วอลเปเปอร์แบบเช็ดทำความสะอาดได้		
ลักษณะการตกแต่งภายในห้องพักสำหรับสัตว์เลี้ยง	ไม่เลือก	0	
	เลือก	1	
	1. นำอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงมาเป็นส่วนหนึ่งในการตกแต่งภายในห้อง		
	2. กันโซนสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ		
3. สร้างที่อยู่ของสัตว์เลี้ยง เป็นส่วนหนึ่งของผนังหรือเฟอร์นิเจอร์			

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

ความคิดเห็น	Value	Coding	สถิติที่ใช้
การจัดพื้นที่			
พื้นที่ภายในห้องพัก			
ปัจจัยที่ท่านคำนึงถึงเป็นอันดับแรกในการเลือกซื้อคอนโดมิเนียม 1. ขนาดพื้นที่ภายในห้องพัก 2. มีพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง 3. ความปลอดภัยของสัตว์เลี้ยง 4. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
ภายในอาคาร - นอกอาคาร			
สิ่งที่ควรปรับปรุง 1. อุณหภูมิ 2. การระบายอากาศ 3. กลิ่นไม่พึงประสงค์ 4. การตกแต่งที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง 5. ขนาดของลิฟต์โดยสาร 6. ทางลาดสำหรับรถเข็นสัตว์เลี้ยง 7. ประตูทาง – เข้าออก ระบบเซ็นเซอร์ 8. จุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง 9. ระยะห่างระหว่างซี่ลูกกรงของราวระเบียง และราวจับบันไดที่กว้างเกินไป อาจจะทำให้สัตว์เลี้ยงตกลงไปได้ 10. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง			
สภาพแวดล้อมโดยรอบสำหรับสัตว์เลี้ยง	ไม่เหมาะสม เหมาะสม	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
วัสดุพื้นบริเวณจุดขับถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยง 1. หญ้า 2. ทราย 3. หินกรวด 4. ทรายล้าง 5. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1	

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

ความคิดเห็น	Value	Coding	สถิติที่ใช้
การจัดพื้นที่			
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง			
ปัญหาบริเวณทางเดิน 1. ไม่มี 2. ทางเดินแคบเกินไป 3. ไม่มีการแบ่งเขตหรือใช้วัสดุที่ระบุว่าเป็นทางเดิน 4. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
วัสดุพื้นบริเวณทางเดินสำหรับ ผู้เลี้ยง และสัตว์เลี้ยง	หญ้า ดินทราย หินกรวด ทรายล้าง ปูนเปลือย คอนกรีต อื่น ๆ	1 2 3 4 5 6 7	
ปัญหาบริเวณรั้ว และประตู 1. ไม่มี 2. รั้วต่ำเกินไปสัตว์เลี้ยงกระโดดหรือ ปีนออกไปได้ 3. มีช่องเล็ดลอดทำให้สัตว์เลี้ยงหลุด ไปได้ 4. บางครั้งประตูปิดไม่สนิทสัตว์หลุด ออกไปได้ 5. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1	
รั้ว และประตูภายในพื้นที่ส่วนกลาง สำหรับสัตว์เลี้ยง	รั้วสูงชัน ไม่มีช่องเล็ดลอด และ มีประตูล็อกชั้นเดียวแบบเดิม รั้วสูงเท่าเดิม ไม่มีช่อง เล็ดลอด แต่มีประตู 2 ชั้น รั้วสูงชัน ไม่มีช่องเล็ดลอด และมีประตู 2 ชั้น อื่น ๆ	1 2 3 4	

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

ความคิดเห็น	Value	Coding	สถิติที่ใช้
การจัดพื้นที่			
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง			
แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อม	แบบทัศนียภาพ 1 พื้นหญ้า และมีทางเดิน	1	
	แบบทัศนียภาพ 2 พื้นหญ้าที่มีจุดซบถายเป็นทราย และมีทางเดิน	2	
	แบบทัศนียภาพ 3 พื้นหญ้าน้านซ้าย ทรายน้านขวา และมีทางเดินตรงกลาง	3	
	อื่น ๆ	4	
สิ่งใดควรมีการปรับปรุงให้ เหมาะกับสัตว์เลี้ยง	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
1. อุณหภูมิ 2. การระบายอากาศ 3. กลิ่นไม่พึงประสงค์ 4. รั่ว และประตู 5. ที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง 6. จุดซบถ 7. จุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง 8. การตกแต่ง 9. วัสดุที่ใช้ภายในพื้นที่ ส่วนกลาง 10. การแบ่งโซนสำหรับสัตว์ เลี้ยงแต่ละประเภท 11. อื่น ๆ			

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

ความคิดเห็น	Value	Coding	สถิติที่ใช้
อุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น			
ภายในห้องพัก			
การแก้ไขปัญหาเรื่องความร้อนภายในห้องพัก 1. ไม่มี 2. เปิดเครื่องปรับอากาศตลอดเวลา 3. เปิดหน้าต่างเพื่อให้ลมเข้ามา 4. ใช้อุปกรณ์สำหรับสัตว์ 5. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
การระบายอากาศในห้องพักปัจจุบัน 1. ไม่มี 2. เปิดหน้าต่างเพื่อให้อากาศถ่ายเท 3. ติดพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุดภายในห้องพัก 4. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก		
วิธีแก้ไขปัญหาเรื่องกลิ่นที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง 1. ไม่มี 2. เปิดหน้าต่างเพื่อให้อากาศถ่ายเท 3. ติดพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุดภายในห้องพัก 4. ใช้เครื่องดับกลิ่นหรือวัสดุที่ช่วยในเรื่องการดับกลิ่น 5. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก		
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง			
การถ่ายเทอากาศบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	ถ่ายเทอากาศไม่ดี ถ่ายเทอากาศดี	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
วิธีการดับกลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	ใช้อุปกรณ์สำหรับดับกลิ่น	1 2	
	ปลูกต้นไม้หรือสมุนไพรอื่น ๆ	3	

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

ความคิดเห็น	Value	Coding	สถิติที่ใช้
เสียง			
ภายในห้องพัก			
เสียงรบกวนจากภายนอกที่มีผลต่อสัตว์ เลี้ยง	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
1. ไม่มี 2. เสียงสัตว์เลี้ยงจากห้องข้างเคียง 3. เสียงการซ่อมแซมภายในอาคาร 4. เสียงประทัดหรือพลุ 5. อื่น ๆ			
วิธีใดในการเก็บเสียงรบกวนทั้งภายใน และภายนอก	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
1. ไม่มี 2. ตัดถนนกันเสียงตรงผนังกับใต้ท้องพื้น 3. ใช้กระจกหนาเป็นพิเศษ หรือ 2 ชั้น 4. อุดช่องโหว่ตรงจุดที่เสียงเล็ดลอดเข้า – ออกไปได้ 5. อื่น ๆ			

ตารางที่ 3.7 ตัวแปรด้านกิจกรรม

ความคิดเห็น	Value	Coding	สถิติที่ใช้
พฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท			
การจัดพื้นที่			
การจัดพื้นที่อยู่ ที่กิน ที่นอน และที่ขับถ่ายของสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก	ห้องนั่งเล่น	1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
	ห้องนอน	2	
	ห้องครัว	3	
	อื่น ๆ	4	
การเข้าใช้งานพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	ไม่ไป	0	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
	ทุกวัน	1	
	บางวัน	2	

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

ความคิดเห็น	Value	Coding	สถิติที่ใช้
พฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท			
การเข้าใช้งาน			
ช่วงเวลาในการเข้าใช้งานพื้นที่ส่วนกลาง สำหรับสัตว์เลี้ยง 1. ช่วงเช้า 2. ช่วงสาย 3. ช่วงบ่าย 4. ช่วงเย็น 5. ช่วงค่ำ 6. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
พฤติกรรมสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท			
ปัญหาที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง			
ภายในห้องพัก			
พฤติกรรมสัตว์เลี้ยงที่เป็นปัญหากับวัสดุพื้น 1. ไม่มี 2. ขี้ถ่ายใส่เป็นประจำจนทำให้พื้นบวมพอง 3. ใช้เล็บข่วนหรือตะกอยจนพื้นเป็นรอย 4. กัดแทะจนพื้นหลุดลอกบางส่วนหรือทั้ง รอยไว้ 5. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
พฤติกรรมสัตว์เลี้ยงที่เป็นปัญหากับวัสดุผนัง 1. ไม่มี 2. ขี้ถ่ายใส่เป็นประจำจนทำให้ผนังบวมพอง 3. ใช้เล็บข่วนหรือตะกอยจนผนังเป็นรอย 4. กัดแทะจนผนังหลุดลอกบางส่วนหรือทั้ง รอยไว้ 5. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ตารางที่ 3.8 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

ความคิดเห็น	Value	Coding	สถิติที่ใช้	
ภายในห้องพัก				
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์ภายในห้องพักที่ควรเพิ่มเติม 1. ไม่มี 2. เเสียงตามสายคลายเหงาสำหรับสัตว์เลี้ยง 3. พัฒนาระบายอากาศบริเวณที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยง 4. ฟังก์ชันสำหรับอุปกรณ์สัตว์เลี้ยง 5. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ	
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง				
ปัญหาในการใช้งานบริเวณจุดขับถ่าย 1. ไม่มี 2. สัตว์เลี้ยงไม่ชอบวัสดุที่ใช้งานในปัจจุบัน 3. ที่กั้นของจุดขับถ่ายสูงเกินไปสำหรับสัตว์เลี้ยง 4. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1		
วัสดุพื้นบริเวณจุดขับถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยง	หญ้า ทราย หินกรวด ทรายล้าง อื่น ๆ	1 2 3 4 5		
ปัญหาบริเวณที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง 1. ไม่มี 2. มุมของที่นั่งเป็นเหลี่ยมทำให้เกิดอันตรายได้ 3. ที่นั่งกีดขวางพื้นที่ทางเดินเกินไป 4. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1		
ลักษณะที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง	ม้านั่งตามสวนสาธารณะ ทั่วไป ไม่มีพนักพิง ม้านั่งที่มีพนักพิง อื่น ๆ	1 2 3		

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ความคิดเห็น	Value	Coding	สถิติที่ใช้
ภายในห้องพัก			
ปัญหาในการใช้งานจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง 1. ไม่มี 2. ไม่มีอุปกรณ์บางชนิดสำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น ถังใส่มูลสัตว์ 3. ไม่มีจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยงเพิ่มเติม 4. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
ควรเพิ่มสิ่งใดในจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง 1. ไม่มี 2. ที่ทิ้ง และถังใส่มูลสัตว์ 3. ที่ให้น้ำสัตว์หรือล้างตัว 4. ที่ทำกิจกรรมสำหรับสัตว์เลี้ยง 5. บ่อน้ำหรือบ่อโคลนให้สัตว์ลงเล่น 6. สระวายน้ำสัตว์เลี้ยง 7. ลู่วิ่งสำหรับทำกิจกรรมกับสัตว์เลี้ยง 8. อื่น ๆ	ไม่เลือก เลือก	0 1	

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลเชิงคุณภาพ ถูกนำมาวิเคราะห์เนื้อหา สรุประเด็นต่าง ๆ และเรียงลำดับความสำคัญ ข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย

3.5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง นำมาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ปัญหา และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ได้แก่ การแบ่งพื้นที่ อุณหภูมิ การระบายอากาศ กลิ่น และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

3.5.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ภายในห้อง และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง นำมาวิเคราะห์กิจกรรม และพฤติกรรม ปัญหา และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ได้แก่ ตำแหน่งที่สัตว์เลี้ยงอยู่อาศัย การเข้าใช้พื้นที่ส่วนกลาง พฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง ปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง ปัญหาใน

การใช้งานของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ปัญหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

3.5.1.3 การวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หรือบุคลากร ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ โดยเรียบเรียงประเด็นหลัก ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพสำหรับสัตว์เลี้ยง ปัญหา และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ส่วนกลางที่ควรได้รับการปรับปรุง และเพิ่มเติม ภายในห้องพัก ภายในอาคาร - นอกอาคาร และบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

3.5.1.4 การวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ โดยเรียบเรียงประเด็นหลัก ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพสำหรับสัตว์เลี้ยง ปัญหา ความต้องการ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ที่ควรปรับปรุง และเพิ่มเติม ภายในห้องพัก ภายในอาคาร - นอกอาคาร และบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

3.5.1.5 การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบจากการสังเกตกรณีตัวอย่างสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยง โดยเปรียบเทียบ ลักษณะทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง เพื่อหาข้อดี และสิ่งที่ควรปรับปรุงใน 3 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง ลักษณะการตกแต่ง และวัสดุที่ใช้

3.5.1.6 การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบจากสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หรือบุคลากร กับ การสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพสำหรับสัตว์เลี้ยง และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ปัญหาในการเข้าใช้งานพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ภายใน - นอกอาคาร และบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง แนวทางการปรับปรุงลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

3.5.1.7 การวิเคราะห์เปรียบเทียบจากการสัมภาษณ์ และสอบถามผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ โดยเปรียบเทียบเนื้อหาจากการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และค่าสถิติกับจากแบบสอบถามผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ได้แก่ ปัจจัยด้านบริบท คือ พื้นที่ อุณหภูมิ การระบาย กลิ่น เสียง การตกแต่ง และวัสดุ และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ คือ จุดขับถ่าย ระบบเสียงตามสาย ลิฟต์ ที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง และอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ

3.5.1.8 การวิเคราะห์เปรียบเทียบจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยเปรียบเทียบเนื้อหาจากจากผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และการสอบถามผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ กรณีศึกษาในเรื่องแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

3.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลเชิงปริมาณถูกวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหาค่าความถี่ และร้อยละ ตัวแปรของลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพในปัจจุบัน ได้แก่ ภายในห้องพัก คือ การแบ่งพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง อุณหภูมิ การระบายอากาศ กลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยง วัสดุ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง คือ การแบ่งพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง คือ การจัดพื้นที่ การระบายอากาศ กลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยง วัสดุ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น จุดขับถ่าย ที่แขวนสายจูง อื่น ๆ ตัวแปรของความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ได้แก่ สภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางในปัจจุบัน สิ่งที่ควรได้รับการปรับปรุง และแนวทางในการออกแบบสภาพแวดล้อมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงในอนาคต

หาค่าความถี่ และร้อยละ ตัวแปรของข้อมูลทั่วไปของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ คือ เพศ อาชีพ และข้อมูลสัตว์เลี้ยง คือ ประเภท และขนาด หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุดของอายุของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ขนาดห้องพัก จำนวนผู้พักอาศัย จำนวนสัตว์เลี้ยง

3.5.3 การตรวจสอบสามเส้า

การศึกษาเรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลางในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยคุณภาพผสมผสานปริมาณ ดังนั้นจึงต้องมีการนำข้อมูลมาตรวจสอบด้วยวิธีการสามเส้า ซึ่งเป็นการทำให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น โดยที่ไม่เชื่อว่าแหล่งข้อมูลใดข้อมูลหนึ่งมีความน่าเชื่อถือ โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากหลาย ๆ แหล่ง มารวมกัน และเปรียบเทียบ จึงจะเรียกว่าการตรวจสอบสามเส้า (สุภางค์ จันทวานิช. 2559)

การตรวจสอบสามเส้าที่เกี่ยวกับการวิจัยนี้ ได้แก่ 1) การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล โดยการนำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้อง วิธีการตรวจสอบดูจากแหล่งที่มาข้อมูล คือ ข้อมูลที่ได้จากแหล่งบุคคล โดยการวิจัยนี้ ได้สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ และผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท และนำมาเปรียบเทียบว่าเหมือน และแตกต่างกันอย่างไร 2) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีวิธีการต่างกัน เพื่อรวบรวมเรื่องเดียวกัน โดยวิจัยนี้ใช้การสำรวจ และค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์ สังเกตสภาพแวดล้อม พฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ศึกษากรณีตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยง นอกจากนี้ยังมีการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์

เจ้าหน้าที่ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลาง โดยในการลงพื้นที่ในครั้งนี้ผู้วิจัย ใช้วิธีการศึกษาข้อมูลจากเว็บไซต์ พร้อมลงพื้นที่สำรวจ สังเกต และสัมภาษณ์ร่วมกัน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

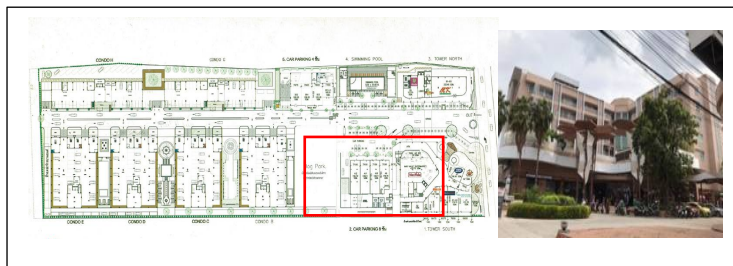
ในบทนี้เป็นผลการวิจัยที่ได้ จากการสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว ภายในอาคารเซาท์ และพื้นที่ส่วนกลางของสัตว์เลี้ยง ผลการสังเกตภายใน และภายในอาคารของอาคารเซาท์ และพื้นที่ส่วนกลางของสัตว์เลี้ยง ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าวอาคารเซาท์ ผลการสัมภาษณ์ผู้เลี้ยงสัตว์ในอาคารเซาท์ ผลการแจกแบบสอบถามผู้เลี้ยงสัตว์ในอาคารเซาท์ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางที่ให้เลี้ยงสัตว์ ผลจากการศึกษากรณีตัวอย่าง และผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพิ่มเติมจากข้อเสนอ และแนวทางการปรับปรุงที่ได้ ผลการวิจัยถูกนำมาเรียงเป็น 5 หัวข้อ คือ 1. ข้อมูลทั่วไป และลักษณะของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าวอาคารเซาท์ 2. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกลุ่มตัวอย่าง 3. ลักษณะสภาพแวดล้อมปัจจุบัน พฤติกรรม ปัญหา และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ 4. ลักษณะของสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยงกรณีตัวอย่าง 5. แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

4.1 ข้อมูลทั่วไปของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

ผลจากการสังเกตสภาพปัจจุบันของภายใน และภายนอกคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ 2 ประกอบด้วย 1. ความเป็นมา และข้อมูลทั่วไปของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ 2. การเข้าถึงอาคารเซาท์ 3. ผลกระทบของมลภาวะ แดด และลมต่อคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ 4. ลักษณะพื้นที่ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

4.1.1 ความเป็นมา และข้อมูลทั่วไปของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

จากการสัมภาษณ์หัวหน้านิติบุคคล และศึกษาความเป็นมาลักษณะภายในอาคาร ภายนอกภายในห้องพักของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ พบว่า คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว เป็นคอนโดมิเนียมแห่งแรกที่ยกแบบมาสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์โดยเฉพาะ ก่อตั้งเสร็จในปี 2556 โดยบริษัท Infininny และดูแลโดยนิติบุคคลของแต่ละอาคาร ซึ่งมีอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์จำนวน 2 อาคาร คือ อาคารนอร์ท และอาคารเซาท์ ซึ่งเป็นอาคารที่ทำการศึกษา (รูปที่ 4.1)



รูปที่ 4.1 ผังแสดงตำแหน่งอาคารเซาท์

อาคารเซาท์ประกอบด้วยห้องชุดพักอาศัย 2 แบบ คือ Type A ขนาด 53.27 - 54 ตารางเมตร และ Type B ขนาด 55 - 100 ตารางเมตร มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 79 ห้อง โดยมีผู้อาศัยทั้งหมด 68 ห้อง ว่าง 11 ห้อง ซึ่งภายในอาคารจะมีข้อกำหนดของตัวอาคารโดยนำข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฯ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข พ.ศ. 2548 โดยกำหนดให้ห้องพักแต่ละห้องสามารถเลี้ยงสัตว์เลี้ยงขนาดเล็ก ได้ 2 ตัว / 1 ห้อง สัตว์เลี้ยงขนาดกลาง 2 ตัว ต่อ 1 ห้อง และสัตว์เลี้ยงขนาดใหญ่ 1 ตัว / 1 ห้อง หาก-จำนวนสัตว์เลี้ยงเกินกว่าที่กำหนด จะมีการเก็บค่าปรับตามจำนวนสัตว์เลี้ยงที่เกินมา และมีกฎในการห้ามเลี้ยงสายพันธุ์สุนัขที่มีนิสัยดุร้ายในอาคาร โดยประกอบไปด้วย 11 สายพันธุ์ ได้แก่ อเมริกันพิตบูลเทอเรีย, อเมริกัน สแตฟฟอร์ด เซอร์เทอร์เรียร์, บูลเทอเรีย, บางแก้ว, อาคิตะ, โดเบอร์แมนน์ พินซ์เชอร์, ฟิลา บราซิเลียโร, เยอรมันเชพเพิร์ด, นโปเลียน มาสทิฟฟ์, ร็อตไวเลอร์ และทิเบตันแมสตีฟฟ์ นอกจากนี้ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ทุกคนต้องนำสัตว์เลี้ยงมาลงทะเบียนสัตว์เลี้ยงกับทางนิติบุคคลทุกตัว โดยมีผู้อาศัยลงทะเบียนสัตว์เลี้ยงทั้งหมด 33 ห้อง ซึ่งผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ต้องทำตามกฎ และข้อปฏิบัติที่ทางนิติบุคคลอาคารเซาท์กำหนดไว้ นอกจากนี้อาคารเซาท์ยังมีพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (รูปที่ 4.2) ที่ก่อตั้งโดยนิติบุคคลอาคารเซาท์ ที่ซัปปาย



รูปที่ 4.2 ผังแสดงตำแหน่งพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

อาคารเซาท์ตั้งอยู่ในโครงการของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว จังหวัดกรุงเทพมหานคร ฯ เขตวังทองหลาง ซอยวัดบึงทองหลาง หรือซอย ซึ่งนอกจากจะเป็นอาคารที่อยู่อาศัยด้านล่าง

ของอาคารเซาท์เป็นทั้งร้านอาหาร และร้านค้า เช่น สตาร์บัค พิชซ่าฮัท และแม็คแดลลู ซึ่งมีผู้คนมาใช้บริการร้านอาหาร และร้านค้าเป็นจำนวนมาก (รูปที่ 4.3)



รูปที่ 4.3 ผังแสดงตำแหน่งร้านอาหาร และร้านค้าต่าง ๆ

ทิศเหนืออยู่ติดกับอาคารนอร์ทซึ่งเป็นอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ที่อยู่ในโครงการเช่นกัน ทิศตะวันออกอยู่ติดกับถนน และใกล้กับบ้านเรือนคนในซอยลาดพร้าว ทิศตะวันตกติดกับอาคารจอดรถของอาคารเซาท์ และ Pet Club ที่ประกอบไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงแบบครบวงจร เช่น สระว่ายน้ำสัตว์เลี้ยง คลินิกสัตว์ ร้านสปา ตัดขนสัตว์เลี้ยง และร้านจำหน่ายอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงแบบครบครัน ทิศใต้อยู่ติดกับหมู่บ้าน และบ้านเรือนของคนในบริเวณนั้น (รูปที่ 4.4)



รูปที่ 4.4 ทิศนียภาพโดยรอบ และสถานที่ตั้งคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

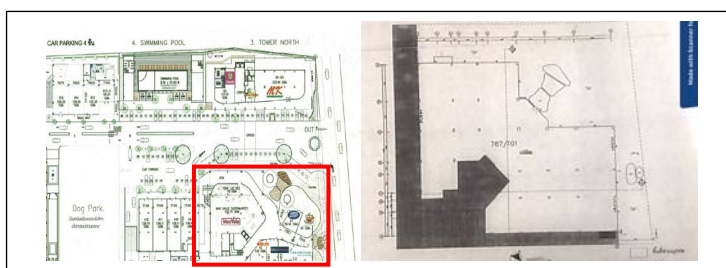
4.1.2 การเข้าถึงคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

การเข้าถึงอาคารเซาท์ สามารถเดินทางโดยยานพาหนะส่วนตัว และรถโดยสารรถประจำทาง ที่ให้บริการในซอย เข้ามาทางทิศใต้ของอาคารเซาท์ ซึ่งเป็นซอย และเลี้ยวซ้ายเข้ามาในโครงการ คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว แล้วจะพบอาคารเซาท์

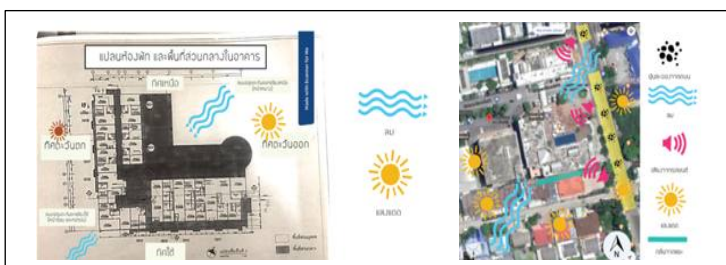
4.1.3 ผลกระทบของมลภาวะ แดด และลมต่อคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

ลักษณะของอาคารเซาท์เป็นอาคาร 6 ชั้น ผังเป็นรูปโค้งไปตามแนวของที่ดินชั้นล่างสุดของตัวตึกเป็นแบบฝาเพดานสูง มีการใช้พื้นที่แบบกึ่งคอมมูนิตี้อัลทำให้มีคนพลุกพล่านทำให้ขาดความเป็นส่วนตัวและเกิดเสียงรบกวน ร้านอาหาร และร้านขายสินค้าภายในตึกทำให้เกิดขยะในแต่ละวันเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจจะเกิดผลกระทบในเรื่องของกลิ่น และทัศนียภาพที่ไม่ดีต่อผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณชั้น 2 และชั้น 3 ในด้านหลังของอาคาร (รูปที่ 4.5) นอกจากนี้ทิศตะวันออกของอาคารติดกับถนน ทำให้เกิดมลภาวะทางเสียงและฝุ่นจากถนน ที่เกิดจากรถยนต์ รถโดยสารประจำทาง เช่น เสียงแตรรถ เสียงเครื่องยนต์ และฝุ่นที่เกิดจากควันของรถ ด้านหน้าทางเข้าของอาคารหันไปทางทิศเหนือได้รับแสงแดดเล็กน้อยในช่วงบ่ายแต่ส่องไปไม่ถึงในตัวอาคารเนื่องจากมีหลังคาบังแดดอยู่ด้านหน้าอาคาร ซึ่งอาคารตั้งอยู่ทางทิศใต้ด้านหลัง ด้านข้างของอาคารในทิศตะวันตกทำให้ได้รับแสงแดดและความร้อนตั้งแต่ช่วงเที่ยงถึงเย็น ห้องพักอาศัยในส่วนนี้จึงได้รับความร้อนจากแสงอาทิตย์ในเวลาดังกล่าว บริเวณใต้ตึกมีลมแรงเนื่องจากลมที่พัดมาทางซอกตึก ซึ่งทิศทางลมในช่วงฤดูหนาวจะมาทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นด้านหน้าของตึกในฤดูร้อน และฝนทิศทางลมจะมาทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นด้านข้างเป็นฝั่งที่มีห้องพักอาศัยที่อยู่ติดกับอาคารจอดรถ และอยู่ในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงของตัวอาคารตรงบริเวณนี้ จึงมีการถ่ายเทอากาศได้ดี

(รูปที่ 4.6)



รูปที่ 4.5 ผังโดยรอบอาคารเซาท์



รูปที่ 4.6 ผลกระทบของมลภาวะ แดด และลมต่อคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

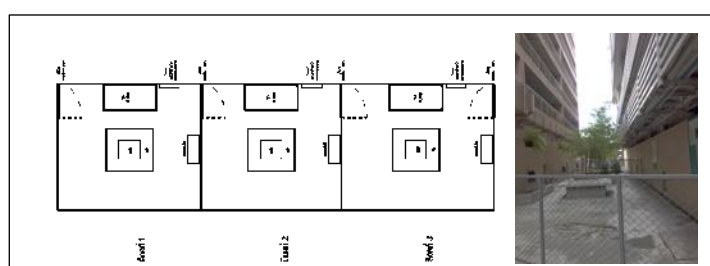
4.1.4 ลักษณะพื้นที่ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียม ย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

ลักษณะพื้นที่ภายในห้องพัก มีขนาด 53 - 100 ตารางเมตร ขนาดพื้นที่รวมพื้นที่ระเบียง และช่องจอดรถ โดยแบ่งเป็น 2 แบบ คือ 1. ห้องแบบ One Bedroom ภายในประกอบด้วย 1 ห้องนอน 1 ห้องน้ำ และ 1 ห้องนั่งเล่นหรือรับแขก ซึ่งอยู่ติดห้องครัว และ 2. ห้องแบบ Two Bedroom ภายในประกอบด้วย 2 ห้องนอน 2 ห้องน้ำ และ 1 ห้องนั่งเล่นหรือรับแขก ซึ่งอยู่ติดห้องครัว โดยห้องทั้ง 2 แบบจะมีประตูทางเข้าอยู่ฝั่งห้องครัว และทุกห้องจะมีระเบียงกว้าง 1 เมตร ยาว 2 - 3 เมตร ตามขนาดของห้อง ความสูงของราวจะเบี่ยงจากพื้น 1 เมตร 10 เซนติเมตร (รูปที่ 4.7)



รูปที่ 4.7 ผังพื้นที่ภายในห้องพัก One Bedroom และ Two Bedroom

พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง มีขนาดพื้นที่ภายในโดยรวม 120 ตารางเมตร โดยแบ่งพื้นที่เป็น 3 ล็อก 1 ล็อก ขนาด 40 ตารางเมตร สำหรับให้สัตว์เลี้ยงขับถ่าย และวิ่งเล่น นอกจากนี้ยังป้องกันเรื่องการกัดหรือเห่ากันของสัตว์เลี้ยงที่แยกใช้งานตามล็อก ทุกล็อกจะมีการตกแต่งที่เหมือนกัน โดยแต่ละล็อกจะมี ประตูทางเข้า - ออก ที่มีระบบคีย์การ์ดที่ใช้เฉพาะสำหรับคนในอาคาร มีจุดขับถ่าย 1 จุด มีทางเดินระหว่างจุดขับถ่าย และที่นั่งรอ มีที่นั่งรอสัตว์เลี้ยงตั้งอยู่บริเวณตรงกลาง ซึ่งมีต้นไม้ไผ่อยู่ตรงกลางของที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง มีกระถางต้นไม้สำหรับตกแต่ง 1 อัน และมีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงติดบริเวณผนังใกล้จุดขับถ่าย (รูปที่ 4.8)



รูปที่ 4.8 ผังพื้นที่ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

4.2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ 1. ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรภายในอาคารเซาท์ คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว 2. ข้อมูลผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ภายในอาคารเซาท์ คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว ที่ให้ความร่วมมือ 3. ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง และข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้อมูลผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ภายในอาคารเซาท์ ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว ที่ตอบแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรภายในอาคารเซาท์ คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ.2563 เวลา 16.30 - 16.49 น. และวันอังคารที่ 9 มีนาคม พ.ศ.2564 เวลา 14.23 - 14.36 น. แบ่งเป็นชาย 2 หญิง 1 คน (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรภายในอาคารเซาท์ คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์		
นามสมมุติ	ตำแหน่ง	เพศ
1. คุณ ก	หัวหน้านิติบุคคล	ชาย
2. คุณ ข	ช่างอาคารเซาท์	ชาย
3. คุณ ค	แม่บ้านอาคารเซาท์	หญิง

4.2.2 ข้อมูลผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ภายในอาคารเซาท์ คอนโดมิเนียม ย่านลาดพร้าว ที่ให้ความร่วมมือ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 10 มีนาคม - วันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2563 คือ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ที่นิติบุคคลแนะนำ รวม 8 คน ได้แก่ ผู้เลี้ยงสุนัขขนาดเล็ก 1 คน ผู้เลี้ยงสุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ 3 คน และผู้เลี้ยงแมว 2 คน ผู้เลี้ยงสัตว์ทั้ง 2 ประเภท 2 คน คือ ผู้เลี้ยงสุนัขขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ 1 คน และผู้เลี้ยงสุนัขขนาดเล็ก และแมว 1 คน แบ่งเป็น ชาย 1 คน หญิง 3 คน และเพศทางเลือก (เกย์) 4 คน (ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ระบุเองตามเพศสภาพ) ซึ่งมีอายุน้อยที่สุด 21 ปี และอายุมากที่สุด 33 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 27 ปี และมีจำนวนสัตว์เลี้ยงทั้งหมด 28 ตัว แบ่งเป็นแมว 15 ตัว และสุนัข 13 ตัว คือ สุนัขขนาดเล็ก 5 ตัว สุนัขขนาดกลาง 7 ตัว และสุนัขขนาดใหญ่ 1 ตัว (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ภายในอาคารเช่า คอนโดมิเนียม
ย่านลาดพร้าว ที่ให้ความร่วมมือ

ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์						สัตว์เลี้ยง		
เพศ	อายุ	สถานภาพ	ประเภทห้องพัก	ขนาดห้องพัก (ตร.ม)	จำนวนผู้อาศัยในห้องพัก (คน)	ประเภทจำนวนรวม (ตัว)	สายพันธุ์ และจำนวน (ตัว)	
1 หญิง	26	โสด	One Bed	55	1	สุนัขขนาดเล็ก 1	แจ๊ครัสเซล 1	
2 หญิง	27	โสด	Two Bed	55	1	สุนัขขนาดเล็ก 1 สุนัขขนาดกลาง 2 รวม 3	ชีวาว่า 1 เฟรนช์บูลด็อก 2	
3 เกย์	27	โสด	Two Bed	55	2	สุนัขขนาดกลาง 1	เฟรนช์บูลด็อก 1	
4 เกย์	32	โสด	Two Bed	53	1	สุนัขขนาดกลาง 3	อิงลิชบูลด็อก 3	
5 เกย์	23	โสด	Two Bed	96	2	สุนัขขนาดกลาง 1 สุนัขขนาดใหญ่ 1 รวม 2	แจแปนนิส สปีตซ์ 1 ไซบีเรียนฮัสกี้ 1	
6 เกย์	33	โสด	One Bed	53	1	แมว 2	ก๊อตทิซ โพลด์ 2	
7 ชาย	21	โสด	Two Bed	66	3	แมว 11	เปอร์เซีย 7 สก็อตทิชโพลด์ 1 อเมริกันช็อตแฮร์ 3	
8 หญิง	25	โสด	Two Bed	64	3	สุนัขขนาดเล็ก 3 แมว 2 รวม 5	สุนัข พุดเดิลทอย 1 มอลทิส 1 พุดเดิลทอยผสมมอลทิส 1 แมว อเมริกันช็อตแฮร์ 1 มัลกีนผสม บิสทิสช็อตแฮร์ 1	
อายุเฉลี่ย	27	รวม			14	สุนัขขนาดเล็ก 5 สุนัขขนาดกลาง 7 สุนัขขนาดใหญ่ 1 แมว 15	รวมทั้งหมด	28

4.2.3. ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2564 เวลา 18.00 – 22.30 น. ผู้เชี่ยวชาญเป็น เพศชายจำนวน 2 คน เพศหญิงจำนวน 1 คน รวม 3 คน เป็น แบ่งเป็นสัตวแพทย์ 2 คน และสถาปนิก 1 คน เป็นผู้เลี้ยงสุนัข และแมว มีประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง และการออกแบบสภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยงระหว่าง 4 – 34 ปี อายุระหว่าง 28 – 62 ปี (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง

นามสมมุติ	ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์			
	อาชีพ	ประสบการณ์ทำงาน	เพศ	อายุ
1. คุณ ก	สัตวแพทย์	4	หญิง	28
2. คุณ ข	สัตวแพทย์	32	ชาย	62
3. คุณ ค	สถาปนิก	34	ชาย	55

4.2.4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งเป็นข้อมูลผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และข้อมูลรายละเอียดสัตว์เลี้ยง มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในอาคารเช่า ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง 20 - 68 ปี อายุโดยเฉลี่ย 33 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามครึ่งหนึ่ง (51%) เป็นเพศหญิง และเพศชาย (43%) ครึ่งหนึ่ง (54%) มีอาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน และรับจ้าง มีขนาดห้องพักระหว่าง 30 - 120 ตารางเมตร ขนาดห้องพักโดยเฉลี่ย 64 ตารางเมตร มีจำนวนผู้พักอาศัยในห้องพัก 1 - 4 คน จำนวนผู้พักอาศัยโดยเฉลี่ย 2 คน / 1 ห้อง และมีจำนวนสัตว์เลี้ยง 1 - 3 ตัว จำนวนสัตว์เลี้ยงโดยเฉลี่ย 1 ตัว / 1 ห้อง (ตารางที่ 4.4 - 4.6)

ตารางที่ 4.4 อายุของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์

(n = 35)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
อายุ (ปี)	32.86	13.04	20	68

ตารางที่ 4.5 เพศ และอาชีพของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์

(n = 35)

ข้อมูลทั่วไปของผู้เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	ร้อยละ	จำนวน
เพศ		
หญิง	51	18
ชาย	43	19
อื่น ๆ	6	2

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

(n = 35)

ข้อมูลทั่วไปของผู้เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	ร้อยละ	จำนวน
อาชีพ		
เอกชน / รับจ้าง	54	19
อื่น ๆ	23	8
นักเรียน / นักศึกษา	20	7
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	3	1

ตารางที่ 4.6 ขนาดห้องพัก จำนวนผู้พักอาศัย และจำนวนสัตว์เลี้ยง

(n = 35)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
ขนาดห้องพัก (ตารางเมตร)	64.2	23.9	30	120
จำนวนผู้พักอาศัย (คน)	1.8	0.6	1	4
จำนวนสัตว์เลี้ยง (ตัว)	1.4	0.6	1	3

2. ข้อมูลรายละเอียดสัตว์เลี้ยง

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสัตว์เลี้ยงของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในอาคารเช่า คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (57%) เลี้ยงสุนัข และเกือบครึ่ง (40%) เลี้ยงแมว โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่เลี้ยงสุนัข (34 %) เลี้ยงสุนัขขนาดเล็ก (23%) เลี้ยงสุนัขขนาดกลาง และ (11%) เลี้ยงสุนัขขนาดใหญ่ (ตารางที่ 4.7 และ ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.7 สัดส่วนของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์แต่ละประเภท

(n = 35)

ข้อมูลรายละเอียดสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท	ร้อยละ	จำนวน
ประเภทสัตว์เลี้ยง		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสุนัข	57	20
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงแมว	40	14
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงอื่น ๆ เช่น เฟนเน็คฟ็อกซ์	3	1

ตารางที่ 4.8 สัดส่วนของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์สุนัขแต่ละประเภท (n = 20)

สุนัขแต่ละประเภท	ร้อยละ	จำนวน
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสุนัขขนาดเล็ก	34	12
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสุนัขขนาดกลาง	23	8
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสุนัขขนาดใหญ่	11	4

4.3 ลักษณะสภาพแวดล้อมปัจจุบัน พฤติกรรม ปัญหา และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในคอนโดมิเนียม ย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

ผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยสำคัญ 4 ปัจจัย ได้แก่ ด้านข้อมูลผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ด้านบริบท ด้านกิจกรรม และพฤติกรรม และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.3.1 ปัจจัยด้านบริบท คือ สภาพแวดล้อมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ได้แก่ 1. ลักษณะสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก 2. ลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน - นอกอาคาร และ 3. ลักษณะสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง มีรายละเอียดดังนี้

1. ลักษณะสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก ตัวแปร ประกอบด้วย การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง อุณหภูมิ การระบายอากาศ กลิ่น และเสียง จากการสังเกตสภาพแวดล้อมภายในห้องพักของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์จากรูปถ่ายภายในห้องพักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ที่ให้ความร่วมมือจำนวน 7 ห้อง (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 ลักษณะสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก

ภาพประกอบ	ผลการวิจัย
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ตัวอย่างที่ 1 	จากการสังเกตลักษณะห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัขขนาดเล็ก สายพันธุ์ปอมเมอเรเนียนจำนวน 1 ตัว ภายในขนาดห้องพัก คือ 55 ตารางเมตร รูปแบบห้องพัก Two Bedroom พบว่า มีการแบ่งพื้นที่โดยมีการจัดห้องให้สัตว์เลี้ยงอยู่โดยเฉพาะ มีการจัดอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น เบาะนอน แผ่นรองกันมูล สัตว์เลี้ยงบนพื้น ที่กินข้าว และน้ำ และพัดลมส่วนตัวสำหรับสัตว์เลี้ยง มีการจัดวาง และจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงอย่างเป็นระเบียบ พื้นใช้วัสดุไม้ปาร์เก้ ผนังเป็นปูนทาสีปกติ ภายในห้องไม่ร้อนเพราะเปิดเครื่องปรับอากาศตลอดเวลา การถ่ายเทอากาศดี เรื่องกลิ่นไม่มี และเสียงรบกวนไม่เป็นปัญหาต่อสัตว์เลี้ยง

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการวิจัย
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ตัวอย่างที่ 2 	จากการสังเกต และสัมภาษณ์ผู้อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัขขนาดเล็ก - ขนาดกลาง จำนวน 3 ตัว สายพันธุ์ชิวว่า และสายพันธุ์เฟรนช์บูลด็อก ภายในห้องพักขนาด 55 ตารางเมตร รูปแบบห้องพัก Two Bedroom พบว่า มีการแบ่งพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงได้แก่ ที่อยู่ ที่นอน และที่กิน จัดให้อยู่บริเวณห้องรับแขก ที่ซบถ่ายอยู่บริเวณทางเดินหน้าห้องน้ำไปห้องรับแขก และบริเวณระเบียงให้สุนัขไว้ดูวิว การจัดวางเฟอร์นิเจอร์เป็นแบบลอยตัว สามารถปรับเปลี่ยน และเคลื่อนย้ายได้ และมีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น เบาะนอน ถาดอาหาร และน้ำ จากภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ในห้องนั่งเล่นเป็นที่ของสัตว์เลี้ยง เพราะเลี้ยงสัตว์ 3 ตัว โดยจัดวางอุปกรณ์แบบไม่เป็นระเบียบ การตั้ง และวางในลักษณะนี้ทำให้เกิดขวางทางเดิน และทำให้ห้องดูไม่เป็นระเบียบ พื้นใช้วัสดุไม้ปาร์เก้ และผนังใช้วอลเปเปอร์ที่สามารถเช็ดทำความสะอาดได้ตรงบริเวณระเบียงมีการนำฟิวเจอร์บอร์ดมาปิดไว้เพื่อกันสัตว์เลี้ยงตกลงไป เนื่องจากระเบียงมีระยะห่างระหว่างซี่ลูกกรงกว้างเกินไป อุณหภูมิภายในห้องพักไม่เป็นปัญหา เพราะเปิดแอร์ตลอดเวลาไม่อยู่ในห้องก็จะเปิดไว้ การระบายอากาศไม่เป็นปัญหา เพราะห้องโล่ง โปร่ง กว้าง และเพดานสูง กลิ่นไม่เป็นปัญหา เพราะมีเครื่องฟอกอากาศเสียงรบกวนภายนอกไม่เป็นปัญหา มีบางครั้ง เช่น เสียงตอก เสียงเจาะซ่อมบำรุงคอนโด สุนัขสายพันธุ์เฟรนช์บูลด็อกจะเห่าตลอดถ้าได้ยิน เสียงของสัตว์เลี้ยงไม่รบกวนเพราะเคยชินแล้ว

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการวิจัย
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ตัวอย่างที่ 3 	จากการสังเกต และการสัมภาษณ์ผู้อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัขขนาดกลาง สายพันธุ์อิงลิชบูลด็อก จำนวน 3 ตัว ภายในห้องพักขนาด 55 ตารางเมตร รูปแบบห้อง Two Bedroom พบว่า มีการแบ่งพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยง ได้แก่ ที่นอน บริเวณห้องนอน ที่อยู่ ที่กิน บริเวณห้องรับแขก และที่ขับถ่าย บริเวณห้องรับแขกติดระเบียง เพอร์ริเจอร์ส่วนใหญ่ในห้องเป็นแบบลอยตัวสามารถปรับเปลี่ยน และเคลื่อนย้ายได้ และมีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น เบาะนอน ถาดอาหาร และน้ำ โดยมีการจัดโซนให้สัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะอย่างชัดเจน และเป็นระเบียบ พื้นในห้องพักใช้วัสดุไม้ปาร์เก้ และผนังใช้เป็นวอลเปเปอร์ อุณหภูมิภายในห้องพักเป็นปัญหา ต้องควบคุมอุณหภูมิภายในห้องให้เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงไม่ให้ร้อนจนเกินไปหรือเย็นจนเกินไป การระบายอากาศเพียงพอ มีพัดลมระบายอากาศ และตัวเครื่องปรับอากาศช่วยในเรื่องระบบอากาศได้ดี กลิ่นเป็นปัญหาแก้โดยการฉีดน้ำหอมปรับอากาศ แต่มันก็ยังคงมีกลิ่นประจำตัวของสัตว์เลี้ยงอยู่บ้าง เสี่ยงรบกวนไม่ส่งผล
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ตัวอย่างที่ 4 	จากการสังเกต และสัมภาษณ์ผู้อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัขขนาดกลาง สายพันธุ์เฟรนช์บูลด็อก จำนวน 1 ตัวภายในห้องพักขนาด 55 ตารางเมตร รูปแบบห้องพัก Two Bedroom พบว่า มีการแบ่งพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยง ได้แก่ ที่อยู่บริเวณห้องนั่งเล่น ที่นอนบริเวณห้องนอนให้นอนบนเตียง ที่กิน และที่ขับถ่ายที่อยู่บริเวณห้องครัว และที่อาบน้ำบริเวณห้องน้ำ เพอร์ริเจอร์ส่วนใหญ่เป็นแบบบิวท์อิน เพื่อให้มีพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงมากขึ้น

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการวิจัย
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ตัวอย่างที่ 4 (ต่อ) 	และมีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น เบาะนอน และ ถาดอาหาร โดยมีการนำรั้วที่มีประตูเปิด - ปิดมากั้น ในบางจุด เพื่อไม่ให้สัตว์เลี้ยงเข้าไปได้ มีการกำหนด ที่ให้สัตว์เลี้ยงในแต่ละจุดอย่างชัดเจน แต่บางจุดเช่น ที่ซบถ่าย และที่กินที่กีดขวางทางเดินผู้เลี้ยงได้ใน ขณะที่ใช้ทำงานในพื้นที่ พื้นในห้องพักส่วนใหญ่ใช้ วัสดุพื้นลามิเนต และมีพื้นครวที่เป็นกระเบื้อง ฉนวน ใช้เป็นปูนทาสีอุณหภูมิเป็นปัญหา โดยจำเป็นต้อง เปิดเครื่องปรับอากาศให้สัตว์เลี้ยงอยู่ตลอดเวลา เพราะถ้าไม่เปิดเครื่องปรับอากาศอาจทำให้สัตว์เลี้ยง ร้อน และเกิดผื่นขึ้นตามผิวหนัง การระบายอากาศไม่ ค่อยดีเท่าที่ควร มีพัดลมระบายอากาศภายในห้องไม่ เพียงพอ เสียงรบกวนไม่ส่งผล เนื่องจากอยู่ชั้นบนสุด และกำแพงเก็บเสียงได้ดี
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ตัวอย่างที่ 5 	จากการสังเกต และการสัมภาษณ์ผู้อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ประเภทสุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ จำนวน 2 ตัว สายพันธุ์ไซบีเรียน ฮัสกี้ และสายพันธุ์เจแปนนิส สปีตซ์ ภายในห้องพักขนาด 96 ตารางเมตร รูปแบบ ห้องพัก One Bedroom การแบ่งพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยง ได้แก่ ที่นอน บนเตียง - ใต้เตียง บางครั้งนอนกับ ผู้เลี้ยง ที่กิน แยกเป็น 2 ส่วน สำหรับ 2 ตัว บริเวณ ระเบียง 1 ตัว บริเวณห้องรับแขกใกล้ระเบียง 1 ตัว ซบถ่ายบริเวณระเบียง และที่อยู่สามารถวิ่งเล่นได้ทุก ที่ในห้อง มีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น เบาะนอน ถาดอาหาร และน้ำ

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการวิจัย
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ตัวอย่างที่ 5 	การจัดวางอุปกรณ์ยังไม่เป็นระเบียบ มีจัดวางที่กีดขวางทางเดินของผู้เลี้ยงในบางครั้ง พื้นห้องส่วนใหญ่เป็นวัสดุพื้นลามิเนต และกระเบื้อง ผนังเป็นปูนทาสี ซึ่งวัสดุพื้นที่ทำจากกระเบื้องขณะเวลาสุนัขวิ่งทำให้ลื่น ส่งผลให้ขาของสัตว์เลี้ยงได้รับการบาดเจ็บ และส่งผลต่อสุขภาพของสัตว์เลี้ยง อุณหภูมิ และการระบายอากาศในห้องไม่เป็นปัญหาเพราะห้องมีขนาดใหญ่ กลิ่นไม่มีปัญหาเพราะทำความสะอาด และดูแลรักษาได้ดี
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ตัวอย่างที่ 6 	จากการสังเกต และสัมภาษณ์ผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทแมว สายพันธุ์เปอร์เซีย สายพันธุ์อเมริกันช็อตแฮร์ และสายพันธุ์สก๊อตติช โฟลด์ จำนวน 11 ตัว ภายในห้องขนาด 66 ตารางเมตร รูปแบบห้องพัก Two Bedroom พบว่า มีการแบ่งพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยง 2 บริเวณ ได้แก่ ที่นอน ที่กิน และที่อยู่ บริเวณห้องรับแขก ซึ่งมีที่นอน ที่กินอยู่อีกแห่ง และมีที่ขับถ่ายในบริเวณห้องสำหรับแมวโดยเฉพาะ มีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น คอนโดแมว กระบะทราย ถาดอาหาร และน้ำพุแมว โดยตั้งอยู่ชิดกำแพง และชิดมุมห้อง ซึ่งการจัดที่สำหรับสัตว์เลี้ยงอย่างมีระเบียบเป็นส่วนสำคัญ พื้นเป็นวัสดุพื้นลามิเนต และผนังใช้วัสดุวอลเปเปอร์ อุณหภูมิในห้องพักเป็นปัญหา ถ้าไม่เปิดแอร์จะร้อน แต่แก้ด้วยการเปิดหน้าต่างไว้ อากาศก็จะไม่ร้อน การระบายอากาศในห้องแมวจะปิดประตูแต่เปิดหน้าต่างไว้ อากาศถ่ายเทสะดวก เพราะห้องมีเพดานสูงโล่งและหน้าต่างก็มีบานใหญ่ เสียงรบกวนภายนอกจะมีปัญหาเฉพาะตอนที่มีเสียงดังมาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการวิจัย
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ตัวอย่างที่ 7 	จากการสังเกต และสัมภาษณ์ผู้อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ประเภทแมว สายพันธุ์สก๊อตติช โพลด์ จำนวน 2 ตัว ภายในห้องขนาด 53 ตารางเมตร รูปแบบห้องพัก One bedroom พบว่า การแบ่งพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง ได้แก่ ที่อยู่ และที่นอน บริเวณห้องรับแขก กิน และที่ขับถ่าย บริเวณห้องครัว มีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น คอนโดแมว กระบะทราย โดยตั้งอยู่ชิดกำแพง และชิดมุมห้อง ซึ่งมีการจัดที่สำหรับสัตว์เลี้ยงอย่างมีระเบียบเป็นส่วน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นลามิเนต และผนังใช้ปูนทาสี เฟอร์นิเจอร์บางชนิดที่ทำจากหนัง นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องขนของสัตว์เลี้ยงที่ร่วงติดโซฟาหรือเฟอร์นิเจอร์อื่น ซึ่งทำความสะอาดยาก อุณหภูมิเป็นปัญหาเฉพาะช่วงเวลาที่อากาศร้อน เพราะจะมีปัญหาเรื่องทำให้ขนแมวร่วงง่าย การระบายอากาศเพียงพอ เพราะห้องมีขนาดกว้างมากพอที่จะถ่ายเทอากาศ เสียงรบกวนมี เช่น เสียงซ่อมอาคาร ทำให้สัตว์เลี้ยงตกใจ มีเสียงสัตว์เลี้ยงในช่วงฤดูผสมพันธุ์สัตว์ ซึ่งไม่ได้รับกวนจนเกินไป เพราะเสียงแมวจะค่อนข้างเบา

จากการสัมภาษณ์บุคลากรภายในอาคาร 3 คน มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยหัวหน้านิติบุคคลกล่าวว่า “ในส่วนห้องพักภายในห้องมีพื้นที่ขนาดใหญ่เหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ และมีกฎข้อระเบียบของอาคารที่ออกแบบมาเพื่อสัตว์อย่างชัดเจน จึงเหมาะสมกับผู้ที่ต้องการเลี้ยงสัตว์ภายในห้องพัก” ซึ่งการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าขนาดพื้นที่ภายในห้องพักมีขนาดใหญ่ และเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์ มีความแตกต่างของการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงของแต่ละห้อง เกิดจากประเภทของสัตว์เลี้ยง ได้แก่ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว มีบางห้องที่เลี้ยงทั้ง 2 ประเภท โดยขนาดในห้องพักส่วนใหญ่มีขนาดตั้งแต่ 53 - 96 ตารางเมตร และจำนวนในการเลี้ยงสัตว์ของแต่ละห้อง มีสัตว์เลี้ยงจำนวนตั้งแต่ 1 - 11 ตัว การแบ่งพื้นที่ส่วนใหญ่ จะแบ่งพื้นที่ที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงบริเวณห้องรับแขก พื้นที่นอนบริเวณห้องรับแขก และห้องนอน

พื้นที่กินบริเวณห้องรับแขก และห้องครัว และพื้นที่ซบถ่ายบริเวณห้องครัว มีผู้เลี้ยงสัตว์ส่วนน้อยที่จะมีห้องสำหรับให้สัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ และจัดพื้นที่ทุกอย่างให้อยู่ในบริเวณเดียวกันหมด นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงที่ใกล้เคียงกัน เช่น สุนัข มีเบาะนอน ถาดอาหาร และน้ำ แมว มีคอนโดแมว กระบะทรายถาดอาหาร และน้ำพุแมว การตกแต่ง และใช้วัสดุใกล้เคียงกันส่วนใหญ่ใช้วัสดุพื้นไม้ปาร์เก้ ลามิเนต และกระเบื้อง วัสดุผนังส่วนใหญ่ใช้วอลเปเปอร์ และปูนทาสี ซึ่งบางห้องมีการพบปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง โดยขึ้นอยู่กับประเภทของสัตว์เลี้ยง ขนาด สายพันธุ์ ลักษณะนิสัยของสัตว์เลี้ยง และการเลี้ยงของแต่ละห้อง อุณหภูมิภายในห้องพักส่วนใหญ่ไม่เป็นปัญหา มีบางห้องที่เป็นปัญหาโดยจำเป็นต้องเปิดเครื่องปรับอากาศให้สัตว์เลี้ยงอยู่ตลอดเวลา การระบายอากาศไม่เป็นปัญหาเพราะห้องกว้าง และเพดานสูง กลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยง ส่วนใหญ่จะมีเครื่องฟอกอากาศ และใช้อุปกรณ์ดับกลิ่น มีการทำความสะอาดอยู่ตลอดเวลา เสียงรบกวนภายนอกเป็นปัญหาบางครั้ง เช่น เสียงตอก เสียงเจาะและซ่อมบำรุงภายในอาคาร เสียงรบกวนจากสัตว์จะเกิดเป็นบางช่วง เช่น ฟ้าร้อง หรือฤดูผสมพันธุ์ ซึ่งผู้เลี้ยงส่วนใหญ่ไม่เป็นปัญหา

ผลจากการสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ทั้งหมด 35 คน ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ร้อยละ 54 คิดว่าขนาดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงในห้องพักไม่เพียงพอ (ตารางที่ 4.10) เมื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีการ Chi-Square Goodness of Fit test พบว่า สัดส่วนของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าขนาดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงในห้องพักเพียงพอ และไม่เพียงพอเท่ากัน ($\chi^2 = .257$, $p = .612$) จึงสรุปได้ว่า ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่คิดว่าขนาดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงในห้องพักไม่เพียงพอเท่ากับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่คิดว่าขนาดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงในห้องพักเพียงพอ

ตารางที่ 4.10 สัดส่วนของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ที่คิดว่าขนาดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงในห้องพักเพียงพอหรือไม่เพียงพอ (n = 35)

ความคิดเห็นของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน	Chi-Square (Sig.)
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าไม่เพียงพอ	54	19	.257
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าเพียงพอ	46	16	(.612)

ผลจากการสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ทั้งหมด 35 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (71%) จัดพื้นที่อยู่ให้สัตว์เลี้ยงบริเวณห้องนั่งเล่น เกือบครึ่ง (46%) จัดพื้นที่กินให้สัตว์เลี้ยงบริเวณห้องนั่งเล่น และห้องครัว ส่วนใหญ่ (67%) จัดพื้นนอนให้สัตว์เลี้ยงบริเวณห้องนอน และผู้ตอบแบบสอบถามครึ่งหนึ่ง (50%) จัดพื้นที่ซบถ่ายให้สัตว์เลี้ยงบริเวณอื่น ๆ เช่น ระเบียง ห้องน้ำ และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก

ในห้องพัก

(n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
พื้นที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยง		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกห้องนั่งเล่น	71	25
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือก อื่น ๆ เช่น ไม่จำกัดบริเวณ	20	7
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกห้องนอน	9	3
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกห้องครัว	0	0
พื้นที่กินสำหรับสัตว์เลี้ยง		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกห้องนั่งเล่น	46	16
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกห้องครัว	46	16
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น ระเบียง	5	2
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกห้องนอน	3	1
พื้นที่นอนสำหรับสัตว์เลี้ยง		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกห้องนอน	67	23
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกห้องนั่งเล่น	18	6
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกห้องครัว	9	3
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น จัดที่นอนให้มากกว่า 2 ห้อง	6	2
พื้นที่ขับถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยง		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น ระเบียง	50	17
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกห้องนั่งเล่น	26	9
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกห้องครัว	21	7
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกห้องนอน	3	1

ผลจากการสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ทั้งหมด 35 คน ผู้ตอบแบบสอบถามตั้งอุณภูมิภายในห้องพักสำหรับสัตว์เลี้ยงอยู่ที่ระหว่าง 20 – 36 องศา โดยอุณภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 27 องศา (ตารางที่ 4.12) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (71%) เลือกเปิดหน้าต่างเพื่อให้ลมเข้ามา เป็นการแก้ไขปัญหาความร้อน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (83%) เลือกเปิดหน้าต่างเพื่อให้อากาศถ่ายเท เป็นการระบายอากาศ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (77%) เลือกเครื่องดับกลิ่นหรือวัสดุที่ช่วยในเรื่องการดับกลิ่น และ (69%) เลือกเปิดหน้าต่างเพื่อให้อากาศถ่ายเท เป็นวิธีแก้ไขปัญหาเรื่องกลิ่นที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.12 อุณหภูมิภายในห้องพักสำหรับสัตว์เลี้ยง

(n = 35)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
อุณหภูมิภายในห้องพัก	26.6	3.4	20	36

ตารางที่ 4.13 สัดส่วนของผู้พักอาศัยที่เลือกวิธีแก้ไขปัญหความร้อน การระบายอากาศ

และกลิ่น

(n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
การแก้ไขปัญหาเรื่องความร้อนภายในห้องพักสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกเปิดหน้าต่างเพื่อให้ลมเข้ามา	63	22
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกเปิดเครื่องปรับอากาศตลอดเวลา	46	16
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกใช้อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น ที่นอนเจลเย็น	26	9
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น เปิดแอร์ และพัดลมสลับกัน	23	8
ไม่มี	0	0
การระบายอากาศภายในห้องพักปัจจุบัน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกเปิดหน้าต่างเพื่อให้อากาศถ่ายเท	83	29
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกติดตั้งพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุดภายในห้องพัก	46	16
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น ใช้เครื่องฟอกอากาศ และมีพัดลมไฟฟ้าขนาดพกพา	11	4
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกไม่มี	3	1
วิธีแก้ไขปัญหारेื่องกลิ่นที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกใช้เครื่องดับกลิ่นหรือวัสดุที่ช่วยในเรื่องการดับกลิ่น	77	27
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกเปิดหน้าต่างเพื่อให้อากาศถ่ายเท	69	24
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกติดตั้งพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุดภายในห้องพัก	20	7
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น เครื่องฟอกอากาศ	14	5
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกไม่มี	6	2

ผลจากการสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ทั้งหมด 35 คน ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (60%) คิดว่าเสียงประตูปนเป็นเสียงรบกวนจากภายนอกที่มีผลกระทบต่อสัตว์เลี้ยง และผู้ตอบแบบสอบถามเกือบครึ่ง (43%) เลือกไม่มีการแก้ไขปัญหาเสียงรบกวนจากภายนอก (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 สัดส่วนของผู้พักอาศัยที่คิดว่าเสียงรบกวนแต่ละประเภทมีผลต่อสัตว์เลี้ยง

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
เสียงรบกวนภายนอกที่มีผลต่อสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ) (n = 35)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าเสียงประตูปนหรือพลุ	60	21
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าเสียงการซ่อมแซมภายในอาคาร	46	16
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าเสียงสัตว์เลี้ยงห้องข้างเคียง	23	8
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าไม่มี	17	6
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าเสียงอื่น ๆ เช่น เสียงฟ้าร้อง	14	5
การแก้ไขปัญหาเรื่องเสียงรบกวนภายนอกที่มีผลต่อสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ) (n = 34)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกไม่มี	43	15
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอุดช่องโหว่ตรงจุดที่เสียงเล็ดลอดเข้า - ออกไปได้	37	13
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกใช้กระจกหนาเป็นพิเศษหรือ 2 ชั้น	17	6
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกติดฉนวนกันเสียงตรงผนังกับใต้ห้องพื้น	17	6
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ	6	2

ผลจากการสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ทั้งหมด 35 คน ผู้ตอบแบบสอบถามเกือบครึ่ง (40%) เลือกกระเบื้อง ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (66%) ที่เลือกปูนทาสีเป็นวัสดุพื้น และผนังภายในห้องพักปัจจุบัน และผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (52%) เลือกกระเบื้องยาง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (74 %) เลือกปูนทาสีทั้งผนังทั้งด้านเพื่อกันรอยขีดข่วน เป็นวัสดุพื้นและผนังสำหรับสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับวัสดุวัสดุพื้น และผนังภายในห้องพักปัจจุบัน (n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
วัสดุพื้นภายในห้องพักปัจจุบัน		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกกระเบื้อง	40	14

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
วัสดุพื้นภายในห้องพักปัจจุบัน		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกลามิเนต	26	9
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกปาร์เก้	17	6
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกไม้	8	3
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกกระเบื้องยาง	6	2
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกพรม	3	1
วัสดุผนังภายในห้องพักปัจจุบัน		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกปูนทาสี	66	23
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกวอลเปเปอร์	14	5
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น ยิปซัม และไวนิล	14	5
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกปูนทาสีแบบกันคราบ และทำความสะอาดได้	6	2
วัสดุพื้นสำหรับสัตว์เลี้ยง		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกกระเบื้องยาง	52	18
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น พรมกันลื่น	20	7
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกไม้เนื้อแข็งไม่เคลือบผิว	11	4
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกปูนเปลือย	11	4
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกไวนิล	6	2
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกไม้คอร์ก	0	0
วัสดุผนังสำหรับสัตว์เลี้ยง		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกปูนทาสีทั้งผนังทั้งด้านเพื่อกันรอยขีดข่วน	74	26
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกวอลเปเปอร์แบบเช็ดทำความสะอาดได้	26	9
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ	0	0

จากการสำรวจ สัมภาษณ์ และสอบถามลักษณะการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท จัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงอยู่บริเวณห้องนั่งเล่น ที่นอนบริเวณห้องนอน และบริเวณห้องนั่งเล่น ที่กินบริเวณห้องนั่งเล่น และบริเวณห้องครัว และที่ซบถ่ายบริเวณห้องครัว และระเบียง และส่วนใหญ่ใช้วัสดุพื้นกระเบื้อง และวัสดุผนังปูนทาสี เป็นวัสดุภายในห้องพัก ปัจจุบัน ตามรายละเอียดในรูป (รูปที่ 4.9)



รูปที่ 4.9 การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง และวัสดุพื้น ผนัง ภายในห้องพักปัจจุบันของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์

2. ลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน - ภายนอกอาคาร ตัวแปร ประกอบด้วย การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง อุณหภูมิ การระบายอากาศ กลิ่น และเสียง จากการสังเกตสภาพแวดล้อมภายใน - ภายนอกอาคาร ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 ลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน – ภายนอกอาคาร

ภาพประกอบ	ผลการวิจัย
ภายในอาคาร	จากการสังเกต และสัมภาษณ์ผู้อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ พบว่า บริเวณทางเดินมีพื้นที่ที่กว้างขวางพอสมควร บันไดมีชันพรวดตามมาตรฐานการออกแบบ (สมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2557) แต่ช่องว่างระหว่างราวระเบียง และราวจับบันไดมีระยะห่างกว้างเกินไป ทำให้บางครั้งสัตว์เลี้ยงที่มีขนาดเล็กอาจตกลงไปได้ พื้นใช้วัสดุกระเบื้องเคลือบมันซึ่งอาจทำให้ลื่นได้ ไม่เหมาะกับสัตว์เลี้ยงทำให้เกิดอาการบาดเจ็บที่ขาของสัตว์เลี้ยงได้ ผนังใช้วัสดุวอลเปเปอร์ที่สามารถเช็ดทำความสะอาดได้

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการวิจัย
ภายในอาคาร 	ประตูทางเข้า – ออกเป็นระบบเซนเซอร์เลื่อนเปิดปิดที่ใช้งานง่าย มีขนาดกว้างเข้า - ออกได้สะดวก และมีลิฟต์ขนาดเล็ก 2 ตัว จากการสังเกตอุณหภูมิภายในอาคารไม่ร้อน แต่การระบายอากาศภายในค่อนข้างไม่ดี ทำให้ไม่มีหน้าต่างระหว่างชั้น เพื่อระบายอากาศจากการสัมผัสแม่บ้านเรื่องกลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยง แม่บ้านกล่าวว่า “ไม่มีเพราะแม่บ้านคอยทำความสะอาดอยู่ตลอดเวลา” เนื่องจากผนังภายในอาคารค่อนข้างหนา จึงไม่ได้ยินเสียงรบกวนจากภายในห้องพัก และอาคาร นอกจากนี้ยังมีกฎระเบียบและข้อกำหนดต่าง ๆ กำหนดไว้เพื่อให้ผู้พักอาศัยที่อยู่ภายในอาคารปฏิบัติตาม
ภายนอกอาคาร 	อุณหภูมิไม่ร้อนเกินไปเพราะมีกันสาดกันแดด ไม่มีเรื่องของกลิ่นในบริเวณนี้เพราะเป็นพื้นที่โล่ง และมีการระบายอากาศที่ดี เนื่องจากอาคารติดถนนทำให้อาจมีเสียงรถยนต์ได้ ด้านหลังอาคารบริเวณจุดทิ้งขยะ และมีของที่ไม่เป็นระเบียบวางทิ้งไว้ ซึ่งมีขยะเป็นจำนวนมากทำให้เกิดกลิ่น และทัศนียภาพที่ไม่ดีสำหรับผู้พักอาศัยด้านหลังอาคารบริเวณชั้น 2 ขึ้นไป และด้านหลังไม่มีกันสาดหรือหลังคา จึงทำให้เกิดพบรอยของสีที่ซีดจางที่เกิดจากแสงแดด และร่องรอยสีหลุดลอกที่เกิดจากฝน

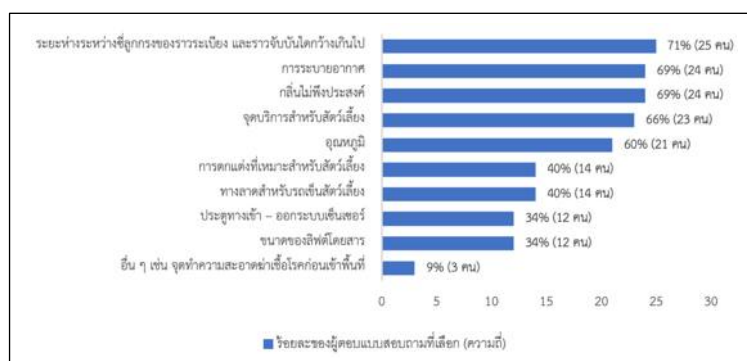
จากการสัมภาษณ์บุคลากรภายในอาคาร 3 คน มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยหัวหน้านิติบุคคลกล่าวว่า “ทางเดินมีขนาดใหญ่ บันไดได้ออกแบบมาตามมาตรฐาน ทางเข้า - ออกคิดว่าเหมาะสมแล้วเพราะมีขนาดกว้าง และใหญ่ เดินเข้า - ออกได้สะดวก มีลิฟต์ตามมาตรฐาน” ซึ่งการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ทางเดินมีขนาดกว้าง ระยะห่างของช่องว่างระหว่างราวระเบียง และราวจับบันไดมีขนาดกว้างเกินไปทำให้สัตว์เลี้ยงขนาดเล็กตกลงไปได้ ซึ่งขัดกับความเห็นของบุคลากรในอาคาร ประตูทางเข้า - ออกมีขนาดกว้างเข้าออกได้สะดวก ลิฟต์มี 2 ตัวขนาดเล็กไป หากขึ้นมากกว่า 2 คน ซึ่งขัดกับความเห็นของบุคลากรในอาคาร

ผลจากการสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (71%) คิดว่าควรปรับปรุงระยะห่างระหว่างซีลูกกรงของราวระเบียง กว้างเกินไป (69%) คิดว่าควรปรับปรุงการระบายอากาศ และ ควรปรับปรุงกลิ่นไม่พึงประสงค์ (ตารางที่ 4.17) (รูปที่ 4.10)

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่พื้นที่ภายใน – ภายนอกอาคาร ที่ควรปรับปรุง

(n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
ลักษณะพื้นที่ภายใน – ภายนอกอาคาร ที่ควรปรับปรุงให้เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าระยะห่างระหว่างซีลูกกรงของราวระเบียง และ ราวจับบันไดกว้างเกินไป	71	25
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าการระบายอากาศ	69	24
ผู้เลี้ยงสัตว์คิดว่ากลิ่นไม่พึงประสงค์	69	24
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง	66	23
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าอุณหภูมิ	60	21
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าการตกแต่งที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง	40	14
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าทางลาดสำหรับรถเข็นสัตว์เลี้ยง	40	14
ผู้เลี้ยงสัตว์คิดว่าประตูทางเข้า – ออกระบบเซ็นเซอร์	34	12
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าขนาดของลิฟต์โดยสาร	34	12
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่ามีวิธีอื่น ๆ เช่น จุดทำความสะอาดฆ่าเชื้อโรคก่อนเข้าพื้นที่	9	3



รูปที่ 4.10 ลักษณะพื้นที่ภายใน – ภายนอกอาคาร ที่ควรปรับปรุงให้เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง จากผู้ตอบแบบสอบถาม 35 คน

3. ลักษณะสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ตัวแปร ประกอบด้วย การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง อุณหภูมิ การระบายอากาศ กลิ่น และเสียง จากการสังเกต สภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสังเกต และแบบ สัมภาษณ์ (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 ลักษณะสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

ภาพประกอบ	ผลการวิจัย
 รั้ว และประตูทางเข้า - ออก จุดถ่ายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวก	จากการสังเกต และสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ พบว่า ลักษณะพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงค่อนข้างเล็ก ลักษณะพื้นที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดพื้นที่โดยรอบ 120 ตารางเมตร แบ่งเป็น 3 ล็อก ล็อกละ 40 ตารางเมตร วัสดุพื้นที่ใช้เป็นพื้นปูนเปลือยดูดซึมน้ำได้ดี การตกแต่งโดยรอบไม่ค่อยเหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง มีการแบ่งส่วนของพื้นที่เป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน ภายในประกอบด้วย ทางเข้า - ออกเป็นระบบคีย์การ์ด มีรั้วตะแกรงเหล็กฉีก กั้นสูงจากพื้น 1.2 เมตร ขนาดความกว้างของรั้วรวมประตูทางเข้า - ออก 5 เมตร ประตูไม่มีระบบปิดอัตโนมัติ บางครั้งประตูอาจเปิดค้างไว้ทำให้สัตว์เลี้ยงหลุดออกไปจากพื้นที่ได้ จุดถ่ายภาพสำหรับสัตว์เลี้ยงยังไม่รองรับสัตว์เลี้ยงทุกประเภท เช่น สัตว์เลี้ยงขนาดเล็ก และแมว และที่นั่งรอสัตว์เลี้ยงมีต้นไม้ใฝ่อยู่ตรงกลางของที่นั่ง ซึ่งการวางตำแหน่งที่นั่งตั้งบริเวณตรงกลางของพื้นที่ทำให้เสียพื้นที่ในการเล่น นอกจากนี้มีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงอยู่ด้านข้างของที่ถ่ายภาพที่ยังไม่เพียงพอต่อการใช้งาน พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเป็นพื้นที่เปิดโล่งตั้งอยู่ระหว่างอาคาร ทำให้ตอนแดดส่องมีตัวอาคารรองรับแสงแดดทำให้ไม่ร้อน นอกจากนี้ยังมีการระบายอากาศที่ดี และไม่มีกลิ่นจากมูลสัตว์เลี้ยงเพราะมีลมพัดตลอดเวลา และมีแม่บ้านทำความสะอาดตลอดเวลา แต่มีบางช่วงเวลาที่ผู้ใช้งานเป็นจำนวนมากอาจเกิดกลิ่นได้ในช่วงเวลาดังกล่าว เรื่องเสียงรบกวนเนื่องจากตั้งอยู่ระหว่างอาคารทำให้ไม่ได้ยินเสียงรถยนต์หรือเสียงที่มาจากบริเวณนอกพื้นที่ของอาคารทั้ง 2 อาคาร
 บริเวณที่ตั้ง	

จากการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เพิ่มเติม โดยผู้เลี้ยงแมว กล่าวว่า “มีการแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน ร้วแมวสามารถกระโดดข้ามไปได้ จุดขั้บถ่ายยังไม่รองรับสัตว์เลี้ยงประเภทแมวทำให้ไม่ค่อยนำสัตว์เลี้ยงเข้าใช้งานพื้นที่ การตกแต่งโดยรอบไม่ค่อยเหมาะกับสัตว์เลี้ยงควรเป็นพื้นหญ้า อยากให้ขยายพื้นที่วิ่งเล่นมากขึ้น และออกแบบมาให้เหมาะกับสัตว์ทุกประเภท”

จากการสัมภาษณ์บุคลากรภายในอาคาร 3 คน มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยหัวหน้านิติบุคคลกล่าวว่า “พื้นที่ส่วนกลางได้มีการออกแบบมาเพื่อสัตว์โดยเฉพาะ ตั้งแต่การแบ่งโซนพื้นที่ให้มีที่ขั้บถ่าย และที่เดินเล่น และกันเป็นล๊อค ๆ เพื่อความเป็นส่วนตัวของการเข้าใช้ มีระบบคีย์การ์ดเข้าออกเพื่อความปลอดภัย มีอุปกรณ์ทำความสะอาดให้ผู้เลี้ยงสัตว์ได้รับผิดชอบต่อสัตว์ซึ่งเป็นไปตามกฎระเบียบของคอนโด การตกแต่งก็เลือกต้นไม้ที่ไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์ เป็นที่เปิดโล่งจึงทำให้อากาศถ่ายเท” ซึ่งการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าขนาดพื้นที่ค่อนข้างเล็ก มีการแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน มีทางเข้า - ออกเป็นระบบคีย์การ์ด มีรั้วกันไม่สูงเกินไป ประตูไม่มีระบบปิดอัตโนมัติบางครั้งประตูอาจเปิดค้างไว้ทำให้สัตว์เลี้ยงหลุดออกไปจากพื้นที่ได้ จุดขั้บถ่ายยังไม่รองรับการใช้งานของสัตว์ทุกประเภท ตำแหน่งในการวางที่นั่งรอکیدขวางพื้นที่เดินเล่นของสัตว์ มีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงไม่เพียงพอ การถ่ายเทอากาศดีเพราะเป็นพื้นที่เปิดโล่ง กลิ่น เป็นปัญหาในการใช้งานบางช่วงเวลา เช่น ช่วงเช้า - เย็น ที่มีการใช้งานของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงเป็นจำนวนมากจะมีกลิ่นจากของเสียจากสัตว์เลี้ยงเกิดขึ้น เวลาอื่นไม่พบ

ผลจากการสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ทั้งหมด 35 คน ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ร้อยละ 51 คิดว่าสภาพแวดล้อมโดยรอบบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงไม่เหมาะสม (ตารางที่ 4.19) เมื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีการ Chi-Square Goodness of Fit test พบว่าสัดส่วนของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าสภาพแวดล้อมโดยรอบบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเหมาะสม และไม่เหมาะสมเท่ากัน ($\chi^2 = .029, p = .866$) จึงสรุปได้ว่า ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าสภาพแวดล้อมโดยรอบบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงไม่เหมาะสม เท่ากับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่คิดว่าสภาพแวดล้อมโดยรอบบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเหมาะสม

ตารางที่ 4.19 สัดส่วนของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ที่มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมโดยรอบบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน	Chi-Square (Sig.)
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าไม่เหมาะสม	51	18	.029
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าเหมาะสม	49	17	(.866)

ผลจากการสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (66%) คิดว่ามีการถ่ายเทอากาศที่ดี และผู้ตอบแบบสอบถามครึ่งหนึ่ง (50%) ที่เลือกปลูกต้นไม้หรือสมุนไพรที่ช่วยในเรื่องของการดับกลิ่น (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับการระบายอากาศ และกลิ่น (n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
การถ่ายเทอากาศ		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าถ่ายเทอากาศดี	66	23
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าถ่ายเทอากาศไม่ดี	34	12
วิธีการดับกลิ่นไม่พึงประสงค์ในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ไม่ตอบ 1 คน)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกปลูกต้นไม้หรือสมุนไพรที่ช่วยในเรื่องของการดับกลิ่น	50	17
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกใช้อุปกรณ์สำหรับดับกลิ่นไม่พึงประสงค์สำหรับสัตว์เลี้ยง	44	15
อื่น ๆ	6	2

ผลจากการสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกือบครึ่ง (40 %) คิดว่าทางเดินแคบเกินไป และ (37%) คิดว่าไม่มีการแบ่งเขตหรือใช้วัสดุที่ระบุว่าเป็นทางเดิน และไม่มีปัญหาในพื้นที่ทางเดิน และผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (51%) เลือกหญ้าเป็นวัสดุพื้นบริเวณทางเดิน (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับบริเวณทางเดิน (n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
ปัญหาทางเดินภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าทางเดินแคบเกินไป	40	14
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าไม่มีการแบ่งเขตหรือใช้วัสดุที่ระบุว่าเป็นทางเดิน	37	13
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าไม่มี	37	13
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าอื่น ๆ	6	2

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
วัสดุพื้นบริเวณทางเดิน		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกหญ้า	51	18
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกปูนเปลือย	23	8
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกคอนกรีต	8	3
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกทรายล้าง	6	2
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกทราย	6	2
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกหินกรวด	3	1
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ กระเบื้องเคลือบด้าน กระเบื้องหินสำหรับใช้งานภายนอก	3	1

ผลจากการสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (54%) คิดว่าบางครั้งประตูปิดไม่สนิทสัตว์เลี้ยงหลุดออกไปได้ และผู้ตอบแบบสอบถามเกือบครึ่ง (48%) เลือกรั้วสูงเท่าเดิม ไม่มีช่องเล็ดลอด แต่มีประตู 2 ชั้น เป็นรั้ว และประตูสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับรั้ว และประตู (n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
ปัญหาบริเวณรั้ว และประตูภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าบางครั้งประตูปิดไม่สนิท สัตว์เลี้ยงหลุดออกไปได้	54	19
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าไม่มี	31	11
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่ารั้วต่ำเกินไปสัตว์เลี้ยงกระโดดหรือปีนออกไปได้	29	10
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่ามีช่องเล็ดลอดทำให้สัตว์เลี้ยงหลุดไปได้	17	6
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าอื่น ๆ เช่น ตะแกรงเปิด - ปิดลำบาก	3	1
บริเวณรั้ว และประตู สำหรับสัตว์เลี้ยง		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกรั้วสูงเท่าเดิม ไม่มีช่องเล็ดลอด แต่มีประตู 2 ชั้น	48	17
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกรั้วสูงขึ้น ไม่มีช่องเล็ดลอด และมีประตูล็อกชั้นเดียวแบบเดิม	26	9
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกรั้วสูงขึ้นไม่มีช่องเล็ดลอด และมีประตู 2 ชั้น	23	8
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น เป็นประตูแบบตะแกรงเปิดอัตโนมัติ	3	1

ผลจากการสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (80%) ที่เลือกจุดขับถ่ายเป็นสิ่งที่ควรปรับปรุงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับการปรับปรุงพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
สิ่งที่ควรปรับปรุงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกจุดขับถ่าย	80	28
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกกรูว์ และประตู	60	21
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกกลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยง	57	20
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกการแบ่งโซนสำหรับสัตว์เลี้ยง	54	19
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกการระบายอากาศ	51	18
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง	49	17
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกการตกแต่ง	40	14
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอุณหภูมิ	40	14
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกจุดบริการ	34	12
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกวัสดุที่ใช้	31	11
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ	0	0

จากการเก็บข้อมูลด้วยการสังเกต การสัมภาษณ์ และการสอบถามสามารถ สรุปผลการวิจัยปัจจัยด้านบริบท ได้แก่ 1. สภาพแวดล้อมภายในห้องพัก 2. สภาพแวดล้อมภายใน - นอกอาคาร และ 3. สภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 สรุปผลการวิจัยปัจจัยด้านบริบท

ตัวแปร	การสังเกตสภาพแวดล้อม	การสัมภาษณ์บุคลากร	การสัมภาษณ์ผู้อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถามผู้อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
พื้นที่ภายในห้องพัก				
การจัดพื้นที่สำหรับ สัตว์เลี้ยง 3 ประเภท	มีการจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงตามบริเวณต่าง ๆ ของห้อง	-	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าขนาดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงในห้องพักไม่เพียงพอ

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ตัวแปร	การสังเกตสภาพแวดล้อม	การสัมภาษณ์บุคลากร	การสัมภาษณ์ผู้อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถามผู้อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
พื้นที่ภายในห้องพัก				
การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท	แต่บางห้องไม่มีการแบ่งพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงอย่างชัดเจน	บุคลากรภายในอาคาร 3 คน คิดว่าการจัดพื้นที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 8 คน คิดว่าขนาดพื้นที่ภายในห้องพัก มีขนาดใหญ่ และเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์แต่มีความแตกต่างของการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงที่เกิดจากประเภทของสัตว์เลี้ยง ขนาดและจำนวน	เท่ากับ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงที่คิดว่าขนาดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงในห้องพักเพียงพอ และผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71) เลือกจัดพื้นที่อยู่ให้สัตว์เลี้ยงบริเวณห้องนั่งเล่น เกือบครึ่ง (ร้อยละ 46) เลือกจัดพื้นที่กั้นให้สัตว์เลี้ยงบริเวณห้องนั่งเล่น ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67) เลือกจัดพื้นที่นอนให้สัตว์เลี้ยงบริเวณห้องนอน และ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50) เลือกจัดพื้นที่ขยับถ่ายให้สัตว์เลี้ยงบริเวณอื่น ๆ
การตกแต่งและวัสดุ	ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการออกแบบสำหรับสัตว์เลี้ยง (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) ควรใช้วัสดุพื้น และผนัง ที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง และระเบียงมีระยะห่างระหว่างซี่ลูกรังระเบียงกว้างเกินไป		มีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงที่ใกล้เคียงการตกแต่ง และใช้วัสดุใกล้เคียงกันส่วนใหญ่ ใช้วัสดุพื้นไม้ปาร์เก้ ลามิเนต และกระเบื้อง วัสดุผนังส่วนใหญ่ใช้วอลเปเปอร์ และปูนทาสี ซึ่งบางห้องมีการพบปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เกือบครึ่ง (ร้อยละ 40) เลือกกระเบื้องเป็นวัสดุพื้นปัจจุบัน และเกินครึ่ง (ร้อยละ 66) เลือกปูนทาสีเป็นวัสดุผนังปัจจุบัน และผู้พักอาศัย ที่เลี้ยงสัตว์เกินครึ่ง (ร้อยละ 52) เลือกกระเบื้องยาง และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74) เลือกปูนทาสีที่มันกึ่งด้านเป็นวัสดุสำหรับผนังสำหรับสัตว์เลี้ยง

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ตัวแปร	การสังเกต สภาพแวดล้อม	การ สัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์. ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม. ผู้อาศัยพักที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
พื้นที่ภายในห้องพัก				
อุณหภูมิ	แต่ละห้องอาจมี การเปิด เครื่องปรับอากาศ ทำให้ไม่ร้อน	บุคลากร ภายในอาคาร 3 คน คิดว่า แต่ละห้อง อาจจะมีการ เปิดเครื่อง ปรับอากาศ	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 6 คน คิดว่าอุณหภูมิในห้องไม่ร้อน และเปิดเครื่องปรับอากาศ ตลอดเวลา แต่ผู้พักอาศัย ที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน มีปัญหา เรื่องอุณหภูมิ และคิดว่าต้อง ควบคุมอุณหภูมิภายในห้อง ให้เหมาะสมกับสัตว์ไม่ร้อน หรือเย็นเกินไป	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ตั้งอุณหภูมิในห้องพักให้ สัตว์เลี้ยงโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 27 องศา และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71) เลือกวิธีการ เปิดหน้าต่างเพื่อให้ลมเข้ามา เป็นการแก้ไข ปัญหาความร้อน
การระบาย อากาศ	มีช่องหน้าต่าง ให้อากาศถ่ายเท	บุคลากร ภายในอาคาร 3 คน คิดว่า อากาศถ่ายเท ได้ดี	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 7 คน คิดว่าการระบายอากาศที่ดี แต่ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่าการระบาย อากาศไม่ค่อยดีเท่าที่ควร ควรเพิ่มพัดลมระบายอากาศ	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83) เลือกเปิด หน้าต่างเพื่อให้ อากาศถ่ายเท
กลิ่น	กลิ่นที่เกิดจาก สัตว์เลี้ยง เช่น มูล สัตว์ กลิ่น ประจำตัวของ สัตว์	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 7 คน คิดว่า ไม่มีปัญหาในเรื่อง กลิ่นจากสัตว์เลี้ยง แต่ผู้พัก อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน มีปัญหาเรื่องกลิ่นจากสัตว์เลี้ยง เช่น กลิ่นตัวสัตว์เลี้ยง ที่สะสมเป็นเวลานาน ควรติดเครื่องดูดกลิ่น เพิ่มเติม	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 77) เลือก เครื่องดับกลิ่นหรือวัสดุที่ ช่วยในเรื่องการดับกลิ่น และ (ร้อยละ 69) เลือกเปิด หน้าต่างให้อากาศ ถ่ายเท เป็นวิธีแก้ไขปัญห าเรื่องกลิ่นที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง
เสียง	เสียงรบกวน ภายนอก เช่น แตรรถยนต์ ฟัง ร้อง	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 4 คน คิดว่า เสียงรบกวนภายนอก ไม่มีผลกระทบต่อสัตว์เลี้ยง แต่ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 4 คน คิดว่า เสียงรบกวน ภายนอกเป็นปัญหาต่อสัตว์ เลี้ยง เช่น เสียงแตร เสียง ซ่อมแซมอาคาร และฟาร์ร้อง	พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เกินครึ่ง (ร้อยละ 60) คิดว่า เสียงประตูปั่นเสียง รบกวนจากภายนอก ที่มีผลกระทบต่อสัตว์เลี้ยง และเกือบครึ่ง (ร้อยละ 43) เลือกไม่มีการแก้ไขปัญห าเสียงรบกวน จากภายนอก

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ตัวแปร	การสังเกตสภาพแวดล้อม	การสัมภาษณ์บุคลากร	การสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถามผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
พื้นที่ภายในอาคาร - นอกอาคาร				
การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท	ไม่สอดคล้องมาตรฐานการออกสำหรับสัตว์เลี้ยง (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) พื้นที่มีขนาดเล็ก การจัดพื้นที่ยังไม่รองรับการใช้งานสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท และมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	บุคลากรภายในอาคาร 3 คน คิดว่าเหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 7 คน คิดว่าการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงภายในอาคารคิดว่าจะเหมาะกับสัตว์เลี้ยง แต่ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 คน คิดว่าระยะห่างระหว่างขี้ลูกกรงราวระเบียง และราวจับบันไดกว้างเกินไป ควรหาอะไรมาคั่นเพื่อให้ปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยงที่มีขนาดเล็ก	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71) คิดว่าระยะห่างระหว่างขี้ลูกกรงของราวระเบียงกว้างเกินไป
อุณหภูมิ	ไม่ร้อนจนเกินไป	-	-	-
การระบายอากาศ	ภายในค่อนข้างมืดและอับ ไม่มีช่องลมหรือหน้าต่างเพื่อการ ถ่ายเทอากาศ	-	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 69) คิดว่าการระบายอากาศควรปรับปรุงให้เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง
กลิ่น	ไม่มีกลิ่นจากสัตว์เลี้ยงเพราะแม่บ้านทำความสะอาดตลอดเวลา	บุคลากรภายในอาคาร 3 คน คิดว่ามีแม่บ้านทำความสะอาดตลอดเวลา	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 69) คิดว่าเรื่องกลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยงควรปรับปรุง
เสียง	เนื่องจากพื้นที่อยู่บริเวณระหว่างกลางของห้องพักทั้ง 2 ชั้น จึงไม่ได้ยินเสียงรบกวนจากภายนอก	บุคลากรภายในอาคาร 3 คน คิดว่าไม่มี เพราะมีกฎของอาคารที่กำหนดไว้ให้ผู้พักอาศัยปฏิบัติตาม	-	-

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ตัวแปร	การสังเกตสภาพแวดล้อม	การสัมภาษณ์บุคลากร	การสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถามผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
พื้นที่ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง				
การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท	ไม่สอดคล้องมาตรฐานการออกสำหรับสัตว์เลี้ยง (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) พื้นที่มีขนาดเล็กการจัดพื้นที่ยังไม่รองรับสัตว์เลี้ยงประเภทแมว และไม่เหมาะสมกับเป็นพื้นที่วิ่งเล่นของสุนัขขนาดใหญ่	บุคลากรภายในอาคาร 3 คน คิดว่าการจัดพื้นที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 คน คิดว่าการจัดพื้นที่ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเหมาะสมแล้ว แต่ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 5 คน คิดว่าพื้นที่มีขนาดเล็กไป ยังไม่รองรับสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท ควรมีการปรับปรุงโดยออกแบบพื้นที่และใช้วัสดุให้เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ คิดว่าสภาพแวดล้อมโดยรอบบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงไม่เหมาะสมเท่ากับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ที่คิดว่าเหมาะสม และ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80) เลือกจุดขับถ่ายเป็นสิ่งที่จะต้องปรับปรุงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง
อุณหภูมิ	สถานที่ตั้งอยู่บริเวณช่องลมของระหว่างอาคาร และตัวมีตัวอาคารบังแดดทำให้ไม่ร้อน	บุคลากรภายในอาคาร 3 คน คิดว่าไม่ร้อน เพราะมีลมตลอดเวลา	-	-
การระบายอากาศ	เป็นพื้นที่เปิดโล่งอากาศถ่ายเทได้ดี	บุคลากรภายในอาคาร 3 คน คิดว่าเป็นพื้นที่เปิดโล่งอากาศถ่ายเทได้ดี	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 8 คน คิดว่าเป็นพื้นที่เปิดโล่งอากาศถ่ายเทได้ดี	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เกินครึ่ง (ร้อยละ 66) คิดว่ามีการถ่ายเทอากาศที่ดี
กลิ่น	กลิ่นจากสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงมีบางช่วงเวลา คือ เวลาช่วงเช้า - เย็น เนื่องจากมีผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เข้าใช้งานเป็นจำนวนมาก	บุคลากรภายในอาคาร 3 คน คิดว่าไม่มีปัญหาในเรื่องกลิ่น เพราะแม่บ้านทำความสะอาดตลอดเวลา	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 5 คน คิดว่ากลิ่นจากสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ไม่เป็นปัญหา แต่ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 คน คิดว่ากลิ่นจากสัตว์เลี้ยงเป็นปัญหา ควรมีอุปกรณ์ดับกลิ่นจากสัตว์เลี้ยงหรือปลูกพื้นที่สามารถช่วยในเรื่องกลิ่นได้	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50) ที่เลือกปลูกต้นไม้หรือสมุนไพรที่ช่วยในเรื่องของการดับกลิ่น

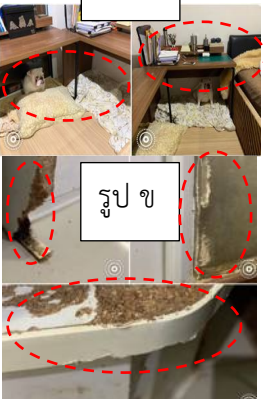
ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ตัวแปร	การสังเกตสภาพแวดล้อม	การสัมภาษณ์บุคลากร	การสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถามผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
พื้นที่ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง				
เสียง	เนื่องจากพื้นที่อยู่บริเวณระหว่างกิ่งกลางของ 2 อาคาร จึงไม่ได้ยินเสียงรบกวนจากภายนอก	-	-	-
วัสดุพื้นโดยรอบ	เป็นพื้นปูนเปลือยไม่เหมาะกับสัตว์เลี้ยง และมีคราบรอยที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง ขบถ่ายไม่ตรงจุด	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 5 คน คิดว่าวัสดุพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่โดยรอบไม่เหมาะกับสัตว์เลี้ยง ควรเป็นหญ้า	-
ทางเดิน	ทางเดินแคบเกินไป ไม่เหมาะสำหรับสัตว์เลี้ยงขนาดใหญ่ และ ผู้ที่มีรถเข็นสัตว์เลี้ยง	-	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เกือบครึ่ง (ร้อยละ 40) คิดว่าทางเดินแคบเกินไป และ (ร้อยละ 37) คิดว่าไม่มีการแบ่งเขตหรือใช้วัสดุที่ระบุว่าเป็นทางเดิน และไม่มีปัญหาในพื้นที่ทางเดิน และผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เกือบครึ่ง (ร้อยละ 51) เลือกหญ้าเป็นวัสดุพื้นบริเวณทางเดิน
รั้ว - ประตู	รั้วเป็นเหล็กฉีกไม่สูง สัตว์เลี้ยงสามารถปีน และกระโดดข้ามออกไปได้	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 7 คน ไม่เป็นปัญหา แต่มี ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่าสัตว์เลี้ยงสามารถกระโดดหนีไปได้	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เกือบครึ่ง (ร้อยละ 54) คิดว่าบางครั้งประตูปิดไม่สนิท สัตว์เลี้ยงหลุดออกไปได้ และผู้พักอาศัย ที่เลี้ยงสัตว์เกือบครึ่ง (ร้อยละ 48) เลือกรั้วสูงเท่าเดิม ไม่มีช่องเล็ดลอด แต่มีประตู 2 ชั้นเป็นรั้ว และประตูสำหรับสัตว์เลี้ยง

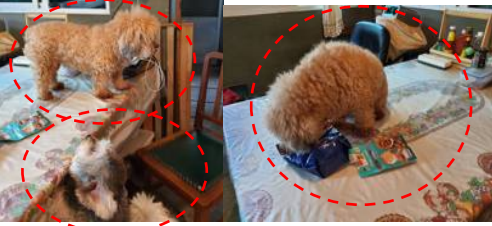
4.3.2 ปัจจัยด้านกิจกรรม และพฤติกรรม คือ พฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และ สัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ได้แก่ พฤติกรรมภายในห้องพัก และ พฤติกรรมภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับ สัตว์เลี้ยง มีรายละเอียดดังนี้

1. พฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก ตัวแปร พฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ระยะเวลาที่อยู่กับสัตว์เลี้ยง พฤติกรรม และปัญหาที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ผู้วิจัยเก็บข้อมูล จากแบบ สัมภาษณ์ และวิเคราะห์จากรูปถ่ายภายในห้องพักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ที่ให้ความร่วมมือ จำนวน 6 ห้อง (ตารางที่ 4.25)

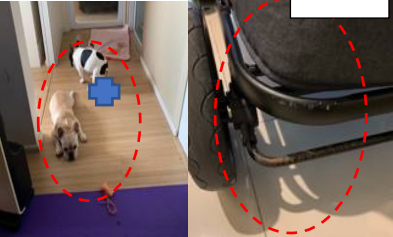
ตารางที่ 4.25 ผลการสังเกตพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในห้องพัก

ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
ห้องผู้พักอาศัย ที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 1 รูป ก  รูป ข 	ผู้พักอาศัย เพศทางเลือก (เกย์) อายุ 32 ปี สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาด กลาง สายพันธุ์อิงลิชบูลด็อก จำนวน 3 ตัว ระยะเวลาที่ผู้พักอาศัยอยู่ กับสัตว์เลี้ยง วันธรรมดา 16 ชั่วโมง / วัน และวันหยุด 20 ชั่วโมง / วัน พบว่า ผู้พักอาศัยมีการจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยง ได้แก่ ที่นอน บริเวณ ห้องนอน ที่อยู่ และที่กิน บริเวณห้องรับแขก และที่ขับถ่ายบริเวณ ห้องรับแขกติดระเบียง จากการสังเกตพฤติกรรมสัตว์เลี้ยง พบว่า สัตว์ เลี้ยงชอบวิ่งเล่น และคนของทำให้ผู้เลี้ยงสัตว์ต้องใช้โต๊ะที่มีช่องว่าง ภายในเพื่อเพิ่มพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงสามารถมุดไปอยู่ และสามารถวาง สิ่งของข้างบนได้ นอกจากนี้สัตว์เลี้ยงยังชอบกัดแทะ เฟอร์นิเจอร์ โต๊ะ และประตู หรือวัสดุที่ทำจากไม้
ห้องผู้พักอาศัย ที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 2 รูป ค  รูป ง 	ผู้พักอาศัย เพศทางเลือก (เกย์) อายุ 27 ปี สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาด กลาง สายพันธุ์เฟรนช์บูลด็อก จำนวน 1 ตัว ระยะเวลาที่ผู้พักอาศัยอยู่ กับสัตว์เลี้ยง วันธรรมดา 10 – 12 ชั่วโมง / วัน และวันหยุด 15 ชั่วโมง / วัน พบว่า มีการจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยง ได้แก่ ที่อยู่บริเวณห้องนั่งเล่น ที่ นอนบริเวณห้องนอนให้นอนบนเตียง ที่กิน และที่ขับถ่ายที่อยู่บริเวณ ห้องครัว และที่อาบน้ำบริเวณห้องน้ำ จากการสังเกตพฤติกรรมสัตว์เลี้ยง พบว่า สัตว์เลี้ยงมีการกัดแทะตอนเด็ก จนทิ้งร่องรอยของสี และ ปูนที่แห้วในบางจุดของมุมห้อง บริเวณห้องครัวเป็นพื้นกระเบื้อง สัตว์ เลี้ยงชอบไปนอนตรงจุดนี้ในตอนกลางวัน เพราะพื้นมีความเย็นทำให้ สัตว์เลี้ยงสบายท้อง

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 3  รูป จ	ผู้พักอาศัย เพศทางเลือก (เกย์) อายุ 33 ปี สัตว์เลี้ยงประเภทแมว สายพันธุ์สก๊อตติช โฟลด์ จำนวน 2 ตัว ระยะเวลาที่อยู่กับสัตว์เลี้ยง วันธรรมดา 12 - 15 ชั่วโมง / วัน และวันหยุด 20 - 24 ชั่วโมง / วัน พบว่า มีการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง ได้แก่ ที่อยู่และที่นอน บริเวณห้องรับแขก กิน และที่ขับถ่าย บริเวณห้องครัว จากการสังเกตพฤติกรรมสัตว์เลี้ยงพบว่าสัตว์เลี้ยงชอบส่งเสียงร้องในช่วงติดสัตว์แต่ไม่ดังมาก นอกจากนี้ยังชอบใช้เล็บฝนบนโซฟา ที่ทำจากหนังจนเกิดรอย และข่วนผ้าม่านจนขาด
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 4  รูป ฉ 	ผู้พักอาศัย เพศหญิง อายุ 25 ปี สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดเล็ก จำนวน 4 ตัว สายพันธุ์พุดเดิลทอย สายพันธุ์มอลทิส และสายพันธุ์พุดเดิลทอยผสมมอลทิส ประเภทแมว จำนวน 2 ตัว สายพันธุ์อเมริกันช็อตแฮร์ และสายพันธุ์มัลกีนผสมบิสทิสช็อตแฮร์ รวม 6 ตัว ระยะเวลาที่อยู่กับสัตว์เลี้ยง วันธรรมดา 10 ชั่วโมง / วัน และวันหยุดทั้งวัน พบว่า มีการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง ได้แก่ สุนัข ที่นอน ที่กิน และที่อยู่บริเวณห้องนั่งเล่น ที่ขับถ่ายห้องครัวโซนพื้นที่ว่างไม่ได้ใช้งาน และจะมีห้องของแมวเฉพาะ จากการสังเกตพฤติกรรมสัตว์เลี้ยงพบว่า ผู้เลี้ยงต้องเก็บเก้าอี้ไปไว้ใต้โต๊ะ เพื่อให้มีพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น และไม่ไห้สัตว์เลี้ยงป็นขึ้นโต๊ะได้ ซึ่งของทุกอย่างต้องวางบนที่สูง เพื่อไม่ให้สุนัขหรือลากลงมาเล่นได้ และห้องเป็นประตูกระจกเลื่อนบางครั้งสุนัขชอบตะกุกประตู ทำให้เกิดเสียงดังน่ารำคาญ เพราะตอนสุนัขตะกุกเสียงเล็บกระทบกระจก ทำให้เสียงดัง และบางจุดที่เป็นกระเบื้องยางสุนัขชอบขุดจนเป็นรอย

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 5 	ผู้พักอาศัย เพศทางเลือก (เกย์) อายุ 23 ปี สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ จำนวน 2 ตัว สายพันธุ์ไซบีเรียนฮัสกี้ และสายพันธุ์เจแปนนิส สปีตซ์ ระยะเวลาที่อยู่กับสัตว์เลี้ยงตลอดเวลาทุกวัน พบว่า มีการจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยง ได้แก่ ที่นอน บนเตียง - ใต้เตียง บางครั้งนอนกับผู้เลี้ยง ที่กิน แยกเป็น 2 ส่วน สำหรับ 2 ตัว 1 ตัว บริเวณระเบียง 1 ตัว บริเวณห้องรับแขกใกล้ระเบียง ที่ขั้วถ่ายบริเวณระเบียง และที่อยู่สามารถวิ่งเล่นได้ทุกที่ในห้อง จากการสังเกตพฤติกรรมสัตว์เลี้ยง พบว่า สัตว์เลี้ยงชอบวิ่งเล่นเพราะในห้องมีพื้นที่กว้าง และสุนัขสายพันธุ์ไซบีเรียนชอบกัด และคิดว่าอีกตัวจะมาแย่งอาหาร บางครั้งสุนัขหวงของเกิดการทะเลาะกับสุนัขอีกตัว และทำให้ผู้เลี้ยงบาดเจ็บบางครั้งในขณะที่ไปห้ามสุนัขทะเลาะกัน นอกจากนี้สุนัขยังชอบกัดแทะ อุปกรณ์ และเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ เช่น รีโมททีวี สายชาร์จ บางครั้งก็แทะประตูตอนสัตว์เลี้ยงเด็ก ๆ
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 6 รูป ข  รูป ช 	ผู้พักอาศัย เพศหญิง อายุ 27 ปี สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดเล็ก - ขนาดกลาง จำนวน 3 ตัว สายพันธุ์ชิวาว่า และสายพันธุ์เฟรนช์บูลด็อก ระยะเวลาที่อยู่กับสัตว์เลี้ยงตลอดเวลาทุกวัน พบว่า มีการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง ได้แก่ ที่อยู่ ที่นอน และที่กิน จัดให้อยู่บริเวณห้องรับแขกที่ขั้วถ่าย บริเวณทางเดินหน้าห้องน้ำไปห้องรับแขก และบริเวณระเบียงให้สุนัขไว้ ดูทีวี จากการสังเกตพฤติกรรมสัตว์เลี้ยง พบว่า สุนัขบางตัวมีพฤติกรรมชอบวิ่งเล่น บางครั้งขั้วถ่ายไม่เป็นที่ และรื้อของในห้อง เช่น แผ่นรองฉี่ ชอบกัดแผ่นรองฉี่จนกระจายไปทั่วห้อง นอกจากนี้ยังชอบกัดวัสดุที่เป็นวัสดุที่เป็นหนัง อลูมิเนียม และไม้

จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในห้องพัก ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ ใช้ระยะเวลาอยู่กับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก ในธรรมดา 10 - 16 ชั่วโมง / วัน และวันหยุด 15 - 24 ชั่วโมง
2. ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่จะจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงบริเวณห้องรับแขก และที่นอน บริเวณห้องนอน และห้องรับแขกหรือห้องนั่งเล่น ที่กินบริเวณห้องรับแขก และห้องครัว และที่ขับถ่ายบริเวณห้องครัว และบริเวณที่ใกล้กับห้องน้ำหรือระเบียง
3. ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์บางคนต้องจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น โดยการนำเก้าอี้เก็บไว้ใต้โต๊ะ และนำโต๊ะที่มีพื้นที่ข้างใต้เพิ่มเติมเนื้อที่ให้สัตว์เลี้ยงอยู่หรือวิ่งเข้าไปได้ (รูป ก)
4. ผู้เลี้ยงสัตว์บางคนต้องนำของขึ้นที่สูง และเก็บเก้าอี้ไว้ใต้โต๊ะ เพื่อไม่ให้สัตว์เลี้ยงปีนขึ้นไปได้ (รูป ฉ)
5. ผู้เลี้ยงสัตว์บางคนจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงอยู่ในห้องเดียวกันทำให้ไม่มีพื้นที่ให้ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์อยู่ (รูป ช)
6. ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์บางคนจะจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงดูวิวบริเวณระเบียง (รูป ช)
7. สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดกลางส่วนใหญ่ชอบนอนบนวัสดุที่มีพื้นผิวเย็น ในช่วงกลางวัน (รูป ง)
8. สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขบางตัวมีพฤติกรรมชอบกัดแทะผนัง และเฟอร์นิเจอร์ บางตัวมีพฤติกรรมตอนเด็ก (รูป ข และ รูป ค)
9. สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดเล็กบางตัวมีพฤติกรรมชอบรื้อของ และปีนขึ้นโต๊ะ (รูป ฉ)
10. สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดเล็กบางตัวมีพฤติกรรมชอบตะคุบประตู และพื้นกระเบื้องยาง
11. สัตว์เลี้ยงประเภทแมวบางตัวชอบตะคุบวัสดุที่ทำจากหนังหรือผ้า (รูป จ)
12. สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขส่วนใหญ่ชอบวิ่งเล่น
13. สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดใหญ่บางตัวมีนิสัยหวงอาณาเขตหรือหวงของ จะชอบกัดเมื่อคิดว่ามีตัวอื่นจะเข้ามา
14. สัตว์เลี้ยงประเภทแมวบางตัวจะส่งเสียงร้องในช่วงติดสัตว์
15. สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดกลางบางตัวขับถ่ายไม่เป็นที่ และชอบกัดแผ่นรองฉี่ (รูป ช)

ผลจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามใช้เวลาอยู่กับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก 2 - 24 ชั่วโมง (ตลอดทั้งวัน) เวลาโดยเฉลี่ย 12 ชั่วโมง (ตารางที่ 4.26) ผู้ตอบแบบสอบถามเกือบครึ่ง (34%) คิดว่าไม่มีพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงที่เป็นปัญหากับวัสดุพื้น และผู้ตอบแบบสอบถามเกือบครึ่ง (43%) คิดว่าไม่มีพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงที่เป็นปัญหากับวัสดุผนัง (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.26 เวลาที่อยู่กับสัตว์เลี้ยง

(n = 35)

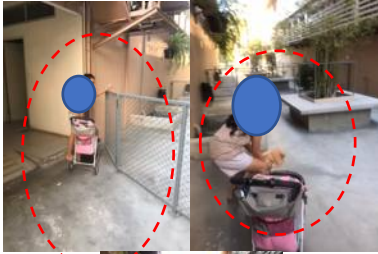
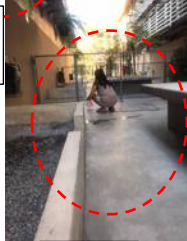
ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
เวลาที่อยู่กับสัตว์เลี้ยง (ชั่วโมง)	11.8	6.2	2	24

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่พฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง
ภายในห้องพัก (n = 35)

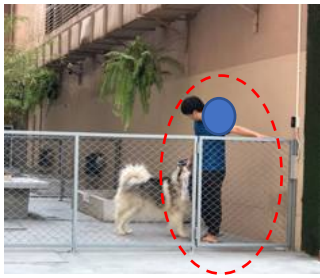
ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
พฤติกรรมสัตว์เลี้ยงที่เป็นปัญหากับวัสดุพื้นภายในห้องพัก (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าไม่มี	34	12
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าใช้เล็บบนหรือตะกั่วจนพื้นเป็นรอย	31	11
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าขบถายใส่เป็นประจำจนทำให้พื้นบวมพอง	29	10
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าอื่น ๆ เช่น ทุกข้อ และฉีใส่พรม	20	7
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่ากัดแทะจนพื้นหลุดลอกบางส่วนหรือทิ้งรอยไว้	9	3
พฤติกรรมสัตว์เลี้ยงที่เป็นปัญหากับวัสดุผนังภายในห้องพัก (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าไม่มี	43	15
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าใช้เล็บบนหรือตะกั่วจนผนังเป็นรอย	31	11
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่ากัดแทะจนผนังหลุดลอกบางส่วนหรือทิ้งรอยไว้	26	9
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าอื่น ๆ เช่น รอยเปื้อนที่เกิดจากการเล่นซุกซนของสัตว์เลี้ยง	17	6
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าขบถายใส่เป็นประจำจนทำให้ผนังบวมพอง	6	2

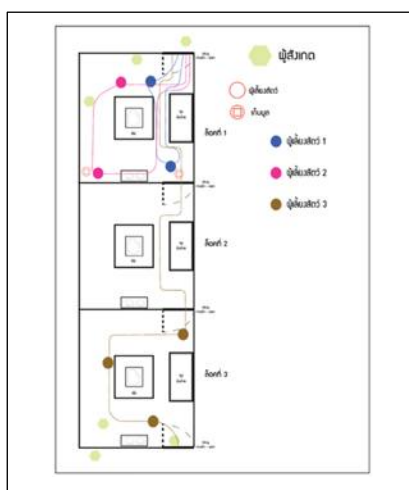
2. พฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงตัวแปร พฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ การเข้าใช้งาน และพฤติกรรม และปัญหาที่เกิดจากสัตว์เลี้ยงจากการเข้าสังเกตพฤติกรรมการใช้งานของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง โดยเลือกช่วงเวลาที่มีผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เข้าใช้งานพื้นที่ จำนวน 3 คน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลช่วงเช้าเวลา 9.00 น. และช่วงเย็นเวลา 17.00 น. (ตารางที่ 4.28) และ (รูปที่ 4.11)

ตารางที่ 4.28 ผลการสังเกตพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับ
สัตว์เลี้ยง

ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 1  รูป ก รูป ข  รูป ค	ช่วงเวลาที่สังเกต 9 นาฬิกา 20 นาที – 9 นาฬิกา 25 นาที ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เพศหญิง อายุประมาณ 30 ปี ประเภทสุนัขขนาดเล็ก จำนวน 1 ตัว เดินขึ้นรถเข็นสัตว์ เลี้ยงเข้ามาใช้งานภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ล็อกที่ 1 โดยใช้คีย์การ์ดที่ทางนิติอาครมอบให้เพื่อเปิดประตู จากนั้นจอดรถเข็นหน้าประตูทางเข้าออกเดิมที่เข้ามา นำสัตว์เลี้ยงลงจากรถเข็น และหยุดยืนดูสัตว์เลี้ยง ขับถ่าย ใช้ระยะเวลาประมาณ 5 นาที จึงเดินไปเก็บของเสียจากสัตว์เลี้ยง ยังจุดที่สัตว์เลี้ยงขับถ่ายบริเวณใกล้จุดขับถ่ายด้านขวา และยืนรอสัตว์สัตว์เลี้ยงวิ่งเสร็จจึงกลับมาที่รถเข็นจอดอยู่เพื่อนำสัตว์เลี้ยงใส่ในรถเข็น และเดินขึ้นรถเข็นสัตว์เลี้ยงออกจากประตูทางเข้าออกเดิมที่เข้ามาโดยใช้คีย์การ์ดเปิดประตูออกไป
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 2  รูป ง	ช่วงเวลาที่สังเกต 9 นาฬิกา 45 นาที – 9 นาฬิกา 55 นาที ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เพศหญิง อายุประมาณ 35 ปี ประเภทสุนัขขนาดเล็ก สายพันธุ์ชิว่าว่า จำนวน 1 ตัว และสุนัขขนาดกลาง สายพันธุ์เฟรนช์บูลด็อก จำนวน 2 ตัว ขึ้นรถเข็นสัตว์ขนาดใหญ่เข้ามาใช้งานภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงล็อกที่ 1 โดยใช้คีย์การ์ดที่ทางอาครมอบให้เพื่อเปิดประตู จากนั้นจอดรถเข็นใกล้กับที่นั่งรอฝั่งใกล้รั้วทางที่เข้ามา นำสัตว์เลี้ยงลงจากรถเข็น หยุดยืนดูสัตว์เลี้ยงขับถ่าย และมีสัตว์เลี้ยง 1 ตัววิ่งมาให้ผู้เลี้ยงอุ้มเพราะขับถ่ายเสร็จแล้ว และยืนรอสัตว์เลี้ยงอีก 2 ตัว ใช้ระยะเวลาประมาณ 10 นาที จึงเดินไปเก็บของเสียจากสัตว์เลี้ยงยังจุดที่สัตว์เลี้ยงขับถ่ายบริเวณข้างกำแพงทางขวาใกล้กับพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงล็อกที่ 2 จากนั้นกลับยังจุดที่รถเข็นจอดอยู่เพื่อนำสัตว์เลี้ยงใส่ในรถเข็น และเดินขึ้นรถเข็นสัตว์เลี้ยงออกจากประตูทางเข้าออกเดิมที่เข้ามาโดยใช้คีย์การ์ดเปิดประตูออกไป

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 3  รูป จ  รูป ฉ  รูป ช	ช่วงเวลาที่สังเกต 15 นาฬิกา 45 นาที – 15 นาฬิกา 55 นาที ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เพศชาย อายุประมาณ 30 ปี ประเภทสุนัขขนาดใหญ่ สายพันธุ์ลาสกัน มาลามิวท์ จำนวน 1 ตัว เดินจูงสัตว์เลี้ยงเข้ามาใช้งานภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเลี้ยงลูกที่ 3 โดยใช้คีย์การ์ดที่ทางอาคารมอบให้เพื่อเปิดประตู จากนั้นหยุดตรงหน้าประตูทางที่เข้ามา และปลดสายจูงสัตว์เลี้ยง เพื่อให้สัตว์เลี้ยงไปขับถ่ายยังจุดขับถ่าย. ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ไปยืนรอสัตว์เลี้ยงตรงข้างที่นั่งฝั่งตรงข้ามจุดขับถ่ายใช้ระยะเวลาประมาณ 5 นาที และเดินไปเปิดประตูทางเข้าล็อกที่ 2 เพื่อรอสัตว์เลี้ยงขับถ่ายเสร็จ จากนั้นเดินจูงสัตว์เลี้ยงผ่านทางเดินของล็อกที่ 2 และผ่านทางเดินล็อกที่ 1 เพื่อไปยังทางออกโดยใช้คีย์การ์ดเปิดประตูออกไป



รูปที่ 4.11 ผังพฤติกรรมการใช้งานพื้นที่ของผู้เลี้ยงพักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 1 ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 2 และผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 3

จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เมื่อผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์จะเข้าใช้งานพื้นที่ส่วนกลางจะต้องใช้คีย์การ์ดที่ได้รับจากทางนิติอาคารเช่า ในการเข้าใช้งานภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ซึ่งค่อนข้างลำบากกับผู้ที่ใช้รถเข็นสัตว์เลี้ยงหรือมีสัตว์เลี้ยงหลายตัวในการเข้า - ออกภายในพื้นที่ (รูป ก)
2. ผู้เลี้ยงสัตว์ขนาดเล็ก และขนาดกลาง จะนำรถเข็นสำหรับใส่สัตว์เลี้ยงเข้ามาภายในพื้นที่ด้วย (รูป ก และ รูป ข)
3. บริเวณทางเข้า - ออกค่อนข้างแคบ สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ที่นำรถเข็นสัตว์เลี้ยงเข้ามาภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (รูป ก)
4. เมื่อผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์นำสัตว์เลี้ยงเข้ามาภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงแล้ว ผู้เลี้ยงสัตว์จะปล่อยสัตว์เลี้ยงบริเวณใกล้จุดขั้วถ่าย (รูป ข)
5. สัตว์เลี้ยงขนาดเล็ก และขนาดกลางไม่ใช้งานจุดขั้วถ่ายที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้เลี้ยงต้องทำความสะอาดตามจุดที่สัตว์เลี้ยงขั้วถ่าย (รูป ค และ รูป ง)
6. ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงไม่มีถุงสำหรับสัตว์เลี้ยงทำให้ผู้เลี้ยงสัตว์ต้องนำถุงสำหรับใส่มูลสัตว์เลี้ยงมาเอง (รูป ค)
7. ผู้เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ไม่นั่งตรงบริเวณที่นั่งที่กำหนดไว้ให้ (รูป ข)
8. ทางเดินระหว่างจุดขั้วถ่ายกับที่นั่งในแต่ละล็อก มีขนาดพื้นที่ค่อนข้างเล็กสำหรับผู้เลี้ยงสุนัขขนาดใหญ่ และมีสัตว์เลี้ยงจำนวนมาก (รูป ฉ)
9. บริเวณประตูทางเข้า - ออก มีขนาดค่อนข้างเล็กสำหรับผู้เลี้ยงสุนัขขนาดใหญ่ (รูป จ)
10. บริเวณประตูทางเข้า - ออก ในแต่ละล็อก ผู้เลี้ยงต้องทำการเปิดปิดด้วยตนเอง อาจทำให้ลำบากในกรณีที่มีสัตว์เลี้ยงหลายตัว หรือมีรถเข็น (รูป ฉ)

ผลจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (66%) เลือกไปบางวัน และผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (63%) เลือกช่วงเย็น (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับการเข้าใช้งานพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
การนำสัตว์เลี้ยงเข้าไปใช้งานภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกไปบางวัน	66	23
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกไปทุกวัน	20	7
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกไม่ไป	14	5

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
ช่วงเวลาที่นำสัตว์เลี้ยงเข้าไปใช้งานพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกช่วงเย็น	63	22
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกช่วงเช้า	40	14
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกช่วงค่ำ	26	9
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น เวลาที่ว่าง	11	4
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกช่วงบ่าย	6	2
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกช่วงสาย	0	0

จากการเข้าสังเกตพฤติกรรมการใช้งานของผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง โดยเลือกช่วงเวลาที่มียุติสัตว์เลี้ยงเข้าใช้งานพื้นที่ จำนวน 5 ตัว ผู้วิจัยเก็บข้อมูลช่วงเช้าเวลา 9.00 น. และช่วงเย็นเวลา 17.00 น. (ตารางที่ 4.30) และ (รูปที่ 4.12)

ตารางที่ 4.30 ผลการสังเกตพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

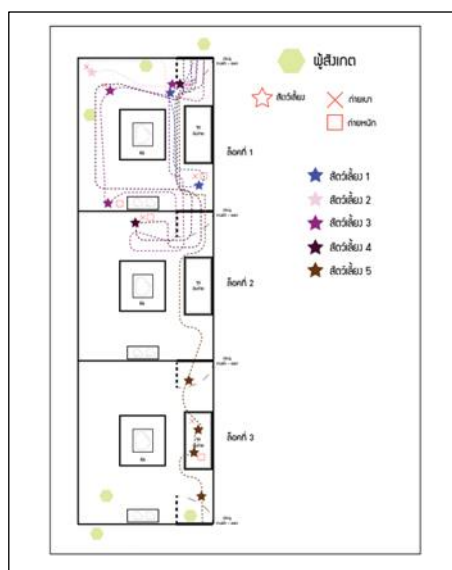
ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
สัตว์เลี้ยงตัวที่ 1  รูป ก รูป ข	ช่วงเวลาที่สังเกต 9 นาฬิกา 20 นาที – 9 นาฬิกา 25 นาที สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดเล็ก เข้ามาใช้งานพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงล็อกที่ 1 โดยผู้เลี้ยงสัตว์นำใส่รถเข็นสัตว์เลี้ยงเข้ามา และถูกนำลงจากรถเข็นบริเวณหน้าประตูทางเข้า จากนั้นสัตว์เลี้ยงเดินไปมาข้าง ๆ จุดถ่ายภาพเพื่อหาที่ขับถ่าย ใช้ระยะเวลาในการหาที่ขับถ่ายประมาณ 3 นาที สัตว์เลี้ยงวิ่งไปถ่ายเบา ตรงตำแหน่งข้างจุดถ่ายภาพ และขับถ่ายหนักใกล้กับจุดที่ขับถ่ายเบา ใช้ระยะเวลาขับถ่ายประมาณ 2 นาที และวิ่งมาหาผู้เลี้ยงบริเวณที่รถเข็นจอดอยู่ เพื่อให้ผู้เลี้ยงนำใส่รถเข็นและออกไป

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
สัตว์เลี้ยงตัวที่ 2 	ช่วงเวลาที่สังเกต 9 นาฬิกา 45 นาที – 9 นาฬิกา 55 นาที สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดเล็ก เข้ามาใช้งานพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงล๊อคที่ 1 โดยผู้เลี้ยงสัตว์นำใส่รถเข็นสัตว์เลี้ยงเข้ามา และถูกนำลงจากรถเข็นบริเวณใกล้กับที่นั่งรอฟังรื้อใกล้ทางที่เข้ามา จากนั้นสัตว์เลี้ยงวิ่งไปถ่ายเบادرตรงตำแหน่งใกล้กำแพงติดข้างรั้วฝั่งทางเข้าของล๊อคที่ 1 ใช้เวลาประมาณ 1 นาที เมื่อขับถ่ายเสร็จ จึงวิ่งกลับมาหา ผู้เลี้ยงบริเวณที่รถเข็นจอดอยู่เพื่อให้ผู้เลี้ยงอุ้ม และรอสัตว์เลี้ยงที่ผู้เลี้ยงนำมาอีก 2 ตัว 2 ตัว เพื่อใส่รถเข็นออกไป
สัตว์เลี้ยงตัวที่ 3   รูป ค	ช่วงเวลาที่สังเกต 9 นาฬิกา 45 นาที – 9 นาฬิกา 55 นาที สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดกลาง เข้ามาใช้งานพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงล๊อคที่ 1 และล๊อคที่ 2 โดยผู้เลี้ยงสัตว์นำใส่รถเข็นสัตว์เลี้ยงเข้ามา และถูกนำลงจากรถเข็นบริเวณใกล้กับที่นั่งรอฟังรื้อใกล้ทางที่เข้ามา จากนั้นสัตว์เลี้ยงวิ่งไปถ่ายเบากับสัตว์เลี้ยงตัวที่ 1 ใช้เวลาประมาณ 1 นาที เมื่อเสร็จแล้ว จึงวิ่งเล่น และไปถ่ายหนักบริเวณข้างกระถางต้นไม้ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที เสร็จแล้ววิ่งไปหาสัตว์เลี้ยงตัวที่ 4 บริเวณพื้นที่ส่วนกลางล๊อคที่ 2 กับสัตว์เลี้ยงตัวที่ 4 ใช้เวลาทั้งหมดในการวิ่งเล่นกับสัตว์เลี้ยงตัวที่ 4 ประมาณ 10 นาที เมื่อเสร็จแล้วจึงกลับมาหาผู้เลี้ยงบริเวณที่รถเข็นจอดอยู่เพื่อให้ผู้เลี้ยงใส่รถเข็นออกไป
สัตว์เลี้ยงตัวที่ 4  	ช่วงเวลาที่สังเกต 15 นาฬิกา 45 นาที – 15 นาฬิกา 55 นาที สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดกลาง เข้ามาใช้งานพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงล๊อคที่ 1 และล๊อคที่ 2 โดยผู้เลี้ยงสัตว์นำใส่รถเข็นสัตว์เลี้ยงเข้ามา และถูกนำลงจากรถเข็นบริเวณใกล้กับที่นั่งรอฟังรื้อใกล้ทางที่เข้ามา จากนั้นสัตว์เลี้ยงวิ่งไปกับสัตว์เลี้ยงตัวที่ 3 ใช้เวลา 5 นาที ในการวิ่งเล่น และวิ่งไปถ่ายเบา และถ่ายหนักตรงบริเวณพื้นที่ส่วนกลางล๊อคที่ 2 ใกล้รั้วฝั่งติดกับบริเวณพื้นที่ส่วนกลางล๊อคที่ 1 เมื่อขับถ่ายเสร็จ ใช้เวลาทั้งหมดในการขับถ่าย และวิ่งเล่นกับสัตว์เลี้ยงตัวที่ 3 ประมาณ 10 นาที เมื่อเสร็จแล้วจึงวิ่งกลับมาหาผู้เลี้ยงเมื่อเสร็จแล้วจึงวิ่งกลับมาหาผู้เลี้ยงบริเวณที่รถเข็นจอดอยู่เพื่อให้ผู้เลี้ยงใส่รถเข็นออกไป

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
สัตว์เลี้ยงตัวที่ 5  รูป ง  รูป จ  รูป ฉ	ช่วงเวลาที่สังเกต 15 นาฬิกา 45 นาที – 15 นาฬิกา 55 นาที สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดใหญ่ เข้ามาใช้งานพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงลอคที่ 3 โดยผู้เลี้ยงนำสัตว์เลี้ยงจูงเข้ามาภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงแล้วปล่อยบริเวณหน้าประตูใกล้กับจุดขับถ่าย จากนั้นสัตว์เลี้ยงเดินไปมา และเข้าไปใช้งานในจุดขับถ่ายใช้เวลาประมาณ 3 นาที เมื่อเสร็จแล้วสัตว์เลี้ยงจึงเดินไปหาผู้เลี้ยงบริเวณประตูทางเข้าลอคที่ 2 เพื่อใส่สายจูง และเดินตามผู้เลี้ยงผ่านทางเดินของลอคที่ 2 และผ่านทางเดินลอคที่ 1 เพื่อไปยังทางออก โดยให้ผู้เลี้ยงใช้คีย์การ์ดเปิดประตูออกไปให้



รูปที่ 4.12 ผังพฤติกรรมการใช้งานพื้นที่ของสัตว์เลี้ยงตัวที่ 1 สัตว์เลี้ยงตัวที่ 2 สัตว์เลี้ยงตัวที่ 3 สัตว์เลี้ยงตัวที่ 4 และสัตว์เลี้ยงตัวที่ 5

จากการสังเกตพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สุนัขขนาดเล็ก และสุนัขขนาดกลางไม่ขับถ่ายในจุดขับถ่ายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงกำหนดไว้ให้ แต่ขับถ่ายตรงบริเวณพื้นแทนทำให้เกิดคราบที่เกิดจากของเสีย (รูป ก)
2. สุนัขขนาดเล็ก และสุนัขขนาดกลางขับถ่ายตรงบริเวณพื้นตามจุดต่าง ๆ ทำให้เกิดคราบที่เกิดจากของเสียสัตว์เลี้ยงทิ้งไว้ (รูป ข)
3. ภายในพื้นที่สุนัขขนาดเล็ก และขนาดกลางสามารถวิ่งเล่นได้ (รูป ค)
4. ประตูทางเข้า - ออก มีขนาดค่อนข้างเล็กสำหรับสุนัขขนาดใหญ่ (รูป ง)
5. บริเวณทางเดินระหว่างที่นั่งรอ และจุดขับถ่าย มีขนาดค่อนข้างเล็กสำหรับสุนัขขนาดใหญ่ (รูป จ)
6. บริเวณจุดขับถ่ายมีแค่สุนัขขนาดใหญ่ที่เข้าไปใช้งาน (รูป ฉ)
7. ไม่มีสัตว์เลี้ยงประเภทแมวเข้ามาใช้งาน

ผลจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (51%) คิดว่าสัตว์เลี้ยงไม่ชอบวัสดุที่ใช้งานในปัจจุบันเป็นปัญหาที่พบในการใช้งานบริเวณจุดขับถ่าย (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับปัญหาการใช้งานจุดขับถ่าย (n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
ปัญหาที่พบในการใช้งานบริเวณจุดขับถ่าย (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าสัตว์เลี้ยงไม่ชอบวัสดุที่ใช้งานในปัจจุบัน	51	18
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าที่กั้นสูงของจุดขับถ่ายสูงเกินไปสำหรับสัตว์เลี้ยง	40	14
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าไม่มี	23	8
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าอื่น ๆ เช่น สัตว์เลี้ยงไม่ชอบขับถ่ายทับที่ของสัตว์เลี้ยงตัวอื่น	14	5

จากการเก็บข้อมูลด้วยการสังเกต การสัมภาษณ์ และการสอบถาม สามารถสรุปผลการวิจัยปัจจัยด้านกิจกรรม และพฤติกรรม ตัวแปร ประกอบด้วย พฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ระยะเวลาในการอยู่กับสัตว์เลี้ยง การเข้าใช้งานพื้นที่ และพฤติกรรม และปัญหาที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท แบ่งเป็น 3 บริเวณ ได้แก่ 1. ภายในห้องพัก 2. ภายใน - นอกอาคาร และ 3. ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32 สรุปผลการวิจัยปัจจัยด้านกิจกรรม และพฤติกรรม

ตัวแปร	การสังเกต พฤติกรรม	การสัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ภายในห้องพัก				
พฤติกรรม ผู้เลี้ยงสัตว์	ไม่มีการแบ่งโซน ให้สัตว์เลี้ยง อย่างชัดเจน	-	จัดพื้นที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยง ส่วนใหญ่บริเวณห้องรับแขก และ ที่นอนบริเวณห้องนอน และห้องรับแขกหรือ ห้องนั่งเล่น ที่กินบริเวณ ห้องรับแขก และห้องครัว และที่ขับถ่ายบริเวณ ห้องครัว และบริเวณที่ใกล้ กับห้องน้ำหรือระเบียง และ มีผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน มีที่ดูวิวให้ สัตว์เลี้ยง	-
ระยะเวลา ที่อยู่กับ สัตว์เลี้ยง			ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 8 คน ใช้เวลาอยู่กับสัตว์เลี้ยง 10 – 24 ชั่วโมง (ตลอดเวลา)	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ใช้เวลาอยู่กับสัตว์เลี้ยง ภายในห้องพักตลอดทั้งวัน เวลาโดยเฉลี่ย 12 ชั่วโมง
พฤติกรรม และปัญหา ที่เกิดจาก สัตว์เลี้ยง	สัตว์เลี้ยงร้องของ กัดแทะ และ ตะกุกทำให้ เฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์ ภายในห้องพัก เกิดความ เสียหาย และ มีเสียงรบกวน ที่เกิดจาก พฤติกรรมของ สัตว์เลี้ยง เช่น การตะกุกของ หรือการติดสัตว์	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 7 คน คิดว่า “พฤติกรรมของสัตว์ เลี้ยงทำให้เฟอร์นิเจอร์ และ อุปกรณ์ภายในห้องพักเกิด ความเสียหาย” และ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่า “สัตว์เลี้ยงขับถ่ายไม่ เป็นที่” และผู้พักอาศัยที่ เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “สัตว์ เลี้ยงชอบส่งเสียงร้องตอน ติดสัตว์ และตะกุกประทุ จนเกิดเสียงดัง”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เกือบครึ่ง (ร้อยละ 34) คิด ว่าไม่มีพฤติกรรมของสัตว์ เลี้ยงที่เป็นปัญหากับวัสดุ พื้น และเกือบครึ่ง (ร้อยละ 43) คิดว่า ไม่มีพฤติกรรมของสัตว์ เลี้ยงที่เป็นปัญหากับวัสดุ ผนัง

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ตัวแปร	การสังเกต พฤติกรรม	การสัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ภายใน - นอกอาคาร				
พฤติกรรม ผู้เลี้ยงสัตว์	-	ช่างอาคาร พบว่า “ผู้เลี้ยงสัตว์บาง คนไม่ยอมดูแล สัตว์เลี้ยงปล่อยให้ สัตว์ขี้ถ่าย และ ไม่ยอมเก็บ”	-	-
พฤติกรรม และปัญหา ที่เกิดจาก สัตว์เลี้ยง	-	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 4 คน คิดว่า “สัตว์เลี้ยงชอบปีน โผล่หัวหรือชะโงกหัวออกไป ตรงบริเวณระเบียง หรือราวจับบันได”	-
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง				
พฤติกรรม ผู้เลี้ยงสัตว์	ผู้พักอาศัย ที่เลี้ยงสัตว์ส่วน ใหญ่ไม่ได้ใช้งาน ที่นั่ง และ บางครั้ง มีการเปิดประตู ค้างไว้ ทำให้สัตว์ หลุดออกไป	ช่างอาคาร 1 คน พบว่า “ผู้เลี้ยง สัตว์บางคนไม่ยอม ดูแลสัตว์เลี้ยง ปล่อยให้สัตว์ ขี้ถ่ายไม่เป็นที่ ไม่ยอมขี้ถ่ายใน จุดที่กำหนดไว้ และไม่ยอมเก็บ”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่า “เปิดประตูค้างไว้ ทำ ให้สัตว์หลุดออกไป”	-
การ เข้าใช้งาน พื้นที่	ผู้เลี้ยงสัตว์ ประเภทแมว อาจจะไม่เข้าไป ใช้งานพื้นที่ เพราะพื้นที่ไม่ เหมาะกับสัตว์ เลี้ยง	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “ไม่เคยนำสัตว์เข้าไป ใช้เพราะพื้นที่ไม่เหมาะกับ สัตว์เลี้ยง” ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่า “เปิดประตูค้างไว้ ทำให้สัตว์หลุดออกไป”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เกิน ครึ่ง (ร้อยละ 66) ที่เลือก ไปบางวัน และเกินครึ่ง (ร้อยละ 63) ที่เลือก ไปช่วงเย็น
พฤติกรรม และปัญหา ที่เกิดจาก สัตว์เลี้ยง	สัตว์เลี้ยงไม่ ขี้ถ่ายในจุด ที่กำหนดไว้ และ ขี้ถ่ายไม่เป็นที่	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “สัตว์เลี้ยงไม่ยอม ขี้ถ่ายในจุดขี้ถ่าย และ ขี้ถ่ายไม่เป็นที่”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เกิน ครึ่ง (ร้อยละ 51) คิดว่า สัตว์เลี้ยง ไม่ชอบวัสดุที่ใช้ งานในปัจจุบัน

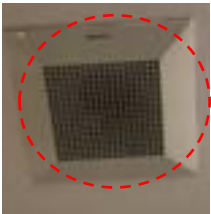
4.3.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง คือ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ได้แก่ 1. สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก 2. สิ่งอำนวยความสะดวกภายใน - นอกอาคาร และ 3. สิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง มีรายละเอียดดังนี้

1. สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก ตัวแปร พัฒนาระบายอากาศ ระบบเสียงตามสายให้สัตว์เลี้ยงคลายเหงา และอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงเพิ่มเติม

2. สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายใน - นอกอาคาร ตัวแปร ประตุระบบเซนเซอร์ต่ำ ลิฟต์ ข้อความสาธารณะ และจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง

3. สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ตัวแปร จุดขับถ่าย จุดทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์ อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงเพิ่มเติม ที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง และจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง จากการสังเกตสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ทั้ง 3 บริเวณ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสังเกต และแบบสัมภาษณ์ (ตารางที่ 4.33)

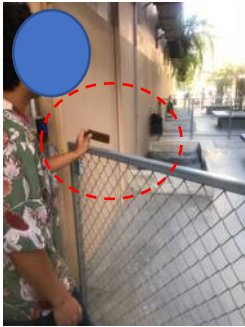
ตารางที่ 4.33 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

ภาพประกอบ	ผลการวิจัย
ภายในห้องพัก	
  พัฒนาระบายอากาศ เสียงตามสาย  ปลั๊กไฟสูง 50 เซนติเมตร	จากการสังเกต พบว่า มีพัฒนาระบายอากาศ 1 จุด สำหรับระบายความร้อน และการถ่ายเทอากาศภายในห้องพัก มีเครื่องขยายเสียงหรือลำโพงเสียง เพื่อให้สัตว์เลี้ยงคลายความวิตกกังวลตอนผู้เลี้ยงไม่อยู่ในห้อง จากการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และเจ้าหน้าที่กล่าวว่า “ปัจจุบันไม่ได้ถูกใช้งานแล้ว” นอกจากนี้ตำแหน่งปลั๊กภายในจุดต่างๆ ของห้องพักจะติดตั้งสูงกว่าปกติ โดยมีความสูงจากพื้นอยู่ที่ 50 เซนติเมตร

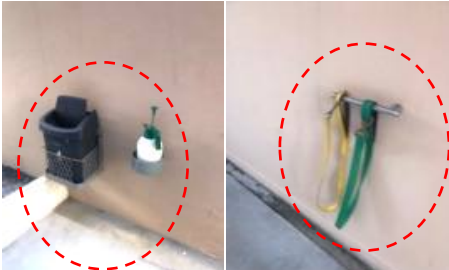
ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการวิจัย
ภายในอาคาร - นอกอาคาร	
 ที่นั่งระหว่างชั้น ข้อความสาธารณะ	จากการสังเกต พบว่า มีที่นั่งตามชั้นต่าง ๆ ให้ผู้พักอาศัย ที่อยู่ในอาคาร แต่พบร่องรอยไม่ถูกใช้งาน มีข้อความสาธารณะภายในอาคาร มีทั้งที่บอกถึงจุดมุ่งหมาย เพื่อสื่อสารกับบุคคลทั่วไป และบอกเพื่อให้ปฏิบัติตามข้อตกลง นอกจากนี้ประตูทางเข้า - ออก เป็นประตูกระจกระบบเซนเซอร์ จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กล่าวว่า “ระบบประตูเซนเซอร์ติดตั้งต่ำ โดยออกแบบเพื่อสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ”
 ประตูระบบเซนเซอร์ต่ำ	จากการสังเกต พบว่า ประตูทางเข้า - ออก เป็นประตูกระจกระบบเซนเซอร์ มีขนาดกว้าง สามารถเข้า - ออก ได้สะดวก จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กล่าวว่า “ระบบประตูเซนเซอร์ติดตั้งต่ำ ออกแบบเพื่อสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ” วัสดุประตูทำด้วยกระจกทั้งบาน ผู้เลี้ยงสัตว์กล่าวว่า “บางครั้งสัตว์เลี้ยงวิ่งชนอาจเป็นอันตรายได้” จากการสังเกต พบว่า ปัจจุบันมีลิฟต์ 2 ตัว มีความกว้าง 1.6 เมตร ลึก 1.4 สูง 2.1 เมตร
 ลิฟต์ 2 ตัว	จากการสังเกต พบว่า ปัจจุบันมีลิฟต์ 2 ตัว มีความกว้าง 1.6 เมตร ลึก 1.4 สูง 2.1 เมตร จากการสัมภาษณ์ผู้เลี้ยงสัตว์ “ลิฟต์คิดว่าเล็กไปเพราะเข้าไปกับสัตว์เลี้ยง 2 - 3 ตัว ก็เต็มแล้ว ทำให้ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ หรือผู้พักในอาคารคนอื่นต้องรอ และไปใช้ลิฟต์อีกตัวแทน” ซึ่งจากการสังเกตเบื้องต้นลิฟต์มีขนาดแคบเกินไปที่จะเป็นลิฟต์ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์
 ทางลาดเข็นรถเข็นสัตว์เลี้ยงเข้า - ออก	จากการสังเกต พบว่า ภายนอกมีทางลาดสำหรับเข็นรถเข็นสัตว์เลี้ยงเข้า - ออก ภายในอาคาร โดยมีความลาดเอียงที่ออกแบบตามมาตรฐานการออกแบบสำหรับทุกคน (สมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนสร้างเสริมสุขภาพ. 2557) โดยมีอัตราส่วนในความลาดเอียงอยู่ที่ 1:12 (4.76 องศา)

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการวิจัย
ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง  ประตูเข้า - ออก ระบบคีย์การ์ด	จากการสังเกต พบว่า ประตูทางเข้า - ใช้ระบบคีย์การ์ด เพื่อความปลอดภัย และความปลอดภัยสำหรับผู้พักอาศัยในอาคารเช่าที่สามารถใช้ได้เท่านั้น จากการสังเกตประตูผู้พักอาศัยที่เลี้ยงต้องเป็นคนเปิด และปิดเอง ไม่มีระบบปิดให้อัตโนมัติ เป็นประตูล็อกแบบชั้นเดียว ขนาดความของประตู 1 เมตร และความสูงจากพื้น 1.2 เมตร ใช้วัสดุแบบเดียวกับรั้วเป็นตะแกรงเหล็กฉีก
 การแบ่งล็อก  จุดขั้วถ่าย	จากการสังเกต พบว่า มีการแบ่งพื้นที่ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเป็น 3 ล็อก ในแต่ละล็อก มีลักษณะเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด 40 ตารางเมตร มีทางเข้า - ออกเชื่อมต่อกัน มีการตกแต่งเหมือนกันทุกล็อก จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กล่าวว่า “ที่กันเป็นล็อกไว้เพื่อให้สัตว์เลี้ยงเลี้ยงการเจอกัน โดยไม่ต้องใช้งานในพื้นที่ขั้วถ่ายเดียวกัน เพื่อความเป็นส่วนตัวของสัตว์เลี้ยง” จากการสังเกต พบว่า จุดขั้วถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยง มีการกันขึ้นมาเป็นลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกว้าง 1.2 เมตร ยาว 2.5 เมตร และสูงจากพื้น 30 เซนติเมตร มีการทำช่องทางเข้าตรงจุดขั้วถ่ายกว้าง 50 เซนติเมตร ลึก 15 เซนติเมตร ภายในใช้วัสดุหินกรวด เพื่อการดูดซับน้ำที่ดี นอกจากนี้ยังมีท่อระบายน้ำ 3 จุด ตรงด้านล่างติดใกล้พื้นของจุดขั้วถ่าย เพื่อระบายน้ำ และของเหลวที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการวิจัย
ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	
 ที่นั่งสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	จากการสังเกต พบว่า ที่นั่งสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ มีการออกแบบในลักษณะสี่เหลี่ยมจัตุรัสมีฐาน ขนาดกว้าง 1.9 เมตร และ ยาว 1.9 เมตร ที่นั่งสูงจากพื้น 50 เซนติเมตร ไม่มีการล้อมุม ใช้วัสดุปูนก่อขึ้นมา มีช่องสี่เหลี่ยมจัตุรัสตรงกลางขนาด 90 เซนติเมตร สำหรับใส่ต้นไม้ที่เป็นไม้ไผ่ โดยมีโครงเหล็กต่อขึ้นมาในช่องเพื่อกันต้นไม้ล้ม
 อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง	จากการสังเกต และจากการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์กล่าวว่า “อุปกรณ์ ที่มีไม่เพียงพอต่อการใช้งาน สิ่งอำนวยความสะดวกน้อยเกินไป” พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางที่พบได้แก่ ถังขยะ น้ำยาทำความสะอาด และดับกลิ่น และที่แขวนสายจูง

จากการสัมภาษณ์บุคลากรภายในอาคาร 3 คน มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวว่า “สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งภายในพัก ภายในอาคาร - นอกอาคาร และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง มีการออกแบบมาสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ซึ่งเหมาะสมแล้ว” ซึ่งการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก เช่น เครื่องระบายอากาศ ตำแหน่งปลั๊กไฟเหมาะสมแล้ว แต่เสียงตามสายให้สัตว์เลี้ยงคลายเหงาไม่ได้ถูกเปิดใช้งาน ภายในอาคารควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกตามจุดต่าง ๆ และพื้นที่ส่วนกลางควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม

ผลจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (71%) เลือกพัฒนาระบายอากาศบริเวณที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพักเพิ่มเติม (ตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก

(n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพักเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกพัฒนาระบายอากาศบริเวณที่อยู่ของสัตว์เลี้ยง	71	25
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกเสียงตามสายให้สัตว์เลี้ยงคลายเหงา	34	12
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น ของเล่นออกกำลังสำหรับสัตว์เลี้ยง	20	7
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกไม่มี	9	3
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกฟังก์ชันอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น น้ำพุ และ บ้านติดผนัง	6	2

ผลจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกือบครึ่ง (45%) เลือกหญ้าเป็นวัสดุพื้นบริเวณจุดขับถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลาง (ตารางที่ 4.35) ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (60%) คิดว่าที่นั้งกีดขวางพื้นที่ทางเดินเกินไป และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (91%) เลือกม้านั่งมีพนักพิง (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับจุดขับถ่าย

(n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
วัสดุพื้นบริเวณจุดขับถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยง		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกหญ้า	45	16
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกทราย	31	11
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกหินกรวด	9	3
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกทรายล้าง	9	3
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น พื้นที่ทำความสะดวกสบาย	6	2

ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับที่นั้งรอสัตว์เลี้ยง

(n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
ปัญหาบริเวณที่นั้งรอสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าที่นั้งกีดขวางพื้นที่ทางเดินเกินไป	60	21
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่ามุมของที่นั้งเป็นเหลี่ยมทำให้เกิดอันตราย	37	13
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าไม่มี	23	8
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าอื่น ๆ เช่น ที่นั้งแคบไป	3	1

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
ลักษณะที่นักรอ		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกมานั่งมีพนักพิง	91	32
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกมานั่งตามสวนสาธารณะทั่วไปไม่มีพนักพิง	9	2
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ	0	0

ผลจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (54%) คิดว่าไม่มีอุปกรณ์บางชนิดสำหรับสัตว์เลี้ยงเป็นปัญหาในจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (71%) เลือกพื้นที่ทำกิจกรรมสำหรับสัตว์เลี้ยงเป็นสิ่งที่ควรเพิ่มในจุดบริการสำหรับสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง (n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
ปัญหาในการใช้งานจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าไม่มีอุปกรณ์บางชนิดสำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น ถังใส่มูลสัตว์	54	19
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าไม่มี	31	11
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าไม่มีจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยงเพิ่มเติม เช่น ของเล่น บ่อน้ำ และบ่อโคลน	29	10
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าอื่น ๆ เช่น พื้นที่ชำระล้าง	6	2
การเพิ่มจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกพื้นที่ทำกิจกรรมสำหรับสัตว์เลี้ยง	71	25
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกที่ทิ้ง และถังใส่มูลสัตว์เลี้ยง	63	22
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกกว้างสำหรับทำกิจกรรมกับสัตว์เลี้ยง	60	21
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกที่ให้น้ำสัตว์หรือล้างตัว	54	19
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกสระว่ายน้ำสัตว์เลี้ยง	51	18
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกบ่อน้ำหรือบ่อโคลนให้สัตว์เล่น	11	4

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
การเพิ่มจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น สปา หรือเครื่องขายอาหารอัตโนมัติ	6	2
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกไม่มี	6	2

จากการเก็บข้อมูลด้วยการสังเกต การสัมภาษณ์ และสอบถาม สรุปผลการวิจัยปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ตัวแปร ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท 3 แบ่งเป็น 3 บริเวณ 1. ภายในห้องพัก 2. ภายในอาคาร - นอกอาคาร และ 3. ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.38 สรุปผลการวิจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

ตัวแปร	การสังเกต สิ่งอำนวยความสะดวก	การสัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ภายในห้องพัก				
พัดลมระบายอากาศ	มีพัดลมระบายอากาศ 1 จุดติดตั้งอยู่บริเวณห้องรับแขก	บุคลากร 3 คน คิดว่า “เหมาะสมแล้ว”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 6 คน คิดว่า “พัดลมระบายอากาศเพียงพอ” แต่มีผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “ควรมีการเพิ่มพัดลมระบายอากาศในห้องพักมากกว่า 1 จุด”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71) ที่เลือกพัดลมระบายอากาศบริเวณที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพักเพิ่มเติม
ลำโพงเสียงตามสายให้สัตว์เลี้ยงคลายเหงา	ถูกปิดไม่ได้ใช้งานเป็นเวลานานแล้ว	บุคลากร 3 คน คิดว่า “ปิดไว้ไม่ได้ใช้งานแล้ว เนื่องจากผู้เลี้ยงไม่ได้ใช้งาน และคิดว่าไม่จำเป็น”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 6 คน คิดว่า “ลำโพงเสียงตามสายเหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง แต่ทางคอนโดไม่ได้เปิดให้ ใช้งาน” แต่มีผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “ไม่ได้ใช้งาน”	-

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ตัวแปร	การสังเกต สิ่งอำนวยความสะดวก	การสัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ภายในห้องพัก				
ตำแหน่ง ปลั๊กไฟ สูงกว่าปกติ	ติดตั้งอยู่ในตำแหน่ง ที่เหมาะสมแล้ว ซึ่งปลอดภัย ต่อสัตว์เลี้ยง	บุคลากร 3 คน คิดว่า “ปลั๊กไฟ ออกแบบให้ ติดตั้งใน ตำแหน่งที่ เหมาะสม”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 8 คน คิดว่า “ปลั๊กไฟ ภายในห้องพัก ติดตั้งอยู่ ในตำแหน่งที่เหมาะสม”	-
ภายในอาคาร - นอกอาคาร				
ที่นั่งตามชั้น ต่าง ๆ	พบร่องรอยไม่ถูก ใช้งานเป็นเวลานาน	บุคลากร 3 คน คิดว่า “ที่นั่งตาม ชั้นต่าง ๆ จัดไว้ เหมาะสมแล้ว”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 8 คน คิดว่า “ไม่เคยใช้ งาน”	-
ประตู ทางเข้า – ออกระบบ เซนเซอร์	ประตูทางเข้า – ออกเป็นระบบ เซนเซอร์ทำให้ สะดวกในการนำ สัตว์เข้า – ออก ภายในอาคาร และ เซนเซอร์ อยู่ในระดับที่ เหมาะสมกับสัตว์ เลี้ยงที่มีขนาดเล็ก	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “ประตู ทางเข้า – ออก ออกแบบ มาไม่เหมาะสม ควรใช้ วัสดุอื่นที่ไม่ใช่กระจก บางครั้งสัตว์เลี้ยงชอบวิ่ง ไปชนอาจทำให้แตก และ ทำให้สุนัขได้รับบาดเจ็บ	-
ลิฟต์ 2 ตัว	ปัจจุบันมีลิฟต์ 2 ตัว แคบเกินไปที่จะเป็น ลิฟต์ในอาคารที่ให้ เลี้ยงสัตว์	บุคลากร 3 คน คิดว่า “มีขนาด เหมาะสมแล้ว และ มีระบบ เซนเซอร์ต่ำที่ เหมาะกับสัตว์ เลี้ยงขนาดเล็ก”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 7 คน คิดว่า “มีขนาด เหมาะสมแล้ว” แต่มีผู้พัก อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่า มีปัญหาในการใช้ ลิฟต์ เพราะมีสัตว์เลี้ยง หลายตัว ควรเป็นลิฟต์ที่มี ขนาดใหญ่กว่านี้”	-

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ตัวแปร	การสังเกต สิ่งอำนวยความสะดวก	การสัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยง สัตว์ 3 ประเภท
ภายในอาคาร - นอกอาคาร				
ป้าย และ ข้อความ ต่าง ๆ ภายในพื้นที่	ไม่มีป้ายบอกตาม จุดต่าง ๆ ที่ชัดเจน และไม่มีสัญลักษณ์ หรือสิ่งใดที่สื่อว่า เป็นอาคารที่ให้ เลี้ยงสัตว์ ควรมีการ ออกแบบให้ชัดเจน	-	-	-
ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง				
ประตู ทางเข้า – ออก ระบบ คีย์การ์ด	ทางเข้า – ออก เป็นระบบคีย์การ์ด อาจจะลำบากสำหรับ สำหรับ ผู้พักอาศัยที่ เลี้ยงสัตว์ที่มีรถเข็น หรือมีสัตว์เลี้ยงหลาย ตัว	บุคลากร 3 คน คิดว่า “ประตู ทางเข้า - ออก เหมาะสมแล้ว เพราะเป็นระบบ คีย์การ์ด”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่า “มีปัญหาใน เรื่องประตูทางเข้า - ออก บางครั้งประตูปิดไม่สนิท ทำให้สัตว์หลุดออกไปได้” แต่ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 7 คนไม่ได้บอกความคิด เห็น	-
การแบ่ง ล็อคเพื่อ ความเป็น ส่วนตัว ของ สัตว์เลี้ยง	ขนาดของพื้นที่ในแต่ละ ล็อคค่อนข้างมี ขนาดเล็ก และมีพื้นที่ ค่อนข้างจำกัด อาจไม่ เหมาะกับการวิ่งเล่น ของสัตว์หรือสัตว์เลี้ยง จำนวนมาก	บุคลากร 3 คน คิดว่า “เหมาะกับ สัตว์เลี้ยง”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์. 3 คน คิดว่า “ขนาดพื้นที่ เล็กไป” แต่ผู้พักอาศัยที่ เลี้ยงสัตว์ 5 คน ไม่ได้บอกความคิดเห็น	-
จุดขับถ่าย	จุดขับถ่ายไม่รองรับ การใช้งานของสัตว์ เลี้ยงทุกประเภท และ ควรใช้วัสดุอื่นที่เป็น หญ้า และเหมาะกับ พฤติกรรมของสัตว์ เลี้ยง มากกว่าวัสดุที่ ใช้ในปัจจุบัน	บุคลากร 3 คน คิดว่า “เหมาะกับ สัตว์เลี้ยง”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “จุดขับถ่าย เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง” แต่ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 4 คน คิดว่า “จุดขับถ่ายไม่ เหมาะกับสัตว์เลี้ยงขนาด เล็ก	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เกือบครึ่ง (ร้อยละ 45) ที่เลือกหญ้าเป็นวัสดุ พื้น

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ตัวแปร	การสังเกต สิ่งอำนวยความสะดวก	การสัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยง สัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง				
จุดขั้วถ่าย	-	-	ควรออกแบบให้รองรับ การใช้งานของสัตว์ทุก ประเภท” นอกจากนี้ยัง มีผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “ไม่ได้เข้า ไปใช้งาน ควรออก ออกแบบให้มีจุดขั้วถ่าย ของสัตว์เลี้ยงประเภท แมวด้วย”	-
ที่นั่ง สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์	ที่นั่งออกแบบมาใน ลักษณะสี่เหลี่ยม ไม่ กลมมุมอาจทำให้เกิด อันตราย นอกจากนี้ ที่นั่งตั้งอยู่ตรงกลาง ซึ่งทำให้เสียพื้นที่ ในการเล่นของสัตว์ เลี้ยง	-	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เกิน ครึ่ง (ร้อยละ 60) คิดว่า ที่นั่งกีดขวางพื้นที่ทางเดิน เกินไป และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 91) ที่เลือกมานั่ง มีพนักพิง
สิ่งอำนวยความสะดวก และ อุปกรณ์ สำหรับ สัตว์เลี้ยง	มีถังขยะ อุปกรณ์ทำ ความสะอาด และ ที่แขวนสายจูง มีจำนวนค่อนข้าง น้อย และไม่มี อุปกรณ์ และสิ่ง อำนวยความสะดวก สำหรับสัตว์เลี้ยงไม่ หลากหลาย	บุคลากร 2 คน คิดว่า “สิ่งอำนวยความสะดวก และ อุปกรณ์สำหรับ สัตว์เลี้ยงเพียงพอ ต่อการใช้งาน” แต่บุคลากร 1 คน คิดว่า “ควรมีสิ่ง อำนวยความสะดวกสำหรับ สัตว์เลี้ยงเพิ่มเติม”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 5 คน คิดว่า “อุปกรณ์ สำหรับสัตว์เลี้ยง เพียงพอต่อการใช้งาน” แต่ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 คน คิดว่า “ควรเพิ่ม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์ เลี้ยงเพิ่ม เช่น ถังใส่มูล สัตว์ และที่กินน้ำ”	ผู้พักอาศัยเกินครึ่ง (ร้อยละ 54) คิดว่าไม่มีอุปกรณ์ บางชนิดสำหรับสัตว์เลี้ยง และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71) ที่เลือกพื้นที่ทำกิจกรรม สำหรับสัตว์เลี้ยงเป็นสิ่งที่ ควรเพิ่ม

จากผลการสังเกตสภาพแวดล้อม พฤติกรรมของผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง การสัมภาษณ์บุคลากร และผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท และการสอบถามผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท เกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก ภายใน – ภายนอกอาคาร และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงที่ทำการศึกษาใน 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านบริบท ปัจจัยด้านกิจกรรม และพฤติกรรม และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง สรุปประเด็นปัญหาที่พบ และสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.39 สรุปประเด็นปัญหา และสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข

ปัจจัยด้านบริบท				
ตัวแปร	การสังเกตสภาพแวดล้อม	การสัมภาษณ์บุคลากร	การสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถามผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ภายในห้องพัก				
การจัดพื้นที่				
การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท	ไม่มีการแบ่งพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงอย่างชัดเจน	-	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เกินครึ่ง (ร้อยละ 54) คิดว่าขนาดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงในห้องพักไม่เพียงพอ
ระเบียบ	ระยะห่างระหว่างซี่ลูกกรงระเบียบกว้างเกินไป ควรมีระแนงกัน ตรงบริเวณระเบียบเพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้กับสัตว์เลี้ยงที่มีขนาดเล็ก	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่า “ระเบียบมีระยะห่างระหว่างซี่ลูกกรงกว้างเกินไป” มีการนำฟิวเจอร์บอร์ดมาปิดไว้เพื่อกันสัตว์เลี้ยงตกลงไป ”	-
วัสดุพื้น	วัสดุพื้นที่ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่ใช้ในปัจจุบันยังไม่เหมาะกับสัตว์เลี้ยง อาจส่งผลต่อสุขภาพขาของสัตว์เลี้ยง ควรใช้วัสดุที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 4 คน คิดว่า “วัสดุพื้นที่ใช้ เช่น พื้นไม้ปาร์เก้ และกระเบื้อง ไม่เหมาะกับสัตว์เลี้ยง ทำให้สัตว์เลี้ยงวิ่ง และลื่นส่งผลต่อสุขภาพขาของสัตว์เลี้ยง”	-

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ปัจจัยด้านบริบท				
ตัวแปร	การสังเกต สภาพแวดล้อม	การสัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ภายในห้องพัก				
การจัดพื้นที่				
วัสดุผนัง	วัสดุผนัง วอลเปเปอร์ ที่ผู้พักอาศัยใช้ใน ปัจจุบันไม่สามารถ กันน้ำได้ทำให้เกิด การบวมพองหรือ หลุดลอกได้ ควรใช้ วัสดุผนังที่สามารถ กันรอยขีดข่วน และกันน้ำได้	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “วัสดุผนังที่ใช้ใน ปัจจุบันไม่เหมาะสมกับสัตว์ เลี้ยง เนื่องจากสัตว์เลี้ยงฉีسه และกัดแทะ”	-
เฟอร์นิเจอร์	วัสดุที่ทำด้วยไม้ หนัง และผ้า ถูกสัตว์เลี้ยงกัด แทะหรือข่วน จนเกิดความ เสียหาย ควรใช้ เฟอร์นิเจอร์ ที่สัตว์ ไม่สามารถกัดหรือ แทะได้	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 5 คน คิดว่า “วัสดุที่ทำด้วยไม้ หนัง ผ้า อลูมิเนียม และ พลาสติก ถูกสัตว์เลี้ยงกัด แทะ และข่วนจนเกิดความ เสียหาย” และ ผู้อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน พบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องขน ที่ติดบนเฟอร์นิเจอร์”	-
อุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น				
การระบาย อากาศ	ควรมีการเพิ่มพัด ลมระบายอากาศ มากกว่า 1 จุด	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่า การระบายอากาศไม่ ค่อยดีเท่าที่ควร ควรเพิ่มพัด ลมระบายอากาศ”	-
เสียง				
เสียง รบกวน	เสียงรบกวน ภายนอก เช่น เสียง ฟ้าร้อง และ เสียงการซ่อมแซม	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 4 คน คิดว่า “เสียงรบกวน ภายนอกเป็นปัญหาต่อ สัตว์เลี้ยง”	พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เกินครึ่ง (ร้อยละ 60) คิดว่าเสียงประดังเป็น เสียงรบกวนจากภายนอก ที่มีผลกระทบต่อสัตว์เลี้ยง

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ปัจจัยด้านบริบท				
ตัวแปร	การสังเกต สภาพแวดล้อม	การสัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ภายในห้องพัก				
เสียง				
เสียง รบกวน	ควรเพิ่มฉนวน สำหรับกันเสียง รบกวนภายนอก เพิ่มเติม หรือใช้ กระจก 2 ชั้น นอกจากนี้ยัง สามารถอุดช่องโหว่ ที่สามารถเป็น แหล่งกำเนิดเสียงได้	-	-	และเกือบครึ่ง (ร้อยละ 43) เลือกไม่มีการ แก้ไขปัญหาเสียงรบกวน จากภายนอก
ภายใน - นอกอาคาร				
การจัดพื้นที่				
การจัดพื้นที่ สำหรับ สัตว์เลี้ยง 3 ประเภท	ไม่มีจุดบริการ สำหรับสัตว์เลี้ยง ตามจุดต่าง ๆ ภายในอาคาร และ นอกอาคาร	-	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71) คิดว่าระยะห่างระหว่าง ขี้ลูกกรงของราราระเบียง กว้างเกินไป
อุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น				
การระบาย อากาศ	ภายในค่อนข้าง มืด และอับ ไม่มีช่องลมหรือ หน้าต่าง เพื่อการ ระบายอากาศ ควรมีช่องลมหรือ หน้าต่าง ขนาดใหญ่ ตามชั้นต่าง ๆ หรือมีพัดลม ระบายอากาศ ตามจุดต่าง ๆ	-	-	-

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ปัจจัยด้านบริบท				
ตัวแปร	การสังเกต สภาพแวดล้อม	การ สัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง				
การจัดพื้นที่				
การจัดพื้นที่ สำหรับ สัตว์เลี้ยง 3 ประเภท	ไม่สอดคล้องมาตรฐาน การออกแบบสำหรับ. สัตว์เลี้ยง (สมาคม สัตวแพทย์ผู้ประกอบการ บำบัดโรคสัตว์ แห่งประเทศไทย. 2553) พื้นที่มีขนาดเล็ก และไม่ รองรับการใช้งานของ สัตว์เลี้ยง ประเภทแมว	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 5 คน คิดว่าพื้นที่มีขนาด เล็กไป ยังไม่รองรับสัตว์ เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท ควรมีการปรับปรุง. โดยออกแบบพื้นที่ และ ใช้วัสดุให้เหมาะกับสัตว์ เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เกิน ครึ่ง (ร้อยละ 51) คิดว่า สภาพแวดล้อมโดยรอบ บริเวณพื้นที่ส่วนกลาง สำหรับสัตว์เลี้ยง ไม่เหมาะสม
วัสดุพื้น โดยรอบ	วัสดุพื้นที่ใช้ภายในพื้นที่ โดยรอบไม่เหมาะกับ สัตว์เลี้ยง และมีคราบ รอยที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง ขับถ่ายไม่ตรงจุด	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 5 คน คิดว่า “วัสดุพื้นที่ใช้ ภายในพื้นที่โดยรอบไม่ เหมาะกับสัตว์เลี้ยง ควรเป็นหญ้า”	-
ประตู ทางเข้า - ออก	มีขนาดเล็กไม่เหมาะกับ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ขนาดใหญ่หรือมีสัตว์ เลี้ยงหลายตัว และ ผู้ที่ใช้รถเข็น เข้า - ออกลำบาก	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่า “บางครั้ง ประตูปิดไม่สนิทสัตว์เลี้ยง หลุดออกไปได้”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เกินครึ่ง (ร้อยละ 54) คิดว่าบางครั้งประตูปิด ไม่สนิทสัตว์เลี้ยงหลุด ออกไปได้
รั้ว	รั้วกันมีช่องลอด และ ต่ำเกินไปไม่เหมาะกับ สัตว์เลี้ยง ซึ่งอาจทำให้ สัตว์เลี้ยงกระโดด และ ปีนหนีไปได้ ควรปรับปรุง ในเรื่องของความสูง ที่สัตว์ไม่สามารถปีนหรือ กระโดดไปได้	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่า “สัตว์เลี้ยง สามารถกระโดดหนีไปได้”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เกือบครึ่ง (ร้อยละ 48) ที่เลือกรั้วสูงเท่าเดิม ไม่มีช่องเล็ดลอด แต่มีประตู 2 ชั้น เป็นรั้ว และประตู สำหรับสัตว์เลี้ยง

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ปัจจัยด้านบริบท				
ตัวแปร	การสังเกตสภาพแวดล้อม/พฤติกรรม	การสัมภาษณ์บุคลากร	การสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถามผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง				
การจัดพื้นที่				
ทางเดิน	มีขนาดแคบเกินไป ไม่เหมาะกับสัตว์เลี้ยงขนาดใหญ่ ควรมีการแบ่งอาณาเขตให้ชัดเจนหรือใช้วัสดุที่เหมาะสมกับทางเดินและสัตว์เลี้ยง	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 คน พบว่า “ทางเดินแคบเกินไป และรู้สึกอึดอัด”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เกือบครึ่ง (ร้อยละ 40) คิดว่าทางเดินแคบเกินไป
อุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น				
กลิ่น	มีกลิ่นจากสัตว์เลี้ยง บางช่วงเวลา คือ เวลาช่วงเช้า - เย็น เนื่องจากมีผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เข้าใช้งานเป็นจำนวนมาก	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 คน คิดว่า “มีปัญหาเรื่องกลิ่นจากมูลของสัตว์เลี้ยงที่เกิดขึ้นในช่วงเวลา ที่มีผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เข้าใช้งานเป็นจำนวนมาก”	-
ปัจจัยด้านกิจกรรม และพฤติกรรม				
ภายในห้องพัก				
พฤติกรรมผู้เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท				
พฤติกรรมผู้เลี้ยงสัตว์	ไม่แบ่งโซนให้สัตว์เลี้ยงอย่างชัดเจน	-	-	-
พฤติกรรมสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท				
ปัญหาจากสัตว์เลี้ยง	สัตว์เลี้ยงรื้อของ กัดแทะ และตะกุก ทำให้เฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์ภายในห้องพักเกิดความเสียหาย และมีเสียงจากสัตว์เลี้ยง	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 7 คน คิดว่า “พฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงทำให้เฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์ภายในห้องพักเกิดความเสียหาย”	-

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ปัจจัยด้านบริบท				
ตัวแปร	การสังเกต พฤติกรรม	การสัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ปัจจัยด้านกิจกรรม และพฤติกรรม				
ภายในห้องพัก				
พฤติกรรมสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท				
ปัญหาจาก สัตว์เลี้ยง	สัตว์เลี้ยงรื้อของ กัดแทะ และ ตะกุกทำให้ เฟอร์นิเจอร์ และ อุปกรณ์ภายใน ห้องพักเกิดความ เสียหาย และ มีเสียงจาก สัตว์เลี้ยง	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 7 คน คิดว่า “พฤติกรรม ของสัตว์เลี้ยงทำให้ เฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์ ภายในห้องพัก เกิดความเสียหาย” และ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน พบว่า “สัตว์เลี้ยง ขบถ่าย ไม่เป็นที่” และผู้ พักอาศัย ที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “สัตว์เลี้ยงชอบ ส่งเสียงร้องตอนติดสัตว์ และตะกุกประตูกันเกิด เสียงดัง	-
ภายในอาคาร - นอกอาคาร				
พฤติกรรมผู้เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท				
พฤติกรรม ผู้เลี้ยงสัตว์	-	ช่างอาคาร พบว่า “ผู้เลี้ยงสัตว์บาง คนไม่ยอมดูแล สัตว์เลี้ยงปล่อยให้ สัตว์ขบถ่าย และ	-	-
พฤติกรรมสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท				
พฤติกรรม สัตว์เลี้ยง	-	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 4 คน คิดว่า “สัตว์เลี้ยง ชอบปิ่น โผล่หัว หรือชะโงกหัวออกไป ตรงบริเวณระเบียง หรือ ราวจับบันได”	-

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ปัจจัยด้านกิจกรรม และพฤติกรรม				
ตัวแปร	การสังเกต พฤติกรรม	การสัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง				
พฤติกรรมผู้เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท				
พฤติกรรม ผู้เลี้ยงสัตว์	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยง สัตว์ส่วนใหญ่ไม่ได้ ใช้งานที่นั่ง และ บางครั้งมีการเปิด ประตูค้างไว้ ทำให้ สัตว์หลุดออกไป	ช่างอาคาร 1 คน พบว่า “ผู้เลี้ยงสัตว์ บางคนไม่ยอม ดูแลสัตว์เลี้ยง ปล่อยให้สัตว์ ซนถ่ายไม่เป็นที่ และ ไม่ยอมเก็บ”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่า “เปิดประตู ค้างไว้ ทำให้สัตว์ หลุดออกไป”	-
การ เข้าใช้งาน พื้นที่	ผู้เลี้ยงสัตว์ประเภท แมวอาจจะไม่เข้า ไปใช้งานพื้นที่ เพราะพื้นที่ ไม่เหมาะ กับสัตว์เลี้ยง	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “ไม่เคยนำ สัตว์เลี้ยง เข้าไปใช้ เพราะพื้นที่ไม่เหมาะ กับสัตว์เลี้ยง”	-
พฤติกรรมสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท				
พฤติกรรม สัตว์เลี้ยง	-	-	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เกินครึ่ง (ร้อยละ 51) คิดว่าสัตว์เลี้ยง ไม่ชอบวัสดุที่ใช้งาน ในปัจจุบัน
ปัญหา ที่เกิดจาก สัตว์เลี้ยง	สัตว์เลี้ยงไม่ซนถ่าย ในจุดที่กำหนดไว้ และ ซนถ่ายไม่เป็นที่	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “สัตว์เลี้ยง ไม่ยอมซนถ่ายใน จุดซนถ่าย และซนถ่ายไม่เป็นที่”	-

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง				
ตัวแปร	การสังเกต สิ่งแวดล้อม	การ สัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ภายในห้องพัก				
พัดลม ระบาย อากาศ	มีพัดลมระบาย อากาศ 1 จุด ซึ่งน้อยเกินไป	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “พัดลมระบายอากาศ ในห้องพักน้อยเกินไป”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71) เลือกพัดลมระบายอากาศ บริเวณที่อยู่ของสัตว์เลี้ยง เพิ่มเติม
ลำโพงเสียง ตามสายให้ สัตว์เลี้ยง คลายเหงา	ถูกปิดไม่ได้ใช้งาน เป็นเวลานานแล้ว	บุคลากร 3 คน คิดว่า “ปิดไว้ ไม่ได้ใช้งาน แล้ว”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 6 คน คิดว่า “ลำโพงเสียงตามสาย เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง แต่ทางคอนโดไม่ได้เปิดให้ ใช้งาน”	-
ตำแหน่ง ปลั๊กไฟ	ไม่มีที่ครอบปลั๊กไฟ ในจุดต่าง ๆ ภายใน ห้องพัก	-	-	-
ภายใน - นอกอาคาร				
ที่นั่ง ตามชั้น ต่าง ๆ	พบร่องรอย ไม่ถูกใช้งาน เป็นเวลานานแล้ว	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 8 คน คิดว่า “ไม่เคยใช้งาน”	-
ประตู ทางเข้า – ออกระบบ เซนเซอร์	ประตูเป็นกระจก หากมีสัตว์เลี้ยงวิ่ง อาจแตกได้ควรใช้ วัสดุที่แข็งแรง แทนกระจกได้ เช่น คริสตัลบอร์ดที่ ทนทานกว่ากระจก ทั่วไป	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “บางครั้งสัตว์เลี้ยง ชอบวิ่งไปชนอาจทำให้แตก และทำให้สุนัขได้รับบาดเจ็บ ควรใช้วัสดุอื่นที่ไม่ใช่กระจก บางครั้งสัตว์เลี้ยงชอบวิ่งไป ชนอาจทำให้แตก และทำให้ สุนัขได้รับบาดเจ็บ”	-
ลิฟต์ 2 ตัว	ลิฟต์มีขนาดแคบ เกินไปที่จะเป็นลิฟต์ ในอาคารที่เลี้ยง สัตว์ ควรเป็นลิฟต์ที่มี ขนาดใหญ่ เช่น ลิฟต์ โรงพยาบาล	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่า “ลิฟต์มีขนาดเล็ก เกินไป เพราะมีสัตว์เลี้ยง หลายตัว ควรเป็นลิฟต์ที่มี ขนาดใหญ่กว่านี้”	-

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง				
ตัวแปร	การสังเกต สิ่งแวดล้อม สะดวก	การ สัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท
ภายใน - นอกอาคาร				
ป้าย และ ข้อความ ต่าง ๆ ภายในพื้นที่	ไม่มีป้ายบอกตาม จุดต่าง ๆ ที่ชัดเจน และไม่มีสัญลักษณ์หรือ สิ่งใดที่สื่อว่าเป็นอาคาร ที่ให้เลี้ยงสัตว์ ควรมี การออกแบบให้ชัดเจน หรือมีสัญลักษณ์ที่ แสดงว่าเป็นอาคารที่ให้ เลี้ยงสัตว์	-	-	-
จุดบริการ สำหรับ สัตว์เลี้ยง	ควรเพิ่มจุดบริการ สำหรับสัตว์เลี้ยงทั้ง ภายใน และนอก อาคาร เช่น ที่ทิ้ง และ ถุงใส่มูลสัตว์ ที่ให้น้ำ และที่แขวนสายจูง อยู่ตามจุดต่าง ๆ ภายในอาคาร	-	-	-
ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง				
ประตู ทางเข้า – ออก ระบบ คีย์การ์ด	ทางเข้า – ออกเป็น ระบบคีย์การ์ด อาจจะ ลำบากสำหรับผู้พัก อาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่มี รถเข็นหรือ มีสัตว์เลี้ยง หลายตัว ทางเข้า – ออก ควรเป็นประตู ล้อ 2 ชั้นเพื่อกัน สัตว์เลี้ยงออกไปได้ และควรเป็นประตู ที่สามารถดึงเปิด - ปิด กลับได้เองโดยอัตโนมัติ	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 1 คน คิดว่า “บางครั้ง ประตูปิดไม่สนิททำให้สัตว์ หลุดออกไปได้”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เกินครึ่ง (ร้อยละ 54) คิดว่าบางครั้งประตูปิด ไม่สนิทสัตว์เลี้ยง หลุดออกไปได้

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง				
ตัวแปร	การสังเกต สิ่งแวดล้อมความสะดวก	การ สัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยง สัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยง สัตว์ 3 ประเภท
ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง				
การแบ่ง ล็อคเพื่อ ความเป็น ส่วนตัวของ สัตว์เลี้ยง	ขนาดของพื้นที่ในแต่ละล็อค มีขนาดเล็ก และมีพื้นที่ จำกัด อาจไม่เหมาะกับการ วิ่งเล่น และสัตว์เลี้ยงจำนวน มาก ควรมีการออกแบบ และจัดวางตำแหน่งของ จุดต่าง ๆ ในพื้นที่ให้ เหมาะสมกับพฤติกรรมของ ผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 คน คิดว่า “ขนาด พื้นที่เล็กไป”	-
จุดขับถ่าย	จุดขับถ่ายไม่รองรับ การใช้งานของสัตว์เลี้ยง. ทุกประเภท ควรออกแบบให้ รองรับการใช้งานของสัตว์ เลี้ยงทุกประเภท และ ควรใช้วัสดุที่เหมาะสมกับ สัตว์เลี้ยง แต่ละประเภท	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 4 คน คิดว่า “จุดขับถ่าย ไม่เหมาะกับสัตว์เลี้ยง ขนาดเล็ก ควรออกแบบ จุดขับถ่ายให้รองรับการ ใช้งานของสัตว์ทุก ประเภท ควรเป็นหญ้า” ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 2 คน คิดว่า “ไม่ได้เข้าไปใช้ งาน เพราะไม่เหมาะกับ สัตว์เลี้ยงประเภทแมว ควรออกแบบให้มี จุดขับถ่ายของสัตว์เลี้ยง ประเภทแมวด้วย”	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เกือบครึ่ง (ร้อยละ 45) ที่เลือกหญ้าและส่วน ใหญ่ (ร้อยละ 80) เลือกจุดขับถ่ายเป็นสิ่งที่ ควรปรับปรุง
ที่นั่งสำหรับ ผู้เลี้ยงสัตว์	ที่นั่งไม่สบาย ทำให้เกิด อันตราย นอกจากนี้นั่ง ตั้งอยู่ตรงกลาง ทำให้เสีย พื้นที่เดินเล่นของสัตว์เลี้ยง ควรมีพนักพิงที่นั่งสบาย และควรตั้งชิดมุม หรือฝั่งกำแพง	-	-	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เกินครึ่ง (ร้อยละ 60) คิดว่า ที่นั่งกีดขวาง พื้นที่ทางเดินเกินไป และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 91) เลือกม้านั่งมีพนักพิง

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง				
ตัวแปร	การสังเกต สิ่งแวดล้อม สะดวก	การ สัมภาษณ์ บุคลากร	การสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยง สัตว์ 3 ประเภท	การสอบถาม ผู้พักอาศัยที่เลี้ยง สัตว์ 3 ประเภท
ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง				
สิ่งอำนวยความสะดวก และ อุปกรณ์ สำหรับสัตว์ เลี้ยง	สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับสัตว์เลี้ยง ไม่หลากหลาย และ อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง น้อยเกินไป ควรเพิ่มให้. มีความหลากหลาย เช่น มีที่กินน้ำ ของเล่น และ ถุงใส่มูลสัตว์	ช่างอาคาร 1 คน คิดว่า “อุปกรณ์ สำหรับสัตว์ เลี้ยงไม่ เพียงพอ	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 คน คิดว่า “สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ควรเพิ่มอุปกรณ์ และสิ่ง อำนวยความสะดวก สำหรับสัตว์เลี้ยงเพิ่ม เช่น ถุงใส่มูลสัตว์ และที่กินน้ำ	ผู้พักอาศัยเกินครึ่ง (ร้อยละ 54) คิดว่าไม่ มีอุปกรณ์บางชนิด สำหรับสัตว์เลี้ยง และ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71) เลือกพื้นที่ทำกิจกรรม สำหรับสัตว์เลี้ยง เป็นสิ่งที่ควรเพิ่มเติม

จากผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมปัจจุบัน พฤติกรรม และปัญหาของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง การสัมภาษณ์ และการสอบถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พบปัญหา และสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขที่ผู้วิจัยทำการศึกษาใน 4 ปัจจัย สรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง คือ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาด - ขนาดใหญ่ และแมว

2. ปัจจัยด้านบริบท คือ ลักษณะพื้นที่สำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์ อุณหภูมิ การระบายอากาศ กลิ่น และเสียง มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ลักษณะการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์ แบ่งเป็น 3 บริเวณ คือ

2.1.1 ภายในห้องพัก

- การจัดพื้นที่ ไม่มีการจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ แต่มีการแบ่งพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงอยู่ตามจุดต่าง ๆ ของบริเวณห้อง

- ระเบียง มีระยะห่างระหว่างซี่ลูกกรงระเบียงกว้างเกินไป ควรทำเป็นระแนงกันตรงบริเวณระเบียงเพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้กับสัตว์เลี้ยงที่มีขนาดเล็ก

- วัสดุพื้น วัสดุที่ใช้ในปัจจุบันยังไม่เหมาะกับสัตว์เลี้ยง ควรเป็นกระเบื้องที่มีความด้าน มีแรงเสียดทานสูงหรือกระเบื้องยาง

- วัสดุผนัง วัสดุที่ใช้ในปัจจุบันไม่เหมาะกับสัตว์เลี้ยง ควรใช้วัสดุผนังที่สามารถกันรอยขีดข่วน และกันน้ำได้หรือปูนทาสีกึ่งมันกึ่งด้าน เพื่อกันรอยขีดข่วนที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง

- เฟอร์นิเจอร์ ในห้องพักไม่ควรใช้วัสดุที่ทำด้วยไม้ หนัง และผ้า ซึ่งถูกสัตว์เลี้ยงกัดแทะหรือข่วนจนเกิดความเสียหาย

2.1.2 ภายใน - ภายในอาคาร มีระยะห่างระหว่างซีลุกรงระเบียง และราวจับบันได กว้างเกินไป ควรทำเป็นระแนงกันตรงบริเวณระเบียง และราวบันได เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้กับ สัตว์เลี้ยงที่มีขนาดเล็ก

2.1.3 พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

- การจัดพื้นที่ไม่รองรับการใช้งานสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท ซึ่งไม่สอดคล้องข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานคร ที่ระบุว่าต้องมีขนาดเพียงพอต่อสัตว์เลี้ยง (สำนักงานสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม. 2548)

- รั้ว มีช่องให้ลอด และต่ำเกินไปทำให้สัตว์เลี้ยงปีนหรือกระโดดข้ามออกไปได้
- ประตู มีขนาดแคบเกินไป ผู้พักอาศัยที่มีรถเข็นสัตว์เลี้ยงเข้า - ออกได้ไม่สะดวก
- ทางเดิน แคบเกินไปสุนัขขนาดใหญ่ และผู้ใช้รถเข็นเดินผ่านลำบาก นอกจากนี้ยัง ไม่มีการแบ่งอาณาเขตให้รู้ว่าเป็นทางเดิน

2.2 อุณหภูมิ แบ่งเป็น 2 บริเวณ คือ

2.2.1 ภายในห้องพัก ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ใช้วิธีแก้ไขเรื่องความร้อนด้วยการ เปิดเครื่องปรับอากาศตลอดเวลาและใช้อุณหภูมิ และปรับอุณหภูมิโดยเฉลี่ย 27 องศา และเปิด หน้าต่างเพื่อให้ลมเข้ามา

2.2.2 ภายในอาคาร - นอกอาคาร ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดว่าควรมีการปรับปรุงในเรื่องของอุณหภูมิ

2.3 การระบายอากาศ แบ่งเป็น 2 บริเวณ คือ

2.3.1 ภายในห้องพัก ควรมีการเพิ่มพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด

2.3.2 ภายในอาคาร - นอกอาคาร ควรมีช่องลมหรือหน้าต่าง ขนาดใหญ่ตามชั้นต่าง ๆ หรือมีพัดลมระบายอากาศตามจุดต่างเพื่อการระบายอากาศที่ดี

2.4 กลิ่น แบ่งเป็น 3 บริเวณ คือ

2.4.1 ภายในห้องพัก มีเรื่องกลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยง ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ใช้วิธีแก้ไขด้วยเครื่องดับกลิ่น หรือวัสดุที่ช่วยในเรื่องการดับกลิ่น

2.4.2 ภายในอาคาร - นอกอาคาร ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คิดว่าผู้ ควรปรับปรุงเรื่องกลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยง

2.4.3 พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่คิดว่าควรใช้ อุปกรณ์หรือปลูกต้นไม้ที่ช่วยดับกลิ่นไม่พึงประสงค์สำหรับสัตว์เลี้ยง

2.5 เสียง

- ภายในห้องพัก มีเสียงรบกวนภายนอก และเสียงที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง ควรเพิ่มฉนวน สำหรับกันเสียง ใช้กระจก 2 ชั้น หรืออุดช่องโหว่ที่สามารถเป็นแหล่งกำเนิดเสียงได้

3. ปัจจัยด้านกิจกรรม และพฤติกรรม ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมของผู้เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท และพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท

3.1 พฤติกรรมของผู้เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท แบ่งเป็น 2 บริเวณ คือ

3.1.1 ภายในห้องพัก ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่กับสัตว์เลี้ยงโดยเฉลี่ย 12 ชั่วโมง / วัน

3.1.2 พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่นำสัตว์เลี้ยงเข้าไปใช้งานภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงบางวัน และนำสัตว์เลี้ยงเข้าไปใช้งานในพื้นที่ในช่วงเย็นเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงแมวส่วนใหญ่จะไม่นำสัตว์เลี้ยงลงมาใช้งานพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่ไม่เหมาะกับสัตว์เลี้ยง

3.2 พฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท แบ่งเป็น 2 บริเวณ คือ

3.2.1 ภายในห้องพัก สัตว์เลี้ยงใช้เล็บข่วนหรือตะกั่วจนพื้น และผนังเป็นรอย นอกจากนี้ยังขับถ่ายใส่เป็นประจำจนทำให้พื้นบวมพอง และกัดแทะจนผนังหลุดลอกบางส่วน

3.2.2 พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยงไม่ชอบวัสดุที่ใช้งานในปัจจุบัน และที่ก้นสูงของจุดขับถ่ายสูงเกินไปทำให้สัตว์เลี้ยงเข้าไปใช้งานไม่ได้

4. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก ประกอบด้วย 1 ตัวแปร ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท แบ่งเป็น 3 บริเวณ คือ

4.1 ภายในห้องพัก

- พัฒนาระบายอากาศ ควรเพิ่มพัฒนาระบายอากาศมากกว่า 1 จุด และอยู่ในบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่

- ลำโพงเสียงตามสายให้สัตว์เลี้ยงคลายเหงา พบว่า ถูกปิดไม่ได้ใช้งานเป็นเวลานาน ซึ่งผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่า ควรมีเสียงตามสายเพื่อทำให้สัตว์เลี้ยงคลายความเหงาในขณะที่ผู้พักอาศัยไม่อยู่ภายในห้อง

- ปลั๊กไฟ ควรมีที่ครอบปลั๊กในจุดต่าง ๆ ภายในห้องพัก เพื่อความปลอดภัยของสัตว์เลี้ยง

4.2 ภายในอาคาร – นอกอาคาร

- ที่นั่งตามชั้นต่าง ๆ พบร่องรอยไม่ถูกใช้งานเป็นเวลา

- ประตูทางเข้า – ออกระบบเซนเซอร์ ประตูเป็นกระจก ควรใช้วัสดุที่แข็งแรง แทนกระจกได้ เช่น คริสตัลบอร์ดที่ทนทานกว่ากระจกทั่วไป และควรเป็นประตูเปิด – ปิดอัตโนมัติ

- ลิฟต์ 2 ตัว มีขนาดแคบเกินไป ควรเป็นลิฟต์ที่มีขนาดใหญ่ เช่น ลิฟต์โรงพยาบาล

- ป้าย และข้อความต่าง ๆ ไม่มีป้ายบอกตามจุดต่าง ๆ ที่ชัดเจน และสัญลักษณ์ที่แสดงว่าเป็นอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ ควรมีการออกแบบเข้ากับสถานที่ และสื่อสารให้ชัดเจน

- จุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ เช่น ที่แขวนสายจูง ที่ให้น้ำ หรือเครื่องขายอาหารอัตโนมัติ

4.3 พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

- ทางเข้า – ออกเป็นระบบคีย์การ์ด มีขนาดเล็ก อาจจะลำบากสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่มี ควรเป็นประตูที่สามารถดึงเปิด – ปิดกลับได้เองโดยอัตโนมัติ

- การแบ่งล๊อคเพื่อความเป็นส่วนตัวของสัตว์เลี้ยง ขนาดของพื้นที่ในแต่ละล๊อคค่อนข้างมีขนาดเล็ก และมีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด อาจไม่เหมาะกับการวิ่งเล่นของสัตว์เลี้ยงขนาดใหญ่
- จุดขั้บถ่าย ควรออกแบบให้รองรับการใช้งานของสัตว์เลี้ยงทุกประเภท และผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่คิดว่า ควรใช้วัสดุที่เป็นหญ้า
- ที่นั่งรอสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ มีขนาดแคบเกินไป และไม่ลบบวมอาจทำให้เกิดอันตราย นอกจากนี้ที่นั่งยังตั้งอยู่ตรงกลางซึ่งทำให้เสียพื้นที่เดินเล่นของสัตว์เลี้ยง ควรมีพนักพิง
- จุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ คิดว่าอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน และไม่มีอุปกรณ์บางชนิดสำหรับสัตว์เลี้ยง ควรเพิ่มให้มีความหลากหลาย โดยผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าควรเพิ่มที่ทำกิจกรรมสำหรับสัตว์เลี้ยง ที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์เลี้ยงเป็นส่วนใหญ่

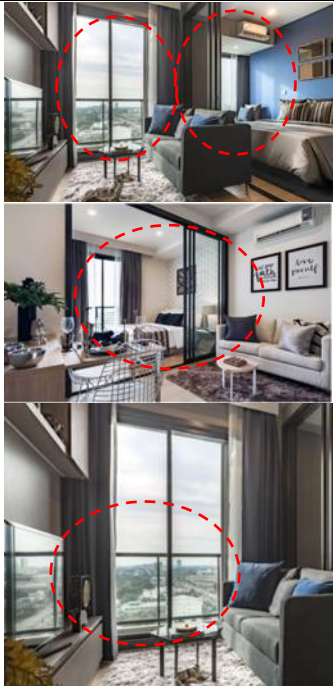
4.4 ลักษณะของสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยงกรณีตัวอย่าง

จากการสังเกตสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยงกรณีตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 4 สถานที่ ได้แก่ คอนโดมีเนียมสำหรับสัตว์เลี้ยง 2 แห่ง โรงแรมสัตว์เลี้ยง 3 แห่ง คาเฟ่สัตว์เลี้ยง 2 แห่ง ห้างสรรพสินค้าหรือคอมมูนิตี้ที่ให้นาสัตว์เลี้ยงเข้าไปได้ 3 แห่ง และสวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยงในต่างประเทศ 2 แห่ง ผ่านทางเว็บไซต์ โดยคัดเลือกจากความนิยมของผู้เลี้ยงสัตว์ในอินเทอร์เน็ต รวม 12 แห่ง สรุปผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพสำหรับสัตว์เลี้ยงที่ทำการศึกษ 4 ตัวแปร ได้แก่ 1. ด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง มี 7 ประเด็น คือ 1) การจัดพื้นที่สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ภายในห้องพัก และระเบียง 2) การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง 3) วัสดุที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง 5) การตกแต่ง 6) พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง 7) ร้ว และประตูทางเข้า - ออกภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง 2. ด้านอุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น 3. ด้านเสียง และ 4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง มี 4 ประเด็น คือ 1) สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์สำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง และ 2) จุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง 3) จุดขั้บถ่าย และ 4) ที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง (ตารางที่ 4.40 - 4.50)

ตารางที่ 4.40 ผลการสังเกตด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ประเด็นเรื่อง การจัดพื้นที่สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ภายในห้องพัก และระเบียง

ลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง		
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต
การจัดพื้นที่สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ภายในห้องพัก และระเบียง	1. คอนโดมีเนียมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 มาร์ เอ็มย 2	1. การจัดพื้นที่ มีการใช้ผนังกระจกใสเข้ามาในส่วนระหว่างห้องนอน และส่วนต่าง ๆ ภายในห้อง ได้แก่ ห้องครัว และห้องรับแขก โดยไม่ใช้ผนังทึบ การตกแต่งในส่วนต่าง ๆ ใช้วัสดุกระจก เพื่อทำให้ห้องมีความกว้าง และทำให้ห้องดูโล่งขึ้น

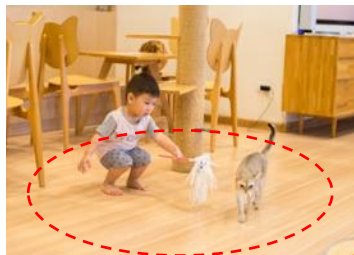
ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

ลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
การจัดพื้นที่สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ภายในห้องพักและระเบียง	1. คอนโดมิเนียมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 มารู เออัมย์ 2	มีการใช้เฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อิน และเพิ่มตู้เก็บของเป็นจำนวนมากแบบมีฝาเปิดปิด เพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง และเพิ่มเนื้อที่สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงวิ่งเล่นมากขึ้น 2. ระเบียง ออกแบบให้ระเบียงมีระห่างระหว่างซี่ลูกกรงระเบียงไม่กว้างเกินไป โดยมีความกว้างของระยะห่างระหว่างซี่ลูกกรงไม่เกิน 5 – 7 เซนติเมตร เพื่อความปลอดภัยของสัตว์เลี้ยง	
	2. คอนโดมิเนียมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 2 เอ็ม จตุจักร	1. ภายในห้องพัก มีการใช้มีการใช้ผนังกระจกใสเข้ามาในส่วนระหว่างห้องนอนและส่วนต่าง ๆ ภายในห้อง โดยไม่ใช้ผนังทึบเพื่อทำให้ห้องมีความกว้าง และทำให้ห้องดูโล่งขึ้น 2. ระเบียง ใช้กระจกนิรภัยแบบใสกันแทนการใช้ซี่ลูกกรงเพื่อความปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง	

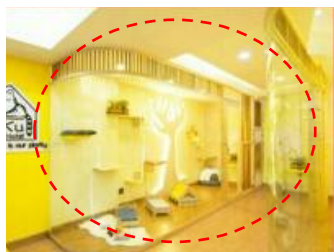
ตารางที่ 4.41 ผลการสังเกตด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง
ประเด็นเรื่อง การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง

ลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง	1. โรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 โคฟุกุ แคทโฮเทล	จัดพื้นที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ มี 2 แบบ 1. มีลักษณะเป็นช่องสี่เหลี่ยมขนาดเล็ก กั้นด้วยระแนงไม้ มีประตูเป็นกระจกกรอบไม้แบบบานพับเปิด - ปิด ภายในมีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น เบาะนอน ที่กินอาหาร น้ำ และมีต้นไม้ที่ปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง ซึ่งสัตว์เลี้ยงสามารถกินได้ นอกจากนี้ยังมีการเจาะช่องที่พื้นเพื่อเชื่อมต่อจากพื้นที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงมายังจุดขับถ่าย และมีที่เก็บอาหารสำหรับสัตว์เลี้ยงอีกจุดหนึ่ง และ 2. มีลักษณะใหญ่กว่าแบบแรก ใช้อะคริลิกใสกั้นมีประตูกระจกกรอบไม้แบบบานพับเปิด - ปิด	
	2. โรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 2 Pet Hotel Bangkok	1. พื้นที่อยู่สัตว์เลี้ยง มีการจัดพื้นที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ มีลักษณะเป็นช่องสี่เหลี่ยม ประตูเป็นกระจกใส แบบบานเปิด ออกแบบตามประเภทของสัตว์เลี้ยง คือ สำหรับประเภทสุนัขจะมีพื้นที่ขนาดเล็กกว่าประเภทแมว และสำหรับแมวจะมีพื้นที่สำหรับใส่คอนโดแมวด้วย ภายในจะมีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น เบาะนอน ที่กินน้ำ อาหาร และของเล่น มีการใช้ประตูบานเปิดเป็นกระจกใส 2. พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง เป็นลานกว้างสำหรับให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น มีกระจกใสกั้นเพื่อให้สัตว์เลี้ยงเลี้ยงสามารถมองเห็นผู้เลี้ยงด้านนอกได้ และกั้นสัตว์เลี้ยงออกไปจากบริเวณพื้นที่	

ตารางที่ 4.42 ผลการสังเกตด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง
ประเด็นเรื่อง วัสดุที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง

ลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
วัสดุที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง	1. คอนโดมิเนียมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 มารู เอกมัย 2	1. พื้น - กระเบื้องที่มีพื้นผิวด้าน ทำให้ไม่ลื่นเหมือนกระเบื้องทั่วไป - วนิลูปูพื้น ทนความชื้น รอยขีดข่วน ทำความสะอาดง่าย และมีแรงหนีต ทำให้ไม่ลื่นเหมาะสำหรับให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น 2. ผนัง - วอลเปเปอร์แบบเช็ดทำความสะอาดได้ ที่มีโทนสีอ่อนทำให้ห้องดูโล่ง และทำเช็ดทำความสะอาดง่าย	
	2. โรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 โคฟูกู แคท โฮเทล	ผนัง - อะคริลิกใส สามารถทนต่อแรงกระแทกได้ แต่ไม่กันรอยขีดข่วน ซึ่งปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง	
	3. แห่งที่ 2 Pet Hotel Bangkok	ผนัง - แผ่นฉนวนสำเร็จรูป (Sandwich panel) กันน้ำ และทำความสะอาดง่าย กันความร้อน	
	4. คาเฟ่สัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 Cat up café	พื้น - วนิลูปูพื้น ทนความชื้น รอยขีดข่วน ทำความสะอาดง่าย และมีแรงหนีต ทำให้ไม่ลื่นเหมาะสำหรับให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น	

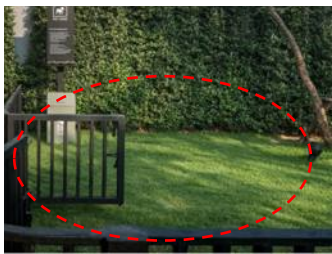
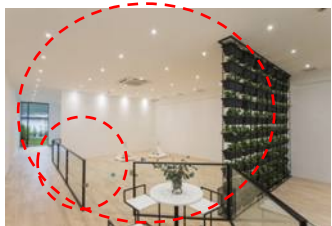
ตารางที่ 4.43 ผลการสังเกตด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง
ประเด็นเรื่อง การตกแต่ง

ลักษณะการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
การตกแต่ง	1. โรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 โคฟูกู แคทโฮเทล	ห้องสำหรับสัตว์เลี้ยง ใช้อะคริลิกใสกันติดโค้งเข้ากับมุมของห้องให้สัตว์เลี้ยงสามารถมองเห็นผู้เลี้ยง และลดอาการตื่นกลัวได้ นอกจากนี้ยังใช้กล่องแมวหรืออุปกรณ์ของสัตว์เลี้ยงมาตกแต่งให้เป็นส่วนหนึ่งของผนัง	
	2. คาเฟ่สัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 Cat up café	ใช้อุปกรณ์ของสัตว์เลี้ยงมาตกแต่งตามจุดต่าง ๆ เช่น นำคอนโดแมว และบันไดแมวมาสร้างบรรยากาศให้เป็นมุมต้นไม้ และใช้สะพานแมวมาติดบนเพดานให้เกิดความสวยงาม ซึ่งสัตว์เลี้ยงก็สามารถมีพื้นที่วิ่งเล่นเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังนำลักษณะเฉพาะของสัตว์เลี้ยงมาออกแบบตามจุดต่าง ๆ ทำให้เหมาะเป็นพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง	
	3. ห้างสรรพสินค้าหรือคอมมูนิตี้ที่ให้นาสัตว์เลี้ยงเข้าไปได้ แห่งที่ 1 เซ็นทรัลเฟสติวัล อีสต์วิลล์	ใช้ลักษณะเฉพาะของสัตว์เลี้ยงมาออกแบบเป็นสัตว์เลี้ยงลักษณะตามจุดต่าง ๆ ทำให้เข้าใจง่ายเหมาะกับเป็นพื้นที่ของสัตว์เลี้ยง	

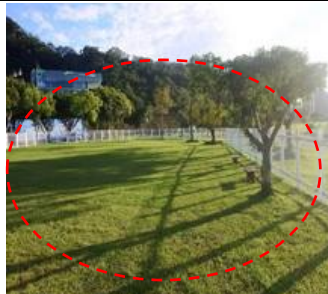
ตารางที่ 4.44 ผลการสังเกตด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง
ประเด็นเรื่อง พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

ลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	1. คอนโดมิเนียมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 มารู เออเมย์ 2	ทางเดิน มีสนามหญ้าอยู่ระหว่าง 2 ฟัง มีขนาดกว้างสัตว์เลี้ยงสามารถขบถ่ายและวิ่งเล่นได้อยู่บริเวณกลางแจ้ง นอกจากนี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเลี้ยง เช่น ที่ให้น้ำ และที่อาบน้ำ	

ตารางที่ 4.44 (ต่อ)

ลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
พื้นที่ ส่วนกลาง สำหรับ สัตว์เลี้ยง	2. คอนโดมีเนียม สำหรับสัตว์เลี้ยง แห่งที่ 2 เอ็ม จตุจักร	สนามหญ้าขนาดกว้างกลางแจ้ง มีการแบ่งพื้นที่ขั้บถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยง โดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง และที่ทำการกิจกรรมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงด้วย	
	3. โรงแรมสำหรับ สัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 Pet Hotel Bangkok	ลานกว้างภายในอาคาร สำหรับให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น มีกระจกใสกั้นเพื่อให้สัตว์เลี้ยงสามารถมองเห็นผู้เลี้ยงด้านนอกได้ และกันสัตว์เลี้ยงออกไปจากบริเวณพื้นที่	
	4. ห้างสรรพสินค้า หรือคอมมูนิตี้ที่ให้ นำสัตว์เลี้ยงเข้าไป ได้ แห่งที่ 1 เซ็นทรัลเฟสติวัล อีสต์วิลล์	1. สนามหญ้าขนาดกว้างกลางแจ้ง มีการแบ่งเขตทางเดินด้วยทราย นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น ของเล่นเสริมทักษะ และที่ทิ้งมูลสัตว์เลี้ยง และ 2. จุดขั้บถ่ายที่เป็นพื้นทรายผสมหิน และมีพื้นหญ้าบางส่วน	
	5. ห้างสรรพสินค้า หรือคอมมูนิตี้ที่ให้ นำสัตว์เลี้ยงเข้าไป ได้ แห่งที่ 2 Trail And Tail	มี 2 บริเวณ 1. สนามหญ้ากลางแจ้งขนาดใหญ่ สำหรับให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น และมีที่นั่งรอสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และ 2. ห้องขนาดใหญ่ มีเครื่องปรับอากาศ ซึ่งภายในมีอุปกรณ์สำหรับฝึกทักษะของสัตว์เลี้ยง นอกจากนี้ยังมีจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยงหลายชนิด เช่น สระว่ายน้ำ สปา สวนสมุนไพรสำหรับสัตว์เลี้ยง	

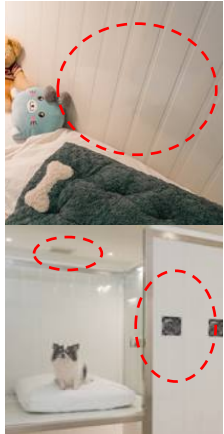
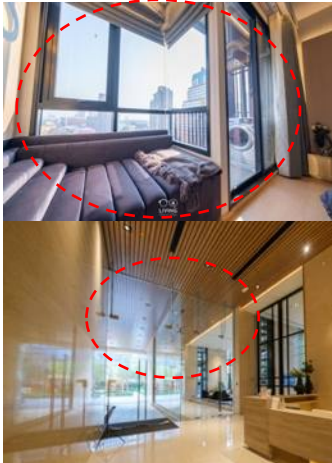
ตารางที่ 4.44 (ต่อ)

ลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
พื้นที่ ส่วนกลาง สำหรับ สัตว์เลี้ยง	6. สวนสาธารณะ สำหรับสัตว์เลี้ยง แห่งที่ 1 Silverlake Dog Park L.A.	เป็นลานดินทรายกลางแจ้งที่มีขนาดใหญ่ แบ่งเป็น 2 โซน คือ โซนสุนัขขนาดเล็ก และโซนสุนัขขนาดใหญ่ ภายในมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น ที่อาบน้ำ และให้น้ำ อื่น ๆ	
	7. สวนสาธารณะ สำหรับสัตว์เลี้ยง แห่งที่ 2 Taipei City Dog Sports Park	เป็นสนามหญ้ากลางแจ้งขนาดใหญ่ มีหลายจุด ภายในมีกิจกรรมสำหรับสัตว์เลี้ยง นอกจากนี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง และมีที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ให้นั่งรอ	

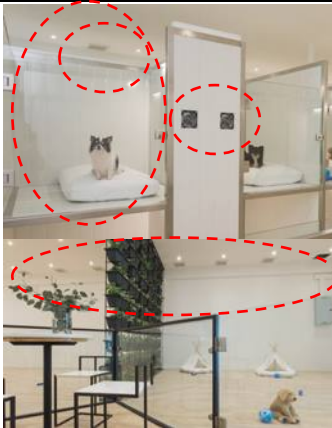
ตารางที่ 4.45 ผลการสังเกตด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง
ประเด็นเรื่อง ร้ว และประตูทางเข้า - ออก ภายในพื้นที่ส่วนกลาง

ลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
ร้ว และ ประตู ทางเข้า - ออก	1. สวนสาธารณะ สำหรับสัตว์ เลี้ยงแห่งที่ 1 Silverlake Dog Park L.A.	1. ร้วกันแบบเหล็กมีความสูงจากพื้น ประมาณ 2 เมตร 2. ประตูทางเข้า - ออก ล็อค 2 ชั้น ทำ ให้สัตว์เลี้ยงหลุดออกไปจากพื้นที่ได้ ยากยิ่งขึ้น	
	2. สวนสาธารณะ สำหรับสัตว์ เลี้ยงแห่งที่ 2 Taipei City Dog Sports Park	1. ร้วกันแบบตาข่ายลึ้มมีความสูง ประมาณ 2 เมตร จากพื้น ด้านบนร้ว ทำปลายแหลม เพื่อกันสัตว์เลี้ยงปีนขึ้นไป 2. ประตูทางเข้า - ออก ล็อค 2 ชั้น	

ตารางที่ 4.46 ผลการสังเกตด้านอุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น

ด้านอุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น			
ตัวแปร / ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
อุณหภูมิ	1. โรงแรมสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 2 Pet Hotel Bangkok	1. วัดอุณหภูมิควบคุมอุณหภูมิภายในห้องได้ 2. ติดพัดลมระบายอากาศบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่อาศัย	
การระบายอากาศ และกลิ่น	1. คอนโดมิเนียมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 มารู เออแมย์ 2	1. ภายในห้องพัก มีหน้าต่างขนาดใหญ่เพื่อรับลม และระบายอากาศ นอกจากนี้ยังใช้หน้าต่างบานกระฉกแทนการใช้ผนังทึบเพื่อลดกลิ่นอับที่เกิดขึ้นภายในห้อง 2. ภายในอาคาร มีการออกแบบช่องลมให้เป็นส่วนหนึ่งของการตกแต่ง เพื่อให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก และช่วยในเรื่องของกลิ่น	
	2. คอนโดมิเนียมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 2 เอ็ม จตุจักร	มีการใช้หน้าต่างประตูกระจกขนาดใหญ่เพื่อการระบายอากาศที่ดี และใช้กระจกแทนการใช้ผนังทึบเพื่อลดกลิ่นอับที่เกิดขึ้นภายในห้อง	

ตารางที่ 4.46 (ต่อ)

ลักษณะด้านอุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น			
ตัวแปร / ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
การระบายอากาศ และกลิ่น	3. โรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยง แห่งที่ 1 โคฟูกุ แคท โฮเทล	มีการใช้เครื่องฟอกอากาศขนาดใหญ่ 1 เครื่อง บริเวณใกล้จุดที่สัตว์เลี้ยงอยู่อาศัย เพื่อช่วยในเรื่องการระบายอากาศ และลดปัญหาเรื่องกลิ่นไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง	
	4. โรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยง แห่งที่ 2 Pet Hotel Bangkok	มีการติดตั้งพัดลมระบายอากาศในบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่อาศัย นอกจากนี้ยังใช้พัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด เพื่อช่วยในเรื่องการระบายอากาศ และลดปัญหาเรื่องกลิ่นไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง	
	5. คาเฟ่สัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 Cat up café	มีการติดตั้งพัดลมระบายอากาศภายในมากกว่า 1 จุด และมีเครื่องฟอกอากาศขนาดใหญ่ตามจุดต่าง ๆ เพื่อช่วยในเรื่องการระบายอากาศ และลดปัญหาเรื่องกลิ่นไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง	
	6. คาเฟ่ สัตว์เลี้ยงแห่งที่ 2 Dog in town	กระจกแบบโปร่งแสง ทำให้แดดส่องเข้ามาภายในช่วยลดกลิ่นอับที่เกินภายในได้	

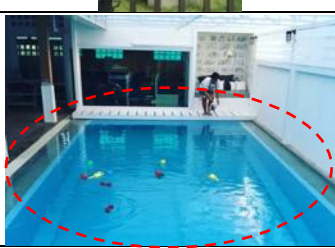
ตารางที่ 4.47 ผลการสังเกตด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง
ประเด็นเรื่อง สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์สำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และ
สัตว์เลี้ยง

ลักษณะสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับ สัตว์เลี้ยง และอุปกรณ์ ผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง	1. คอนโดมิเนียม สำหรับสัตว์เลี้ยง แห่งที่ 1 มาร์ เอมัย 2	ระบบคีย์การ์ดสำหรับผู้เลี้ยง สัตว์ โดยสามารถแตะคีย์การ์ด เข้า - ออก ได้สะดวกโดยไม่ต้อง ใช้กุญแจไขเข้ามา เพื่อรักษา ความปลอดภัย	
	2. คอนโดมิเนียม สำหรับสัตว์เลี้ยง แห่งที่ 2 เอ็ม จตุจักร	คู่มือสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ที่ใช้วัสดุพื้นไม้สังเคราะห์	
	3. โรงแรมสำหรับ สัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 โคฟูกู แคท โฮเทล	1. เครื่องฟอกอากาศขนาดใหญ่ 1 เครื่อง 2. กล้องสำหรับให้ผู้เลี้ยงสัตว์ พูดคุย และดูพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง ติดตั้งในจุดที่สัตว์เลี้ยงอยู่	 
	4. โรงแรมสำหรับ สัตว์เลี้ยงแห่งที่ 2 Pet Hotel Bangkok	พัฒนาระบายอากาศมากกว่า 1 จุด	
	5. คาเฟ่สัตว์เลี้ยง แห่งที่ 1 Cat up café	1. พัฒนาระบายอากาศมากกว่า 1 จุด 2. เครื่องฟอกอากาศขนาดใหญ่ ตามจุดต่าง ๆ	
	6. ห้างสรรพสินค้า หรือคอมมูนิตี้ที่ให้ นำสัตว์เลี้ยง เข้าไปได้ แห่งที่ 1 เซ็นทรัลเฟสติวัล อีสต์วิลล์	1. ตู้ขายอาหารอัตโนมัติสำหรับ สัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ 2. รถเข็นสำหรับสัตว์เลี้ยง 3. ขงเล่นเสริมทักษะสำหรับ สัตว์เลี้ยง	 

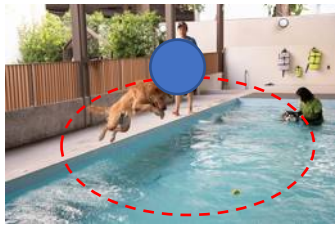
ตารางที่ 4.47 (ต่อ)

ลักษณะสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงและผู้เลี้ยงสัตว์และผู้เลี้ยงสัตว์และสัตว์เลี้ยง	7. ห้างสรรพสินค้าหรือคอมมูนิตี้ที่ให้นาสัตว์เลี้ยงเข้าไปได้แห่งที่ 3 Trail And Tail	อุปกรณ์สำหรับฝึกทักษะสำหรับสัตว์เลี้ยง	
	8. สวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 2 Taipei City Dog Sports Park	อุปกรณ์ฝึกทักษะสำหรับสัตว์เลี้ยง	

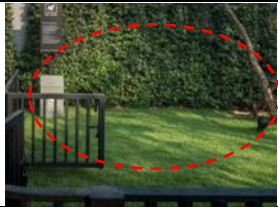
ตารางที่ 4.48 ผลการสังเกตด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง
ประเด็นเรื่อง จุดบริการสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

ลักษณะสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
จุดบริการสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์และผู้เลี้ยงสัตว์และสัตว์เลี้ยง	1. คอนโดมิเนียมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 1 มาร์เก็ต 2	จุดอาบน้ำสำหรับสัตว์เลี้ยง ออกแบบมาในลักษณะคล้ายห้องอาบน้ำของคน	
	2. คอนโดมิเนียมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 2 เอ็ม จตุจักร	ที่ทิ้งมูล และถุงใส่สัตว์ตามจุดต่าง ๆ ภายในพื้นที่ส่วนกลาง	
	3. โรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยงแห่งที่ 3 The Dog Hotel Bangkok	สระว่ายน้ำขนาดใหญ่สำหรับสัตว์เลี้ยง	

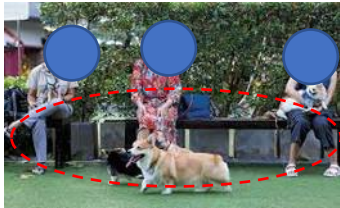
ตารางที่ 4.48 (ต่อ)

ลักษณะสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
จุดบริการ สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง	4. คาเฟ่ สัตว์เลี้ยง แห่งที่ 2 Dog in town	มีจุดให้อาหาร และจุดกินน้ำ ของสัตว์เลี้ยง	
	5. ห้างสรรพสินค้า หรือคอมมูนิตี้ที่ให้ นำสัตว์เลี้ยง เข้าไปได้ แห่งที่ 1 เซ็นทรัลเฟสติวัล อีสต์วิลล์	1. จุดกินน้ำสำหรับสัตว์เลี้ยง 2. ที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสำหรับ สัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ 3. ที่แขวนสายจูงตามจุดต่าง ๆ 4. ทางเข้าเฉพาะสำหรับสัตว์เลี้ยง	
	6. ห้างสรรพสินค้า หรือคอมมูนิตี้ที่ให้ นำสัตว์เลี้ยง เข้าไปได้แห่งที่ 2 K Village	ที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์เลี้ยงตาม จุดต่าง ๆ	
	7. ห้างสรรพสินค้า หรือคอมมูนิตี้ที่ให้ นำสัตว์เลี้ยง เข้าไปได้แห่งที่ 3 Trail And Tail	- จุดให้อาหาร และสำหรับน้ำ สัตว์เลี้ยง - สระว่ายน้ำสำหรับสัตว์เลี้ยง	
	8. สวนสาธารณะ สำหรับสัตว์เลี้ยง แห่งที่ 1 Silverlake Dog Park L.A	- จุดอาบน้ำ และให้น้ำสัตว์เลี้ยง - ที่ทิ้ง ที่เก็บ และถุงใส่มูลสัตว์ เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ	
	9. สวนสาธารณะ สำหรับสัตว์เลี้ยง แห่งที่ 2 Taipei City Dog Sports Park	1. ที่อาบน้ำ และที่ให้น้ำสัตว์เลี้ยง 2. ที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์เลี้ยง ตามจุดต่าง ๆ	

ตารางที่ 4.49 ผลการสังเกตด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง
ประเด็นเรื่อง จุดขั้บถ่าย

ลักษณะสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
จุดขั้บถ่าย	1. คอนโดมิเนียม สำหรับสัตว์เลี้ยง แห่งที่ 1 เอ็ม จตุจักร	แบ่งพื้นที่สำหรับจุดขั้บถ่าย โดยเฉพาะ ลักษณะเป็นพื้นหญ้า มีรั้วล้อมรอบไม่สูงมาก	
	2. ห้างสรรพสินค้า หรือคอมมูนิตี้ สัตว์เลี้ยงเข้าไปได้ แห่งที่ 1 เซ็นทรัลเฟสติวัล อีสต์วิลล์	แบ่งพื้นที่สำหรับจุดขั้บถ่าย โดยเฉพาะ ลักษณะเป็นพื้นทราย ผสมหิน และมีพื้นหญ้าบางส่วน และมีมุมส่วนตัวให้สัตว์เลี้ยงขั้บถ่าย โดยเฉพาะ	
	3. ห้างสรรพสินค้า หรือคอมมูนิตี้ที่ ให้นาสัตว์เลี้ยง เข้าไปได้ แห่งที่ 2 K Village	แบ่งพื้นที่สำหรับจุดขั้บถ่าย โดยเฉพาะ มีลักษณะเป็นพื้นหญ้า	
	4. สวนสาธารณะ สำหรับสัตว์เลี้ยง แห่งที่ 1 Silverlake Dog Park L.A	จุดขั้บถ่ายเป็นลานกว้าง สัตว์เลี้ยง สามารถขั้บถ่ายได้ทุกบริเวณ ซึ่งบริเวณโดยรอบส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็นพื้นดินทราย มีหญ้าใน บางจุด	

ตารางที่ 4.50 ผลการสังเกตด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง
ประเด็นเรื่อง ที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง

ลักษณะสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
ที่นั่งรอ สัตว์เลี้ยง	1. ห้างสรรพสินค้า หรือคอมมูนิตี้ที่ให้ นาสัตว์เลี้ยง เข้าไปได้ แห่งที่ 2 K Village	ที่นั่งรอสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ไม่มี พนักพิง อยู่ภายในสนามหญ้า วิ่งเล่นสำหรับสัตว์เลี้ยง โดย ตั้งอยู่ชิดรั้ว เพื่อให้ไม่กีดขวาง พื้นที่วิ่งเล่นของสัตว์เลี้ยง	

ตารางที่ 4.50 (ต่อ)

ลักษณะสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			
ประเด็น	กรณีตัวอย่าง	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
ที่นั่งรอ สัตว์เลี้ยง	2. สวนสาธารณะ สำหรับสัตว์เลี้ยง แห่งที่ 1 Silverlake Dog Park L.A	ที่นั่งรอสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ มี 2 แบบ 1. มีที่นั่งแบบไม่มี พนักพิงและ โต๊ะใช้วางของ รวมอยู่ด้วยกัน โดยมีหลังคา เพื่อกันฝน และแดดในบางจุด ตั้งอยู่ภายในพื้นที่สำหรับสัตว์ เลี้ยง แต่อยู่ใกล้กับรั้ว เพื่อไม่ กีดขวางพื้นที่วิ่งเล่นของสัตว์ เลี้ยง 2. ที่นั่งแบบมีพนักพิง กระจายอยู่ตามมุมต่าง ๆ ภายในพื้นที่	

สรุปการวิเคราะห์ลักษณะสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่สำหรับสัตว์
เลี้ยงกรณีตัวอย่าง ดังนี้

1. ด้านลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง แบ่งเป็น
6 ประเด็น ได้แก่

1.1 การจัดพื้นที่สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ภายในห้องพัก และระเบียง

- ใช้หน้าต่างบานกระຈก และใช้กระຈกใส่เข้ามาในส่วนระหว่างห้องนอน และส่วนต่าง ๆ ภายในห้อง โดยไม่ใช้ผนังทึบ เพื่อให้ห้องมีความกว้าง และทำให้ห้องดูโล่งขึ้น
- ใช้เฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อิน และเพิ่มตู้เก็บของเป็นจำนวนมากแบบมีฝาเปิดปิด เพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง เพื่อเพิ่มเนื้อที่สำหรับให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่นมากยิ่งขึ้น
- ระเบียง มีการใช้กระຈกนิรภัยแบบใสกั้นแทนการใช้ซี่ลูกกรง เพื่อความปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง

1.2 การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง

- จัดพื้นที่ที่อยู่ให้สัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ โดยการกั้นเป็นสี่เหลี่ยมหรือออกแบบตามขนาด และประเภทของสัตว์เลี้ยง ใช้อะคริลิกใสกั้นหรือกระຈก และอาจทำเป็นระแนงกั้นเพื่อให้สัตว์เลี้ยงสามารถมองเห็นผู้เลี้ยงได้ ภายในจะมีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น เบาะนอน ที่กินน้ำ อาหาร และของเล่น นอกจากนี้ยังมีการออกแบบให้ที่อยู่สามารถเชื่อมต่อไปยังจุดขับถ่ายได้เพื่อให้สัตว์เลี้ยงขับถ่ายได้สะดวก และรู้สึกเป็นส่วนตัว

1.3 วัสดุที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง

1.3.1 พื้น

- กระเบื้องปูพื้นที่มีแรงเสียดทานสูงหรือกระเบื้องที่มีพื้นผิวด้าน และมีค่า R กันลื่นสูง ทำให้พื้นไม่ลื่นเหมือนกระเบื้องทั่วไป เช่น พื้นค่า R 11 คือ ค่าที่ระบุสำหรับความลาดชันในระดับ 19 - 27 องศา เหมาะกับพื้นที่ที่ต้องใช้กระเบื้องกันลื่นระดับนี้จะมีความเสี่ยงที่ต้องโดนน้ำบ่อย หรือพื้นที่ที่ต้องใช้ความระมัดระวัง

- ไวนิลปูพื้น ทนความชื้น รอยขีดข่วน ทำความสะอาดง่าย และมีแรงหนีตทำให้ไม่ลื่น

1.3.2 ผนัง

- วอลเปเปอร์ติดผนังแบบเช็ดทำความสะอาดได้

- แผ่นฉนวนสำเร็จรูป (Sandwich panel) สามารถกันน้ำ และทำความสะอาดง่าย นอกจากนี้ยังสามารถช่วยควบคุมอุณหภูมิภายในห้องได้

1.3.3 รั้วกัน อะคริลิกใส สามารถทนต่อแรงกระแทกได้ ซึ่งไม่กันรอยขีดข่วน

1.4 การตกแต่ง

- ใช้อุปกรณ์ของสัตว์เลี้ยงมาช่วยในเรื่องการตกแต่งตามจุดต่าง ๆ โดยนำมาติดผนังหรือมุมห้อง เพื่อสร้างบรรยากาศให้ดูน่าสนใจ

- นำจุดเด่น และลักษณะเฉพาะของสัตว์เลี้ยง มาออกแบบตามจุดต่าง ๆ ให้เกิดความสวยงาม และเหมาะสมกับเป็นพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง

1.5 พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

- สนามหญ้ากลางแจ้งขนาดใหญ่ มีการแบ่งเขตทางเดินด้วยวัสดุที่ชัดเจน

- สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงที่หลากหลาย และครบครัน ตามมาตรฐานการออกแบบโรงพยาบาลสัตว์ในไทย (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) เช่น

- บริการสำหรับสัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ เช่น ที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์ ที่ขายอาหารอัตโนมัติ ที่ให้น้ำ และล้างตัว ที่แขวนสายจูง

1.6 รั้ว และประตูทางเข้า – ออก ภายในพื้นที่ส่วนกลาง

- รั้วกันแบบตาข่ายถี่ ด้านบนรั้วมีที่กันสัตว์เลี้ยงปีน มีการออกแบบรั้วที่มีความสูงจากพื้นประมาณ 2 เมตร เพื่อกันสัตว์เลี้ยงปีนออกไปได้

- ประตูทางเข้า – ออก ล็อค 2 ชั้น เพื่อกันสัตว์เลี้ยงออกจากพื้นที่

2. ด้านอุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น แบ่งเป็น 2 ประเด็น ได้แก่

2.1 อุณหภูมิ

- ภายในบริเวณที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงมีการใช้ฉนวนสำเร็จรูป (Sandwich panel) เพื่อช่วยในเรื่องของการควบคุมอุณหภูมิ และ

- ติดตั้งพัดลมระบายอากาศ หรือเครื่องปรับอากาศในบริเวณที่อยู่อาศัยของสัตว์เลี้ยง

2.2 การระบายอากาศ และกลิ่น

- ภายในห้องพัก ออกแบบให้มีหน้าต่างบานกระจกขนาดใหญ่เพื่อรับลม และระบายอากาศ โดยใช้กระจกทดแทนการใช้ผนังทึบเพื่อลดกลิ่นอับที่เกิดภายในห้อง

- ภายในอาคาร ออกแบบช่องลมให้เป็นส่วนหนึ่งของการตกแต่ง เพื่อให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก และช่วยในเรื่องของกลิ่นภายในอาคาร

- ใช้เครื่องฟอกอากาศ และติดพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด บริเวณใกล้จุดที่สัตว์เลี้ยงอยู่อาศัย

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง แบ่งเป็น 4 ประเด็น ได้แก่

3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง แบ่งเป็น 3 บริเวณ

3.1.1 ภายในห้องพัก

- ประตูแบบดีจิตอลล็อก ใช้ได้ทั้งพาสเวิร์ด กุญแจ และคีย์การ์ด ซึ่งระบบคีย์การ์ดเหมาะสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ สามารถแตะคีย์การ์ดเข้า – ออกได้สะดวก

3.1.2 บริเวณที่อยู่สัตว์เลี้ยง

- เครื่องฟอกอากาศ และพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด เพื่อกำจัดกลิ่นที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง

- กล้องสำหรับให้ผู้เลี้ยงสัตว์พูดคุย และดูพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง

3.1.3 พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

- อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกของผู้เลี้ยงสัตว์
- ที่ทำกิจกรรมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง เช่น อุปกรณ์ฝึกทักษะ และลู่วิ่ง

3.2 จุดบริการสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

- จุดล้างตัวสำหรับสัตว์เลี้ยง สำหรับใช้งานก่อนเข้าอาคาร
- ทางเข้าเฉพาะสำหรับสัตว์เลี้ยง เพื่อความเป็นส่วนตัว และไม่รบกวนผู้ใช้งานประเภทอื่น

- จุดบริการตามจุดต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวก เช่น ที่ทิ้งขยะ แวนสายจูง

3.3 จุดขับถ่าย

- จุดขับถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ มีการระบุพื้นที่ชัดเจน ให้ความสำคัญส่วนตัวในการของผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

- พื้นหญ้า และทราย ซึ่งเหมาะกับพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงทุกประเภท

- รวักกันล้อมรอบบริเวณให้เป็นที่ยขับถ่ายโดยเฉพาะ ซึ่งมีพื้นที่กว้างสัตว์ทุกประเภทสามารถเข้าไปใช้งานได้

- ออกแบบให้มีพื้นที่บางจุดในจุดขับถ่ายมีมุมขับถ่ายส่วนตัวสำหรับสัตว์เลี้ยงตัวเดียวโดยเฉพาะด้วย สำหรับสัตว์เลี้ยงประเภทที่ชอบความเป็นส่วนตัวสูง เช่น แมว และสุนัขขนาดเล็ก ทำให้สัตว์เลี้ยงไม่เห็นสัตว์ตัวอื่น และรู้สึกเป็นส่วนตัว

3.4 ที่นั่งรอสัตว์เลี้ยง ออกแบบให้มีพนักพิง และไม่มีพนักพิง กระจายตามจุดต่าง ๆ ภายพื้นที่ โดยตั้งอยู่ชิดรั้ว เพื่อให้ไม่กีดขวางพื้นที่วิ่งเล่นของสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษากรณีตัวอย่างผู้วิจัยทำการสอบถามผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์เพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ได้ผลดังนี้

ผลจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (80%) คิดว่าขนาดพื้นที่ภายในห้องพักเป็นปัจจัยที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกในการเลือกซื้อคอนโดที่สามารถเลี้ยงสัตว์ (ตารางที่ 4.51)

ตารางที่ 4.51 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกซื้อคอนโดมิเนียมสำหรับสัตว์เลี้ยง (n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
ปัจจัยที่คำนึงถึงเป็นอันดับแรกในการเลือกซื้อคอนโดที่สามารถเลี้ยงสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าขนาดพื้นที่ภายในห้องพัก	80	28
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่ามีพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	60	21
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าความปลอดภัยสำหรับสัตว์เลี้ยง	60	21
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คิดว่าอื่น ๆ เช่น มีบริการร้านขายของสำหรับสัตว์เลี้ยง และโรงพยาบาลสัตว์	9	6

ผลจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท จำนวน 35 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (66%) เลือกกันโซนสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะเป็นการตกแต่งให้เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก และผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (51%) เลือกแบบทัศนียภาพที่ 2 พื้นหญ้าที่มีจุดซบถายเป็นทราย และมีทางเดินเป็นแนวทางการปรับปรุงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตารางที่ 4.52) (รูปที่ 4.13)

ตารางที่ 4.52 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และความถี่เกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงภายในห้องพักและพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (n = 35)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
ลักษณะการตกแต่งภายในห้องพักสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกกันโซนสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ	66	23
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกนำอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงมาเป็นส่วนหนึ่งของตกแต่งภายในห้อง	54	19

ตารางที่ 4.52 (ต่อ)

ความคิดเห็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	จำนวน
ลักษณะการตกแต่งภายในห้องพักสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกสร้างที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงมาเป็นส่วนหนึ่งของผนังหรือเฟอร์นิเจอร์	43	15
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ เช่น มีที่กักเก็บสำหรับของเสียจากสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ และมีบริการนำไปจัดการ	9	3
แนวทางการปรับปรุงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง		
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกแบบทัศนียภาพที่ 2 พื้นหญ้าที่มีจุดซั๊บถ่ายเป็นทราย และมีทางเดิน	51	18
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกแบบทัศนียภาพที่ 3 พื้นหญ้าด้านซ้าย ทรายด้านขวา และมีทางเดินตรงกลาง	31	11
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกแบบทัศนียภาพที่ 1 พื้นหญ้า และมีทางเดิน	17	6
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่เลือกอื่น ๆ	0	0



รูปที่ 4.13 แบบทัศนียภาพที่ 2 พื้นหญ้าที่มีจุดซั๊บถ่ายเป็นทราย และมีทางเดิน

4.5 แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท จากความคิดเห็นของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และกรณีตัวอย่างมี 2 บริเวณ ได้แก่ 1. ภายในห้องพัก แบ่งเป็น 8 รายการ ได้แก่ 1) บริเวณที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยง 2) การตกแต่งภายในห้องพักสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ 3) วัสดุพื้น และผนัง ที่เหมาะสำหรับสัตว์เลี้ยง 4) อุณหภูมิ 5) การระบายอากาศ และกลิ่น 6) เสียง 7) ระเบียบ 8) สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก และ 2. พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง แบ่งเป็น 4 รายการ ได้แก่ 1) สภาพแวดล้อมโดยรอบ 2) จุดขับถ่าย 3) ที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ 4) สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตารางที่ 4.53)

ตารางที่ 4.53 ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลาง

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง
บริเวณที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยง	
 ภาพตัวอย่างห้องพักที่เลี้ยงสัตว์ ไม่มีการแบ่งพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ	 1. กั้นโซนสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ  2. นำอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงมาตกแต่ง  3. สร้างที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงเป็นส่วนหนึ่งของผนังหรือเฟอร์นิเจอร์  4. เจาะช่องลอดสำหรับให้สัตว์เลี้ยงไปยังจุดต่าง ๆ ได้สะดวก  5. ติดอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงเข้ากับเฟอร์นิเจอร์หรือผนัง

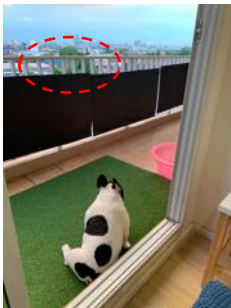
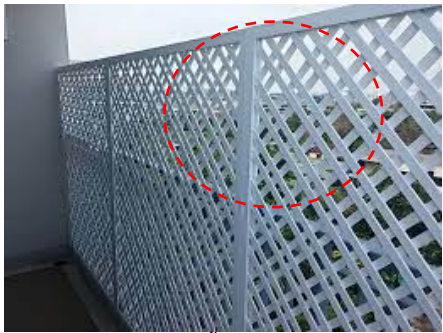
ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง
การตกแต่งภายในห้องพักสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์	
 ภาพตัวอย่างห้องพักที่เลี้ยงสัตว์ เฟอร์นิเจอร์แบบลอยตัว และใช้พื้นที่ร่วมกับสัตว์เลี้ยง	 1. ใช้ผนังกระจกใสเข้ามาในส่วนระหว่างห้องนอน โดยไม่ใช้ผนังทึบ 2. ใช้เฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อิน และเพิ่มตู้เก็บของเป็นจำนวนมากแบบมีฝาเปิดปิด
วัสดุพื้น และผนังที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง	
 วัสดุปูพื้นกระเบื้อง พื้น กระเบื้อง ผนัง ปูนทาสี	 พื้น กระเบื้องยาง ผนัง ปูนทาสีกึ่งมันกึ่งด้านแบบเช็ดทำความสะอาด สะอาดได้

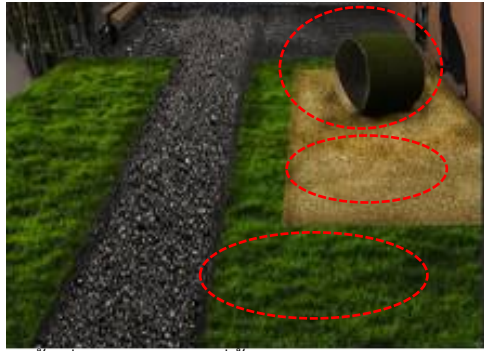
ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง
อุณหภูมิ 1. เปิดหน้าต่างเพื่อให้ลมเข้ามา 2. เปิดเครื่องปรับอากาศตลอดเวลา 3. อุณหภูมิโดยเฉลี่ย 27 องศา	 1. ใช้ผนังสำเร็จรูปเพื่อควบคุมอุณหภูมิ 2. ติดพัดลมระบายอากาศบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่
การระบายอากาศ และกลิ่น  พัดลมระบายอากาศ 1 จุด มีพัดลมระบายอากาศ 1 จุด	 ใช้กระจกทดแทนการใช้งานผนังกับ และ มีช่องหน้าต่างขนาดใหญ่ พัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด 1. มีพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด 2. ติดตั้งพัดลมระบายอากาศ ในบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่อาศัย 3. ใช้กระจกแทนผนังทึบ และมีหน้าต่างขนาดใหญ่

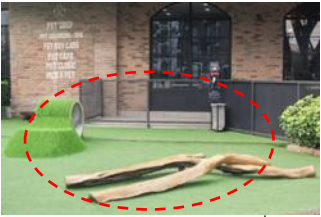
ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง
เสียง	
ไม่มีการใช้วิธีการกันเสียงรบกวนจากภายนอก	1. เพิ่มฉนวนสำหรับกันเสียง ใช้กระจก 2 ชั้น 2. อุดช่องโหว่ที่สามารถเป็นแหล่งกำเนิดเสียงได้
ระเบียง	
 มีช่องว่างระหว่างซี่ลูกกรงราวระเบียงกว้างเกินไป	 ควรทำเป็นระแนงกันตรงบริเวณระเบียง
สิ่งอำนวยความสะดวก	
  1. มีพัดลมระบายอากาศ 1 จุด 2. มีเสียงตามสายให้สัตว์คลายเหงา 3. ตำแหน่งปลั๊กไฟสูง 50 เซนติเมตร	  1. มีพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด 2. มีเสียงตามสายให้สัตว์คลายเหงา 3. มีที่ครอบปลั๊กเพื่อความปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง 4. ประตุระบบดิจิทัลล๊อค 5. กล้องสำหรับให้ผู้เลี้ยงสัตว์พูดคุยกับสัตว์เลี้ยง

ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง
สภาพแวดล้อมโดยรอบ	
 พื้นปูนเปลือย มีจุดซบถ่าย มีทางเดิน และที่ทิ้งมูลสัตว์ และอุปกรณ์ทำความสะอาด	 1. พื้นหญ้าที่มีจุดซบถ่ายเป็นทราย มีทางเดิน และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง 2. มีการแบ่งล๊อคสำหรับสัตว์แต่ละประเภท เช่น สุนัขขนาดเล็ก ล๊อค 1 และสุนัขขนาดใหญ่ ล๊อค 2
จุดซบถ่าย	
 มีการกันพื้นที่ และใช้วัสดุพื้นหินกรวด	 1. พื้นที่กลางแจ้ง ไม่มีที่กัน ใช้การแบ่งเขตด้วยวัสดุ 2. ใช้วัสดุพื้นหญ้า และดินทราย 3. มีจุดซบถ่ายเฉพาะสำหรับสัตว์เลี้ยงบางประเภทที่ชอบความเป็นส่วนตัว เช่น แมว

ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง
ที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์	
 มีลักษณะสี่เหลี่ยมจัตุรัสไม่กลมมน และตั้งอยู่ตรงกลางของพื้นที่	 ม้านั่งที่มีพนักพิง และตั้งชิดมุมหรือกำแพง
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง	
 ที่ทิ้งมูลสัตว์ และอุปกรณ์ทำความสะอาด ที่แขวนสายจูง	 1. ที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์ 2. ที่แขวนสายจูง ที่มีการออกแบบโดยใช้จุดเด่น และ ลักษณะของสัตว์เลี้ยง  3. ของเล่น เช่น อุปกรณ์เสริมทักษะ ที่ออกแบบให้เข้า กับสภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยง

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ได้ผลดังนี้ (ตารางที่ 4.54)

ตารางที่ 4.54 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

แนวทางการปรับปรุง	ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
	ผู้เชี่ยวชาญ 1 (สัตวแพทย์)	ผู้เชี่ยวชาญ 2 (สัตวแพทย์)	ผู้เชี่ยวชาญ 3 (สถาปนิก)
ภายในห้องพัก			
การจัดพื้นที่อยู่อาศัยสำหรับสัตว์เลี้ยง  1. กันโซนสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ  2. นำอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงมาตกแต่ง  3. สร้างที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงเป็นส่วนหนึ่งของผนังหรือเฟอร์นิเจอร์  4. เจาะช่องลอดสำหรับให้สัตว์เลี้ยงไปยังจุดต่าง ๆ ได้สะดวก  5. ติดอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงเข้ากับเฟอร์นิเจอร์หรือผนัง	เหมาะสม เห็นด้วยกับการกันโซนเฉพาะสำหรับสัตว์เลี้ยง และการบิวท์อินท์ของตกแต่งกับผนัง	เหมาะสม ควรทำห้องให้อยู่เลยหรือกันโซน ควรดูสภาพแวดล้อมของสัตว์แต่ละประเภท และควรดูตำแหน่งบริเวณที่จัดให้สัตว์เลี้ยงอยู่ แต่ไม่เห็นด้วยกับการออกแบบให้มีช่องเจาะไปได้ทุกที่ ในบริเวณห้อง อาจเกิดปัญหาเรื่องความสกปรกได้ภายหลัง	เหมาะสม การตกแต่งบนผนัง และการนำที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงมาใส่ในเฟอร์นิเจอร์หรือผนัง เหมาะกับการออกแบบพื้นที่จำกัด การกันโซนหรือที่อยู่ ควรออกแบบแค่ 10 เปอร์เซ็นต์จากพื้นที่ทั้งหมด ควรกันโซนตามลักษณะของสัตว์ เช่น แมวรั้วให้สูง และใช้อากาศเดียวกันในห้อง

ตารางที่ 4.54 (ต่อ)

แนวทางการปรับปรุง	ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
	ผู้เชี่ยวชาญ 1 (สัตวแพทย์)	ผู้เชี่ยวชาญ 2 (สัตวแพทย์)	ผู้เชี่ยวชาญ 3 (สถาปนิก)
ภายในห้องพัก			
การตกแต่งภายในห้องพักสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์  1. ใช้ผนังกระจกใสเข้ามาในส่วนระหว่างห้องนอน โดยไม่ใช่ผนังทึบ  2. ใช้เฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อิน และเพิ่มตู้เก็บของเป็นจำนวนมากแบบมีฝาเปิดปิด	เหมาะสม ใช้กระจกแทนผนังสามารถมองเห็นสัตว์ได้ตลอด และการใช้เฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อิน	เหมาะสม มีการจัดระเบียบ	ไม่เหมาะสม ไม่ควรกั้นด้วยกระจก ควรทำเป็นที่กั้นตามประเภทของสัตว์โดยใช้อากาศเดียวกัน
วัสดุพื้น และผนัง 	เหมาะสม ผนังใช้วิธีปูนทาสีกั้นมันด้านควรเป็นสีสว่างเพื่อเห็นคราบสกปรก และเช็ดทำความสะอาดง่าย พื้นที่เลือกมาช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดโรคของสัตว์เลี้ยง คือโรคสับขาเคลื่อนในสุนัขสายพันธุ์ชิวาว่า และปอมเมอเรเนียน และโรคสะโพกเสื่อมในสุนัขขนาดใหญ่	วัสดุขึ้นอยู่กับชนิดของสัตว์ วัสดุที่เลือกมาคิดว่าเหมาะสม พื้นกระเบื้องยางเหมาะกับสุนัข แต่ต้องศึกษาเพิ่มเติม ในเรื่องของสัตว์ประเภทแมวด้วย ผนังควรเลือกใช้วัสดุที่ลื่นทำให้สัตว์เลื้อยไม่สามารถปีนได้ บริเวณมุมของพื้นและผนังควรมีความโค้ง เพื่อกันสิ่งสกปรก และทำความสะอาดง่าย	เหมาะสม ควรรู้พฤติกรรมสัตว์ เช่น แมวข่วน เพราะอะไร และเลือกวัสดุให้เหมาะสมกับพฤติกรรมสัตว์ เช่น เลือกวัสดุหยาบเพื่อให้สัตว์ข่วนได้แล้วไม่เกิดรอย

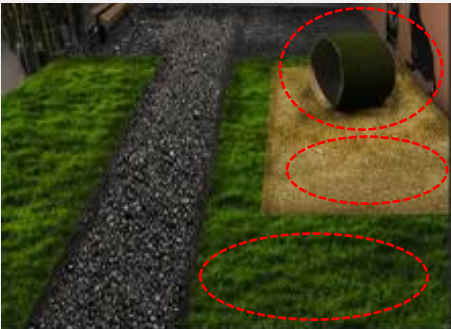
ตารางที่ 4.54 (ต่อ)

แนวทางการปรับปรุง	ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
	ผู้เชี่ยวชาญ 1 (สัตวแพทย์)	ผู้เชี่ยวชาญ 2 (สัตวแพทย์)	ผู้เชี่ยวชาญ 3 (สถาปนิก)
ภายในห้องพัก			
อุณภูมิ  1. ใช้ผืนสำเร็จรูปเพื่อควบคุมอุณภูมิ  2. ติดพัดลมระบายอากาศบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่	เหมาะสม อุณภูมิ 27 องศา เหมาะสมกับสัตว์ เลี้ยง ยกเว้น สัตว์เลี้ยงแรกเกิด	เหมาะสม ที่เอาพัดลม ระบายอากาศ ไว้ตรงบริเวณที่ อยู่สำหรับสัตว์ เลี้ยง	เหมาะสม แต่ผืนควบคุม อุณภูมิ ไม่จำเป็น
การระบายอากาศ และกลิ่น 	เหมาะสม การเปิดให้แสงเข้า มาช่วยฆ่าเชื้อโรค การเพิ่มพัดลม ระบายอากาศช่วย ลดกลิ่น ยิ่งพัดลม มากยิ่งช่วยลด ปัญหากลิ่นที่เกิด จากมูลของสัตว์ เลี้ยง แต่อาจจะมี ปัญหาเรื่องชน	เหมาะสม แต่ไม่เห็นด้วยกับ ที่ติดพัดลม ระบายอากาศ มากกว่า 1 จุด ควรติดจุดเดียว แต่ติดตรงบริเวณ ที่สัตว์เลี้ยง อยู่ก็พอ	เหมาะสม

ตารางที่ 4.54 (ต่อ)

แนวทางการปรับปรุง	ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
	ผู้เชี่ยวชาญ 1 (สัตวแพทย์)	ผู้เชี่ยวชาญ 2 (สัตวแพทย์)	ผู้เชี่ยวชาญ 3 (สถาปนิก)
ภายในห้องพัก			
เสียง 1. เสียงรบกวนจากภายนอกห้องพัก เช่น เสียงพลุ เสียงฟ้าร้อง 2. เสียงจากภายในห้องพัก เช่น เสียงจาก พฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง เช่น เสียงเห่าของสุนัข และเสียงร้องของสัตว์เลี้ยงเวลาติดสัตว์	เหมาะสม วิธีกันเสียงรบกวน ภายนอก เพราะสัตว์เลี้ยง บางตัวไวต่อเสียง	เหมาะสม ควรหาวิธีที่กันได้ ทั้งภายนอก และ ภายใน	ไม่เหมาะสม ควรใช้กระจก สุนัขอากาศ ที่สามารถกันเสียง ภายใน และ ภายนอกได้ ซึ่งเป็น กระจกที่มีอากาศ อยู่ตรงกลางระหว่าง 2 แผ่น ซึ่งมีราคา แพง พวกโรงแรมหรู จะชอบใช้วัสดุนี้ สำหรับเก็บเสียง
สิ่งอำนวยความสะดวก ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสำหรับสัตว์เลี้ยง  - มีพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด - มีเสียงตามสายให้สัตว์คลายเหงา - มีที่ครอบปลั๊กเพื่อความปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง - ประตูระบบดิจิตอลล็อก - กล่องสำหรับให้ผู้เลี้ยงสัตว์พูดคุยกับสัตว์เลี้ยง	เหมาะสม แต่เสียงตามสาย ไม่ควรใช้เสียงนก เพราะจะทำให้สัตว์ มีสุขภาพจิต แย่	เหมาะสม แต่อยากเพิ่ม ที่ครอบสายไฟกัน สัตว์กัดแทะ เพิ่มเติม อยาก เพิ่มจุดล้างมือ หรือชำระล้างให้ อยู่ในที่เดียวกับ ผู้เลี้ยง	ไม่เหมาะสม ระบบประตู มีแอปพลิเคชัน สำหรับเปิด - ปิด ประตูอัตโนมัติแบบ ใช้ลำโพง มีโทรศัพท์ บ้านแบบใหม่ที่ สามารถโทรเข้า มาแล้วบันทึกเสียง ได้ ซึ่งผู้เลี้ยงสามารถ บันทึกเสียงแล้ว โทรหาสัตว์เลี้ยง แทนการ ใช้เสียงตามสายได้

ตารางที่ 4.54 (ต่อ)

แนวทางการปรับปรุง	ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
	ผู้เชี่ยวชาญ 1 (สัตวแพทย์)	ผู้เชี่ยวชาญ 2 (สัตวแพทย์)	ผู้เชี่ยวชาญ 3 (สถาปนิก)
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง			
สภาพแวดล้อมโดยรอบ  1. พื้นหญ้าที่มีจุดขั้วถ่ายเป็นทราย มีทางเดิน และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง 2. มีการแบ่งล๊อคสำหรับสัตว์แต่ละประเภท เช่นสุนัขขนาดเล็ก ล๊อค 1 และสุนัขขนาดใหญ่ ล๊อค 2	เหมาะสม การแบ่งพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงตามประเภทสำหรับสัตว์เลี้ยง ควรเพิ่มเติมรั้วกันที่สามารถกันการมองเห็นของแต่ละล๊อคได้ เช่น การปลูกต้นไม้กันสภาพปัจจุบันที่ปลูกต้นไม้ไม่รู้ว่าจะช่วยในเรื่องของการดับกลิ่นมั้ย	ไม่เหมาะสม ชอบแบบเดิม เพราะทำความสะอาดได้ง่ายกว่า ซึ่งเป็นหญ้าทำให้สกปรกและทำให้สัตว์เกิดโรค	เหมาะสม แต่ใครทำความสะอาดถ้าแม่บ้านทำตลอดก็ได้
จุดขั้วถ่าย  1. พื้นที่กลางแจ้ง ไม่มีที่กัน ใช้การแบ่งเขตด้วยวัสดุ 2. ใช้วัสดุพื้นหญ้า และดินทราย 3. มีจุดขั้วถ่ายเฉพาะสำหรับสัตว์เลี้ยงบางประเภทที่ชอบความเป็นส่วนตัว เช่น แมว	ไม่เหมาะสม จริง ๆ ไม่ควรนำสัตว์เลี้ยงมาขั้วถ่ายในจุดเดียวกัน เพราะจะทำให้เกิดโรคในสัตว์เลี้ยง เช่น โรคลำไส้ใหญ่ ถ้าจำเป็นต้องมาใช้งาน ควรเป็นพื้นปูนแบบเดิมแต่ควรแก้ไขความสูงของที่กัน ภายในใช้วัสดุดินทราย และ ควรเปลี่ยนทรายบ่อย ๆ	ไม่เหมาะสม ถ้าเป็นทรายควรเปลี่ยนทรายตลอด ควรเพิ่มร่องน้ำ เพื่อระบายของเสียหรือหาที่ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคในจุดขั้วถ่าย	เหมาะสม แต่ต้องดูว่าใครเป็นคนเก็บมูลสัตว์

ตารางที่ 4.54 (ต่อ)

แนวทางการปรับปรุง	ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม		
	ผู้เชี่ยวชาญ 1 (สัตวแพทย์)	ผู้เชี่ยวชาญ 2 (สัตวแพทย์)	ผู้เชี่ยวชาญ 3 (สถาปนิก)
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง			
ที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์  ม้านั่งที่มีพนักพิง และตั้งชิดมุมหรือกำแพง	เหมาะสม ตำแหน่งตั้งชิด กำแพงหรือมุม คิดว่าไกลไป เพราะไม่ควร ปล่อยสัตว์ ผู้เลี้ยง ควรจับเชือกจูงไว้ กับตัวตลอด	เหมาะสม	เหมาะสม อันเก่าเป็นดีไซน์ ที่ไม่ดี ลักษณะ เก้าอี้แบบมีพนัก พิงเหมาะสม
สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง  1. ที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์ 2. ที่แขวนสายจูง ที่มีการออกแบบโดยใช้จุดเด่น และลักษณะของสัตว์เลี้ยง  3. ของเล่น เช่น อุปกรณ์เสริมทักษะ ที่ออกแบบให้ เข้ากับสภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยง	เหมาะสม เพราะของเดิมที่มี อยู่มีอุปกรณ์น้อย ไป ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมมีอุปกรณ์ มากขึ้น ของเล่น เหมาะสม มีที่ให้ ออกกำลังกายทำ ให้สัตว์เลี้ยงมี ความสุข	เหมาะสม ควรเพิ่มอุปกรณ์ สำหรับเก็บมูล สัตว์ใกล้ที่ทิ้งมูล สัตว์ และเขียน วิธีการใช้งาน มีที่ชำระล้าง นอกจากนี้อย่า กให้คิดวิธี หลีกเลี่ยง การใช้ถุง สามารถนำมูล สัตว์มาทำเป็น ปุ๋ยได้มัย	เหมาะสม มีการพัฒนาจาก ของเดิมให้ ดูมีดีไซน์

จากความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงของผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้ดังนี้

1. ภายในห้องพัก

1.1 การจัดพื้นที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยง

- ควรมีการกั้นพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง โดยเลือกตำแหน่งบริเวณที่จัดให้สัตว์เลี้ยงอยู่เลือกจากประเภทของสัตว์เลี้ยง และตามความเหมาะสม

- ออกแบบให้ที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงเป็นส่วนหนึ่งของเฟอร์นิเจอร์หรือผนัง

1.2 การตกแต่งภายในห้องพักสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์

- ควรทำเป็นที่กั้นแต่ไม่ปิดกั้นหมด โดยใช้อากาศเดียวกับภายในห้อง

- ควรใช้เฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อินเพื่อการจัดห้องให้ดูเป็นระเบียบ

- บริเวณคิ้วบัวพื้น ควรมีความโค้งเพื่อกันสิ่งสกปรก และทำความสะอาดง่าย

1.3 วัสดุพื้น และผนัง

1.3.1 พื้น

- กระเบื้องยางเหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงประเภทสุนัข ลดการเกิดโรคที่เกี่ยวข้องกับข้อของสุนัข

- กระเบื้องเคลือบเหมาะกับสัตว์เลี้ยงประเภทแมว กันรอยขีดข่วนทำความสะอาดง่าย

- ควรเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมกับพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง

1.3.2 ผนัง

- ปูนทาสีกึ่งมันกึ่งด้าน ควรใช้โทนสีสว่างในการมองเห็นคราบสกปรก เพื่อทำความสะอาด และลดการฝังแน่นของเชื้อโรค

- ควรเลือกใช้วัสดุที่ลื่น และทำให้สัตว์เลี้ยงไม่สามารถปีนได้ เพื่อลดปัญหาที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง

1.4 อุณหภูมิ

- ควรติดตั้งพัดลมระบายอากาศในบริเวณจุดที่สัตว์เลี้ยงอยู่

- อุณหภูมิ 27 องศา เป็นอุณหภูมิที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง ยกเว้นสัตว์เลี้ยงแรกเกิด

1.5 การระบายอากาศ และกลิ่น

- ควรมีการเปิดให้แสงเข้ามาเพื่อช่วยในเรื่องการฆ่าเชื้อโรค

- ควรติดตั้งพัดลมระบายอากาศในบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่

- ควรติดตั้งพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด แต่ไม่ควรติดตั้งมากเกินไป เพราะอาจจะมีปัญหาในเรื่องขน

1.6 เสียงรบกวน

- ควรใช้กระจกสุญญากาศ เพื่อกันเสียงทั้งภายใน – ภายนอกห้องพัก

1.7 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง

- ควรมีประตูที่สามารถเปิด - ปิดได้อัตโนมัติ โดยใช้ระบบเซนเซอร์หรือระบบสแกนเข้าไปในห้องได้อย่างสะดวก

- ลำโพงเสียงตามสายคลายเหงา หากมีไม่ควรใช้เสียงนกเพราะจะทำให้สัตว์เลื้อยแสดง
สัญชาตญาณนักล่าออกมา

- ควรมีที่ครอบปลั๊กไฟในทุกตำแหน่งในห้อง เพื่อความปลอดภัยต่อผู้เลี้ยง และสัตว์เลื้อย
- ควรมีกถ้องสำหรับพูดคุยกับสัตว์เลื้อย และดูพฤติกรรมของสัตว์เลื้อย

2. พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลื้อย

2.1 สภาพแวดล้อมโดยรอบ

- ควรมีการจัดล๊อคตามประเภทของสัตว์เลื้อย และกันการมองเห็นของแต่ละล๊อค เพื่อ
ป้องกันสัตว์เลื้อยทะเลาะกัน

- สัตวแพทย์คิดว่าพื้นหญ้าทำให้เกิดความสกปรก และทำให้เกิดโรคในสัตว์เลื้อยได้
- สัตวแพทย์คิดว่าควรใช้พื้นปูนแบบเดิม เพราะทำความสะอาดได้ง่ายกว่าพื้นหญ้า

2.2 จุดขั้บถ่าย

- ภายในจุดขั้บถ่ายควรเป็นทรายหรือวัสดุที่ทำความสะอาดได้ง่าย
- การใช้ทราย ควรมีการเปลี่ยนทรายบ่อย ๆ เพื่อความสะดวก
- ควรมีการทำความสะอาดจุดขั้บถ่ายด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เช่น เดททอล หรือน้ำยาทำ
ความสะอาดที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ซึ่งควรเลือกผลิตภัณฑ์ที่ใช้ และอ่อนโยนต่อสัตว์เลื้อย
- สัตวแพทย์คิดว่าไม่ควรใช้พื้นที่ขั้บถ่ายร่วมกัน ซึ่งอาจทำให้เกิดโรคในสุนัขได้

2.3 ที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์

- ควรตั้งในตำแหน่งที่ผู้เลี้ยงสัตว์สามารถถือเชือกจูง และปล่อยให้สัตว์ไปขั้บถ่ายได้
- ลักษณะที่นั่งควรมีพนักพิง และตั้งชิดมุมหรือกำแพง

2.4 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลื้อย

- ควรเพิ่มที่เก็บมูลสัตว์เลื้อยโดยออกแบบให้มีที่เก็บมูลสัตว์แขวนใกล้ที่ทิ้ง และถุงใส่
เพื่อง่ายต่อการใช้งานหรือควรหลีกเลี่ยงการใช้ถุง

- ควรเพิ่มที่ชำระล้างสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์
- ควรมีของเล่นเพื่อให้สัตว์เลื้อยได้วิ่งเล่น ออกกำลังกายอย่างมีความสุข
- ใช้ลักษณะของสัตว์เลื้อยมาออกแบบตามจุดต่าง ๆ
- สามารถนำมูลสัตว์เลื้อยมาทำเป็นปุ๋ย

บทที่ 5

อภิปรายผลการวิจัย

บทนี้นำเสนอสาระสำคัญของผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมปัจจุบัน พฤติกรรม ปัญหา และสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว ที่มีการเลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท คือ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว มุ่งเน้นศึกษาในเรื่องการจัดพื้นที่ อุณหภูมิ การถ่ายเทอากาศ กลิ่น เสียง และสิ่งอำนวยความสะดวก 2. เพื่อศึกษา และเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลางในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว สำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท คือ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว โดยทำการศึกษาในเรื่องการจัดพื้นที่ อุณหภูมิ การถ่ายเทอากาศ กลิ่น และเสียง และสิ่งอำนวยความสะดวก

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพผสมผสานการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต่าง ๆ และกรณีตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มบุคลากรภายในอาคารเช่า 2. กลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ได้แก่ ผู้เลี้ยงสุนัขขนาดเล็ก ผู้เลี้ยงสุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว 3. กรณีตัวอย่างสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยง 12 แห่ง 4. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านสัตว์เลี้ยง และการออกแบบสำหรับสัตว์เลี้ยง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ 1. แบบสังเกตสภาพแวดล้อม 2. แบบสังเกตพฤติกรรม 3. แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ และบุคลากร 4. แบบสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 5. แบบสอบถามความต้องการของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 6. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เนื้อหา และจัดลำดับความสำคัญ แล้วแยกประเด็นตามปัจจัยที่ได้ 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านข้อมูลผู้พักอาศัยที่เลี้ยง และสัตว์เลี้ยง ปัจจัยด้านบริบท ปัจจัยด้านพฤติกรรม และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ นำมาหาความถี่ร้อยละ และค่าต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย สามารถสรุปเป็นประเด็นหลักได้ดังนี้

5.1.1 ลักษณะสภาพแวดล้อมปัจจุบัน พฤติกรรม ปัญหาและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

จากผลการสำรวจ การสังเกตสภาพแวดล้อม และพฤติกรรมภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ พบว่า สภาพแวดล้อมปัจจุบันยังไม่เหมาะกับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท และไม่ตรงตามมาตรฐานการออกแบบสำหรับสัตว์เลี้ยง (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) ปัญหา แบ่งเป็น 3 บริเวณภายในห้องพัก ภายใน - นอกอาคาร และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง แบ่งเป็น 4 ปัจจัย สรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว ภายในอาคารเซาท์ คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว ที่ให้ความร่วมมือ จำนวน 8 คน และที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 35 คน จากการสัมภาษณ์ พบว่า มีผู้เลี้ยงสุนัขขนาดเล็ก 1 คน ผู้เลี้ยงสุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ 3 คน และผู้เลี้ยงแมว 2 คน และผู้เลี้ยงสัตว์ทั้ง 2 ประเภท 2 คน โดยมีจำนวนสัตว์เลี้ยงทั้งหมด 28 ตัว แบ่งเป็นแมว 15 ตัว และสุนัข 13 ตัว คือ สุนัขขนาดเล็ก 5 ตัว สุนัขขนาดกลาง 7 ตัว และสุนัขขนาดใหญ่ 1 ตัว และจากการสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่ง (57%) เลี้ยงสุนัข และเกือบครึ่ง (40%) เลี้ยงแมว โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่เลี้ยงสุนัข ร้อยละ 34 เลี้ยงสุนัขขนาดเล็ก ร้อยละ 23 เลี้ยงสุนัขขนาดกลาง และ ร้อยละ 11 เลี้ยงสุนัขขนาดใหญ่

2. ปัจจัยด้านบริบท จากการสังเกต และสัมภาษณ์ พบว่า สภาพแวดล้อมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ได้แก่ 1. การจัดพื้นที่ แบ่งเป็น 3 บริเวณ คือ ภายในห้องพัก ไม่มีการจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ แต่มีการแบ่งพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงอยู่ตามจุดต่าง ๆ ของบริเวณห้อง ระเบียงมีระยะห่างระหว่างซี่ลูกกรงระเบียงกว้างเกินไป วัสดุพื้น และผนังที่ใช้ในปัจจุบันยังไม่เหมาะกับผู้เลี้ยงสัตว์เลี้ยง เพอร์นิเจอร์ที่ทำด้วยไม้ หนัง และผ้า ซึ่งถูกสัตว์เลี้ยงกัดแทะหรือข่วนจนเกิดความเสียหาย ภายใน - ภายนอกอาคาร มีระยะห่างระหว่างซี่ลูกกรงระเบียง และราวจับบันไดกว้างเกินไป และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง มีการจัดพื้นที่ไม่รองรับการใช้งานสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท ซึ่งไม่สอดคล้องข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ที่ระบุว่าต้องมีขนาดเพียงพอต่อสัตว์เลี้ยง (สำนักงานสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม. 2548) รั้วมีช่องลอด และต่ำเกินไปสัตว์เลี้ยงสามารถปีน และกระโดดออกไปได้ ประตูเข้า - ออก เล็กเกินไป ระบบคีย์การ์ด พบว่า ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่ใช้รถเข็นหรือมีสัตว์เลี้ยงหลายตัว อาจเข้า - ออก ลำบาก นอกจากนี้ทางเดินยังแคบเกินไปสัตว์เลี้ยงที่มีขนาดใหญ่และผู้ที่มีรถเข็นผ่านลำบาก 2. อุณหภูมิ แบ่งเป็น 2 บริเวณ คือ ภายในห้องพัก ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ใช้วิธีแก้ไข

เรื่องความร้อนด้วยการเปิดเครื่องปรับอากาศตลอดเวลา และปรับอุณหภูมิโดยเฉลี่ย 27 องศา และเปิดหน้าต่างเพื่อให้ลมเข้ามา ภายในอาคาร - นอกอาคาร ควรมีการปรับปรุงในเรื่องของอุณหภูมิ

3. การระบายอากาศ แบ่งเป็น 2 บริเวณ คือ ภายในห้องพัก พัฒมระบายอากาศไม่เพียงพอ ภายในอาคาร - นอกอาคาร ไม่มีช่องลมหรือหน้าต่างตามชั้นต่าง ๆ และไม่มีจุดบริการสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

4. กลิ่น แบ่งเป็น 3 บริเวณ คือ ภายในห้องพัก และภายใน - ภายนอกอาคาร มีเรื่องกลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยง พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง มีเรื่องของกลิ่นจากของเสียจากสัตว์เลี้ยงในบางช่วงเวลา

5. เสียง มีเสียงรบกวนภายนอก และเสียงที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง

3. ปัจจัยด้านกิจกรรม และพฤติกรรม จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท พบว่า ภายในห้องพัก สัตว์เลี้ยงใช้เลียบ้วนหรือตะกุกจนพื้น และผนังเป็นรอย นอกจากนี้ยังขบถ่ายใส่เป็นประจำจนทำให้พื้นบวมพอง และกัดแทะจนผนังหลุดลอกบางส่วน และภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติม พบว่า ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ นำสัตว์เลี้ยงเข้าไปใช้งานพื้นที่บางวันเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงแมวส่วนใหญ่ไม่นำแมวลงมาใช้งานพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่ไม่เหมาะกับแมว และสุนัขขนาดเล็กไม่ชอบวัสดุหินกรวดที่ใช้ในงานในปัจจุบัน ซึ่งที่ก้นสูงของจุดขบถ่ายสูงเกินไปทำให้สุนัขขนาดเล็กเข้าไปใช้งานไม่ได้

4. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก จากการสังเกต และการสัมภาษณ์ พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท แบ่งเป็น 3 บริเวณ คือ ภายในห้องพัก มีพัฒมระบายอากาศ 1 จุด ลำโพงเสียงตามสายให้สัตว์เลี้ยงคลายเหงา ถูกปิดไม่ได้ใช้งานเป็นเวลานาน มีการวางตำแหน่งปลั๊กไฟในระดับความสูง 50 เซนติเมตร ภายในอาคาร - นอกอาคาร มีที่นั่งตามชั้นต่าง ๆ พบร่องรอยไม่ถูกใช้งานเป็นเวลานาน ประตูทางเข้า - ออกระบบเซนเซอร์ ประตูเป็นกระจก ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสัตว์เลี้ยงได้หากมีการวิ่งชน ลิฟต์ 2 ตัว มีขนาดแคบเกินไป ไม่มีป้ายบอกตามจุดต่าง ๆ ที่ชัดเจน และไม่มีสัญลักษณ์ที่แสดงว่าเป็นอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ และไม่มีจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง - จุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ทางเข้า - ออก มีขนาดเล็ก เป็นระบบคีย์การ์ด อาจจะไม่สบายสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ที่มีรถเข็นสัตว์ การแบ่งล็อคเพื่อความเป็นส่วนตัวของสัตว์เลี้ยง ขนาดของพื้นที่ในแต่ละล็อคค่อนข้างมีขนาดเล็ก และมีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด อาจไม่เหมาะกับการวิ่งเล่นของสัตว์เลี้ยงขนาดใหญ่ จุดขบถ่าย ควรออกแบบให้รองรับการใช้งานของสัตว์เลี้ยงทุกประเภท ที่นั่งรอสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ มีขนาดแคบเกินไป และไม่ลบบุ่มอาจทำให้เกิดอันตราย นอกจากนี้ที่นั่งยังตั้งอยู่ตรงกลางซึ่งทำให้เสียพื้นที่เดินเล่นของสัตว์เลี้ยง สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ คิดว่าอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน และไม่มีอุปกรณ์บางชนิดสำหรับสัตว์เลี้ยง

5.1.2 ลักษณะแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

จากผลการสังเกตสภาพแวดล้อม พฤติกรรม และการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท การศึกษากรณีตัวอย่างสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยง และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ สามารถสรุปได้ดังนี้ (ตารางที่ 5.1 และ ตารางที่ 5.2)

ตารางที่ 5.1 สรุปแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

สภาพแวดล้อม	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์		
	สุนัขขนาดเล็ก	สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่	แมว
ภายในห้องพัก			
การจัดพื้นที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยง	1. กั้นพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ และเลือกตำแหน่งบริเวณที่จัดให้ สัตว์เลี้ยง อยู่ โดยเลือกจากประเภทของสัตว์เลี้ยง และตามความเหมาะสม 2. ออกแบบให้ที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงเป็นส่วนหนึ่งของเฟอร์นิเจอร์หรือผนัง		
การตกแต่งภายในห้องพักสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์	1. ทำเป็นที่กั้นแต่ไม่ปิดกั้นหมด โดยใช้อากาศเดียวกับภายในห้อง 2. ใช้เฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อินเพื่อการจัดห้องให้ดูเป็นระเบียบ และ ปัญหาที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง 3. บริเวณคิ้วบัวพื้น ควรมีความโค้ง เพื่อกันสิ่งสกปรกที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง และทำความสะอาดง่าย		
วัสดุพื้น	กระเบื้องยาง ลดการเกิด โรคระบบเคลื่อน ในสุนัขสายพันธุ์ชิวว่า และ ปอมเมอเรเนียน	กระเบื้องยาง ลดการเกิด โรคระบบเคลื่อน	กระเบื้องเคลือบ กันรอยขีดข่วนทำความสะอาดง่าย
วัสดุผนัง	ปูนทาสีกันชื้นกันดำ ใช้โทนสีสว่าง ในการมองเห็นคราบสกปรก เพื่อทำความสะอาดง่าย และลดการฝังแน่นของเชื้อโรค		ใช้วัสดุที่ลื่น และทำให้ สัตว์เลี้ยงไม่สามารถปีนได้ เพื่อลดปัญหาที่เกิดจาก สัตว์เลี้ยง
อุณหภูมิ	1. อุณหภูมิ 27 องศา เป็นอุณหภูมิที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง ยกเว้นสัตว์เลี้ยงแรกเกิด 2. ติดตั้งพัดลมระบายอากาศในบริเวณจุดที่สัตว์เลี้ยงอยู่		
การระบายอากาศและกลิ่น	1. เปิดให้แสงเข้ามาเพื่อช่วยในเรื่องการฆ่าเชื้อโรค 2. ติดตั้งพัดลมระบายอากาศในบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่		

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

สภาพแวดล้อม	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์		
	สุนัขขนาดเล็ก	สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่	แมว
ภายในห้องพัก			
การระบายอากาศ และ กลิ่น	3. ติดพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด แต่ไม่ควรติดมากเกินไปเพราะจะมีปัญหา ในเรื่องชน		
เสียง	ใช้กระจกกระจกสุญญากาศ เพื่อกันเสียงทั้งภายใน - ภายนอกห้องพัก		
ระเบียง	มีการใช้ระแนงกันเพื่อความปลอดภัยของสัตว์เลี้ยง		
ภายใน - นอกอาคาร			
การระบายอากาศ - กลิ่น	ควรเพิ่มช่องหน้าต่างหรือช่องระบายอากาศ และเพิ่มพัดลมระบายอากาศ ตามชั้นต่าง ๆ		
ราวระเบียง และราวบันได	ควรเพิ่มที่กัน หรือทำเป็นระแนงเพิ่ม		
ประตูทางเข้า - ออก	ควรใช้อะคริลิกใสแทนการใช้กระจก เพื่อความปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง		
ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง			
สภาพแวดล้อมโดยรอบ	จัดลือคตามประเภทของสัตว์เลี้ยง และกันการมองเห็นของแต่ละลือค เพื่อป้องกัน สัตว์เลี้ยงทะเลาะกัน		
รั้ว และประตู	1. ใช้รั้ว และประตูที่มีช่องถี่ และควรมีความสูงที่สัตว์ไม่สามารถปีนออกไปได้ 2. ใช้ประตูที่มีการเปิด - ปิดแบบอัตโนมัติ		

ตารางที่ 5.2 สรุปแนวทางการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

สิ่งอำนวยความสะดวก	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์		
	สุนัขขนาดเล็ก	สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่	แมว
ภายในห้องพัก			
ประตูแบบดิจิตอลลือค	ประตูเปิด - ปิดอัตโนมัติ เพื่อความสะดวก		
ลำโพงเสียงตามสายให้สัตว์เลี้ยงคลายเหงา	หากมีไม่ควรใช้เสียงนก เพราะจะทำให้สัตว์เลี้ยงแสดงสัญชาตญาณนักล่าออกมา		
พัดลมระบายอากาศ	ติดตั้งในบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่		
ปลั๊กไฟ	1. ตั้งในตำแหน่งที่สูงจากพื้น 50 เซนติเมตร ขึ้นไป 2. มีที่ครอบปลั๊กเพื่อความปลอดภัยต่อผู้เลี้ยง และสัตว์เลี้ยง		
กล่อง	สำหรับพูดคุยกับสัตว์เลี้ยง และดูพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง		

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

สิ่งอำนวยความสะดวก	ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์		
	สุนัขขนาดเล็ก	สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่	แมว
ภายในอาคาร - นอกอาคาร			
ลิฟต์	ลิฟต์ที่มีขนาดใหญ่ มีขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า 1.10 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 1.40 เมตร สามารถควบคุมการใช้งานเองได้ และจัดให้อยู่ในที่ใช้งานได้สะดวก (กระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์. 2557)		
ป้าย และข้อความต่าง ๆ	ออกแบบให้เข้ากับสถานที่ และสื่อสารให้ชัดเจนเข้าใจง่าย		
จุดบริการ สำหรับสัตว์เลี้ยง	เพิ่มจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ ภายใน - ภายนอกอาคาร เช่น ที่แขวนสายจูง และที่ให้น้ำ		
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง			
จุดขับถ่าย	1. ควรเป็นทราย 2. ออกแบบให้ที่กัน ไม่สูงเกินไปให้สัตว์สามารถเข้าไปได้	1. ควรเป็นทราย 2. ออกแบบให้มีขนาดใหญ่เพียงพอต่อขนาดของสัตว์เลี้ยง	1. ควรเป็นทราย 2. ควรมีการกั้นให้เป็นพื้นที่เฉพาะส่วนตัว เพราะแมวมีพฤติกรรมโลกส่วนตัวสูง
ที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์	1. มีพนักพิงสำหรับนั่งสบาย 2. ตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ไม่ไกลจากจุดขับถ่าย สามารถถือเชือกจูงได้ และไม่กีดขวางพื้นที่เดินเล่นของสัตว์		
จุดบริการ สำหรับสัตว์เลี้ยง	1. ที่เก็บมูลสัตว์เลี้ยง แวนโกล์ที่ทิ้ง และถุงใส่ เพื่ออำนวยความสะดวก 2. ที่ชำระล้างสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ 3. มีของเล่นเพื่อให้สัตว์เลี้ยงได้วิ่งเล่น ออกกำลังกายอย่างมีความสุข 4. ใช้ลักษณะเด่นของสัตว์เลี้ยงมาออกแบบตามจุดต่าง ๆ		

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ เป็นคอนโดที่ให้เลี้ยงสัตว์ที่ใช้เป็นกรณีศึกษา มีแนวคิด และการออกแบบเพื่อผู้เลี้ยงสัตว์โดยเฉพาะ ซึ่งมีกฎระเบียบ และข้อบังคับสำหรับคนที่อาศัยอยู่ในอาคาร โดยมีสภาพแวดล้อมเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เลี้ยงสัตว์ในด้านพื้นที่ ด้านการใช้งานทั้งภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

จากงานวิจัยของณพจักร สนธิเณร (2559) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสังคมที่มีต่อสัตว์เลี้ยงเกี่ยวกับกฎข้อบังคับของที่อยู่อาศัยประเภทห้องพักอาศัยของคนในชุมชน แต่ยังไม่มีการศึกษา ลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยงในด้านพื้นที่ อุณหภูมิ การถ่ายเทอากาศ กลิ่นและเสียง ดังนั้น การวิจัยเรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลางในอาคาร

ที่ให้เลี้ยงสัตว์ ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว จึงเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เรื่องการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องพักอาศัย และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในคอนโดมิเนียม

จากงานวิจัยของปิยนุช นาคะธำนิษฐ์ (2546) ได้ศึกษาแนวทางการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่สำหรับสถานพยาบาลสัตว์เลี้ยง ซึ่งมีผลการวิจัยที่สอดคล้องในประเด็นปัญหาเรื่องเสียงรบกวน และกลิ่นไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง ที่เป็นปัญหา และจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุง โดยศึกษาพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงโดยรวมไม่ได้มีการแบ่งประเภทสัตว์เลี้ยง การวิจัยนี้จึงเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เรื่องการจัดพื้นที่โดยแบ่งตามประเภทของสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ได้แก่ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง – ขนาดใหญ่ และแมว

จากการสำรวจลักษณะสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ทั้ง 3 ประเภท พบว่า สภาพแวดล้อมทั้งภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ ยังไม่ตอบสนองต่อการใช้งานสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ ณพจักร สนธิเนตร (2559) เกี่ยวกับกฎข้อบังคับสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางภายในคอนโดมิเนียม ที่ยังเป็นปัญหาต้องแก้ไขในเรื่องที่อยู่ของสัตว์เลี้ยง และการเข้าใช้งานพื้นที่ส่วนกลางของผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ดังนั้นทางนิติบุคคลของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ และผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท ภายในอาคารเซาท์ เห็นว่าควรปรับปรุงพื้นที่ และใช้วัสดุตกแต่งที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท โดยจัดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้แก่สัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภทอย่างครบครัน

จากการสังเกตสภาพแวดล้อม พฤติกรรมผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง โดยสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท พบ 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ ด้านการจัดพื้นที่ ด้านอุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น ด้านเสียง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง มีดังนี้

1. ด้านพื้นที่ จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ภายในห้องพักส่วนใหญ่ไม่มีการจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ แต่มีการแบ่งพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงอยู่ตามจุดต่าง ๆ ของบริเวณห้อง ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง เช่น การวิ่งเล่น รื้อของ การกัดแทะ และการขับถ่ายที่ไม่เป็นที่ นอกจากนี้ลักษณะของระยะห่างซีลูกกรงระเบียงที่กว้างเกินไป และอยู่ในลักษณะแนวนอนที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อสัตว์เลี้ยงที่มีขนาดเล็ก ควรทำเป็นระแนงกันตรงบริเวณระเบียง เพื่อกันสัตว์เลี้ยงที่มีขนาดเล็กตกลงไปได้ เฟอร์นิเจอร์ และวัสดุในห้องพักไม่ได้เหมาะกับสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง มีการจัดพื้นที่ไม่รองรับสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ที่ระบุว่าต้องพื้นที่ต้องมีขนาดเพียงพอต่อสัตว์เลี้ยง (สำนักงานสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม. 2548) สอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และสอบถามผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท พบว่า ไม่เคยนำสัตว์เลี้ยงเข้าใช้พื้นที่ส่วนกลาง เพราะสภาพแวดล้อมโดยรอบไม่เหมาะกับสัตว์เลี้ยงประเภทแมว รื้อมีช่องลอด และต่ำเกินไปทำให้สัตว์เลี้ยงปีนหรือกระโดดออกไปได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการออกแบบสำหรับสัตว์เลี้ยงที่ระบุว่ามีความ

สูงอย่างน้อยจากพื้น 1.20 เมตร (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) และบางครั้งประตูปิดไม่สนิททำให้สัตว์เลี้ยวหลุดออกไปได้ นอกจากนี้ทางเดินแคบเกินไป และสุนัขขนาดใหญ่ไม่สามารถวิ่งเล่นในพื้นที่ได้เพราะมีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด

2. ด้านอุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า อุณหภูมิภายในห้องพักมีการเปิดหน้าต่างเพื่อให้ลมเข้ามา และเปิดเครื่องปรับอากาศตลอดเวลา มีการปรับอุณหภูมิสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉลี่ย 27 องศา ซึ่งเป็นอุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพิ่มเติมว่า 27 องศา เป็นอุณหภูมิที่เหมาะสมกับสัตว์ทุกชนิด ยกเว้นสัตว์เลี้ยงแรกเกิด การระบายอากาศ และกลิ่นภายในห้องพัก มีการเปิดหน้าต่างเพื่อให้อากาศถ่ายเท มีพัดลมระบายอากาศแค่ 1 จุด และอยู่ในจุดที่ไม่ตรงกับตำแหน่งที่สัตว์เลี้ยงอยู่ ซึ่งไม่เพียงพอ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ พบว่า ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์มีการติดเครื่องกำจัดกลิ่นสัตว์เลี้ยงในบางห้อง ส่วนใหญ่ไม่มีการติดเพิ่มเติม ซึ่งขัดแย้งกับมาตรฐานการออกแบบสำหรับสัตว์ที่ระบุว่า ควรมีการระบายอากาศที่เพียงพอต่อจำนวนของสัตว์เลี้ยง ไม่ควรมีกลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยง (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) ดังนั้นควรมีการติดตั้งพัดลมระบายอากาศในห้องมากกว่า 1 จุด และควรติดตั้งอยู่ในบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่อาศัย เพื่อให้อากาศภายในห้องมีการระบายอากาศที่ดี และลดปัญหากลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยง

นอกจากนี้จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า บริเวณพื้นที่ส่วนกลางตั้งอยู่ระหว่างอาคารที่ทำการศึกษ และอาคารจอดรถ เป็นพื้นที่โล่งแจ้งมีลมผ่านตลอดเวลาทำให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก จากการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท เพิ่มเติม พบว่า ในช่วงเวลาเช้า - เย็น ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้เลี้ยงสัตว์นำสัตว์เลี้ยงลงมาขับถ่ายพร้อมกันเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เกิดกลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยงในจุดขับถ่าย จากมาตรฐานการออกแบบสำหรับสัตว์ระบุว่าควรมีการดูแลสถานที่ให้ปราศจากกลิ่น และดูแลความสะอาดสถานที่อย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นควรใช้วัสดุที่สามารถช่วยในเรื่องของการดับกลิ่นมูลของสัตว์เลี้ยง และมีอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำความสะอาดในเรื่องกลิ่น (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553)

3. ด้านเสียง จากการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท พบว่า ปัญหาเกิดจากเสียงรบกวนที่มาจากภายนอกห้องพัก เช่น เสียงประทัด และพลุ และการซ่อมแซมภายในอาคาร ส่งผลกระทบต่อสัตว์เลี้ยงบางตัวที่ส่งเสียงร้องสร้างความรำคาญให้แก่ผู้เลี้ยง และห้องข้างเคียง ซึ่งไม่มีการแก้ไขปัญหานี้ จากหลักการออกแบบการกันเสียง และดูดซับเสียงในอาคาร ระบุว่าควรมีการกันเสียงภายนอกโดยใช้วัสดุกันเสียง (วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม. 2541) ดังนั้นห้องพักควรติดฉนวนกันเสียงเพิ่มเติม หรืออุดช่องว่าง เพื่อลดเสียงรบกวนจากภายนอก - ภายในห้องพัก

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสำหรับสัตว์เลี้ยงเพิ่มเติม โดยผู้เชี่ยวชาญที่เป็นสถาปนิกให้คำแนะนำว่า ควรใช้กระจกสุญญากาศ ที่สามารถกันเสียงภายในและภายนอกได้ ซึ่งเป็นกระจกที่มีอากาศอยู่ตรงกลางระหว่าง 2 แผ่น

4. สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง จากการสังเกต และสัมภาษณ์ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท พบว่า ภายในห้องพัก มีพัดลมระบายอากาศ 1 จุด มีลำโพงเสียงตามสายสำหรับสัตว์เลี้ยงซึ่งถูกทางนิติบุคคลอาคารปิดไม่ให้ใช้งาน โดยผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่นึกว่าควรมีเสียงตามสายให้สัตว์เลี้ยงคลายเหงา และมีตำแหน่งปลั๊กไฟสูงจากพื้น 50 เซนติเมตร ซึ่งสูงกว่าปกติ ภายในพื้นที่ส่วนกลาง พบว่า มีจุดขั้วสายที่ยังไม่รองรับการใช้งานสุนัขขนาดเล็ก และแมว ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อบัญญัติข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ที่ระบุว่าต้องพื้นที่ต้องมีขนาดเพียงพอต่อสัตว์เลี้ยง (สำนักงานสุขภาพบาล และสิ่งแวดล้อม. 2548) มีการลาดเอียง เพื่อช่วยต่อการทำความสะอาด และระบายน้ำได้สะดวก หรือควรใช้วัสดุที่ทำความสะอาดง่าย และดูดซับน้ำได้ดี ตามมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบกรบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553) ที่นั่งรอสำหรับสัตว์เลี้ยงมีการออกแบบในลักษณะสี่เหลี่ยมไม่กลมมน ซึ่งไม่ปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง และผู้เลี้ยงสัตว์ โดยตั้งตรงกลางของพื้นที่ และเสียพื้นที่วิ่งเล่นของสัตว์เลี้ยงไป นอกจากนี้จุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยงมีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงไม่เพียงพอต่อการใช้งานของผู้เลี้ยงสัตว์ และมีอุปกรณ์น้อยจนเกินไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการออกแบบสำหรับสัตว์เลี้ยงที่ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์แบบครบครัน (สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบกรบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553)

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางคอนโดมิเนียม ย่านลาดพร้าว

ข้อเสนอแนะแบ่งเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ ด้านอุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ด้านเสียง และด้านการจัดพื้นที่ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว เรียงลำดับจากการปรับปรุงได้ง่ายใช้งบประมาณน้อย ไปถึงการปรับปรุงที่ต้องใช้ระยะเวลานาน และใช้งบประมาณสูง ดังนี้

1. ด้านอุณหภูมิ การระบายอากาศ และกลิ่น

1.1 ภายในห้องพัก

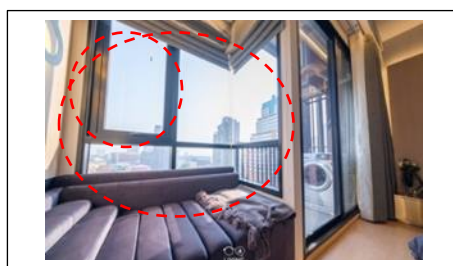
ด้านการออกแบบ

- ควรปรับอุณหภูมิภายในห้องพักโดยเฉลี่ย 27 องศา ซึ่งเป็นอุณหภูมิที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงทุกประเภท ยกเว้นสัตว์เลี้ยงแรกเกิด
- ควรติดตั้งพัดลมระบายอากาศในบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่
- ควรติดตั้งพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด แต่ไม่ควรติดตั้งมากเกินไป เพราะอาจจะมีปัญหาในเรื่องขน (รูปที่ 5.1)



รูปที่ 5.1 แนวทางการปรับปรุงการระบายอากาศที่ติดตั้งพัดลมระบายอากาศในบริเวณที่อยู่สัตว์เลี้ยง

- ควรเปิดให้แสงเข้ามาเพื่อช่วยในเรื่องการฆ่าเชื้อโรค โดยใช้หน้าต่างบานกระจกขนาดใหญ่
- ควรออกแบบให้มีหน้าต่างบานกระจกขนาดใหญ่ โดยมีช่องรับลม เพื่อช่วยลดกลิ่นอับหรือกลิ่นจากสัตว์เลี้ยง (รูปที่ 5.2)



รูปที่ 5.2 แนวทางการปรับปรุงหน้าต่างที่ใช้บานกระจกขนาดใหญ่ และมีช่องรับลม

ด้านการดูแลรักษา

- ระบบระบายอากาศควรอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี
- ควรมีการบันทึกการซ่อมบำรุงเป็นลายลักษณ์อักษร

1.2 พื้นที่ส่วนกลาง

ด้านการออกแบบ

- ควรเป็นพื้นที่เปิดโล่ง เพื่อการถ่ายเทอากาศได้ดี และมีลมพัดตลอดเวลา เพื่อลดปัญหาเรื่องกลิ่นจากมูลของสัตว์เลี้ยง

ด้านการดูแลรักษา

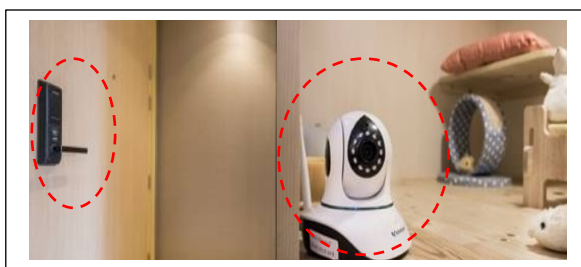
- ควรใช้ผลิตภัณฑ์ที่สามารถช่วยในเรื่องกลิ่น และฆ่าเชื้อโรค เช่น เดทตอล หรือน้ำยาทำความสะอาดที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ซึ่งควรเลือกผลิตภัณฑ์ที่อ่อนโยน และปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง

2. สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

2.1 ภายในห้องพัก

ด้านการออกแบบ

- ควรมีประตูที่สามารถเปิด - ปิดได้อัตโนมัติ โดยใช้ระบบเซนเซอร์หรือระบบสแกนเข้าไปในห้องได้อย่างสะดวก
- ลำโพงเสียงตามสายหลายทาง หากมีไม่ควรใช้เสียงนกเพราะจะทำให้สัตว์เลี้ยงแสดงสัญชาตญาณนักล่าออกมา
- ควรมีที่ครอบปลั๊กไฟในทุกตำแหน่งในห้อง เพื่อความปลอดภัยต่อผู้เลี้ยง และสัตว์เลี้ยง
- ควรมีกลิ้งสำหรับพูดคุยกับสัตว์เลี้ยง และดูพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง (รูปที่ 5.3)



รูปที่ 5.3 แนวทางการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ระบบสแกนประตูเปิด - ปิดอัตโนมัติ และกล้องดูสัตว์เลี้ยง

ด้านการดูแลรักษา

- อุปกรณ์ทุกชิ้นต้องมีสภาพพร้อมใช้งานเสมอ
- ควรมีการตรวจเช็คอุปกรณ์ หากเกิดการชำรุดควรมีการซ่อมบำรุง เพื่อความปลอดภัยต่อผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

2.2 พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

2.2.1 จุดขั้บถ่าย

ด้านการออกแบบ

- ควรออกแบบพื้นผิวของจุดขั้บถ่ายเป็นวัสดุที่สามารถดูดซับน้ำได้ดี เช่น พื้นทรายหรือปูนเปลือยแบบไม่ขัดมัน ไม่ควรเป็นพื้นหญ้าเพราะจะเกิดการสะสมของสิ่งสกปรกที่เกิดจากมูลของสัตว์ ทำให้เกิดโรคในสัตว์เลี้ยงได้ เช่น โรคลำไส้อักเสบ (รูปที่ 5.4)
- ควรออกแบบให้เหมาะกับชนิด และขนาดของสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว (รูปที่ 5.4)
- สุนัขขนาดเล็ก ควรออกแบบให้ที่กั้นไม่สูงเกินไปให้สัตว์สามารถเข้าไปได้
- สุนัขขนาดกลาง - ใหญ่ ควรออกแบบให้มีขนาดใหญ่เพียงพอต่อขนาดของสัตว์เลี้ยง (รูปที่ 5.4)
- แมว ควรมีการกั้นให้เป็นพื้นที่เฉพาะส่วนตัว เพราะแมวมีพฤติกรรมโลกส่วนตัวสูง (รูปที่ 5.4)



รูปที่ 5.4 แนวทางการปรับปรุงจุดขับถ่ายที่ใช้วัสดุทรายที่สามารถดูดซับน้ำได้ดี และมีที่ขับถ่ายเฉพาะที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงประเภทแมว

ด้านการดูแลรักษา

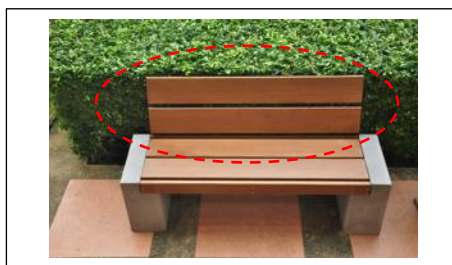
- หากเป็นทราย ควรมีการเปลี่ยนเป็นประจำ เพื่อลดปัญหากลิ่น และลดการสะสมของสิ่งสกปรกที่เกิดจากมูลของสัตว์เลี้ยง

- ควรมีการทำความสะอาดจุดขับถ่ายด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เช่น เดทตอลหรือน้ำยาทำความสะอาดที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ซึ่งควรเลือกผลิตภัณฑ์ที่อ่อนโยนต่อสัตว์เลี้ยง

2.2.2 ที่นั่งสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์

ด้านการออกแบบ

- ควรออกแบบให้มีพนักพิง และตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ไม่ไกลจากจุดขับถ่ายสามารถถือเชือกจูงได้ และไม่กีดขวางพื้นที่เดินเล่นของสัตว์ (รูปที่ 5.5)



รูปที่ 5.5 แนวทางการปรับปรุงที่นั่งสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์แบบมีพนักพิง

ด้านการดูแลรักษา

- ควรมีการตรวจเช็คสภาพของที่นั่งให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ และพร้อมใช้งานเสมอ

- ควรมีการตรวจสอบความปลอดภัยของที่นั่ง หากเกิดการชำรุดควรมีการซ่อมบำรุงเพื่อความปลอดภัยต่อผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

2.2.3 จุดบริการสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

ด้านการออกแบบ

- ควรมีที่เก็บมูลสัตว์เลี้ยงแขวนใกล้ที่ทิ้ง และถุงใส่ เพื่ออำนวยความสะดวกการใช้งาน (รูปที่ 5.6)



รูปที่ 5.6 แนวทางการปรับปรุงที่เก็บมูลสัตว์ ที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์

- ควรมีที่ชำระล้างสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ (รูปที่ 5.7)



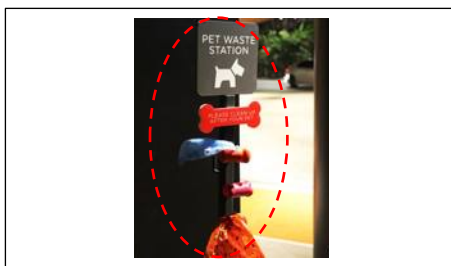
รูปที่ 5.7 แนวทางการปรับปรุงที่ชำระล้างสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์

- ควรมีของเล่นเพื่อให้สัตว์เลี้ยงได้วิ่งเล่นออกกำลังกายอย่างมีความสุข (รูปที่ 5.8)



รูปที่ 5.8 แนวทางการปรับปรุงของเล่นสำหรับสัตว์เลี้ยง

- ควรมีการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะเด่นของสัตว์เลี้ยงมาออกแบบตามจุดต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับเป็นอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ และเป็นสถานที่ของสัตว์เลี้ยง (รูปที่ 5.9)



รูปที่ 5.9 แนวทางการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะเด่นของสัตว์เลี้ยง

ด้านการดูแลรักษา

- ควรมีการตรวจเช็คสภาพของจุดบริการให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ และพร้อมใช้งาน

เสมอ

- ควรมีการตรวจสอบการใช้งาน และความปลอดภัยของจุดบริการ หากเกิดการชำรุดควรมีการซ่อมบำรุงเพื่อความปลอดภัยต่อผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

3. ด้านเสียง

ภายในห้องพัก ควรมีการใช้วัสดุกันเสียงรบกวนจากภายนอก และกันเสียงจากภายในห้องพักออกไป โดยใช้กระจกสุญญากาศ ที่สามารถกันเสียงได้ทั้งภายใน และภายนอก

4. ด้านพื้นที่

4.1 ภายในห้องพัก

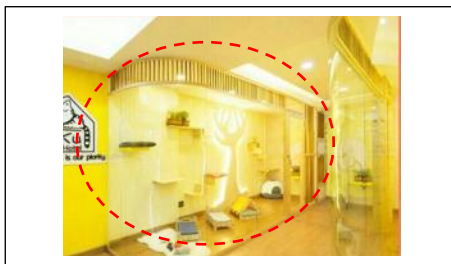
ด้านการออกแบบ

4.1.1 การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง

- ควรคำนึงถึงในด้านความปลอดภัยของสัตว์เลี้ยงทั้งในทางตรง และทางอ้อม
- ควรมีการกั้นพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ และเลือกตำแหน่งบริเวณที่จัดให้

สัตว์เลี้ยงอยู่ตามความเหมาะสม

- ควรมีการแบ่งพื้นที่อยู่อาศัยของสัตว์เลี้ยงให้เหมาะสมอย่างชัดเจนกับพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท เพื่อให้สัตว์เลี้ยงรู้สึกปลอดภัย และเป็นอิสระ โดยพื้นที่อยู่อาศัยของสัตว์เลี้ยงต้องเป็นพื้นที่ที่มีขนาดกว้างเหมาะกับการวิ่งเล่นอย่างอิสระ และพฤติกรรมในการปิ่นป่าย ควรมีคอกกั้นหรือที่กั้น มีความสูงอย่างน้อย 1.20 เมตร จากพื้น (รูปที่ 5.10)



รูปที่ 5.10 แนวทางการปรับปรุงการแบ่งพื้นที่อยู่อาศัยสำหรับสัตว์เลี้ยงประเภทแมว

4.1.2 การตกแต่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์

- ควรใช้เฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อิน เพื่อการจัดห้องให้ดูเป็นระเบียบ และปัญหาที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง (รูปที่ 5.11)



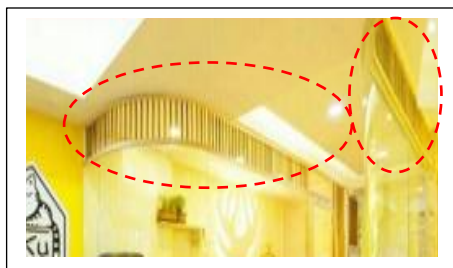
รูปที่ 5.11 แนวทางการปรับปรุงการตกแต่งด้วยเฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อิน

- ควรออกแบบให้ที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงเป็นส่วนหนึ่งของเฟอร์นิเจอร์หรือผนัง (รูปที่ 5.12)



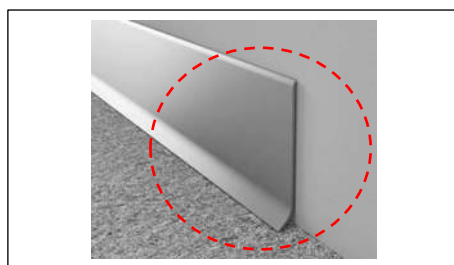
รูปที่ 5.12 แนวทางการปรับปรุงการตกแต่งที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงเป็นส่วนหนึ่งของเฟอร์นิเจอร์หรือผนัง

- ควรทำเป็นที่กั้นแต่ไม่ปิดกั้นหมด โดยใช้อากาศเดียวกับภายในห้อง (รูปที่ 5.13)



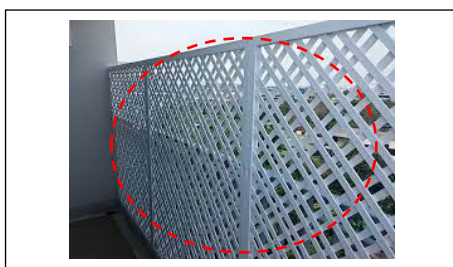
รูปที่ 5.13 แนวทางการปรับปรุงการตกแต่งที่มีการกั้นแต่ไม่ปิดกั้นทั้งหมด และใช้อากาศเดียวกัน

- บริเวณบัวพื้น ควรมีความโค้ง เพื่อกันสิ่งสกปรกที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง และทำความสะอาด (รูปที่ 5.14)



รูปที่ 5.14 แนวทางการปรับปรุงบริเวณบัวพื้นให้มีความโค้ง

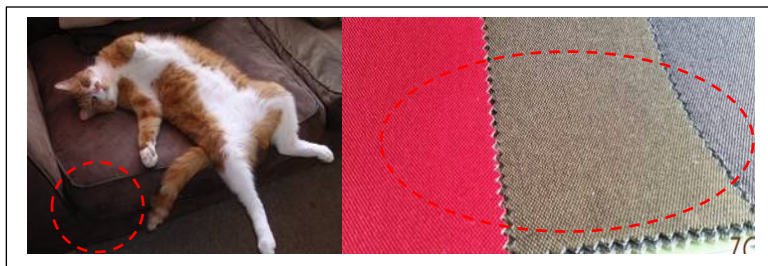
- ระเบียง ควรทำเป็นระแนงกันตรงบริเวณระเบียง เพื่อกันไม่ให้สัตว์เลี้ยงที่มีขนาดเล็กตกลงไปได้ (รูปที่ 5.15)



รูปที่ 5.15 แนวทางการปรับปรุงระเบียงให้มีระแนงกัน

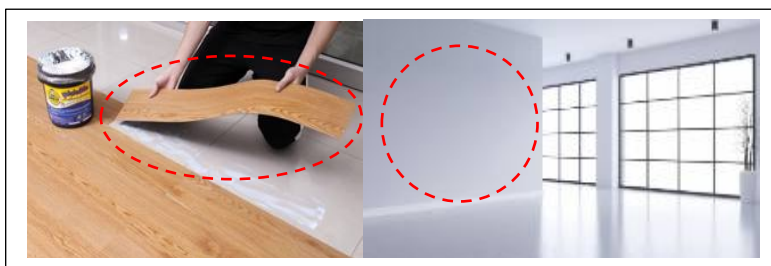
4.1.3 วัสดุที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง

- เฟอร์นิเจอร์ วัสดุที่ใช้ที่แข็งแรง ทนทานต่อการกัดแทะ และขีดข่วน เช่น เล็กโซฟาที่มีการทอแบบแน่นพิเศษหรือใช้ผ้าที่ทำจากไมโครไฟเบอร์ ควรหลีกเลี่ยงเฟอร์นิเจอร์ประเภทผ้า และหนัง (รูปที่ 5.16)



รูปที่ 5.16 แนวทางการปรับปรุงเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้วัสดุจากผ้าไมโครไฟเบอร์ที่ทำจากเส้นใยสังเคราะห์

- สุนัข พื้นควรเป็นไวนิลหรือกระเบื้องยาง เพื่อลดโรคสะเก็บ้าเคลื่อน และโรคสะโพกเสื่อมที่เกิดในสุนัข นอกจากนี้พื้นต้องทนความชื้น และป้องกันน้ำได้ ผนั้ควรเป็นปูนทาสีกั้มันกั้ด้าน โทนสีสว่างในการมองเห็นคราบสกปรก เพื่อทำความสะอาดง่าย และลดการฝังแน่นของเชื้อโรค (รูปที่ 5.17)



รูปที่ 5.17 แนวทางการปรับปรุงพื้นวัสดุไวนิล และผนังวัสดุปูนทาสีกั้มันกั้ด้าน โทนสีสว่าง

- แมว พื้นควรเป็นกระเบื้องเคลือบ เพื่อลดรอยขีดข่วน และทำความสะอาดง่าย ผนั้ ควรใช้วัสดุที่ลื่นทำให้แมวไม่สามารถปีนได้ เพื่อลดปัญหาที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง (รูปที่ 5.18)



รูปที่ 5.18 แนวทางการปรับปรุงพื้นวัสดุกระเบื้องเคลือบมัน และผนังวัสดุกระเบื้องที่ลื่นกันรอยได้

ด้านการดูแลรักษา

- ควรมีการดูแลพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงให้มีความสะอาดอยู่เสมอ ซึ่งควรเลือกผลิตภัณฑ์ที่อ่อนโยนต่อสัตว์เลี้ยง

- สภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยงต้องอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์

- ควรมีการตรวจสอบความปลอดภัยของการตกแต่ง วัสดุ เฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ

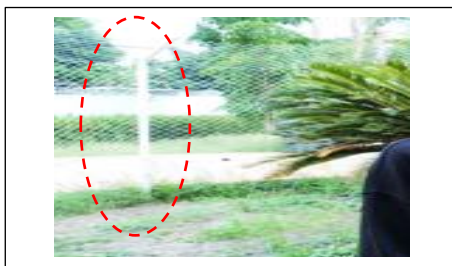
หากเกิดการชำรุดควรมีการซ่อมบำรุง เพื่อความปลอดภัยต่อผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

4.2 พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

ด้านการออกแบบ

- ควรจัดล๊อคตามประเภทของสัตว์เลี้ยง และกันการมองเห็นของแต่ละล๊อค เพื่อป้องกันสัตว์เลี้ยงทะเลาะกัน

- รั้ว และประตูควรมีช่องถี่ และมีความสูงจากพื้น 1.20 เมตร ขึ้นไปทำให้สัตว์ไม่สามารถปีนหรือกระโดดออกไปได้ (รูปที่ 5.19)



รูปที่ 5.19 แนวทางการปรับปรุงรั้ว และประตูที่มีช่องถี่ และสูงจากพื้น 1.20 เมตร ขึ้นไป

- ประตูควรมีล๊อค 2 ชั้น เพื่อกันสัตว์เลี้ยงหลุดออกไปได้ (รูปที่ 5.20)



รูปที่ 5.20 แนวทางการปรับปรุงประตูทางเข้า - ออก แบบมีล๊อค 2 ชั้น

- ประตูควรใช้ประตูที่มีการเปิด - ปิดแบบอัตโนมัติ เพื่อสะดวกต่อผู้เลี้ยงสัตว์ที่มีรถเข็น และมีสัตว์เลี้ยงจำนวนมาก

- ประตูควรมีขนาดกว้างพอที่รถเข็นสัตว์เลี้ยง และสุนัขขนาดใหญ่สามารถเข้า - ออกได้สะดวก

- ทางเดินภายในพื้นที่ควรมีขนาดเพียงพอในการเดินได้อย่างสะดวกสบาย และมีการแบ่งอาณาเขตอย่างชัดเจนว่าเป็นทางเดิน

ด้านการดูแลรักษา

- ควรมีการดูแลพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงให้มีความสะอาด และสมบูรณ์อยู่เสมอ ซึ่งควรเลือกผลิตภัณฑ์ที่อ่อนโยนต่อสัตว์เลี้ยง

- ควรมีการตรวจสอบการใช้งาน และความปลอดภัยของรั้ว และประตู หากเกิดการชำรุดควรมีการซ่อมบำรุง เพื่อความปลอดภัยต่อผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

จากข้อเสนอแนะที่ได้ ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท นิติบุคคล ผู้ประกอบการ คอนโดมิเนียม นักออกแบบ สัตวแพทย์ หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ประเภท สามารถนำแนวทางในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท และข้อมูลจากการวิจัยนำไปสู่การพัฒนานโยบายในเรื่องการเลี้ยงสัตว์ในที่พักอาศัยได้ในอนาคต

5.3.2 ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การสังเกตพฤติกรรมผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนตัว จึงไม่สามารถเข้าไปสังเกตแบบมีส่วนร่วมได้ จึงจำเป็นต้องขอข้อมูลผ่านทางแอปพลิเคชัน และวิเคราะห์พฤติกรรมจากรูปถ่าย ซึ่งเป็นข้อจำกัดในวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากอาจทำให้ได้ข้อมูลมาไม่ครบถ้วน และอาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อน เพราะกลุ่มตัวอย่างอาจตอบไม่ตรงตามสิ่งที่สอบถาม หรือถ่ายภาพมาไม่ครบ และไม่สะดวกถ่ายภาพในบางจุด ในอนาคตผู้วิจัยต้องขออนุญาตนิติบุคคลโดยตรง เพื่อให้ประสานกับผู้เลี้ยงสัตว์ที่ให้ความร่วมมือ เพื่อทำการเข้าไปถ่ายภาพห้องพักได้สะดวก และเก็บข้อมูลได้ครบถ้วน

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะในด้านพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท คือ สุนัขขนาดเล็ก สุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ และแมว ในอนาคตควรมีการศึกษาสัตว์เลี้ยงประเภทอื่น เช่น ปลา นก กระต่าย กระรอก แพร์ต็อก สัตว์เลี้ยงตระกูลหนู เช่น หนูแฮมเตอร์ ชูการ์ไกรเดอร์ ชินชิลลา ที่ทางคอนโดมิเนียมอนุญาตให้เลี้ยงได้ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ประเภทอื่น และผู้ประกอบการคอนโดมิเนียมที่อนุญาตให้เลี้ยงสัตว์ได้ในอนาคต

บรรณานุกรม

- กรมที่ดิน. 2551. **พระราชบัญญัติ อาคารชุด ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2551**. กรุงเทพฯ : กรมที่ดิน.
- กรมปศุสัตว์. 2562. **ฐานข้อมูลเพื่อการขึ้นทะเบียนสุนัข-แมว**. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <http://164.115.40.46/petregister>.
- กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2557. **พระราชบัญญัติ ป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557**. ครั้งที่.131. กรุงเทพฯ : กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. 2561. **ธุรกิจดูแลสัตว์เลี้ยง**. [Online]. เข้าถึงได้จาก : https://www.dbd.go.th/download/document_file/Statistic/2561/T26/T26_201812.pdf.
- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. 2559, 29 ธันวาคม “รอบรู้เศรษฐกิจ ตามติดตลาดโลก”. **กรุงเทพธุรกิจ**. หน้า 2.
- กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์. 2557. **ตัวอย่างที่ดีในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ และคนทุพพลภาพ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- กรุงเทพธุรกิจ. 2563. **ไอเทมแปลกใหม่**. [online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3knp6HW>.
- กองบรรณาธิการ TCIJ. 2562. **คนไทยรู้ยัง คน กทม. อยากให้กรุงเทพฯ เป็นเมืองปลอดสุนัข-แมวจรจัด**. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.tcijthai.com/news/2019/5/scoop/9021>.
- ณพจักร สนธิเณร. 2559. “บรรทัดฐานสังคมและค่านิยมของผู้เลี้ยงสุนัขในชุมชนเมือง เปรียบเทียบกับข้อบัญญัติเมือง กรณีศึกษา ชุมชนผู้เลี้ยงสุนัขในอาคารชุดพักอาศัย 7 ชั้น เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร.” หน้า 356 – 380. ใน **การประชุมทางวิชาการสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชียมหาวิทยาลัยมหิดล**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธนวรรณ พยัคฆ์ทัศน์. 2560. “แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพส่วนจัดแสดงวัตถุและภาพถ่ายภายในพิพิธภัณฑ์สงครามโลกครั้งที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี.” **วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง**.
- นรากร นันทไตรภพ. 2561. **การขึ้นทะเบียนสัตว์เลี้ยง กับมิติทางสังคม และสิ่งแวดล้อม**. [online]. เข้าถึงได้จาก : <https://library2.parliament.go.th/ebook/content-issue/2561/hi2561-079.pdf>.
- นริศรา พรหมใบ. 2558. “โครงการธุรกิจจีสอร์ทสำหรับคนรักสุนัข.” **การค้นคว้าอิสระนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจบัณฑิตและการผลิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ**.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นวลแพร. 2558. Cat Up Café คาเฟ่แมวห้องใหม่สุดฮิต @The Up Rama 3. [Online].
เข้าถึงได้จาก : <http://www.painaidii.com/diary/diary-detail/002577/lang/th/>.
- บ้านไอเดีย. 2560. ไม้ประดับ 7 ชนิด ปลุกได้ไม่เป็นพิษกับหมาแมว. . [Online]. เข้าถึงได้จาก :
<https://www.banidea.com/pet-safe-houseplants-ideas/>.
- ปิยนุช นาคะธานินท์. 2546. “การศึกษาแนวทางการจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่สำหรับสถานพยาบาลสัตว์
กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
สถาปัตยกรรมภายใน บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปริญญช สองศร. 2561. 10 คอนโดเลี้ยงสัตว์ได้ ถูกใจคนรักน้องหมา น้องแมว. [Online].
เข้าถึงได้จาก : <https://www.checkraka.com/condo/article/118062/>.
- ภูวิศ สิงห์สกุลชัยชาญ. 2558. “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อคอนโดมิเนียมประเภทสูงเกินกว่า 8
ชั้น (High Rise) ในเขตกรุงเทพมหานคร.” การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เมตตา ทับทิม. 2560. คอนโดเลี้ยงสัตว์ คอลัมน์ ฟรีสไตล์เรื่องบ้าน บ้าน. [Online]. เข้าถึงได้จาก :
https://www.matichon.co.th/prachachuen/daily-column/news_578541.
- วรางคนา คาประสิทธิ์ และ ชีระวัฒน์ จันทิก. 2560. “การศึกษาพฤติกรรมการเล่นสัตว์เลี้ยงของผู้สูงอายุ
ประเภทสุนัข และแมวในอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง.” หน้า 1542 -1550. ใน การประชุม
วิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชมงคล.
- วารินันท์ ระวีโชติพัฒน์. 2562. “แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการนวดไทย และสิ่งอำนวยความสะดวก
สำหรับผู้สูงอายุ ในส่วนการแพทย์แผนไทย ในโรงพยาบาลห้วยพลู จังหวัดนครปฐม.”
วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม. 2541. การควบคุมเสียงรบกวนภายในอาคาร. กรุงเทพฯ : โยธาสาร.
- ศุภชาติ เอี่ยมรัตนกุล และ วิมลสิริ ราษฎร์ศิริ. 2560. “ปัจจัย และพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ
เลือกใช้บริการโรงพยาบาลสัตว์ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร.” วารสารวิชาการ Veridian E-
Journal, Silpakron University. 10(3) : 1311-1327.
- สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย. 2553. มาตรฐานพยาบาลสัตว์ใน
ประเทศไทย. กรุงเทพฯ : บริษัท โซเอทิส (ประเทศไทย) จำกัด.
- สมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2557. ข้อเสนอแนะการออกแบบสำหรับทุกคน. กรุงเทพฯ :
บริษัท พลัสเพรส จำกัด.
- สารวรรณ แก้วมงคล. 2559. Social problems resulted from pets. [Online]. เข้าถึงได้จาก :
<https://bit.ly/3buZSVg>.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุพัตรา ช้วนลิ้ม. 2554. “การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในห้องฝึกการพึ่งพาตนเอง ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยมหิดล จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุภางค์ จันทวานิช. 2559. **การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ**. 12. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิขณ์ จงประสพธรรม. 2559. **พื้นแบบไหนเหมาะสำหรับบ้านที่เลี้ยงน้องหมา?**. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/39RrHGz>.
- สำนักงานสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม. 2548. **ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข**. 122. กรุงเทพฯ : สำนักงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม.
- BKKMENU.com. 2564. **แอปดูคอนโด – MARU EKKAMAI 2 คอนโดเลี้ยงสัตว์ได้**. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.bkkmenu.com/eat/stories/3pethotels-1.html>.
- CASA ROCCA. 2564. **ค่า R กันลื่นคืออะไร ทำไมเวลาเลือกกระเบื้องปูพื้นต้องดูก่อน**. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://casarocca.co.th/%E0%B8%84%E0%B9%88%E0%B8%B2-r-%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%A5%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%99-slip-resistance/>.
- Chillpainai. 2562. **ตะลุยกาแฟหมา Dog in town ย่านอารีย์**. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.chillpainai.com/scoop/10481/>.
- Cook and Hussey. 2002. “The Human Activity Assistive Technology Model. Reprinted from Assistive Technologies: Principles and Practice.” **The human activity assistive technology**. 3.
- dogthailand.net. 2558. **ห้างสรรพสินค้า หมาเข้าได้ ในกรุงเทพอนุญาตให้สุนัขเข้าได้ ที่เที่ยวคนรักสุนัขพาน้องหมาแมวเที่ยว**. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.dogthailand.net/forum.php?mod=viewthread&tid=66173>.
- Dsignsomething.com. 2563. **Cat & Dog Room 7 ข้อควรรู้ก่อนทำห้องสัตว์เลี้ยง**. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/2YQb4EF>.
- FARH. 2563. **แนวคิดความเป็นคอนโดมิเนียมนิยาม – หนังสือเล็กอยู่ได้**. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3eyNrcK>.
- Foremen - Worsley, R. Farnworth, M.J. 2019. “A Systematic review of social and environmental Factors and their implication for indoor cat welfare.” **“Applied Animal Behavior Science**. 1 : 1-10.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Hitti, N.T.S. 2018. 10 designs for dogs, from miniature IKEA furniture to a canine - friendly staircase. [Online]. Available : <https://www.dezeen.com/2018/02/16/10-best-architecture-design-dogs-houses-kennels-accessories/>.
- HOME GURU. 2564. เลือกวัสดุปูพื้นบ้านให้เหมาะกับน้องหมา น้องแมว. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/2MYZ9C0>.
- HOME GURU. 2564. 7 วิธีป้องกันเสียงรบกวนในบ้าน ไม่จ้อแผ่นซับเสียง. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3rBTwca>.
- HotPets. 2018. Taiwan's pet park appraisal: New Taipei City has the most and Taipei City is the best. [Online]. Available : <https://www.hotpets.com.tw/dog-park-comparison/>.
- iURBAN. 2564. TRAIL and TAIL Pet-Friendly Community แหล่งแฮงค์เอาท์ใหม่ของคนเมือง พร้อมเติมความสุขให้สัตว์เลี้ยงแสนรักได้ทุกวัน. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.iurban.in.th/pr/trailandtail/>.
- kapook. 2562. 7 ต้นไม้แมวกินได้ ยาวีเศษจากธรรมชาติที่ทาสควรมีติดบ้าน. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://pet.kapook.com/view212671.html>.
- Land & House. 2561. เทคนิคทำความสะอาดวอลเปเปอร์แบบถูกวิธี บอกเลยว่าไม่ยาก. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3rEfRGi>.
- Major Development. 2562. วิธีคลายร้อนให้สัตว์เลี้ยงเมื่อน้องต้องโหม่อโลนช่วงที่คุณไม่อยู่ห้อง. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/2OKjZWI>.
- Mayeveshop. 2564. อุปกรณ์หมาแมว. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3dO9pbr>.
- Myhome. 2563. เลือกขนาดสุนัขอย่างไร ให้ถูกใจและเหมาะสมกับที่อยู่. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/2OJsXml>.
- MBT2. 2563. 5 วิธีกำจัด กลิ่นเหม็นในคอก สัตว์ได้ง่าย ๆ นำไปใช้ได้ทุกฟาร์ม. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3l2VGiu>.
- NESSLE. 2563. 8 ระดับ Segment คอนโด ในเมืองไทย. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3erzOw0>.
- Poppyeye. 2564. ความหมายของสัตว์เลี้ยง. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://bit.ly/3t0lcXo>.
- Room. LURVIG เฟอร์นิเจอร์ดีไซน์สำหรับสัตว์เลี้ยงแสนรักจาก IKEA. 2562. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.baanlaesuan.com/80964/design/design-update/product/ikea-for-cats-and-dogs>.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Rover.com. 2021. **Top 7 Dog Parks in Los Angeles**. [Online]. Available :
<https://www.rover.com/blog/top-7-dog-parks-los-angeles/>.
- S.C.G. HOME. 2564. **ลดเสียงก้องในห้อง ป้องกันเสียงดังรบกวน**. [Online]. เข้าถึงได้จาก :
<https://bit.ly/36Gpc7Z>.
- TERRABKK. 2562. **15 ต้นไม้ที่ไม่ควรปลูก สำหรับบ้านที่มีสัตว์เลี้ยง**. [Online]. เข้าถึงได้จาก :
<https://bit.ly/3yOHwYh>.
- www.dogcanstay.com. 2564. **คอนโด เอ็ม จตุจักร เลี้ยงน้องหมาได้**. [Online]. เข้าถึงได้จาก :
<https://www.dogcanstay.com/articledetail.asp?id=38200>.
- Zimring, C. M. & Reizenstein, J. E. 1980. **Post-Occupancy Evaluation and Overview Environment and Behavior**. Michigan : University of Michigan.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลาง
ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพักและบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง



ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา ปราญชลี จันทรทอง

วันที่สังเกต.....เวลาที่เริ่มสังเกต.....นาที่ เวลาที่จบการสังเกต.....นาที่ รวมระยะเวลา.....นาที่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป และสถานที่ตั้ง

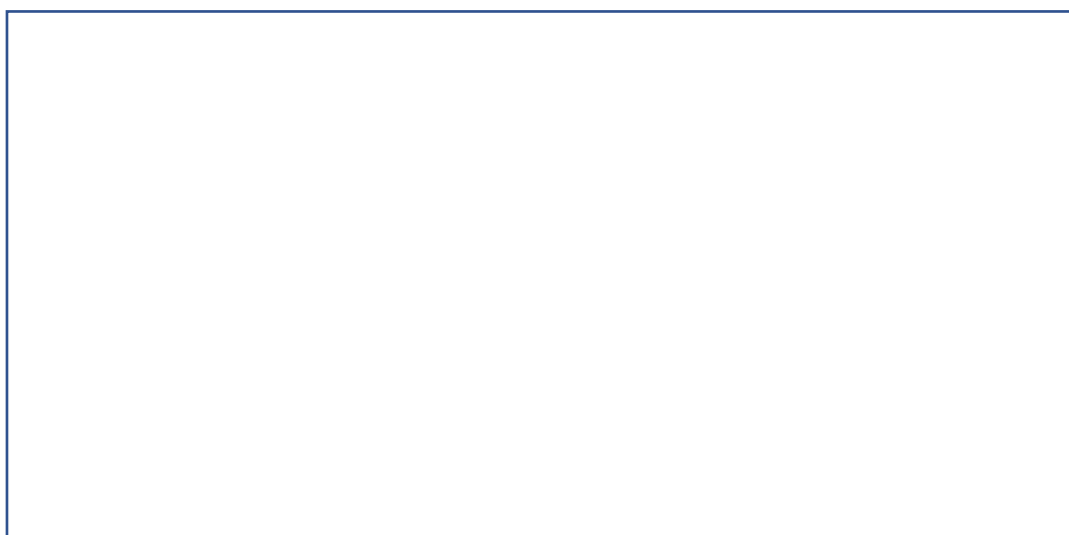
1. ชื่อ.....
- สถานที่.....
2. สถานที่ตั้ง.....
3. วัน/เวลาทำการ.....
4. จำนวนห้องพักที่มีคนอยู่อาศัยทั้งหมด.....ห้อง
5. จำนวนผู้พักอาศัยภายในคอนโดทั้งหมด.....คน
6. จำนวนสัตว์เลี้ยงภายในคอนโดทั้งหมด.....ตัว
- สุนัข.....ตัว แมว.....ตัว
- อื่น ๆ

ส่วนที่ 2 ลักษณะสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก

7. สภาพแวดล้อมภายในห้องพัก

ตัวอย่าง

Plan ห้องพัก



8. การแบ่งโซนพื้นที่สำหรับสัตว์

1. ที่นอน บริเวณ.....วัสดุพื้น.....วัสดุผนัง.....
 2. ที่กิน บริเวณ.....วัสดุพื้น.....วัสดุผนัง.....
 3. ที่ขับถ่าย บริเวณ.....วัสดุพื้น.....วัสดุผนัง.....
 4. ที่อยู่ บริเวณ.....วัสดุพื้น.....วัสดุผนัง.....
 5. ที่อาบน้ำ บริเวณ.....วัสดุพื้น.....วัสดุผนัง.....

อื่น ๆ

9. เฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์สำหรับสัตว์ () ถาดอาหาร () ถาดน้ำ () เบาะนอน () ที่ขับถ่าย () ของเล่น.....ชิ้น () กรง ()

คอก () บ้าน อื่น ๆ

19. การตกแต่งที่เอื้อต่อสัตว์

- 1.....วัสดุ.....
 2.....วัสดุ.....
 3.....วัสดุ.....
 4.....วัสดุ.....
 5.....วัสดุ.....

10. การถ่ายเทอากาศภายในห้องพัก ทิศทางลม ภายในห้องพักที่เลี้ยงสัตว์

() ดี () ไม่ดี สาเหตุ.....ทิศทางลม.....

อื่น ๆ

11. การเก็บเสียงภายในห้องพัก และเสียงรบกวนภายในห้องพัก

() เก็บเสียง () ไม่เก็บเสียง

เสียงรบกวน จาก.....

12. ปัญหาที่พบ

- จุดที่ 1 บริเวณ.....
 - จุดที่ 2 บริเวณ.....
 - จุดที่ 3 บริเวณ.....
 - จุดที่ 4 บริเวณ.....
 - จุดที่ 5 บริเวณ.....

อื่น ๆ

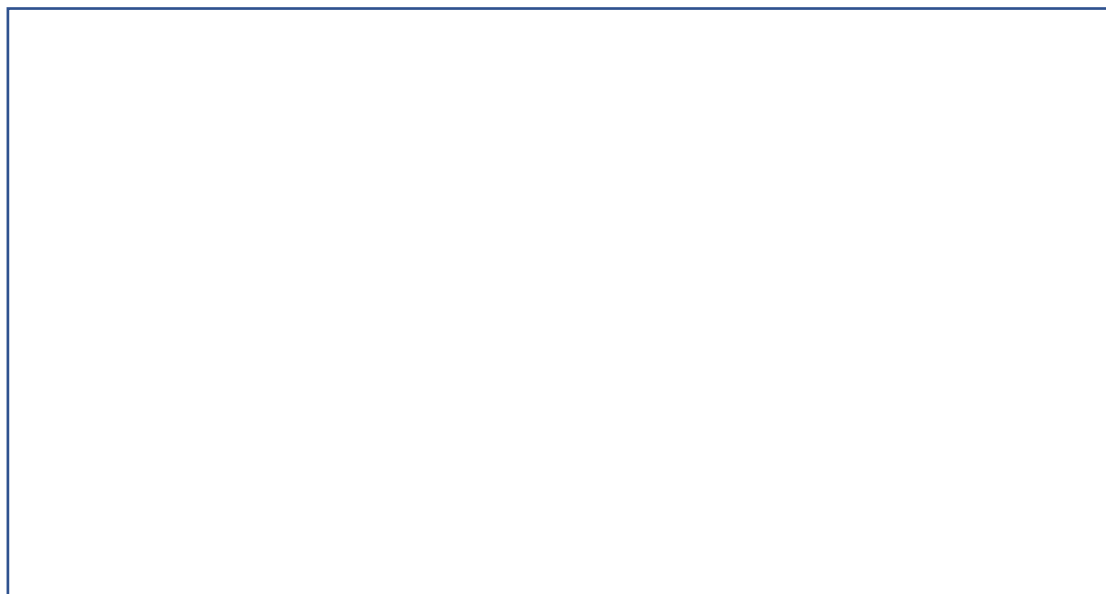
13. จุดที่ส่งกลิ่นปัสสาวะ และอุจจาระหรือกลิ่นตัวสัตว์เลี้ยงที่สะสมเป็นเวลานาน

- จุดที่ 1 บริเวณ.....วัสดุ.....
 - จุดที่ 2 บริเวณ.....วัสดุ.....
 - จุดที่ 3 บริเวณ.....วัสดุ.....

อื่น ๆ

ส่วนที่ 3 ลักษณะสภาพแวดล้อมพื้นที่ภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า-ออก

14. การแบ่งสัดส่วนพื้นที่ภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า - ออก



Plan ลักษณะพื้นที่ภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า - ออก

15. ลักษณะการภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า - ออก

บริเวณทางเดิน.....

บริเวณลิฟต์.....

บริเวณทางเข้า - ออก.....

อื่น ๆ

16. การตกแต่งที่เอื้อต่อสัตว์เลี้ยง

1.....บริเวณ.....

วัสดุ.....

2.....บริเวณ.....

วัสดุ.....

3.....บริเวณ.....

วัสดุ.....

4.....บริเวณ.....

วัสดุ.....

5.....บริเวณ.....

วัสดุ.....

อื่น ๆ

17. อุปกรณ์สำหรับสัตว์ () ถาดน้ำ () ถาดอาหาร () ที่ขับถ่าย () อุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดสำหรับสิ่งสกปรก เช่น ถูเก็บ

อุจจาระ () รถเข็นสัตว์ () ที่แขวนสายจูงสุนัข

อื่น ๆ

18. การถ่ายเทอากาศ ทิศทางลม ภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า-ออก

() ดี () ไม่ดี สาเหตุ.....ทิศทางลม.....

อื่น ๆ

19. จุดที่ส่งกลิ่นปัสสาวะ และอุจจาระที่สะสมเป็นเวลานานภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า - ออก

- จุดที่ 1 บริเวณ.....วัสดุ.....

- จุดที่ 2 บริเวณ.....วัสดุ.....

- จุดที่ 3 บริเวณ.....วัสดุ.....

อื่น ๆ

20. เสี่ยงรบกวนภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า - ออก เช่น เสี่ยงจากสัตว์ในห้องพัก

() ดัง () ไม่ดัง

อื่น ๆ

21. ปัญหาที่พบ

- จุดที่ 1 บริเวณ.....

- จุดที่ 2 บริเวณ.....

- จุดที่ 3 บริเวณ.....

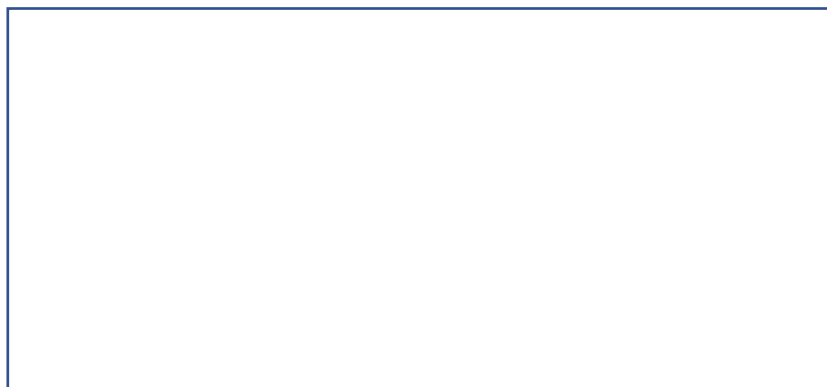
- จุดที่ 4 บริเวณ.....

- จุดที่ 5 บริเวณ.....

อื่น ๆ

ส่วนที่ 4 ลักษณะสภาพแวดล้อมพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

22. การแบ่งสัดส่วนพื้นที่ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง



Plan ลักษณะสภาพแวดล้อมพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

23. ผู้ใช้งาน () ผู้พักอาศัยในคอนโดมิเนียม () บุคคลภายนอก

อื่น ๆ

24. ลักษณะกิจกรรมภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์

() นำสัตว์มาขับถ่าย () นำสัตว์มาเดินเล่น

อื่น ๆ

25. การแบ่งสัดส่วนในการใช้งานของสัตว์เลี้ยงในพื้นที่ส่วนกลาง

1. ลักษณะการใช้งาน.....วัสดุ.....

2. ลักษณะการใช้งาน.....วัสดุ.....

3. ลักษณะการใช้งาน.....วัสดุ.....

4. ลักษณะการใช้งาน.....วัสดุ.....

5. ลักษณะการใช้งาน.....วัสดุ.....

อื่น ๆ

26. การตกแต่งที่เอื้อต่อสัตว์เลี้ยง

1.....บริเวณ.....

วัสดุ.....

2.....บริเวณ.....

วัสดุ.....

3.....บริเวณ.....

วัสดุ.....

4.....บริเวณ.....

วัสดุ.....

5.....บริเวณ.....

วัสดุ.....

อื่น ๆ

27. อุปกรณ์สำหรับสัตว์ () ถาดน้ำ () ถาดอาหาร () ที่ขั้วถ่าย () อุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดสำหรับสิ่งสกปรก เช่น ถุงเก็บ

อุจจาระ

อื่น ๆ

28. การถ่ายเทอากาศภายในห้องพัก ทิศทางลม ในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

() ดี () ไม่ดี สาเหตุ.....ทิศทางลม.....

อื่น ๆ

29. จุดที่ส่งกลิ่นปัสสาวะ และอุจจาระที่สะสมเป็นเวลานาน

- จุดที่ 1 บริเวณ.....

วัสดุ.....

- จุดที่ 2 บริเวณ.....

วัสดุ.....

- จุดที่ 3 บริเวณ.....

วัสดุ.....

อื่น ๆ

30. เสียงรบกวน เช่น เสียงจากสัตว์ในห้องพัก เสียงรถ

() ดัง () ไม่ดัง

อื่น ๆ

31. ปัญหาที่พบ

- จุดที่ 1 บริเวณ.....

- จุดที่ 2 บริเวณ.....

- จุดที่ 3 บริเวณ.....

- จุดที่ 4 บริเวณ.....

- จุดที่ 5 บริเวณ.....

อื่น ๆ

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดเนียมย่านลาดพร้าว

32. ปัญหาที่พบจากลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางที่ส่งผลกระทบต่อผู้เลี้ยงสุนัขภายในคอนโดเนียม

.....

.....

33. วัสดุพื้นที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

34. วัสดุผนังที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

35. วิธีแก้ปัญหาเรื่องกลิ่นปัสสาวะ และอุจจาระที่สะสมเป็นเวลานานภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

36. วิธีแก้ปัญหการถ่ายเทอากาศ ทิศทางลม สำหรับสัตว์เลี้ยงภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

37. วิธีแก้ปัญหาเสียงรบกวนสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

38. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

ภาคผนวก ข

แบบสังเกตพฤติกรรมผู้พักอาศัย และสัตว์เลี้ยง

ภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์
เพื่องานวิทยานิพนธ์



เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพักและบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง
ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา ปรามูชลี จันทร์ทอง

วันที่สังเกต.....เวลาที่เริ่มสังเกต.....นาที่ เวลาที่จบการสังเกต.....นาที่ รวมระยะเวลา.....นาที่

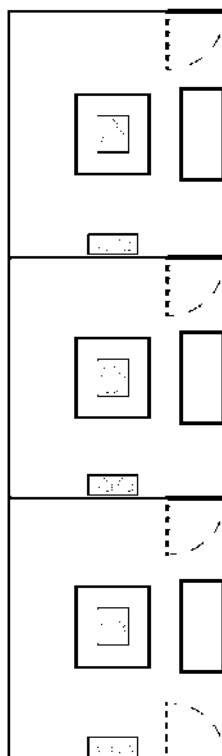
ส่วนที่ 1 ผังพฤติกรรมผู้เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์



Two Bedroom



พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง



จุดที่	ตำแหน่ง	ลักษณะกิจกรรม	ภาพประกอบ

ภาคผนวก ค

ชุดที่.....

แบบสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

เพื่องานวิทยานิพนธ์



เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพักและบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง
ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา ปรามุขลี จันทร์ทอง

วันที่สังเกต.....

เวลาที่สัมภาษณ์.....นาที่ เวลาที่จบการสัมภาษณ์.....นาที่

รวมระยะเวลา.....นาที่

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อ.....เพศ.....อายุ.....ปี
2. ท่านอาศัยภายในห้องพักกี่คน () คนเดียว () มากกว่า 1 คน ระบุ.....คน
3. ขนาดห้องพักที่อาศัยอยู่ () 53 ตารางเมตร () 55 ตารางเมตร () มากกว่า 55 ตารางเมตรขึ้นไป ตารางเมตร
4. รูปแบบห้องพัก () one bedroom () Two bedroom
5. ท่านเลี้ยงสัตว์หรือไม่ () เลี้ยง () ไม่เลี้ยง

สำหรับคนเลี้ยงสัตว์

6. ประเภทสัตว์เลี้ยง () สุนัข () แมว จำนวนสัตว์เลี้ยงทั้งหมด.....ตัว
 - ตัวที่ 1 อายุ.....ปี.....เดือน สายพันธุ์.....เพศ.....
 - น้ำหนัก.....กิโลกรัม
 - ตัวที่ 2 อายุ.....ปี.....เดือน สายพันธุ์.....เพศ.....
 - น้ำหนัก.....กิโลกรัม
 - ตัวที่ 3 อายุ.....ปี.....เดือน สายพันธุ์.....เพศ.....
 - น้ำหนัก.....กิโลกรัม
 - ตัวที่ 4 อายุ.....ปี.....เดือน สายพันธุ์.....เพศ.....
 - น้ำหนัก.....กิโลกรัม
 - ตัวที่ 5 อายุ.....ปี.....เดือน สายพันธุ์.....เพศ.....
 - น้ำหนัก.....กิโลกรัม
7. ท่านอยู่กับสัตว์เลี้ยง วันธรรมดา.....ชั่วโมง / 1 วัน วันหยุด.....ชั่วโมง / 1 วัน

8. อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงที่มีภายในห้องพัก () ถาดอาหาร () ถาดน้ำ () ที่ขั้วถ่าย () เบาะนอน () รั้วกัน () บ้านสัตว์ () ของเล่น อื่น ๆ

9. เฟอร์นิเจอร์หรือสิ่งของที่เกิดความเสียหายจากสัตว์เลี้ยง () โต๊ะ () เก้าอี้ () โซฟา () ประตู () ฝ้าม่าน อื่น ๆ

วัสดุ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก (กรณีผู้ไม่ได้เลี้ยงสัตว์แต่ในอนาคตต้องการเลี้ยงสามารถทำได้)

10. พื้นที่ในห้องเพียงพอในการเลี้ยงสัตว์หรือไม่ () เพียงพอ () ไม่เพียงพอ

11. ท่านแบ่งพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงอย่างไร ภายในห้องพัก

- ที่นอน บริเวณ.....

- ที่ขั้วถ่าย บริเวณ.....

- ที่อยู่ บริเวณ.....

- ที่อาบน้ำ บริเวณ.....

อื่น ๆ

12. ตอนนี้ภายในห้องพักของท่านเหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยงหรือไม่ เพราะอะไรบ้าง

.....
.....

13. อุณหภูมิภายในห้องพัก เป็นปัญหาต่อการอยู่อาศัยของสัตว์เลี้ยงหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....
.....

14. การระบายอากาศภายในห้องพักเพียงพอกับสัตว์เลี้ยงหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....
.....

15. กลิ่นปัสสาวะ อุจจาระหรือกลิ่นตัวของสัตว์เลี้ยงที่สะสมเป็นเวลานาน ภายในห้องพักเป็นปัญหาหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....
.....

16. เสียงของสัตว์เลี้ยงห้องข้างเคียงหรือเสียงรบกวนจากภายนอก เช่น เสียง ประทัด ส่งผลต่อสุนัขของท่านหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....
.....

17. เสียงของสัตว์เลี้ยงของท่านรบกวนคนอื่นหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....
.....

18. การแบ่งพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงตอนไหนเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....

.....

19. วัสดุพื้นหรือผนังที่ใช้ในห้องพักเป็นปัญหาต่อสัตว์เลี้ยงของท่านหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....

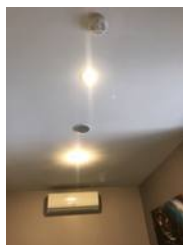
.....

20. พบปัญหาในการจัดวางอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....

.....

21. สิ่งที่เพิ่มเติมมาในห้องพัก เช่น เสียงตามสาย หรือการปรับปลั๊กไฟให้สูงขึ้น เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงของท่านหรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะสิ่งที่เพิ่มเติมมาเพื่อสัตว์เลี้ยงภายในห้อง

.....

.....

22. กฎระเบียบที่คอนโดมีเนียมกำหนดไว้ภายในห้องพักเป็นปัญหาต่อสัตว์เลี้ยงหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....

.....

23. พฤติกรรมใดของสัตว์เลี้ยงเป็นปัญหาต่อภายในห้องพักบ้าง

.....

.....

24. ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ในการเลี้ยงสัตว์ภายในห้องพัก คืออะไรบ้าง

.....

.....

25. คิดว่าพื้นที่ในการเลี้ยงสัตว์ภายในห้องพักควรมีการแก้ไขปรับปรุง อย่างไรบ้าง

.....

.....

26. ในอนาคต อยากได้อะไรเพิ่มเติมภายในห้องพักที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงอย่างไรบ้าง

.....

.....

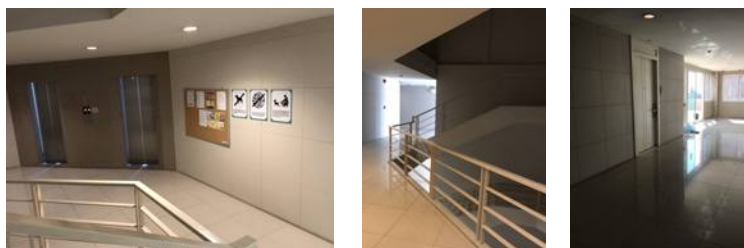
27. ผู้วิจัยควรศึกษาเรื่องอะไรเพิ่มเติมจากเรื่องนี้

.....

.....

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมภายในคอนโดเนียม เช่น ทางเดิน ลิฟต์ บันได ทางเข้า-ออก

28. ทางเดินภายในคอนโดเนียมเหมาะสมต่อสัตว์เลี้ยงของท่านหรือไม่ อย่างไรบ้าง

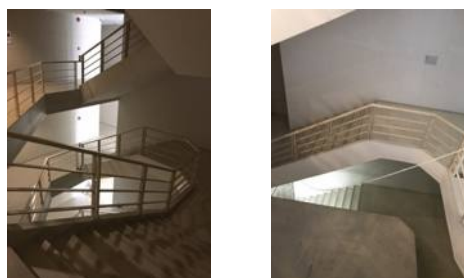


ลักษณะทางเดินภายในคอนโด

.....

.....

29. บันไดขึ้น-ลง เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงของท่านหรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะบันไดขึ้น-ลง

.....

.....

30. ทางเข้า-ออก ภายในคอนโดเนียม เหมาะสมต่อสัตว์เลี้ยงของท่านหรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะทางเข้า - ออก

.....

.....

31. ลิฟต์เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงของท่านหรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะลิฟต์

32. กฎระเบียบที่คอนโดมิเนียมกำหนดไว้บริเวณภายในพื้นที่ของคอนโดมิเนียม เช่น ทางเดิน ลิฟต์ บันได ทางเข้า-ออกเป็นปัญหาต่อสัตว์เลี้ยงหรือไม่ อย่างไรบ้าง

33. ปัญหาที่พบภายในพื้นที่ของคอนโดมิเนียม เช่น ทางเดิน ลิฟต์ บันได ทางเข้า-ออก คือ อะไรบ้าง

34. ภายในพื้นที่ของคอนโดมิเนียม เช่น ทางเดิน ลิฟต์ บันได ทางเข้า-ออก ควรปรับปรุง อย่างไรบ้าง

35. ในอนาคตอยากเพิ่มเติมสิ่งใดภายในพื้นที่ของคอนโดมิเนียม เช่น ทางเดิน ลิฟต์ บันได ทางเข้า-ออก ที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง

36. ผู้วิจัยควรศึกษาเรื่องอะไรเพิ่มเติมนอกจากเรื่องนี้

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

37. การแบ่งพื้นที่ในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงของท่านหรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะการแบ่งพื้นที่ในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

38. พื้นที่ซบถ่ายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลื้อย เหมาะสมกับสัตว์เลื้อยของท่านหรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะพื้นที่ซบถ่ายสำหรับสัตว์เลื้อย

39. พื้นที่เดินเล่นสำหรับสัตว์เลื้อยในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลื้อยเหมาะสมกับสัตว์เลื้อยของท่านหรือไม่ อย่างไรบ้าง



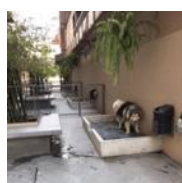
ลักษณะพื้นที่เดินเล่นสำหรับสัตว์เลื้อย

40. การถ่ายเทอากาศบริเวณที่ซบถ่ายภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลื้อยเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร



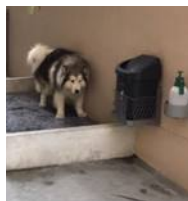
ลักษณะการถ่ายเทอากาศภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลื้อย

41. กลิ่นอูจจาระ ปัสสาวะของสัตว์เลื้อยที่สะสมเป็นเวลานานบริเวณที่ซบถ่ายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลื้อยเป็นปัญหาหรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร



ลักษณะบริเวณพื้นที่ซบถ่ายสำหรับสัตว์เลื้อย

42. ท่านคิดว่าการจัดวางอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงบริเวณที่ขั้วภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง เพียงพอต่อความต้องการสำหรับสัตว์เลี้ยงของท่านหรือไม่



ลักษณะการจัดวางอุปกรณ์บริเวณพื้นที่ขั้วภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

43. ลักษณะของการตกแต่งภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเหมาะสมต่อสัตว์เลี้ยงของท่านหรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะการตกแต่งของพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

44. กฎระเบียบที่คอนโดมีเนียมกำหนดไว้บริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเป็นปัญหาต่อสัตว์เลี้ยงหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....

.....

45. ปัญหาที่พบในการเข้าใช้พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงมีอะไรบ้าง

.....

.....

46. การแบ่งพื้นที่บริเวณที่ขั้วภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงควรปรับปรุง อย่างไรบ้าง

.....

.....

47. ในอนาคตอยากให้เพิ่มเติมสิ่งใดภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงของท่าน อย่างไรบ้าง

.....

.....

48. ผู้วิจัยควรศึกษาเรื่องอะไรเพิ่มเติมนอกจากเรื่องนี้

.....

.....

ภาคผนวก ง

ชุดที่.....

แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์
เพื่องานวิทยานิพนธ์



เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพักและบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง
ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา ปราญชลี จันทรทอง

วันที่.....

สังกัด.....

เวลาที่สัมภาษณ์.....นาที่ เวลาที่จบการสัมภาษณ์.....นาที่

รวมระยะเวลา.....นาที่

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

- ชื่อ.....เพศ.....อายุ.....ปี
- ตำแหน่ง.....
- บริเวณที่ท่านดูแล.....
- ประสบการณ์ ระยะเวลาในการทำงาน.....ปี.....เดือน

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก

- ภายในห้องพักเหมาะสมสำหรับการเลี้ยงสัตว์หรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....
.....

- กลิ่นปัสสาวะ อุจจาระหรือกลิ่นตัวของสัตว์เลี้ยงที่สะสมเป็นเวลานาน ภายในห้องพักเป็นปัญหาหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....
.....

- เสียงของสัตว์เลี้ยงรบกวนหรือเป็นปัญหาสำหรับท่านหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....
.....

- ผู้เลี้ยงสัตว์พบปัญหาในการเลี้ยงสัตว์ภายในห้องพักหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....
.....

9. การถ่ายอากาศภายในห้องพัก เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....

.....

10. วัสดุพื้นหรือผนังที่ใช้ในห้องพักเหมาะสมต่อสัตว์เลี้ยงหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....

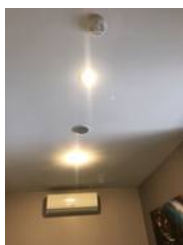
.....

11. อุณหภูมิในห้องพักเหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงหรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....

.....

12. สิ่งที่เพิ่มเติมมาในห้องพัก เช่น เสียงตามสาย หรือการปรับปลั๊กไฟให้สูงขึ้น เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงหรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะสิ่งที่เพิ่มเติมมาเพื่อสัตว์เลี้ยงภายในห้อง

13. กฎระเบียบที่คอนโดมีเนียมกำหนดไว้ภายในห้องพักเป็นปัญหาต่อผู้เลี้ยงสัตว์หรือไม่ อย่างไรบ้าง

.....

.....

14. พฤติกรรมใดของผู้เลี้ยงสัตว์ในห้องพักเป็นปัญหาต่อท่านอย่างไรบ้าง

.....

.....

15. ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ของผู้เลี้ยงสัตว์ภายในห้องพัก คืออะไรบ้าง

.....

.....

16. คิดว่าพื้นที่ในการเลี้ยงสัตว์ภายในห้องพักควรมีการแก้ไขปรับปรุง อย่างไรบ้าง

.....

.....

17. ในอนาคต อยากได้อะไรเพิ่มเติมภายในห้องพักที่เหมาะสมกับผู้เลี้ยงสัตว์อย่างไรบ้าง

.....

.....

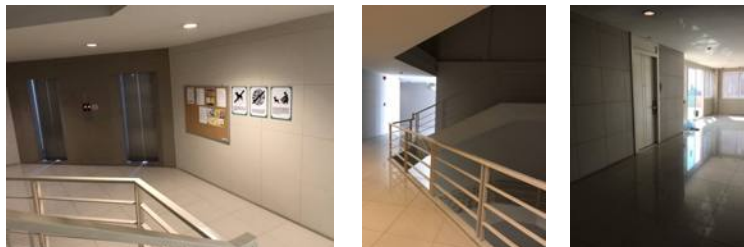
18. ผู้วิจัยควรศึกษาเรื่องอะไรเพิ่มเติมจากเรื่องนี้

.....

.....

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมภายในคอนโดเนียม เช่น ทางเดิน ลิฟต์ บันได ทางเข้า - ออก

19. ทางเดินภายในคอนโดเนียมเหมาะสมต่อผู้เลี้ยงสัตว์หรือไม่ อย่างไรบ้าง

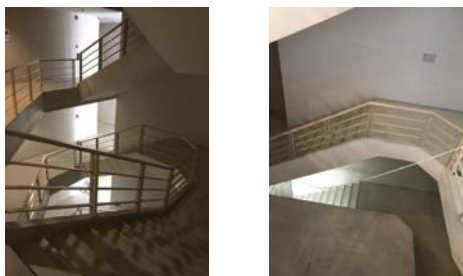


ลักษณะทางเดินภายในคอนโด

.....

.....

20. บันไดขึ้น - ลง เหมาะสมกับผู้เลี้ยงสัตว์หรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะบันไดขึ้น - ลง

.....

.....

21. ทางเข้า-ออก ภายในคอนโดเนียมเหมาะสมกับผู้เลี้ยงสัตว์หรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะทางเข้า - ออก

.....

.....

22. ลิฟต์เหมาะสมต่อผู้เลี้ยงสัตว์หรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะลิฟต์

23. กฎระเบียบที่คอนโดมิเนียมกำหนดไว้บริเวณภายในคอนโดมิเนียม เช่น ทางเดิน บันได ลิฟต์ ทางเข้า - ออก เป็นปัญหาต่อผู้เลี้ยงสัตว์หรือไม่ อย่างไรบ้าง

24. พฤติกรรมใดของผู้เลี้ยงสัตว์ในบริเวณภายในคอนโดมิเนียม เช่น ทางเดิน บันได ลิฟต์ ทางเข้า-ออกเป็นปัญหาต่อท่านอย่างไรบ้าง

25. ปัญหาที่พบภายในพื้นที่ของคอนโดมิเนียม เช่น ทางเดิน ลิฟต์ บันได ทางเข้า-ออก ของผู้เลี้ยงสัตว์คืออะไรบ้าง

26. ภายในพื้นที่ของคอนโดมิเนียม เช่น ทางเดิน ลิฟต์ บันได ทางเข้า-ออก ควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้เลี้ยงสัตว์ อย่างไรบ้าง

27. ในอนาคตอยากเพิ่มเติมสิ่งใดภายในพื้นที่ของคอนโดมิเนียม เช่น ทางเดิน ลิฟต์ บันได ทางเข้า-ออก ที่เหมาะสมกับผู้เลี้ยงสัตว์ อย่างไรบ้าง

28. การทำความสะอาด การทิ้งขยะที่เกี่ยวกับปัสสาวะและมูลสัตว์เลี้ยง เป็นปัญหาต่อท่านหรือไม่ อย่างไร

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

29. การแบ่งพื้นที่ในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง เหมาะสมกับผู้เลี้ยงสัตว์หรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะการแบ่งพื้นที่ในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

30. พื้นที่ขุดถ่ายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง เหมาะสมกับผู้เลี้ยงสัตว์หรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะพื้นที่ขุดถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

31. พื้นที่เดินเล่นสำหรับสัตว์เลี้ยงในพื้นที่ส่วนกลางสัตว์เลี้ยง เหมาะสมกับผู้เลี้ยงสัตว์หรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะพื้นที่เดินเล่นสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

32. การถ่ายเทอากาศบริเวณที่ขั้บถ่ายภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเพียงพอดูเลี้ยงสัตว์หรือไม่ อย่างไร

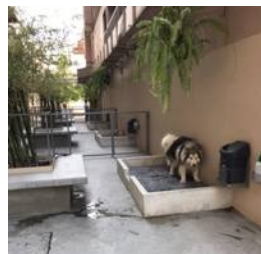


ลักษณะการถ่ายเทอากาศภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

33. กลิ่นอุจจาระ ปัสสาวะของสัตว์เลี้ยงที่สะสมเป็นเวลานานบริเวณที่ขั้บถ่ายภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเป็นปัญหาหรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร



ลักษณะบริเวณพื้นที่ขั้บถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

34. ท่านคิดว่าการจัดวางอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงบริเวณที่ขั้บถ่ายภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง เพียงพอดูความต้องการสำหรับผูเลี้ยงสัตว์หรือไม่



ลักษณะการจัดวางอุปกรณ์บริเวณพื้นที่ขั้บถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยง

.....

.....

35. ลักษณะของการตกแต่งภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเหมาะสมกับผู้เลี้ยงสัตว์หรือไม่ อย่างไรบ้าง



ลักษณะการตกแต่งของพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

36. กฎระเบียบที่คอนโดมีเนียมกำหนดไว้บริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเป็นปัญหาต่อผู้เลี้ยงสัตว์หรือไม่ อย่างไรบ้าง

37. พฤติกรรมใดของผู้เลี้ยงสัตว์ในบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเป็นปัญหาต่อท่านอย่างไรบ้าง

38. ปัญหาที่พบในการเข้าใช้พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์ของผู้เลี้ยงสัตว์มีอะไรบ้าง

39. การแบ่งพื้นที่บริเวณที่ขับถ่ายและที่เดินเล่นภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์ควรปรับปรุง ให้เหมาะสมกับผู้เลี้ยงสัตว์อย่างไรบ้าง

40. ในอนาคตอยากให้เพิ่มเติมสิ่งใดภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงที่เหมาะสมกับผู้เลี้ยงสัตว์ อย่างไรบ้าง

41. การทำความสะอาด การทิ้งขยะที่เกี่ยวกับปัสสาวะและมูลสัตว์เลี้ยง เป็นปัญหาต่อท่านหรือไม่ อย่างไร

ภาคผนวก จ

ชุดที่.....

**แบบสอบถามความต้องการของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์
ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์
เพื่องานวิทยานิพนธ์**



เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง
ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา ปรามุขลิ จันทร์ทอง

วันที่.....เวลา.....น.

โปรดทำเครื่องหมาย / ใน () ความเห็นของท่าน (เลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว)

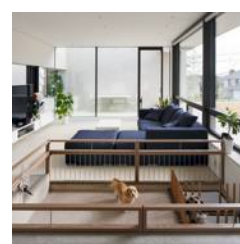
ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก

1. ท่านคิดว่าห้องพักของท่านมีพื้นที่เพียงพอสำหรับการเลี้ยงสัตว์หรือไม่
() 0. ไม่เพียงพอ () 1. เพียงพอ
2. ท่านจัดพื้นที่ให้ผู้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงบริเวณใดของห้องพัก (เลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว)
() 1. ห้องนั่งเล่น () 2. ห้องนอน () 3. ห้องครัว () 4. อื่น ๆ
3. ท่านจัดพื้นที่กั้นให้ผู้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงบริเวณใดของห้องพัก (เลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว)
() 1. ห้องนั่งเล่น () 2. ห้องนอน () 3. ห้องครัว () 4. อื่น ๆ
4. ท่านจัดพื้นที่นอนให้ผู้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงบริเวณใดของห้องพัก (เลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว)
() 1. ห้องนั่งเล่น () 2. ห้องนอน () 3. ห้องครัว () 4. อื่น ๆ
5. ท่านจัดพื้นที่ขี้นถ่ายให้ผู้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงบริเวณใดของห้องพัก (เลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว)
() 1. ห้องนั่งเล่น () 2. ห้องนอน () 3. ห้องครัว () 4. อื่น ๆ
6. อุณหภูมิภายในห้องพักปัจจุบันสำหรับสัตว์เลี้ยงของท่าน.....องศา
7. ท่านใช้วิธีใดในการแก้ไขปัญหาเรื่องความร้อนภายในห้องพักสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
() 0. ไม่มี () 1. เปิดเครื่องปรับอากาศตลอดเวลา () 2. เปิดหน้าต่างเพื่อให้ลมเข้ามา
() 3. ใช้อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น ที่นอนเจลเย็น () 4. อื่น ๆ
8. ท่านใช้วิธีการใดในการระบายอากาศในห้องพักปัจจุบัน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
() 0. ไม่มี () 1. เปิดหน้าต่างเพื่อให้อากาศถ่ายเท () 2. ติดพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุดภายในห้องพัก
() 3. อื่น ๆ
9. ท่านใช้วิธีแก้ไขปัญหาระง่อนที่มาจากสัตว์เลี้ยง เช่น มูลสัตว์ และกลิ่นตัวของสัตว์เลี้ยงที่สะสมเป็นเวลานานอย่างไร
() 0. ไม่มี () 1. เปิดหน้าต่างเพื่อให้อากาศถ่ายเท () 2. ติดพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุดภายในห้องพัก
() 3. ใช้เครื่องดับกลิ่นหรือวัสดุที่ช่วยในเรื่องการดับกลิ่น () 4. อื่น ๆ
10. ท่านคิดว่าเสียงรบกวนจากภายนอกอะไรบ้างที่มีผลต่อสัตว์เลี้ยงของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
() 0. ไม่มี () 1. เสียงสัตว์เลี้ยงจากห้องข้างเคียง () 2. เสียงการซ่อมแซมภายในอาคาร
() 3. เสียงประทัดหรือพลุ () 4. อื่น ๆ
11. ท่านใช้วิธีใดในการเก็บเสียงรบกวนทั้งภายใน และภายนอก (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
() 0. ไม่มี () 1. ติดฉนวนกันเสียงตรงผนังกับใต้ท้องพื้น () 2. ใช้กระจกหนาเป็นพิเศษ หรือ 2 ชั้น
() 3. อุดช่องโหว่ตรงจุดที่เสียงเล็ดลอดเข้า - ออกไปได้ () 4. อื่น ๆ

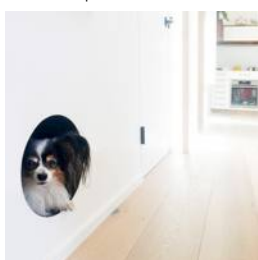
12. วัสดุพื้นที่ใช้ในห้องพักปัจจุบันของท่าน.....
13. พฤติกรรมใดที่ท่านคิดว่าเป็นปัญหากับวัสดุพื้นภายในห้องพักปัจจุบัน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 () 0. ไม่มี () 1. ขั้วถ่ายใส่เป็นประจำจนทำให้พื้นบวมพอง () 2. ใช้เล็บข่วนหรือตะกุดจนพื้นเป็นรอย
 () 3. กัดและท่อนพื้นหลุดลอกบางส่วนหรือทิ้งรอยไว้ () 4. อื่น ๆ
14. ท่านคิดว่าวัสดุพื้นสำหรับสัตว์เลี้ยงควรเป็นแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 () 1. โวนิล () 2. กระเบื้องยาง () 3. ไม้ก๊อก () 4. ปูนเปลือย () 5. ไม้แท่นเนื้อแข็งไม่เคลือบผิว () 6. อื่น ๆ
15. วัสดุผนังที่ใช้ในห้องพักปัจจุบันของท่าน.....
16. พฤติกรรมใดที่ท่านคิดว่าเป็นปัญหากับวัสดุผนังภายในห้องพักปัจจุบัน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 () 0. ไม่มี () 1. ขั้วถ่ายใส่เป็นประจำจนทำให้ผนังบวมพอง () 2. ใช้เล็บข่วนหรือตะกุดจนผนังเป็นรอย
 () 3. กัดและท่อนผนังหลุดลอกบางส่วนหรือทิ้งรอยไว้ () 4. อื่น ๆ
17. ท่านคิดว่าวัสดุผนังสำหรับสัตว์เลี้ยงควรเป็นแบบใด (เลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว)
 () 1. ปูนทาสีกันชื้นกันน้ำเพื่อกันรอยขีดข่วน () 2. วอลเปเปอร์แบบเช็ดทำความสะอาดได้ () 3. อื่น ๆ
18. ท่านคิดว่าสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์ภายในห้องพักควรเพิ่มเติมอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 () 0. ไม่มี () 1. เสียงตามสายคลายเหงาสำหรับสัตว์เลี้ยง () 2. พัดลมระบายอากาศบริเวณที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยง
 () 3. ฟังก์ชันสำหรับอุปกรณ์สัตว์เลี้ยง เช่น ที่แขวนสายจูงติดผนัง น้ำพุติดผนัง และบ้านสัตว์เลี้ยงติดผนัง () 4. อื่น ๆ
19. ปัจจัยที่ท่านคำนึงถึงเป็นอันดับแรกในการเลือกซื้อคอนโดมิเนียมที่สามารถเลี้ยงสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 () 1. ขนาดพื้นที่ภายในห้องพัก () 2. มีพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง
 () 3. ความปลอดภัยของสัตว์เลี้ยง () 4. อื่น ๆ
20. ท่านคิดว่าลักษณะการตกแต่งภายในห้องพักสำหรับสัตว์เลี้ยงควรเป็นอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)



() 1. นำอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงมาเป็นส่วนหนึ่งในการตกแต่งภายในห้อง



() 2. กันโซนสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ

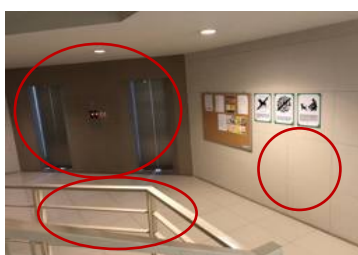


() 3. สร้างที่อยู่ของสัตว์เลี้ยง เป็นส่วนหนึ่งของผนังหรือเฟอร์นิเจอร์

() 4. อื่น ๆ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน - นอกอาคาร

21. ท่านคิดว่าสิ่งใดภายใน - ภายนอกอาคาร ควรปรับปรุงให้เหมาะสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)



() 1. อุณหภูมิ



() 2. การระบายอากาศ



() 3. กลิ่นไม่พึงประสงค์

() 4. การตกแต่งที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง

() 5. ขนาดของลิฟต์โดยสาร

() 6. ทางลาดสำหรับรถเข็นสัตว์เลี้ยง

() 7. ประตูทาง - เข้าออก ระบบเซ็นเซอร์

- () 8. จุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น ที่แขวนสายจูง ที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์เลี้ยง
 () 9. ระยะห่างระหว่างซี่ลูกกรงของราวระเบียง และราวจับบันไดที่กว้างเกินไป อาจจะทำให้สัตว์เลี้ยงตกลงไปได้
 () 10. อื่น ๆ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

22. ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมโดยรอบบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงเหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยงหรือไม่



- () 0. ไม่เหมาะสม () 1. เหมาะสม

23. ท่านคิดว่าการถ่ายเทอากาศบริเวณพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในปัจจุบันเป็นอย่างไร

- () 0. ถ่ายเทอากาศไม่ดี () 1. ถ่ายเทอากาศดี

24. ท่านคิดว่าควรใช้วิธีการใดในการดับกลิ่นไม่พึงประสงค์จากสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (เลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว)

- () 1. ใช้อุปกรณ์สำหรับดับกลิ่นไม่พึงประสงค์สำหรับสัตว์เลี้ยง () 2. ปลุกต้นไม้หรือสมุนไพรที่ช่วยในเรื่องของการดับกลิ่น
 () 3. อื่น ๆ

25. ท่านพบปัญหาใดในการใช้งานบริเวณจุดขับถ่ายภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)



- () 0. ไม่มี
 () 1. สัตว์เลี้ยงไม่ชอบวัสดุที่ใช้งานในปัจจุบัน เช่น แผนขอบขับถ่ายบนทราย และสุนัขรู้สึกเจ็บอุ้งเท้าจึงไม่ขับถ่าย
 () 2. ที่กั้นของจุดขับถ่ายสูงเกินไปสำหรับสัตว์เลี้ยง () 3. อื่น ๆ

26. ท่านคิดว่าวัสดุพื้นบริเวณจุดขับถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยงควรเป็นอย่างไร (เลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว)

- () 1. หญ้า () 2. ทราย () 3. หินกรวด () 4. ทรายล้าง () 5. อื่น ๆ

27. ท่านพบปัญหาใดบริเวณทางเดินภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

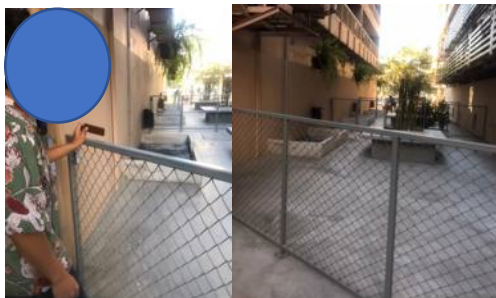


- () 0. ไม่มี () 1. ทางเดินแคบเกินไป () 2. ไม่มีการแบ่งเขตหรือใช้วัสดุที่ระบุว่าเป็นทางเดิน () 3. อื่น ๆ

28. ท่านคิดว่าวัสดุพื้นบริเวณทางเดินสำหรับผู้เลี้ยง และสัตว์เลี้ยงควรเป็นอย่างไร (เลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว)

- () 1. หญ้า () 2. ทราย () 3. หินกรวด () 4. ทรายล้า () 5. ปูนเปลือย () 6. คอนกรีต () 7. อื่น ๆ.....

29. ท่านพบปัญหาใดบริเวณรั้ว และประตูภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)



- () 0. ไม่มี () 1. รั้วต่ำเกินไป สัตว์เลี้ยงกระโดดหรือปีนออกไปได้
() 2. มีช่องเส็ดตลอดทำให้สัตว์เลี้ยงหลุดไปได้ () 3. บางครั้งประตูปิดไม่สนิท สัตว์หลุดออกไปได้ () 4. อื่น ๆ

30. ท่านคิดว่ารั้ว และประตูภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงควรมีลักษณะอย่างไร (เลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว)



- () 1. รั้วสูงชัน ไม่มีช่องเส็ดตลอด และมีประตูล็อกชั้นเดียวแบบเดิม () 2 . รั้วสูงเท่าเดิม ไม่มีช่องเส็ดตลอด แต่มีประตู 2 ชั้น



- () 3. รั้วสูงชัน ไม่มีช่องเส็ดตลอด และมีประตู 2 ชั้น () 4. อื่น ๆ

31. ท่านพบปัญหาใดบริเวณที่นั่งรอสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)



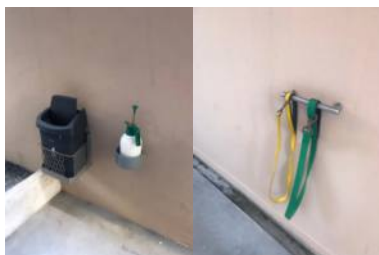
- () 0. ไม่มี () 1. มุมของที่นั่งเป็นเหลี่ยมทำให้เกิดอันตรายได้ () 2. ที่นั่งกีดขวางพื้นที่ทางเดินเกินไป () 3. อื่น ๆ ...

32. ท่านคิดว่าที่นั่งรอภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงควรมีลักษณะอย่างไร (เลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว)



- () 1. ม้านั่งตามสวนสาธารณะทั่วไป ไม่มีพนักพิง () 2. ม้านั่งที่มีพนักพิง
() 3. อื่น ๆ

33. ท่านพบปัญหาใดในการใช้งานจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)



- () 0. ไม่มี () 1. ไม่มีอุปกรณ์บางชนิดสำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น ถังใส่มูลสัตว์
() 2. ไม่มีจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยงเพิ่มเติม เช่น ของเล่น บ่อน้ำ และบ่อโคลน () 3. อื่น ๆ

34. ท่านคิดว่าควรเพิ่มสิ่งใดในจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

() 0. ไม่มี



() 1. ที่ทิ้ง และถังใส่มูลสัตว์



() 2. ที่ให้น้ำสัตว์ หรือล้างตัว



() 3. ที่ทำกิจกรรมสำหรับสัตว์เลี้ยง



() 4. บ่อน้ำหรือบ่อโคลนให้สัตว์ลงเล่น () 5. สระว่ายน้ำสำหรับสัตว์เลี้ยง



() 6. ลู่วิ่งสำหรับทำกิจกรรมกับสัตว์เลี้ยง

() 7. อื่น ๆ

35. ท่านคิดว่าแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงควรเป็นแบบใด

(เลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว)



() 1. แบบทัศนียภาพ 1 พื้นหญ้า และมีทางเดิน



() 2. แบบทัศนียภาพ 2 พื้นหญ้าที่มีจุดขั้วถายเป็นทราย และมีทางเดิน



() 3. แบบทัศนียภาพ 3 พื้นหญ้าด้านซ้าย ทรายด้านขวา และมีทางเดินตรงกลาง () 4. อื่น ๆ

36. ท่านคิดว่าสิ่งใดในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงควรมีการปรับปรุงให้เหมาะกับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. อุณหภูมิ () 2. การระบายอากาศ () 3. กลิ่นไม่พึงประสงค์
 () 4. รั้ว และประตู () 5. ที่นั่งรถสัตว์เลี้ยง () 6. จุดขับถ่าย
 () 7. จุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง () 8. การตกแต่ง () 9. วัสดุที่ใช้ภายในพื้นที่ส่วนกลาง
 () 10. การแบ่งโซนสำหรับสัตว์เลี้ยงแต่ละประเภท () 11. อื่น ๆ

ส่วนที่ 4 โปรดระบุคำตอบในช่องว่าง

37. ถ้าท่านมีกำลังซื้อคอนโดมิเนียมไม่จำกัดในอนาคต ขนาดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักที่ท่านต้องการ และเหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงของท่าน

ควรมีขนาดประมาณ.....ตารางเมตร

38. ท่านใช้เวลาอยู่กับสัตว์เลี้ยงของท่าน ชั่วโมง / วัน

39. ท่านนำสัตว์เลี้ยงไปใช้บริการพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงบ่อยแค่ไหน

- () 0. ไม่ไป () 1. ทุกวัน () 2. บางวัน

40. ช่วงเวลาใดที่ท่านนำสัตว์เลี้ยงเข้าใช้งานพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. ช่วงเช้า () 2. ช่วงสาย () 3. ช่วงบ่าย () 4. ช่วงเย็น () 5. ช่วงค่ำ () 6. อื่น ๆ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลทั่วไปผู้เลี้ยงสัตว์

41. อายุของท่าน.....ปี

42. เพศ () 1.ชาย () 2. หญิง () 3. อื่น ๆ

43. อาชีพ () 1.นักเรียน / นักศึกษา () 2. รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ () 3. เอกชน / รับจ้าง () 4. อื่น ๆ

44. ขนาดห้องพักของท่าน.....ตารางเมตร

45. จำนวนผู้พักอาศัยในห้องพัก.....คน

46. ท่านมีสัตว์เลี้ยงจำนวน.....ตัว

ส่วนที่ 6 รายละเอียดสัตว์เลี้ยง

47. ประเภทสัตว์เลี้ยงของท่าน () 1. แมว.....ตัว () 2. สุนัข.....ตัว () 3. อื่น ๆ

48. ขนาดสุนัข (สำหรับผู้เลี้ยงสุนัข) () 1. ขนาดเล็ก ตัว () 2. ขนาดกลาง.....ตัว () 3. ขนาดใหญ่.....ตัว

49. อายุ เพศ และน้ำหนัก

ตัวที่ 1 สัตว์เลี้ยงประเภท.....อายุ.....ปี สายพันธุ์.....

เพศ.....

น้ำหนัก.....กิโลกรัม

ตัวที่ 2 สัตว์เลี้ยงประเภท.....อายุ.....ปี สายพันธุ์.....

เพศ.....

น้ำหนัก.....กิโลกรัม

ตัวที่ 3 สัตว์เลี้ยงประเภท.....อายุ.....ปี สายพันธุ์.....

เพศ.....

น้ำหนัก.....กิโลกรัม

ตัวที่ 4 สัตว์เลี้ยงประเภท.....อายุ.....ปี สายพันธุ์.....

เพศ.....

น้ำหนัก.....กิโลกรัม

ตัวที่ 5 สัตว์เลี้ยงประเภท.....อายุ.....ปี สายพันธุ์.....

เพศ.....

น้ำหนัก.....กิโลกรัม

...ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง...

[illegible]

รูปที่ 1 ตัวอย่างแบบสอบถามออนไลน์ ผ่านทาง Google Forms

[illegible]

ภาคผนวก ฉ

ชุดที่.....

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสภาพแวดล้อม

และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท

เรื่อง ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการจัดสภาพแวดล้อม

และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง ในคอนโดเนียมย่านลาดพร้าว (เพื่องานวิทยานิพนธ์)



เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง

ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดเนียมย่านลาดพร้าว

สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อนักศึกษา ปรามุชลี จันทรวง

วันที่สังเกต.....เวลาที่สัมภาษณ์.....นาที่ เวลาที่จบการสัมภาษณ์.....นาที่ รวมระยะเวลา.....นาที่

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

- ชื่อ.....เพศ.....อายุ.....ปี
- ตำแหน่ง.....
- สถานที่ทำงาน.....
- ประสบการณ์ และระยะเวลาในการทำงาน.....ปี.....เดือน

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในห้องพัก

- ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะ และแนวทางการจัดพื้นที่สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้พักอาศัย ที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท และกรณีตัวอย่าง อย่างไร

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง		
บริเวณที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยง	ก็มีโซนสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ นำอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงมาตกแต่ง สร้างที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงเป็นส่วนหนึ่งของมินิมอลหรือเฟอร์นิเจอร์ เจาะช่องออกสำหรับให้สัตว์เลี้ยงไปยังจุดต่าง ๆ ได้สะดวก ติดอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงเข้ากับเฟอร์นิเจอร์หรือผนัง		
ภายในห้องพัก	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีการปรับปรุง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
การจัดพื้นที่อยู่ สำหรับสัตว์เลี้ยง			

6. ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะ และแนวทางการตกแต่งภายในห้องพักสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท และกรณีตัวอย่าง อย่างไร

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง	
การตกแต่งภายในห้องพักสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์		
 ภาพตัวอย่างห้องพักสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์	 ใช้ผนังกระจกใสเข้ามาเป็นส่วนระหว่างห้องนอน โดยไม่ใช้ผนังทึบ ใช้เฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อิน และเพิ่มตู้เก็บของเป็นจำนวนมากแบบมีฝาเปิดปิด	

ภายในห้องพัก	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีการปรับปรุง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
การตกแต่งภายในห้องพัก สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์			

7. ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะ และแนวทางการเลือกใช้วัสดุพื้น และผนังภายในห้องพักที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท และกรณีตัวอย่าง อย่างไร

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง	
วัสดุพื้น และผนังที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง		
 วัสดุผนังปูนทาสี ระเบียง ห้องนอน ห้องน้ำ ห้องครัว วัสดุปูพื้นกระเบื้อง พื้น กระเบื้อง ผนัง ปูนทาสี	 วัสดุผนังปูนทาสีทึบกับด้าน ระเบียง ห้องนอน ห้องน้ำ ห้องครัว วัสดุปูพื้นกระเบื้องยาง พื้น กระเบื้องยาง ผนัง ปูนทาสีทึบกับด้านแบบเช็ดทำความสะอาดได้	

ภายในห้องพัก	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีการปรับปรุง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
การเลือกใช้วัสดุพื้น และผนัง ที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยง			

8. ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงอุณหภูมิภายในห้องพัก ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท และกรณีตัวอย่าง อย่างไร

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง		
อุณหภูมิ	เปิดหน้าต่างเพื่อให้ลมเข้ามา เปิดเครื่องปรับอากาศตลอดเวลา อุณหภูมิโดยเฉลี่ย 27 องศา  ใช้นั่งสำเริงรูปเพื่อควบคุมอุณหภูมิ ติดตั้งลมระบายอากาศบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่		
ภายในห้องพัก	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีการปรับปรุง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
อุณหภูมิ			

9. ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงการระบายอากาศ และกลิ่นภายในห้องพัก ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท และกรณีตัวอย่าง อย่างไร

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง		
การระบายอากาศ และกลิ่น	 เปิดระบอากาศ 1 จุด มีพัดลมระบายอากาศ 1 จุด มีพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด ติดตั้งพัดลมระบายอากาศในบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่อาศัย ใช้กระชากแทนผนังทึบ และมีหน้าต่างขนาดใหญ่		
ภายในห้องพัก	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีการปรับปรุง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
การระบายอากาศ และกลิ่นภายในห้องพัก			

10. ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงเสียงรบกวนภายในห้องพัก ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท และกรณีตัวอย่าง อย่างไร

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง		
เสียง	ไม่มีการใช้วิธีการกันเสียงรบกวนจากภายนอก 1. ควรเพิ่มฉนวนสำหรับกันเสียง หรือใช้กระชาก 2 ชั้น 2. อุดช่องโหว่ที่สามารถเป็นแหล่งกำเนิดเสียงได้		
ภายในห้องพัก	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีการปรับปรุง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
เสียง			

11. ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท และกรณีตัวอย่าง อย่างไร

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง	
สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก		
  มีพัฒนาการขยายอากาศ 1 จุด มีเสียงตามสาย ตำแหน่งปลั๊กไฟสูง 50 เซนติเมตร	  มีพัฒนาการขยายอากาศมากกว่า 1 จุด มีเสียงตามสาย มีที่ครอบปลั๊กเพื่อความปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง ประตูระบบดีจิตอลล็อค	

ภายในห้องพัก	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีการปรับปรุง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

12. ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมโดยรอบ ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท และกรณีตัวอย่าง อย่างไร

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน		แนวทางการปรับปรุง	
สภาพแวดล้อมโดยรอบ			
			
พื้นที่ปูเบสโย มีจุดซั้วถ่าย มีทางเดิน และที่ทิ้งมูลสัตว์ และอุปกรณ์ทำความสะอาด	พื้นที่หญ้าที่มีจุดซั้วถ่ายเป็นทราย มีทางเดิน และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง มีการแบ่งล็อคสำหรับสัตว์แต่ละประเภท เช่น สุนัขขนาดเล็ก ล็อค 1 และสุนัขขนาดใหญ่ ล็อค 2		
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีการปรับปรุง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
สภาพแวดล้อมโดยรอบ สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			

13. ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงจุดขับถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท และกรณีตัวอย่าง อย่างไร

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง		
จุดขับถ่าย			
 มีการกันพื้นที่ และใช้วัสดุพื้นหินกรวด	 พื้นที่กลางแจ้ง ไม่มีที่กัน ใช้การแบ่งเขตด้วยวัสดุ และใช้วัสดุพื้นหญ้า และดินทราย นอกจากนี้ยังมีจุดขับถ่ายเฉพาะสำหรับ สัตว์เลี้ยงบางประเภทที่ขอความเป็นส่วนตัว เช่น แมว		
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีการปรับปรุง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
จุดขับถ่าย สำหรับสัตว์เลี้ยง			

14. ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ที่ได้ จากความคิดเห็นของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท และกรณีตัวอย่าง อย่างไร

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง		
ที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์			
 มีลักษณะสี่เหลี่ยมจัตุรัสไม่กลมมน และตั้งอยู่ตรงกลางของพื้นที่	 มีที่นั่งที่มีพนักพิง และตั้งชิดมุมหรือกำแพง		
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีการปรับปรุง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
ที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์			

15. ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ 3 ประเภท และกรณีตัวอย่าง อย่างไร

สภาพแวดล้อมปัจจุบัน	แนวทางการปรับปรุง
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง  ที่ทิ้งมูลสัตว์ และอุปกรณ์ทำความสะอาดที่แขวนสายจูง  ที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์ ที่แขวนสายจูง ที่มีการออกแบบโดยใช้จุดเด่น และลักษณะของสัตว์เลี้ยง  ของเล่น เช่น อุปกรณ์เสริมทักษะ ที่ออกแบบให้เข้ากับสภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยง	

พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีการปรับปรุง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง			

ภาคผนวก ข
ผลการสังเกตสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง
ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง
 ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว
 สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ชื่อนักศึกษา นางสาวปราญชลี จันทรทอง

วันที่สังเกต วันจันทร์ที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2563 และวันอาทิตย์ที่ 16 มีนาคม เวลาที่เริ่มสังเกต 15.00 - 17.00 น. น. รวมระยะเวลา 1 - 2 ชั่วโมง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป และสถานที่ตั้ง

ชื่อสถานที่ คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

สถานที่ตั้ง อาคารเซาท์ตั้งอยู่ในโครงการของคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว

จังหวัดกรุงเทพมหานคร ฯ เขตวังทองหลาง ซอยวัดบึงทองหลางหรือซอยลาดพร้าว 101

วัน / เวลาทำการ ทุกวัน

จำนวนห้องพักที่มีคนอยู่อาศัยทั้งหมด 68 ห้อง

จำนวนผู้พักอาศัยภายในคอนโดทั้งหมด 116 คน

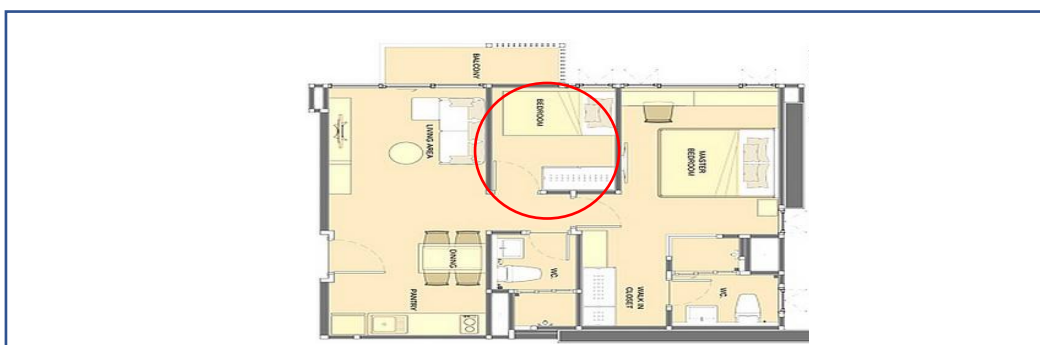
จำนวนสัตว์เลี้ยงภายในคอนโดทั้งหมด 67 ตัว สุนัข 45 ตัว แมว 21 ตัว อื่น ๆ เฟนเน็คฟ็อกซ์ (สุนัขจิ้งจอกพันธุ์เล็ก) 1 ตัว

ส่วนที่ 2 ลักษณะสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก

สภาพแวดล้อมภายในห้องพัก

ตัวอย่าง ห้องพักขนาด 55 ตารางเมตร

Plan ห้องพัก



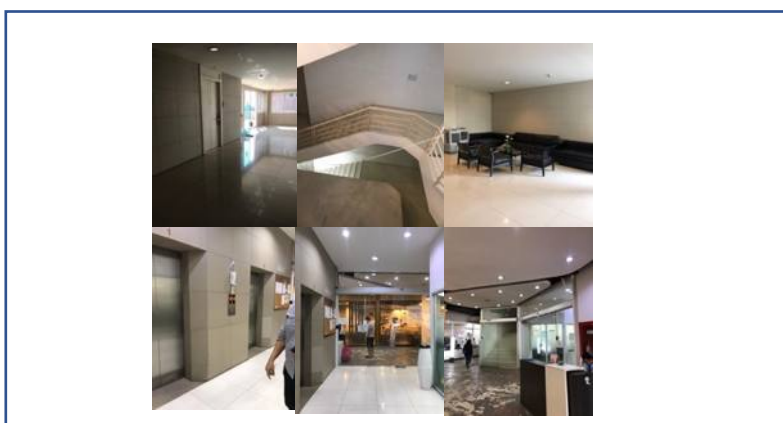
การแบ่งโซนพื้นที่สำหรับสัตว์มีการแบ่งพื้นที่โดยจัดห้องให้สัตว์เลี้ยงอยู่โดยเฉพาะ วัสดุพื้นพาร์เก้วส์ผืน พุนทาสี (รูปที่ 1)



รูปที่ 1 ลักษณะการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง

เฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์สำหรับสัตว์ มีถาดอาหาร ถาดน้ำ เบาะนอน ที่ขั้วถ่าย ของเล่น 2 – 3 ชิ้น แผ่นรองฉี่ และพัดลมสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ การตกแต่งที่เอื้อต่อสัตว์ แบ่งโซนให้สัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ การถ่ายเทอากาศภายในห้องพักดี ทิศทางลมมาจากทางทิศเหนือของ โดยเปิดหน้าต่างมีลมเข้าออกตลอดเวลา การเก็บเสียงภายในห้องพัก และเสียงรบกวนภายในห้องพักเก็บเสียง ปัญหาที่พบ ไม่มี จุดที่ส่งกลิ่นปัสสาวะ และอุจจาระหรือกลิ่นตัวสัตว์เลี้ยงที่สะสมเป็นเวลานานไม่มี เพราะมีการทำความสะอาดตลอดเวลา

ส่วนที่ 3 ลักษณะสภาพแวดล้อมพื้นที่ภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า-ออก การแบ่งสัดส่วนพื้นที่ภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า - ออก

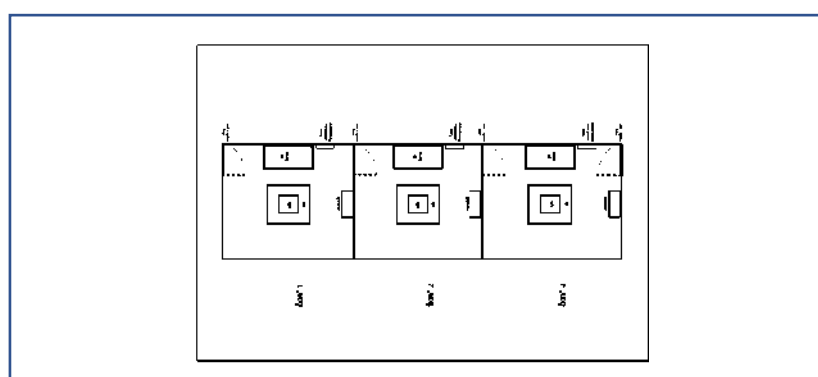


ลักษณะภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า - ออก บริเวณทางเดิน มีลักษณะค่อนข้างกว้าง ใช้วัสดุพื้นเป็นกระเบื้องเคลือบมัน และสีผนังเป็นวอลเปเปอร์ มีแม่บ้านทำความสะอาดจุดนี้ตลอดเวลา บริเวณลิฟต์มี 2 ตัว เป็นลิฟต์ตัวเล็กแคบเกินไป บริเวณทางเข้า - ออก ประตูเป็นระบบเซนเซอร์ระบบต่ำ และทุกครั้งต้องมีการแตะคีย์การ์ดเข้ามาภายในพื้นที่ แต่ขณะเข้าจะมียามคอยกดประตูเปิด - ปิด ให้ตลอด การตกแต่งที่เอื้อต่อสัตว์เลี้ยง ไม่มี อุปกรณ์สำหรับสัตว์ ไม่มี การถ่ายเท

อากาศภายในห้องพัก ทิศทางลม ภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า - ออก ไม่มีช่องลม หรือหน้าต่างระหว่างชั้น ทำให้ไม่มีการถ่ายเทอากาศภายในพื้นที่ ไม่มีคอร์ตมีลมเข้าออก แต่อากาศภายในไม่ได้ร้อนจนเกินไป จุดที่ส่งกลิ่นปัสสาวะ และอุจจาระที่สะสมเป็นเวลานานภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า - ออก ไม่มี เสียงรบกวนภายในคอนโดมิเนียมบริเวณทางเดิน ลิฟต์ ทางเข้า - ออก เช่น เสียงจากสัตว์ในห้องพัก ได้ยินแต่ไม่ดังจนเกินไปส่วนใหญ่จะเป็นเสียงสุนัขเห่า ไม่ได้ยินเสียงแมว สุนัขจะเห่าเวลาเดินผ่านหน้าห้องหรือได้ยินเสียงเรากุญ ปัญหาที่พบจุดที่ 1 ไม่มีจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น ที่แขวนสายจูง ที่ให้น้ำตามจุดต่างภายในอาคาร

ส่วนที่ 4 ลักษณะสภาพแวดล้อมพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

การแบ่งสัดส่วนพื้นที่ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

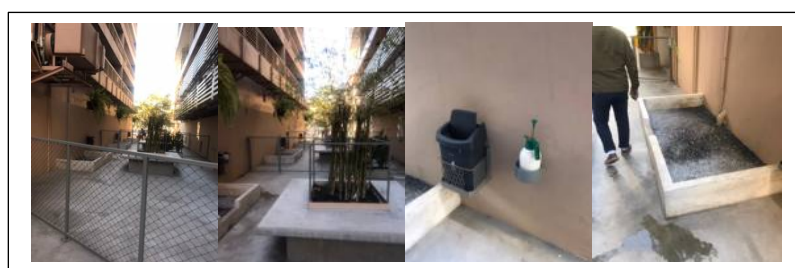


ผู้ใช้งาน เป็นผู้พักอาศัยในคอนโดมิเนียม ที่พักอาศัยภายในอาคารเช่าที่เท่านั้นที่สามารถใช้งานพื้นที่ได้ ลักษณะกิจกรรมภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์ จะนำสัตว์มาขับถ่ายเป็นส่วนใหญ่ การแบ่งสัดส่วนในการใช้งานของสุนัขในพื้นที่ส่วนกลาง มีจุดขับถ่าย วัสดุเป็นพื้นหินกรวดก่อด้วยปูน มีที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ วัสดุถูกทำขึ้นด้วยปูนมีต้นไม้ไม้ตรงกลาง ไม่มีทางเดินชัดเจน พื้นส่วนใหญ่เป็นปูน การตกแต่งที่เอื้อต่อสัตว์เลี้ยง จุดที่ มีการแบ่งล็อกไว้ 3 ล็อก มีจุดขับถ่าย 3 จุดอยู่ในแต่ละล็อก อุปกรณ์สำหรับสัตว์ มีอุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดสำหรับสิ่งสกปรก การถ่ายเทอากาศในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ทิศทางลมมาจากทางทิศตะวันตก และเหนือทำให้มีลมพัดตลอดเวลา และอยู่บริเวณช่องลมของระหว่าง 2 อาคาร คืออาคารเช่า และอาคารจอดรถ (รูปที่ 2)



รูปที่ 2 ลักษณะพื้นที่ตั้งภายในพื้นที่ส่วนกลาง

จุดที่ส่งกลิ่นปัสสาวะ และอุจจาระที่สะสมเป็นเวลานานไม่มี เพราะมีแม่บ้านทำความสะอาดตลอดเวลา เสียงรบกวนไม่มี ปัญหาที่พบจุดที่ 1 ที่กั้นสูงเกินไปไม่เหมาะสมสำหรับสัตว์ที่มีขนาดเล็ก และวัสดุที่ใช้ในปัจจุบันไม่เหมาะสม บริเวณจุดขับถ่าย จุดที่ 2 ออกแบบในลักษณะสี่เหลี่ยมจัตุรัสทำให้อาจจะเกิดอันตรายสำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงได้ บริเวณที่นั่ง จุดที่ 3 ไม่มีการแบ่งอาณาเขตระหว่างทางเดินอย่างชัดเจน บริเวณทางเดิน จุดที่ 4 มีช่องว่างให้สัตว์ลอดออกไปได้ และรั้วต่ำเกินไปควรสูงกว่านี้บริเวณรั้ว จุดที่ 5 มีขนาดแคบเกินไป เข้า - ออก ลำบาก สัตว์สามารถหลุดออกไปได้หากเปิดคางไว้ บริเวณประตู พื้นส่วนใหญ่เป็นพื้นปูนซึ่งอาจไม่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง และอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงน้อยเกินไป มีแค่ที่ทำความสะอาด น้ำยากำจัดกลิ่นไม่พึงประสงค์ของสัตว์เลี้ยง และถังขยะ (รูปที่ 3)



รูปที่ 3 ลักษณะการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดมิเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว

ปัญหาที่พบจากลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางที่ส่งผลกระทบต่อผู้เลี้ยงสุนัขภายในคอนโดมิเนียม ภายในห้องพักวัสดุพื้น และผนังไม่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง และการตกแต่งที่เป็นอยู่ยังไม่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง ถึงมีการจัดห้องให้แต่ก็คือห้องของนอนคนหรือบางคนอาจจะมีจัดไว้ตามมุมใดมุมหนึ่งของห้อง และภายในห้องก็มีขนาดเล็กเกินไป ควรเพิ่มพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงมากกว่านี้ วัสดุพื้นที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดมิเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง คิดว่าควรเป็นพื้นที่ไม่ลื่น เป็นวัสดุที่แข็งแรง และทนต่อพฤติกรรม เช่น การตะกุก ความสกปรกพวกนี้ได้ วัสดุผนังที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดมิเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ควรเป็นผนังที่ทนต่อพฤติกรรมสัตว์ และทำความสะอาดได้ง่าย นอกจากนี้ยังต้องเหมาะกับพฤติกรรมของสัตว์เพื่อลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคต วิธีแก้ปัญหาเรื่องกลิ่นปัสสาวะ และอุจจาระที่สะสมเป็นเวลานานภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดมิเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ใช้เครื่องดับกลิ่นหรือน้ำหอมดับกลิ่น แต่ผู้เลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่มีการทำความสะอาดอยู่ตลอดจึงไม่จำเป็นต้องห่วงเรื่องนี้ วิธีแก้ปัญหาการถ่ายเทอากาศ ทิศทางลม สำหรับสัตว์เลี้ยงภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดมิเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ควรมีพัดลมระบายอากาศเพิ่มเติม และอาจมีการ

เปิดหน้าต่างช่วย เพื่อให้ห้องมีอากาศถ่ายเท เรื่องลมก็ก่อนตัดสินใจซื้อควรศึกษาทิศทางลมในพื้นที่ว่า
 ชั้นไหนร้อน ไม้ร้อนจะได้ไม่เกิดปัญหาในจุดนี้ วิธีแก้ปัญหาลมเสียงรบกวนสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในส่วน
 ห้องพัก บริเวณภายในคอนโดมิเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง อุดช่องว่างใต้ประตูหรือ
 อะไรที่เสียงจะเล็ดลอดหรือเข้ามาได้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อม
 สำหรับสัตว์เลี้ยงภายในส่วนห้องพัก บริเวณภายในคอนโดมิเนียม และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง
 ควรมีการศึกษาเรื่องวิธีการจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงอยู่ภายในพื้นที่จำกัดหรือบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง
 สำหรับสัตว์เลี้ยง การตกแต่ง อุณหภูมิ การระบายอากาศ กลิ่น เสียง และสิ่งอำนวยความสะดวก
 สำหรับสัตว์เลี้ยง วัสดุแบบไหนเหมาะกับสัตว์ พฤติกรรมสัตว์เพื่อนำมาออกแบบและพัฒนาในการ
 ออกแบบพื้นที่

ภาคผนวก ข

ผลการสังเกตผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก
และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์
เฟื่องงานวิทยานิพนธ์

เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพักและบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง

ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว

สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

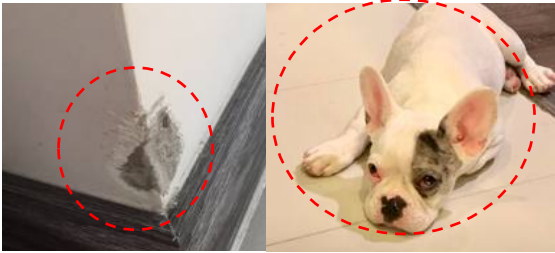
ชื่อนักศึกษา นางสาวปรางุชลี จันทรทอง

วันที่สังเกต 10 มีนาคม พ.ศ. 2563 เวลา 15.00 - 17.00 น. เป็นเวลา 2 ชั่วโมง และวันอาทิตย์ 16
มีนาคม พ.ศ. 2563 เวลา 16.30 - 17.30 น. เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

ตารางที่ 1 ผลการสังเกตพฤติกรรมของผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท ภายในห้องพัก

ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 1  	ผู้พักอาศัย เพศสภาพ (เกย์) อายุ 32 ปี สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดกลาง สายพันธุ์อิงลิชบูลด็อก จำนวน 3 ตัว ระยะเวลาที่ผู้พักอาศัยอยู่กับสัตว์เลี้ยง วันธรรมดา 16 ชั่วโมง / วัน และวันหยุด 20 ชั่วโมง / วัน พบว่า ผู้พักอาศัยมีการจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยง ได้แก่ ที่นอน บริเวณห้องนอน ที่กิน บริเวณห้องรับแขก และที่ขบถายบริเวณห้องรับแขกติดระเบียง จากการสังเกตพฤติกรรมสัตว์เลี้ยง พบว่า สัตว์เลี้ยงชอบวิ่งเล่น และขนของทำให้ผู้เลี้ยงสัตว์ต้องใช้โต๊ะที่มีช่องว่างภายในเพื่อเพิ่มพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงสามารถมุดไปอยู่ และสามารถวางสิ่งของข้างบนได้ นอกจากนี้ สัตว์เลี้ยงยังชอบกัดแทะเฟอร์นิเจอร์ โต๊ะ และประตู หรือวัสดุที่ทำจากไม้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 2 	ผู้พักอาศัย เพศสภาพ (เกย์) อายุ 27 ปี สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดกลาง สายพันธุ์เฟรนช์บูลด็อก จำนวน 1 ตัว ระยะเวลาที่ผู้พักอาศัยอยู่กับสัตว์เลี้ยง วันธรรมดา 10 – 12 ชั่วโมง / วัน และวันหยุด 15 ชั่วโมง / วัน พบว่า มีจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยง ได้แก่ ที่อยู่บริเวณห้องนั่งเล่น ที่นอนบริเวณห้องนอนในหันนอนเตียง ที่กิน และที่ขับถ่ายที่อยู่บริเวณห้องครัว และที่อาบน้ำบริเวณห้องน้ำ จากการสังเกตพฤติกรรมสัตว์เลี้ยง พบว่า สัตว์เลี้ยงมีการกัดแทะตอนเด็ก จนทิ้งร่องรอยของสี และปูนที่แหงในบางจุดของมุมห้อง บริเวณห้องครัวเป็นพื้นกระเบื้องสัตว์เลี้ยงชอบไปนอนตรงจุดนี้ในตอนกลางวัน เพราะพื้นมีความเย็นทำให้สัตว์เลี้ยงสบายท้อง
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 3 	ผู้พักอาศัย เพศสภาพ (เกย์) อายุ 33 ปี สัตว์เลี้ยงประเภทแมว สายพันธุ์สก๊อตติช โพลด์ จำนวน 2 ตัว ระยะเวลาที่อยู่กับสัตว์เลี้ยง วันธรรมดา 12 - 15 ชั่วโมง / วัน และวันหยุด 20 - 24 ชั่วโมง / วัน พบว่า มีการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง ได้แก่ ที่อยู่ และที่นอน บริเวณห้องรับแขก กิน และที่ขับถ่ายบริเวณห้องครัว จากการสังเกตพฤติกรรมสัตว์เลี้ยง พบว่าสัตว์เลี้ยงชอบส่งเสียงร้องในช่วงติดสัตว์แต่ไม่ดังมากนัก นอกจากนี้ยังชอบใช้เล็บฝนบนโซฟา ที่ทำจากหนังจนเกิดรอย และข่วนผ้า่านจนขาด

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 4 	ผู้พักอาศัย เพศหญิง อายุ 25 ปี สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดเล็ก จำนวน 4 ตัว สายพันธุ์พุดเดิลทอย สายพันธุ์มอลทิส และสายพันธุ์พุดเดิลทอยผสมมอลทิส ประเภทแมว จำนวน 2 ตัว สายพันธุ์อเมริกันช็อตแฮร์ และสายพันธุ์มัลลิกันผสมบิสทิสช็อตแฮร์ รวม 6 ตัว ระยะเวลาที่อยู่กับสัตว์เลี้ยง วันธรรมดา 10 ชั่วโมง / วัน และวันหยุดทั้งวัน พบว่าการจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง ได้แก่ สุนัข ที่นอน ที่กิน และที่อยู่บริเวณห้องนั่งเล่น ที่ขั้วถ่ายห้องครัวโซนพื้นที่ว่างไม่ได้ใช้งาน และแมวจะมีห้องของแมวเฉพาะ จากการสังเกตพฤติกรรมสัตว์เลี้ยง พบว่า ผู้เลี้ยงต้องเก็บเก้าอี้ไปไวได้โต๊ะ เพื่อให้มีพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น และไม่ให้สัตว์เลี้ยงป็นขึ้นโต๊ะได้ ซึ่งของทุกอย่างต้องวางบนที่สูง เพื่อไม่ให้สุนัขหรือลากลงมาเล่นได้ และห้องเป็นประตูกระจกเลื่อนบางครั้งสุนัขชอบตะกุกตะถู่ ทำให้เกิดเสียงดังน่ารำคาญ เพราะตอนสุนัขตะกุกเสียงเล็บกระทบกระจก ทำให้เสียงดัง และบางจุดที่เป็นกระเบื้องยางสุนัขชอบขุดจนเป็นรอย
ห้องผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 5 	ผู้พักอาศัย เพศสภาพ (เกย์) อายุ 23 ปี สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดกลาง - ขนาดใหญ่ จำนวน 2 ตัว สายพันธุ์ไซบีเรียนฮัสกี้ และสายพันธุ์เจแปนนิส สปีตซ์ ระยะเวลาที่อยู่กับสัตว์เลี้ยงตลอดเวลาทุกวัน พบว่าการจัดพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยง ได้แก่ ที่นอน บนเตียง - ใต้เตียง บางครั้งนอนกับผู้เลี้ยง ที่กิน แยกเป็น 2 ส่วนสำหรับ 2 ตัว 1 ตัว บริเวณระเบียง 1 ตัว บริเวณห้องรับแขกใกล้ระเบียง ที่ขั้วถ่ายบริเวณระเบียง และที่อยู่สามารถวิ่งเล่นได้ทุกที่ในห้อง จากการสังเกตพฤติกรรมสัตว์เลี้ยง พบว่า สัตว์เลี้ยงชอบวิ่งเล่นเพราะในห้องมีพื้นที่กว้าง และสุนัขสายพันธุ์ไซบีเรียนชอบกัดและคิดว่าอีกตัวจะมาแย่งอาหาร



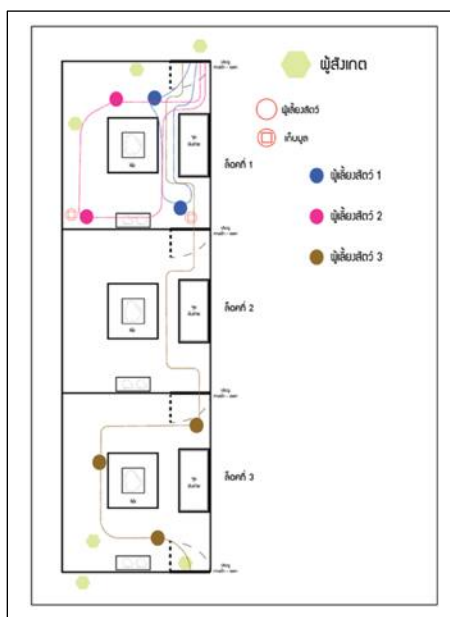
รูปที่ 2 ผังพฤติกรรมภายในห้องพัก Two bedroom

ตารางที่ 2 ผลการสังเกตพฤติกรรมของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 1 	ช่วงเวลาที่สังเกต 9 นาฬิกา 20 นาที – 9 นาฬิกา 25 นาที ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เพศหญิง อายุประมาณ 30 ปี ประเภทสุนัขขนาดเล็ก จำนวน 1 ตัว เดินขึ้นรถเข็น สัตว์เลี้ยงเข้ามาใช้งานภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์ เลี้ยงล๊อคที่ 1 โดยใช้คีย์การ์ดที่ทางอาคารมอบให้เพื่อ เปิดประตู จากนั้นจอดรถเข็นหน้าประตูทางเข้าออกเดิม ที่เข้ามา นำสัตว์เลี้ยงลงจากรถเข็น และหยุดยืนดูสัตว์ เลี้ยงขยับถ่าย ใช้ระยะเวลาประมาณ 5 นาที จึงเดินไป เก็บของเสียจากสัตว์เลี้ยงยังจุดที่สัตว์เลี้ยงขยับถ่าย บริเวณใกล้จุดขยับถ่ายด้านขวา และยืนรอสัตว์สัตว์เลี้ยง วิ่งเสร็จจึงกลับมาที่รถเข็นจอดอยู่เพื่อนำสัตว์เลี้ยงใส่ใน รถเข็น และเดินขึ้นรถเข็นสัตว์เลี้ยงออกจากประตู ทางเข้าออกเดิมที่เข้ามาโดยใช้คีย์การ์ดเปิดประตูออกไป

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 2 	ช่วงเวลาที่สังเกต 9 นาฬิกา 45 นาที – 9 นาฬิกา 55 นาที ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เพศหญิง อายุประมาณ 35 ปี ประเภทสุนัขขนาดเล็ก สายพันธุ์ชิวาว่า จำนวน 1 ตัว และสุนัขขนาดกลาง สายพันธุ์เฟรนช์บูลด็อก จำนวน 2 ตัว เช่นรถเข็นสัตว์ขนาดใหญ่เข้ามาใช้งานภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงล๊อคที่ 1 โดยใช้คีย์การ์ดที่ทางอาคารมอบให้ เพื่อเปิดประตู จากนั้นจอดรถเข็นใกล้กับที่นั่งรอฝั่งรั้วใกล้ทางที่เข้ามา นำสัตว์เลี้ยงลงจากรถเข็นหยุดยืนดูสัตว์เลี้ยงขบถ่าย และมีสัตว์เลี้ยง 1 ตัววิ่งมาให้ผู้เลี้ยงอุ้มเพราะขบถ่ายเสร็จแล้ว และยืนรอสัตว์เลี้ยงอีก 2 ตัว ใช้ระยะเวลาประมาณ 10 นาที จึงเดินไปเก็บของเสียจากสัตว์เลี้ยงยังจุดที่สัตว์เลี้ยงขบถ่ายบริเวณข้างกำแพงทางขวาใกล้กับพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงล๊อคที่ 2 จากนั้นกลับยังจุดที่รถเข็นจอดอยู่เพื่อนำสัตว์เลี้ยงใส่ในรถเข็น และเดินเข็นรถเข็นสัตว์เลี้ยงออกจากประตูทางเข้าออกเดิมที่เข้ามาโดยใช้คีย์การ์ดเปิดประตูออกไป
ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 3 	ช่วงเวลาที่สังเกต 15 นาฬิกา 45 นาที – 15 นาฬิกา 55 นาที ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ เพศชาย อายุประมาณ 30 ปี ประเภทสุนัขขนาดใหญ่ สายพันธุ์อัลลาฮัน มาลามิวท์ จำนวน 1 ตัว เดินจูงสัตว์เลี้ยงเข้ามาใช้งานภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงล๊อคที่ 3 โดยใช้คีย์การ์ดที่ทางอาคารมอบให้เพื่อเปิดประตู จากนั้นหยุดตรงหน้าประตูทางที่เข้ามา และปลดสายจูงสัตว์เลี้ยงเพื่อให้สัตว์เลี้ยงไปขบถ่ายยังจุดขบถ่าย ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ไปยืนรอสัตว์เลี้ยงตรงข้างที่นั่งฝั่งตรงข้ามจุดขบถ่ายใช้ระยะเวลาประมาณ 5 นาที และเดินไปเปิดประตูทางเข้าล๊อคที่ 2 เพื่อรอสัตว์เลี้ยงขบถ่ายเสร็จ จากนั้นเดินจูงสัตว์เลี้ยงผ่านทางเดินของล๊อคที่ 2 และผ่านทางเดินล๊อคที่ 1 เพื่อไปยังทางออกโดยใช้คีย์การ์ดเปิดประตูออกไป



รูปที่ 3 ผังพฤติกรรมการใช้งานพื้นที่ของผู้เลี้ยงพักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์คนที่ 1 ผู้เลี้ยงสัตว์คนที่ 2 และผู้เลี้ยงสัตว์คนที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการสังเกตพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง

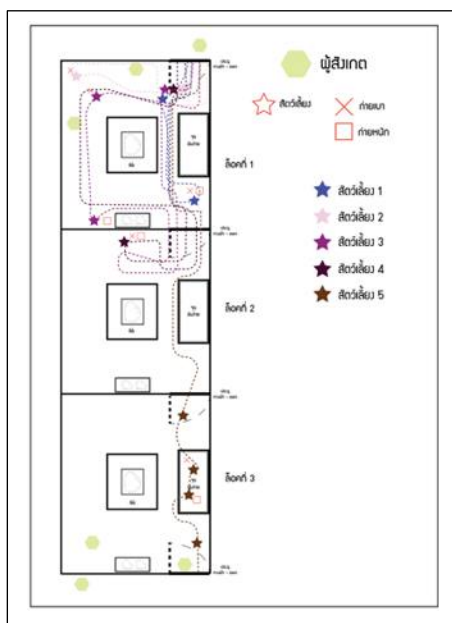
ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
สัตว์เลี้ยงตัวที่ 1	ช่วงเวลาที่สังเกต 9 นาฬิกา 20 นาที – 9 นาฬิกา 25 นาที สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดเล็ก เข้ามาใช้งานพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงล็อกที่ 1 โดยผู้เลี้ยงสัตว์นำใส่รถเข็นสัตว์เลี้ยงเข้ามา และถูกนำลงจากรถเข็นบริเวณหน้าประตูทางเข้า จากนั้นสัตว์เลี้ยงเดินไปมาข้าง ๆ จุดถ่ายภาพเพื่อหาที่ขับถ่าย ใช้ระยะเวลาในการหาที่ขับถ่ายประมาณ 3 นาที สัตว์เลี้ยงวิ่งไปถ่ายเบตรงตำแหน่งข้างจุดถ่ายภาพ และขับถ่ายหนักใกล้กับจุดที่ขับถ่ายเบา ใช้ระยะเวลาขับถ่ายประมาณ 2 นาที และวิ่งมาหาผู้เลี้ยงบริเวณที่รถเข็นจอดอยู่ เพื่อให้ผู้เลี้ยงนำใส่รถเข็นและออกไป

ตารางที่ 3 (ต่อ)

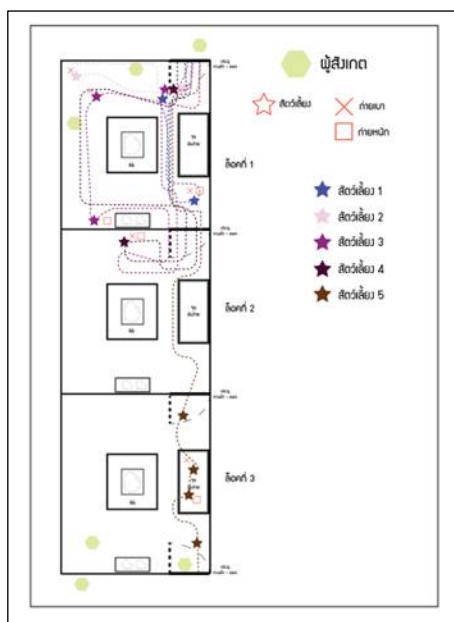
ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
สัตว์เลี้ยงตัวที่ 2 	ช่วงเวลาที่สังเกต 9 นาฬิกา 45 นาที – 9 นาฬิกา 55 นาที สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดเล็ก เข้ามาใช้งานพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงลอคที่ 1 โดยผู้เลี้ยงสัตว์นำใส่รถเข็นสัตว์เลี้ยงเข้ามา และถูกนำลงจรถเข็นบริเวณใกล้กับที่นั่งรอฟังรื้อใกล้ทางที่เข้ามา จากนั้นสัตว์เลี้ยงวิ่งไปถ่ายเบตรงตำแหน่งใกล้กำแพงติดข้างรั้วฝั่งทางเข้าของลอคที่ 1 ใช้เวลาประมาณ 1 นาที เมื่อขับถ่ายเสร็จ จึงวิ่งกลับมาหาผู้เลี้ยงบริเวณที่รถเข็นจอดอยู่เพื่อให้ผู้เลี้ยงอุ้ม และรอสัตว์เลี้ยงที่ผู้เลี้ยงนำมาอีก 2 ตัว 2 ตัว เพื่อใส่รถเข็นออกไป
สัตว์เลี้ยงตัวที่ 3 	ช่วงเวลาที่สังเกต 9 นาฬิกา 45 นาที – 9 นาฬิกา 55 นาที สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดกลาง เข้ามาใช้งานพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงลอคที่ 1 และลอคที่ 2 โดยผู้เลี้ยงสัตว์นำใส่รถเข็นสัตว์เลี้ยงเข้ามา และถูกนำลงจากรถเข็นบริเวณใกล้กับที่นั่งรอฟังรื้อใกล้ทางที่เข้ามา จากนั้นสัตว์เลี้ยงวิ่งไปถ่ายเบใกล้กับสัตว์เลี้ยงตัวที่ 1 ใช้เวลาประมาณ 1 นาที เมื่อเสร็จแล้ว จึงวิ่งเล่นและไปถ่ายหนักบริเวณข้างกระถางต้นไม้ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที เสร็จแล้ววิ่งไปหาสัตว์เลี้ยงตัวที่ 4 บริเวณพื้นที่ส่วนกลางลอคที่ 2 กับสัตว์เลี้ยงตัวที่ 4 ใช้เวลาทั้งหมดในการวิ่งเล่นกับสัตว์เลี้ยงตัวที่ 4 ประมาณ 10 นาที เมื่อเสร็จแล้วจึงกลับมาหาผู้เลี้ยงบริเวณที่รถเข็นจอดอยู่เพื่อให้ผู้เลี้ยงใส่รถเข็นออกไป
สัตว์เลี้ยงตัวที่ 4 	ช่วงเวลาที่สังเกต 9 นาฬิกา 45 นาที – 9 นาฬิกา 55 นาที สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดกลาง เข้ามาใช้งานพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงลอคที่ 1 และลอคที่ 2 โดยผู้เลี้ยงสัตว์นำใส่รถเข็นสัตว์เลี้ยงเข้ามา และถูกนำลงจากรถเข็นบริเวณใกล้กับที่นั่งรอฟังรื้อใกล้ทางที่เข้ามา จากนั้นสัตว์เลี้ยงวิ่งไปกับสัตว์เลี้ยงตัวที่ 3 ใช้เวลา 5 นาที ในการวิ่งเล่น และวิ่งไปถ่ายเบ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ภาพประกอบ	ผลการสังเกตพฤติกรรม
สัตว์เลี้ยงตัวที่ 4 	และถ่ายหน้าตรงบริเวณพื้นที่ส่วนกลางล๊อคที่ 2 ใกล้รั้วฝั่งติดกับบริเวณพื้นที่ส่วนกลางล๊อคที่ 1 เมื่อถ่ายภาพเสร็จ ใช้เวลาทั้งหมดในการถ่ายภาพ และวิ่งเล่นกับสัตว์เลี้ยงตัวที่ 3 ประมาณ 10 นาที เมื่อเสร็จแล้วจึงวิ่งกลับมาเมื่อเสร็จแล้วจึงวิ่งกลับมาหาผู้เลี้ยงบริเวณที่รถเข็นจอดอยู่เพื่อให้ผู้เลี้ยงใส่รถเข็นออกไป
สัตว์เลี้ยงตัวที่ 5   	ช่วงเวลาที่สังเกต 15 นาฬิกา 45 นาที – 15 นาฬิกา 55 นาที สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขขนาดใหญ่ เข้ามาใช้งานพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงล๊อคที่ 3 โดยผู้เลี้ยงนำสัตว์เลี้ยงจูงเข้ามาภายในพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงแล้วปล่อยบริเวณหน้าประตูใกล้กับจุดถ่ายภาพ จากนั้นสัตว์เลี้ยงเดินไปมา และเข้าไปใช้งานในจุดถ่ายภาพ ใช้เวลาประมาณ 3 นาที เมื่อเสร็จแล้วสัตว์เลี้ยงจึงเดินไปหาผู้เลี้ยงบริเวณประตูทางเข้าล๊อคที่ 2 เพื่อใส่สายจูง และเดินตามผู้เลี้ยงผ่านทางเดินของล๊อคที่ 2 และผ่านทางเดินล๊อคที่ 1 เพื่อไปยังทางออก โดยให้ผู้เลี้ยงใช้คีย์การ์ดเปิดประตูออกไปให้



รูปที่ 4 ผังพฤติกรรมการเข้าใช้งานพื้นที่ของสัตว์เลื้อยตัวที่ 1 สัตว์เลื้อยตัวที่ 2 สัตว์เลื้อยตัวที่ 3 สัตว์เลื้อยตัวที่ 4 และสัตว์เลื้อยตัวที่ 5



รูปที่ 5 ผังพฤติกรรมการเข้าใช้งานพื้นที่ของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง

ภาคผนวก ณ

ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ และบุคลากรในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ เฟื่องงานวิทยานิพนธ์

เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง

ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว

สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อนักศึกษา นางสาวปราญชลี จันทรทอง

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นลักษณะลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพและพฤติกรรม
การเลี้ยงสัตว์ของผู้เลี้ยงภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ใน
คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว มีรายละเอียดแต่ละบุคคลดังนี้

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 1 คุณ ก เพศชาย อายุ 32 ปี ตำแหน่งหัวหน้านิติบุคคลให้ความเห็นว่า ใน
ส่วนห้องพักภายในห้องมีพื้นที่ขนาดใหญ่เหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ และมีกฎระเบียบของอาคารที่
ออกแบบมาเพื่อสัตว์อย่างชัดเจน จึงเหมาะสมกับผู้ที่ต้องการเลี้ยงสัตว์ภายในห้องพัก โดยมีอุปกรณ์ที่
เสริมมาในห้องที่ออกแบบมาเพื่อสัตว์โดยเฉพาะ ส่วนภายในคอนโดเนียม ทางเดิน ลิฟต์ บันได
ออกแบบตามมาตรฐาน ทางเข้า – ออก คิดว่าเหมาะสม เพราะขนาดกว้าง และใหญ่ ทางเดินมีขนาด
ใหญ่เหมาะสม ลิฟต์มีขนาดมาตรฐานมีเซ็นเซอร์ที่เหมาะสมตั้งแต่สุนัขพันธุ์เล็กไปถึงพันธุ์ใหญ่ บันได
ก็ได้ออกแบบมาสำหรับสัตว์ ทางเข้าออกก็เป็นเซ็นเซอร์ที่ออกแบบมาเพื่อสัตว์ ในส่วนพื้นที่
ส่วนกลางได้มีการออกแบบมาเพื่อสัตว์โดยเฉพาะ ตั้งแต่การแบ่งโซนพื้นที่ ให้มีที่ขับถ่าย และที่เดิน
เล่น และกันเป็นโซนๆ เพื่อความเป็นส่วนตัวของการเข้าใช้ มีระบบคีย์การ์ดเข้าออกเพื่อความ
ปลอดภัย มีอุปกรณ์ทำความสะอาดให้เจ้าของได้รับผิดชอบต่อสัตว์ซึ่งเป็นไปตามกฎระเบียบของ
คอนโด การตกแต่งก็เลือกต้นไม้ที่ไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์ เป็นที่เปิดโล่งจึงทำให้อากาศถ่ายเท ถ้าใน
อนาคตสามารถปรับปรุงได้ก็ต้องการให้มีพื้นที่ที่ใหญ่กว่านี้ที่ให้กับสัตว์ทำกิจกรรมรวมกัน (รูปที่ 1)



รูปที่ 1 การสัมภาษณ์คุณณพจักร สนิธเณร หัวหน้านิติบุคคล

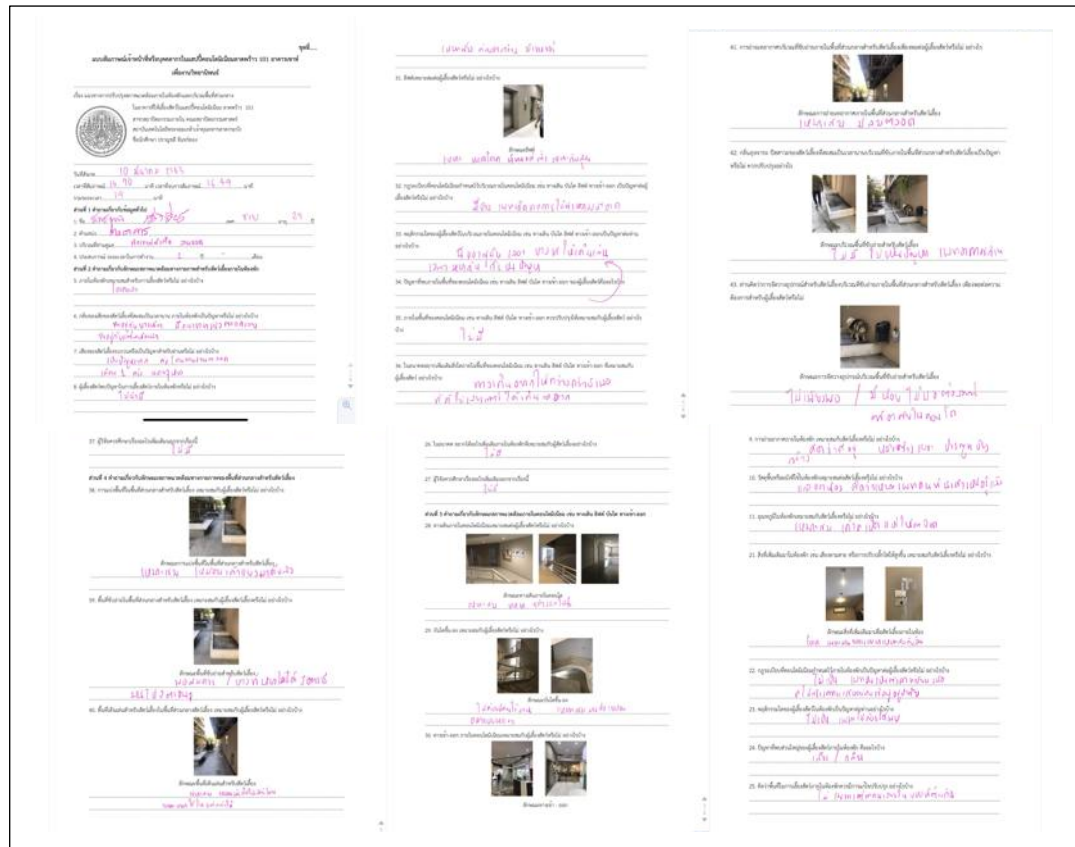
ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 2 นาย ข เพศชาย อายุ 29 ปี ตำแหน่งช่างอาคาร บริเวณที่ดูแลภายในตึก เซาท์และลานจอดรถ

ส่วนภายในห้องพัก ภายในห้องพักเหมาะสมสำหรับการเลี้ยงสัตว์แล้ว เรื่องกลิ่นขึ้นอยู่กับบางห้อง ซึ่งมีคนเลี้ยงตลอดเวลาในเรื่องนี้ แต่ก็ขึ้นอยู่แต่ละห้องพักว่าจะมีการรักษาในเรื่องนี้แบบไหน เสี่ยงเป็นปัญหามาก และได้รับแจ้งมาในทางนิติตลอดในเรื่องของเสียงรบกวน ใน 1 เดือน มีมากกว่า 1 ห้อง ขึ้นไป ปัญหาคาดว่าไม่น่าจะมี เพราะเนื่องจากคอนโดนี้เป็นคอนโดสำหรับเลี้ยงสัตว์โดยเฉพาะ การถ่ายเทอากาศคิดว่าเหมาะสมแล้ว อากาศมีการถ่ายเทที่ดีอยู่ มีช่องระบายอากาศที่เยอะ เช่น หน้าต่าง ประตู ที่มีเป็นจำนวนมาก วัสดุและพื้นผนังคิดว่าเหมาะสมแล้วเนื่องจากแต่ละห้องต้องมีการตกแต่งให้เหมาะสมกับสัตว์ที่เลี้ยง ซึ่งคาดว่าอาจจะไม่เป็นปัญหา อุณหภูมิคิดว่าเหมาะสม ซึ่งแต่ละห้อง อาจจะมีการเปิดเครื่องปรับอากาศหรือปรับอุณหภูมิ อุปกรณ์สำหรับสัตว์ที่มีอยู่คิดว่าเหมาะสม เนื่องจากมันได้ถูกออกแบบมาเพื่อสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ และคิดว่าผู้เลี้ยงสัตว์ก็พอใจที่มีสิ่งนี้เพิ่มเติม และการออกแบบมาได้อย่างเหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง กฎระเบียบและข้อบังคับคิดว่าไม่เป็นปัญหา เพราะกฎมันเป็นตัวกำหนดให้ผู้เลี้ยงสัตว์ภายในคอนโดมีระเบียบ และเพื่อจะได้ไม่สร้างความเดือดร้อนต่อผู้อยู่อาศัยคนอื่น ๆ พฤติกรรมของผู้เลี้ยงไม่ปัญหา เพราะจากประสบการณ์ในการทำงานที่ผ่านมายังไม่เจอปัญหาจากพฤติกรรมของผู้เลี้ยงสัตว์ การปรับปรุงพื้นที่คิดว่าอาจจะไม่ต้องปรับปรุง เพราะคนเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่เลี้ยงในแบบที่แตกต่างกัน ซึ่งคิดว่าการนำสัตว์มาเลี้ยงผู้เลี้ยงสัตว์ต้องคิดว่าพื้นที่เหมาะสมแล้วจึงได้นำสัตว์มาเลี้ยง

ส่วนภายในคอนโดเนียม ทางเดิน ลิฟต์ บันได ทางเข้า - ออกคิดว่าเหมาะสม เพราะขนาดกว้าง และใหญ่เพียงพอสำหรับการเดิน การนำสัตว์เลี้ยงเข้า - ออกภายในห้องพักปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ เรื่องการขับถ่ายของสัตว์เลี้ยงที่เลอะเทอะ ผู้เลี้ยงสัตว์บางคนนำสัตว์เลี้ยงมาเดินเล่นซึ่งบริเวณนี้ไม่ใช่ที่สำหรับเดินเล่น และบางกรณีมีสัตว์เลี้ยงกัดกันทำให้เกิดปัญหาต่อการเข้าออก และรบกวนผู้เลี้ยงคนอื่น ๆ กฎระเบียบ และข้อบังคับเป็นปัญหาบ้าง เพราะเกิดจากการที่เจ้าของห้องบางคนไม่ทำความสะอาด และรับผิดชอบในการดูแลสัตว์เลี้ยงของตัวเอง พฤติกรรมของผู้เลี้ยงสัตว์ปัญหาที่พบส่วนใหญ่

คือ เรื่องการขยับถ่ายของสัตว์เลี้ยงที่เลอะเทอะ ผู้เลี้ยงสัตว์บางคนนำสัตว์เลี้ยงมาเดินเล่นซึ่งบริเวณนี้ไม่ใช่ที่สำหรับเดินเล่น และบางกรณีมีสัตว์เลี้ยงกีดกันทำให้เกิดปัญหาต่อการเข้าออก และรบกวนผู้เลี้ยงคนอื่น ๆ การปรับปรุงพื้นที่ในอนาคตทางเดินต้องการให้มีขนาดที่กว้างขึ้น เพื่อการเดินเข้า – ออกที่สะดวกมากขึ้นของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และไม่เลี้ยงสัตว์

ส่วนพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง คิดว่าเหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง ซึ่งแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วนที่ดีแล้ว พื้นที่ขยับถ่ายพอสมควร บางที่สัตว์เลี้ยงไม่ได้ขยับถ่ายตามที่สถานที่กำหนดไว้ บางที่สัตว์เลี้ยงก็ขยับถ่ายตรงอื่น ซึ่งขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของการเลี้ยงสัตว์ว่าจะสามารถให้สัตว์ขยับถ่ายเป็นที่ที่เป็นทางได้หรือไม่ พื้นที่เดินเล่นของสัตว์เลี้ยงคิดว่าเหมาะสมแล้ว เหมือนมันกันไว้ให้สัตว์โดยเฉพาะ และมีการแบ่งพื้นที่ในการเข้าใช้เป็นสัดส่วนสามารถใช้ได้ทีละหลายตัวโดยไม่รวมกัน ทำให้สัตว์มีพื้นที่ส่วนตัวมากยิ่งขึ้น และแยกใช้งานของแต่ละตัวได้ ลดการเกิดปัญหาที่สัตว์เลี้ยงกีดกันได้ กลิ่นไม่มี ไม่เป็นปัญหา เพราะอากาศถ่ายเทตลอดเวลา การจัดวางอุปกรณ์สำหรับสัตว์คิดว่าไม่เพียงพอ สถานที่มันน้อยไม่เพียงพอต่อการใช้งาน เนื่องจากมีสัตว์อาศัยภายในตึกเยอะจึงควรมสถานที่กว้าง และรองรับต่อการใช้งานของผู้เลี้ยงสัตว์มากกว่านี้ ควรมีสสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงมากกว่านี้ การตกแต่งส่วนใหญ่โดยรวมโอเค แต่ถ้าเป็นต้นไม้ที่ให้ร่มเงากว่านี้น่าจะดีกว่าต้นไม้ที่ตกแต่งอยู่ในปัจจุบัน กฎระเบียบคิดว่าไม่ค่อยเป็นปัญหา เพราะมันมีระเบียบอยู่ในตัวกฎของมันอยู่แล้ว ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัขบางตัวไม่ฉี่ในที่ที่จัดเตรียมไว้ให้ ซึ่งทำให้เกิดความสกปรกต่อผู้ใช้งานถัดไปและแม่บ้านก็อาจจะต้องมาทำความสะอาดในส่วนนี้หากผู้เลี้ยงสัตว์ไม่ได้ดูแลในส่วนนี้ การปรับปรุงพื้นที่ควรปรับปรุง เนื่องจากพื้นที่ส่วนกลางมีขนาดเล็ก และน้อยเกินไปซึ่งไม่เพียงพอต่อการใช้งานและจำนวนสัตว์เลี้ยงภายในตึก การทำความสะอาดการทำความสะอาด และการดูแลไม่เป็นปัญหามากนัก เพราะมีกฎให้ผู้เลี้ยงสัตว์ต้องรับผิดชอบในการดูแลสัตว์เลี้ยงรวมไปถึงเรื่องการดูแลและการทิ้งขยะที่เกี่ยวกับปัสสาวะและมูลของสัตว์เลี้ยงด้วย (รูปที่ 2)



รูปที่ 2 ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ภายในอาคารเช่า

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 3 นาง ค เพศหญิง อายุ 54 ปี ตำแหน่งแม่บ้าน บริเวณที่ดูแลภายในพื้นที่ ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง และภายในตึกเช่าที่ชั้น 5 - 7

ส่วนภายในห้องพัก ภายในห้องพักเหมาะสมกว้าง เรืองกลิ่นไม่มีเจ้าของจัดการ เสียงนาน ๆ ที่ไม่ค่อยได้ยิน ปัญหาไม่มีเพราะไม่ได้เข้าไปในห้อง การถ่ายเทอากาศไม่แน่ใจ วัสดุ และพื้นผนังคิดว่าเหมาะสม อุณหภูมิคิดว่าเหมาะสม กฎระเบียบ ข้อบังคับคิดว่าโอเคมาก พฤติกรรมของผู้เลี้ยงไม่ปัญหา ปัญหาส่วนใหญ่ไม่เจอ คิดว่าลูกบ้านมีการปรับปรุงตลอด

ส่วนภายในคอนโดมิเนียม ทางเดิน ทางเข้า – ออก บ้านใดคิดว่าเหมาะสม โอเค ห้ามสัตว์เลี้ยงไม่เป็นที่ ไม่นั้นมีการปรับ ลิฟต์มีการเช็คทำความสะอาดทุก 2 อาทิตย์ / ครั้ง กฎข้อบังคับโอเคแล้ว เพราะเจอ มูลสัตว์ สัตว์ขับถ่ายไม่เป็นที่มีการปรับ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ไม่มีเพราะผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ตามกฎหมาย เพราะไม่นั้นจะโดนปรับ การปรับปรุงพื้นที่ไม่มี ในอนาคตไม่มี

ส่วนพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง การแบ่งพื้นที่เหมาะสมแล้ว พื้นที่ขับถ่ายโอเคแล้ว มันเป็นส่วน สัตว์ส่วน พื้นที่เดินเล่นของสัตว์เลี้ยงคิดว่าโอเคแล้ว การถ่ายเทอากาศคิดว่ามีลมโกรกตลอดเวลา กลิ่นจากสัตว์เลี้ยงคิดว่าไม่มีเพราะไปเช็คทำความสะอาดให้ตลอดเวลา การจัดวางอุปกรณ์สำหรับสัตว์คิด

ว่าเพียงพอแล้ว มีอุปกรณ์ครบทุกอย่าง เช่น พวกอุปกรณ์ทำความสะอาดน้ำยาดับกลิ่น ลักษณะการตกแต่งเหมาะสมแล้วมีการแบ่งช่อง เป็นสัดส่วน กฎระเบียบภายในพื้นที่ไม่เป็นปัญหาแม้แต่ผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์บอกว่าดี พฤติกรรมของผู้เลี้ยงสัตว์ไม่เป็นปัญหา ปัญหาที่พบไม่มีเลย แต่อาจจะมีบ้างที่ยอมเก็บมูลสัตว์แต่เป็นเพราะเขาลืม ภายในพื้นที่มีการปรับปรุงตลอดเวลา พื้นปูนเสียวก็ซ่อม ในอนาคตไม่ยากปรับปรุงอะไรเพราะภายในพื้นที่มีครบแล้ว (รูปที่ 3)



รูปที่ 3 การสัมภาษณ์แม่บ้านภายในอาคารเซาท์

ภาคผนวก ก
ผลการสัมภาษณ์ผู้อาศัยในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์
เฟื่องงานวิทยานิพนธ์

เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง

ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว

สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อนักศึกษา นางสาวปรางุชลี จันทรทอง

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นลักษณะลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และพฤติกรรม
 การเลี้ยงสัตว์ของผู้เลี้ยงภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ใน
 คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว มีรายละเอียดแต่ละบุคคลดังนี้

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 1 ผู้อาศัย เพศเกย์ อายุ 32 ปี พักอาศัยภายในห้องพัก 2 คน ขนาด
 ห้องพัก 55 ตารางเมตร รูปแบบห้อง Two Bedroom เลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัข สายพันธุ์อิงลิชบูลด็อก
 จำนวน 3 ตัว (รูปที่ 1) ตัวที่ 1 อายุ 8 ปี 10 เดือน เพศผู้ น้ำหนัก 26 กิโลกรัม ตัวที่ 2 อายุ 1 ปี
 7 เดือน เพศผู้ น้ำหนัก 26 กิโลกรัม ตัวที่ 3 อายุ 1 ปี 7 เดือน เพศน้ำหนัก 21 กิโลกรัม เพศเมีย ใช้
 เวลาอยู่กับสัตว์เลี้ยงวันธรรมดา 16 ชั่วโมง / วัน วันหยุด 20 ชั่วโมง / วัน อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงที่
 มีภายในห้องพัก ได้แก่ ถาดอาหาร ถาดน้ำ ที่ขับถ่าย เบาะนอน และรั้วกัน เพอร์นิเจอร์หรือสิ่งของที่
 เกิดความเสียหายจากสัตว์เลี้ยงได้แก่ โต๊ะ เก้าอี้ โซฟา เป็นวัสดุที่ทำจากผ้า และไม้

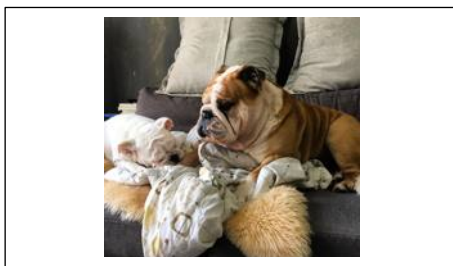
ส่วนภายในห้องพัก พื้นที่ภายในห้องมีความเพียงพอในการเลี้ยงสัตว์ มีการแบ่งพื้นที่ ได้แก่ ที่นอน
 บริเวณ ห้องนอน ที่กิน บริเวณห้องรับแขก ที่ขับถ่าย ผู้เลี้ยงจะนำสุนัขไปขับถ่ายตรงพื้นที่ส่วนกลางใน
 จุดที่ทางคอนโดกำหนดไว้หรือไม่ก็อยู่บริเวณ Living Room ตรงฝั่งติดระเบียง ที่อยู่บริเวณ
 Livingroom และบริเวณครัว และที่อาบน้ำบริเวณ ห้องน้ำ อุณหภูมิภายในห้องพักเป็นปัญหา ต้อง
 ควบคุมอุณหภูมิภายในห้องให้เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงไม่ให้ร้อนจนเกินไปหรือเย็นจนเกินไป การระบาย
 อากาศเพียงพอ ซึ่งในห้องมีพัดลมระบายอากาศ และตัวเครื่องปรับอากาศช่วยในเรื่องระบบอากาศได้
 ดี กลิ่นเป็นปัญหา ซึ่งมันส่งกลิ่น โดยกลิ่นส่วนใหญ่มาจากกลิ่นตัวเฉพาะของสัตว์เลี้ยงหรือกลิ่นฉี่ แต่
 เรายังมีวิธีแก้โดยการฉีดน้ำหอมปรับอากาศ แต่มันก็ยังคงมีกลิ่นประจำตัวของสัตว์เลี้ยงอยู่บ้าง ซึ่งไม่
 เชื่อว่ามีปัญหาซึ่งเราสามารถทนได้เพราะเราตั้งใจที่จะนำสัตว์มาเลี้ยง เรื่องเสียงรบกวนไม่ส่งผล

เนื่องจากสุนัขที่เลี้ยงอยู่เป็นหมาพันธุ์ใหญ่ เลยไม่กลัวเสียงดังและเสียงดังไม่มีผลกระทบใด ๆ และกำแพงภายในห้องเก็บเสียงได้ในระดับหนึ่ง การแบ่งพื้นที่ในห้องยังไม่เหมาะสม เพราะว่ามันเป็นการออกแบบมาเฉพาะแค่คนไม่ได้ออกแบบมาเพื่อสัตว์ด้วย และก็ส่วนใหญ่ห้องชุดปกติก็ไม่มีการออกแบบมาเพื่อคนเลี้ยงสัตว์โดยเฉพาะ วัสดุพื้นหรือผนังที่ใช้ในห้องพักตรงบริเวณห้องครัวเป็นหินอ่อน ทำความสะอาดง่ายก็จริงแต่วัสดุนี้ไม่ค่อยเหมาะกับสุขภาพของสัตว์เลี้ยง อยากได้เป็นไม้ลามิเนต เพราะมันค่อนข้างโอเคทำความสะอาดง่าย และทนทานเหมาะสมที่สุดแล้ว สิ่งเพิ่มเติมมาในห้องพัก เช่น เสียงตามสายหรือการปรับปลั๊กไฟให้สูงขึ้นเหมาะสม เพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยของสัตว์ ออกแบบมาเพื่อสัตว์ทำให้ผู้เลี้ยงสัตว์สะดวกมากขึ้น ทำให้สัตว์ไม่รบกวนผู้อื่นจากการเปิดเสียงตามสาย เหมือนสัตว์มีเพื่อนอยู่ตลอดเวลาเราไม่อยู่ กฎระเบียบที่ทางคอนโดกำหนดคิดว่าไม่เป็นปัญหา เพราะทำให้เกิดระเบียบในการอยู่อาศัยและกฎก็คิดว่าเหมาะสมแล้วสำหรับคนเลี้ยงสัตว์ พฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงที่เป็นปัญหาห้องเกิดการชำรุดจากการกัดแทะ การปรับปรุงพื้นที่อยากปรับปรุง พื้นที่ภายในห้องส่วนที่สัตว์เลี้ยงอยู่ อยากได้พื้นที่สำหรับให้สุนัขวิ่งเล่นโดยไม่จำกัดภายในห้องพัก และสามารถวางของได้โดยไม่เกิดการชนจากการวิ่งของสัตว์เลี้ยง อยากติดประตูเพิ่มเติมสำหรับสัตว์เลี้ยงให้สามารถเดินเข้า - ออกไปยังจุดต่าง ๆ ภายในห้องได้ และก็อยากได้พื้นที่สำหรับให้สุนัขได้อาบแดดตากพุงเพื่อให้สุนัขได้ผ่อนคลาย

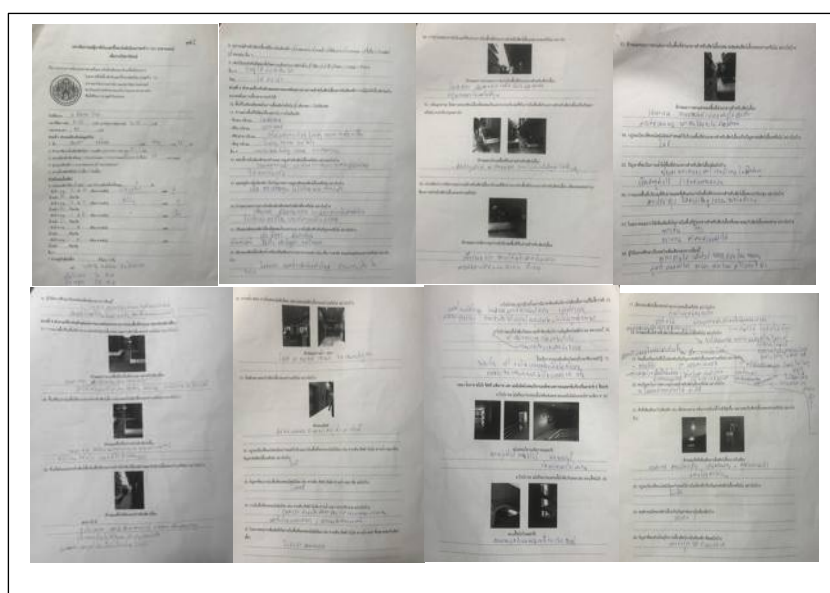
ส่วนภายในคอนโดมิเนียม ทางเดิน ลิฟต์ บันได และทางเข้า - ออก ทางเดินคิดว่ายังไม่เหมาะสม แต่ตรงบริเวณนี้ไม่ได้มีสัตว์อยู่ตลอดเวลา เพราะมันไม่ใช่ที่สำหรับสัตว์อยู่ ซึ่งมันแค่เดินเข้าออกจากห้องพักไปยังภายนอกคอนโด ลิฟต์คิดว่าเหมาะสมแล้ว เพราะลิฟต์มีเซนเซอร์ที่อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงตั้งแต่ขนาดเล็กขึ้นไปบันไดเหมาะสมแล้วในระดับหนึ่ง แต่ถ้าจะให้เหมาะสมควรจะเป็นทางลาด แต่ก็อาจจะยากต่อการออกแบบรีปาว ทางเข้าออกเหมาะสมแล้ว เพราะมีเซนเซอร์ตรงประตูเข้า-ออกทำให้สะดวกในการนำสัตว์เข้า - ออก และเซนเซอร์ก็อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับสัตว์ตั้งแต่สัตว์ขนาดเล็ก กฎระเบียบในส่วนนี้คิดว่าเหมาะสมแล้ว การปรับปรุงพื้นที่เหมาะสมแล้ว ไม่ต้องปรับปรุงอะไรแล้ว ถึงจะเป็นพื้นที่กระเบื้องแต่รู้สึกมันทำความสะอาดง่าย ถ้าจะออกแบบมาให้เหมาะกับสัตว์หมดมันอาจจะไม่น่าอยู่สำหรับคน ซึ่งถ้าจะหาวัสดุหรือออกแบบให้เหมาะสมก็ควรออกแบบที่เหมาะสมทั้งคนเลี้ยง และสัตว์เลี้ยงให้อยู่ได้สบายใจทั้ง 2 ฝ่าย

ส่วนพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง การแบ่งพื้นที่คิดว่าเหมาะสมแล้ว เพราะเป็นพื้นที่ส่วนกลางแบบกลางแจ้ง ซึ่งสามารถพาสัตว์เลี้ยงมาวิ่งเล่นออกกำลังกายได้ ขบถ่าย พักผ่อน และทำกิจกรรมร่วมกับสัตว์ในบริเวณนี้ พื้นที่ขบถ่ายเหมาะสมแล้ว คิดว่ามีการออกแบบมาเพื่อให้เหมาะกับสัตว์เลี้ยงตั้งแต่ขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ และใช้งานได้จริง ขนาดอะไรก็สามารถใช้ได้ พื้นที่เดินเล่นสำหรับสัตว์

เลี้ยงยังไม่เหมาะสม ควรมีพื้นที่ในการวิ่งให้มากกว่านี้ ออกแบบมาเพื่อให้เหมาะกับการเป็นที่เดินหรือวิ่งเล่น และควรเป็นสนามหญ้า เป็นทางเดินแบบลู่วิ่ง ซึ่งตอนนี้มันเหมือนแค่เป็นทางเดินระหว่างที่นั่งรอของผู้เลี้ยงกับที่ขับถ่าย การถ่ายเทอากาศ เหมาะสมแล้ว ซึ่งมันอยู่ระหว่างตึกเป็นพื้นที่เปิดโล่ง และเป็นช่องลมพอดี เป็นลานกลางแจ้งไม่น่าจะมีปัญหา กลิ่นบริเวณนี้มีกฎสำหรับพื้นที่ ที่ให้เจ้าของทำความสะอาดอยู่แล้ว เลยคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาในการต้องปรับปรุง การจัดวางอุปกรณ์การจัดวางอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงคิดว่าเพียงพอแล้ว ถ้าอยากได้อะไรส่วนใหญ่นำมาเอง ไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องนี้ ส่วนใหญ่เพราะตอนนี้ทางคอนโดก็มีน้ำสเปรย์ผสมน้ำยาฆ่าเชื้อโรค และก็ยังขยี้ไว้สำหรับส่วนนี้อยู่แล้ว การตกแต่งเหมาะสมแล้ว การออกแบบดูคำนึงถึงพันธุ์ที่ไม่เป็นพิษกับสัตว์เลี้ยง และวัสดุที่ใช้ก็เหมาะสมทำให้สัตว์เลี้ยงเดินสะดวก กฎระเบียบในส่วนนี้ก็ไม่มีปัญหา ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เกิดจากผู้เลี้ยงสัตว์บางคนที่ไม่มีความรับผิดชอบ และไม่ยอมปิดประตู เปิดประตูของพื้นที่ทิ้งไว้ เกิดจากความมั่งง่ายบางที่ไม่ยอมทำความสะอาดจนเกิดความสกปรกในพื้นที่ในบางครั้ง การปรับปรุงพื้นที่ทางเดินควรเป็นลู่วิ่งสำหรับวิ่งหรือเดิน และก็มีลานกิจกรรมที่ทำให้คนกับสัตว์เลี้ยงสามารถทำกิจกรรมร่วมกันได้บริเวณตรงกลาง (รูปที่ 2)



รูปที่ 1 สุนัขสายพันธุ์อิงลิชบูลด็อกของผู้เลี้ยงคนสัตว์ที่ 1



รูปที่ 2 ผลการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยคนที่ 1

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 2 ผู้พักอาศัย เพศเกย์ อายุ 27 ปี อาศัยในห้องพักคนเดียว ขนาดห้องพัก 55 ตารางเมตร รูปแบบห้องพัก Two Bedroom เลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัข 1 ตัว สายพันธุ์เฟรนช์ บูลด็อก (รูปที่ 3) เพศเมีย น้ำหนัก 26 กิโลกรัม เวลาที่ช้อยู่กับสัตว์เลี้ยงวันธรรมดา 10 - 12 ชั่วโมง / วัน วันหยุด 15 ชั่วโมง / วัน อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงที่มีภายในห้องพักได้แก่ ถาดอาหาร ถาดน้ำ ที่ ขั้วถ่าย เบาะนอน และรั้วกัน

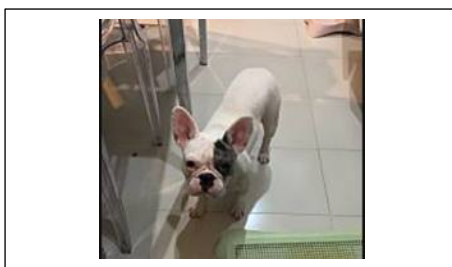
เฟอร์นิเจอร์หรือสิ่งของที่เกิดความเสียหายจากสัตว์เลี้ยง ได้แก่ โต๊ะ เก้าอี้ โซฟา และสีนาบตรงผนัง วัสดุได้แก่ ไม้ สีนาบผนัง อะไรที่เป็นสาย ๆ หรือเส้นด้าย

ส่วนภายในห้องพัก พื้นที่ที่มีความเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์ การแบ่งพื้นที่ ได้แก่ พื้นนอนบริเวณห้องนอน ที่กินบริเวณห้องครัว ที่ขั้วถ่ายบริเวณห้องครัว ที่อยู่บริเวณห้องนั่งเล่น และที่อาบน้ำบริเวณห้องน้ำ พื้นที่ภายในห้องคิดว่ายังไม่เหมาะสม เพราะมีขนาดที่เล็กจนเกินไป สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่นได้ไม่เต็มที่ อุณหภูมิเป็นปัญหา โดยจำเป็นต้องเปิดเครื่องปรับอากาศให้สัตว์เลี้ยงอยู่ตลอดเวลา เพราะถ้า เครื่องปรับอากาศอาจทำให้สัตว์เลี้ยงร้อนและเกิดผื่นขึ้นตามผิวหนัง การระบายอากาศไม่ค่อยดี เท่าที่ควร มีพัดลมระบายอากาศภายในห้องไม่เพียงพอ เสียงรบกวนไม่ส่งผล เนื่องจากอยู่ชั้นบนสุด และกำแพงเก็บเสียงได้ดี การแบ่งพื้นที่คิดว่าเหมาะสมแล้ว วัสดุพื้น และผนังที่ใช้คิดว่าไม่เป็นปัญหา การจัดวางอุปกรณ์มีบ้าง เช่น โต๊ะที่ตั้งกลางห้องสัตว์เลี้ยงวิ่งชน เพราะนิสัยของสัตว์เลี้ยงชอบวิ่งเล่น มาก และใช้พื้นที่กว้างในการอยู่ในห้อง จึงเกิดการวิ่งชนของ สิ่งที่เพิ่มเติมมาในห้องพัก เช่น เสียงตาม สาย หรือการปรับปลั๊กไฟให้สูงขึ้นเหมาะสม เพราะออกแบบมาสำหรับสัตว์เลี้ยง กฎระเบียบไม่เป็น เพราะทำให้เกิดระเบียบในการอยู่อาศัย พฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงที่ทำให้เกิดปัญหา คือ วิ่งเล่น ขนของ กัดแทะ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ในห้อง เป็นเรื่องกลิ่นและพฤติกรรมสัตว์ การปรับปรุงควรมีเครื่องดูด กลิ่นสัตว์เลี้ยง และการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่มีพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่นได้เยอะขึ้น

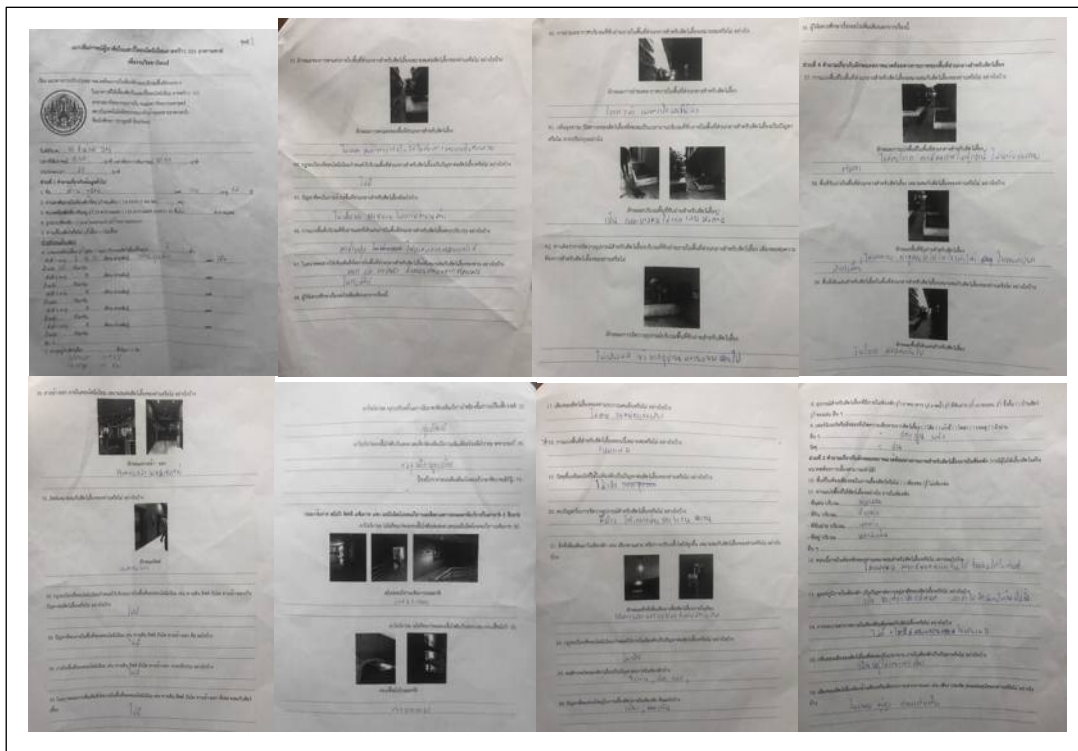
ส่วนภายในคอนโดมิเนียม ทางเดิน ลิฟต์ บันได ทางเข้า - ออก และทางเดิน คิดว่าเหมาะสมแล้ว เพราะมันกว้างในระดับหนึ่ง ลิฟต์เหมาะสมแล้วขนาดก็สามารถพอสัตว์เลี้ยงขึ้น - ลงได้สะดวก บันไดเหมาะสมแล้ว แต่ส่วนใหญ่ใช้ลิฟต์ไม่ได้ใช้บันได และทางเข้า - ออก คิดว่าเหมาะสมแล้วเพราะ ประตูเป็นระบบเซนเซอร์ใช้งานง่าย กฎระเบียบในส่วนนี้ไม่มีผลกระทบ ทำให้มีระเบียบในพื้นที่ดี ปัญหาไม่พบอะไร และการปรับปรุงไม่มีในส่วนนี้

ส่วนพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง การแบ่งพื้นที่ไม่ค่อยดีเท่าที่ ควรมีขนาดใหญ่กว่านี้ให้รองรับกับ ความต้องการ พื้นที่ขั้วถ่ายไม่ค่อยเหมาะสม การออกแบบไม่ได้เอาใส่ใจเท่าที่ควร ในรายละเอียด สำหรับสัตว์เลี้ยง พื้นที่เดินเล่นสำหรับสัตว์เลี้ยงไม่ค่อยเหมาะสมเท่าที่ควร พื้นที่การใช้งานน้อยเกินไป

ไม่เพียงพอบางทีมาแล้วต้องรอให้สัตว์เลี้ยงตัวอื่นใช้เสร็จถึงจะนำสัตว์เลี้ยงเข้ามาได้ การถ่ายเทอากาศเหมาะสมแล้ว เพราะเป็นพื้นที่โล่ง และมีอากาศถ่ายเทดี กลิ่นเป็นปัญหา เพราะบางคนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการเก็บของเสียจากสัตว์เลี้ยงจึงทำให้เกิดกลิ่น การจัดวางอุปกรณ์ไม่เพียงพออย่างขาดอุปกรณ์หลายอย่าง และอุปกรณ์ที่ให้บริการยังน้อยไปไม่เพียงพอ การตกแต่งไม่เหมาะสมเพราะการตกแต่งยังดูไม่ให้ความสำคัญกับความสวยงามมากเท่าที่ควรมันอาจจะแต่งได้มากกว่านี้ กฎระเบียบในส่วนนี้ไม่มีปัญหา ปัญหาที่พบส่วนใหญ่พื้นที่ไม่เพียงพอ และน้อยเกินไป พื้นที่มีขนาดแคบไปสัตว์เลี้ยงวิ่งเล่นได้ไม่เต็มที่และไม่รองรับต่อจำนวนสัตว์เลี้ยง การปรับปรุงเรื่องขนาดพื้นที่อยากให้ขยายใหญ่ขึ้น มีลูในการวิ่ง มีสระว่ายน้ำ และสิ่งอำนวยความสะดวกแบบครบวงจรสำหรับสัตว์เลี้ยง (รูปที่ 4)



รูปที่ 3 สุนัขสายพันธุ์พันธุ์เฟรนช์บูลด็อกของผู้เลี้ยงสัตว์คนที่ 2



รูปที่ 4 ผลการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยคนที่ 2

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 3 ผู้พักอาศัย เพศเกย์ อายุ 33 ปี อาศัยในห้องพักคนเดียว ขนาดห้องพัก 53 ตารางเมตร รูปแบบห้องพัก One bedroom เลี้ยงสัตว์ประเภทแมว สายพันธุ์สก๊อตติช โฟลด์ จำนวนสัตว์เลี้ยง 2 ตัว (รูปที่ 5) ตัวที่ 1 อายุ 1 ปี 4 เดือน เพศผู้ น้ำหนัก 5 กิโลกรัม ตัวที่ 2 อายุ 1 ปี 1 เดือน เพศเมีย น้ำหนัก 4 กิโลกรัม เวลาที่ใช้อยู่กับสัตว์เลี้ยงวันธรรมดา 12 - 15 ชั่วโมง / 1 วัน และวันหยุด 20 - 24 ชั่วโมง / 1 วัน อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงที่มีภายในห้องพัก ได้แก่ ถาดอาหาร ถาดน้ำ ที่ขั้วถ่าย บ้านสัตว์ และของเล่น เฟอร์นิเจอร์หรือสิ่งของที่เกิดความเสียหายจากสัตว์เลี้ยง เช่น ผ้าม่าน และวัสดุที่ทำจากผ้า สายไฟ และเส้นด้าย

ส่วนภายในห้องพัก พื้นที่มีความเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์ การแบ่งพื้นที่ ได้แก่ ที่นอนบริเวณห้องรับแขกที่กินบริเวณห้องครัว ที่ขั้วถ่ายบริเวณห้องครัว ที่อยู่บริเวณห้องนั่งเล่น และที่อาบน้ำบริเวณใช้บริการร้านสปาสัตว์เลี้ยง อุณหภูมิเป็นปัญหาบ้างนิดหน่อย เฉพาะช่วงเวลาที่อากาศร้อน เพราะจะมีปัญหาเรื่องทำให้ขนแมวร่วงง่าย การระบายอากาศเพียงพอ เพราะห้องมีขนาดกว้างมาก พอที่จะถ่ายเทอากาศ เสียงรบกวนมีบ้างนิดหน่อย ทำให้สัตว์เลี้ยงตกใจมีบ้างช่วงตอนฮึดติดสัตว์ แต่ไม่ได้รับกวนอะไรมากเพราะเสียงแมวจะค่อนข้างเบา การแบ่งพื้นที่เหมาะสมเพราะพื้นที่ของสัตว์เลี้ยงแต่ละส่วนจัดวางได้อย่างลงตัว วัสดุพื้น และผนังไม่พบปัญหา การจัดวางไม่พบปัญหา สิ่งเพิ่มเติมมาในห้องพัก เช่น เสียงตามสายหรือการปรับปลั๊กไฟให้สูงขึ้น ค่อนข้างเหมาะสมลงตัว กฎระเบียบที่คอนโดมิเนียมกำหนดไม่เป็นปัญหา เพราะทางคอนโดไม่ค่อยเข้มงวดกับการเลี้ยงสัตว์สักเท่าไร พฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงช่วงติดสัตว์จะส่งเสียงรบกวน และช่วงเล่นจะวิ่งชนข้าวของเสียหาย ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เป็นเรื่องอากาศภายในห้อง บางช่วงเวลาที่โมอยู่ก็อาจจะร้อนเกินไป การปรับปรุงอยากให้สร้างพื้นที่เป็นห้องนอนให้สัตว์ขนาดเล็ก และเรื่องขนของสัตว์ อาจจะมีการหลุดร่วงทำให้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ค่อนข้างทำความสะอาดยาก

ส่วนภายในคอนโดมิเนียม ทางเดิน ลิฟต์ บันได ทางเข้า - ออก และทางเดิน บริเวณทางเดินค่อนข้างเหมาะสม มีพื้นที่กว้างขวางพอสมควร บันไดค่อนข้างเหมาะสม มีพื้นที่กว้างขวางพอสมควร ทางเข้า - ออก ค่อนข้างเหมาะสม มีพื้นที่กว้างขวางพอสมควร และประตูเป็นระบบเซนเซอร์ใช้งานง่าย ลิฟต์ ค่อนข้างเหมาะสม มีพื้นที่กว้างขวางพอสมควร กฎระเบียบไม่เป็นปัญหา เพราะเลี้ยงแบบระบบปิด เลยไม่ค่อยได้ใช้พื้นที่ส่วนกลางสักเท่าไร การปรับปรุงไม่มีในส่วนนี้

ส่วนพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง การแบ่งพื้นที่เหมาะสม มีพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงค่อนข้างกว้างขวาง พื้นที่ขั้วถ่ายคิดว่าเหมาะสม พื้นที่เดินเล่นสำหรับสัตว์เหมาะสมแล้วเพราะเลี้ยงแมวเลยไม่ได้ใช้พื้นที่เท่าไร การถ่ายเทอากาศเหมาะสมเนื่องจากเป็นพื้นที่โล่ง กลิ่นไม่เป็นปัญหา เพราะมีเจ้าหน้าที่หมั่นคอยทำความสะอาดทุกวัน การจัดวางอุปกรณ์ค่อนข้างเพียงพอ ลักษณะการตกแต่งไม่มีอะไรเป็นพิเศษ ควรเพิ่มกิจกรรมเครื่องออกกำลังกายสำหรับสัตว์จะดีขึ้นมาก กฎระเบียบและปัญหาในส่วนนี้

ไม่มีอะไรเพราะไม่ค่อยเข้าใช้งานการปรับปรุงพื้นที่เพิ่มกิจกรรมสำหรับสัตว์ เช่น สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง (รูปที่ 6)



รูปที่ 5 แมวสายพันธุ์สก๊อตทิช โพลด์ของผู้เลี้ยงสัตว์คนที่ 3

แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงและสถานที่เลี้ยงสัตว์

ชื่อสัตว์เลี้ยง: _____

ชื่อผู้เลี้ยงสัตว์: _____

ที่อยู่: _____

เบอร์โทรศัพท์: _____

อีเมล: _____

อาชีพ: _____

สัตว์เลี้ยง: _____

สายพันธุ์: _____

อายุ: _____

เพศ: _____

สี: _____

ลักษณะ: _____

ประวัติการเลี้ยงดู: _____

สถานที่เลี้ยงดู: _____

สถานที่: _____

พื้นที่: _____

สิ่งอำนวยความสะดวก: _____

ค่าเช่า: _____

ค่าอาหาร: _____

ค่าอื่นๆ: _____

รวม: _____

หมายเหตุ: _____

รูปที่ 6 ผลการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยคนที่ 3

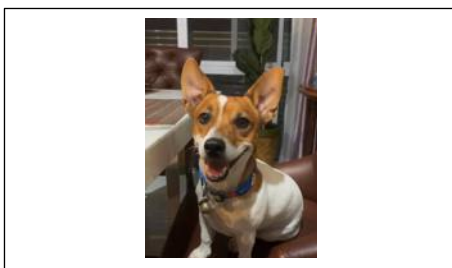
ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 4 ผู้พักอาศัย เพศหญิง อายุ 26 ปี อาศัยในห้องพักจำนวน 1 คน ขนาดห้องพัก 55 ตารางเมตร รูปแบบห้องพัก One Bedroom เลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัข จำนวนสัตว์เลี้ยง 1 ตัว สายพันธุ์แจ๊ครัสเซล (รูปที่ 7) อายุ 2 ปี 11 เดือน เพศผู้ น้ำหนัก 5.2 กิโลกรัม เวลาที่ช้อยู่กับสัตว์เลี้ยง วันธรรมดาและวันเสาร์อาทิตย์ทั้งวัน เพราะทำงานที่คอนโด อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงที่มีภายในห้องพัก ได้แก่ ถาดอาหาร ถาดน้ำ เบาะนอน ของเล่น เบาะเอนเอ้าสำหรับให้สุนัขนอนตอนร้อนๆ

โดยนำไปเข้าช่องแช่แข็งพอใช้แล้วจึงนำออกมา และน้ำพุของสุนัข (เครื่องให้น้ำอัตโนมัติ) เพอร์นิเจอร์ หรือสิ่งของที่เกิดความเสียหายจากสัตว์เลี้ยง เช่น ขอบโต๊ะ ที่โดนกัดแทะตอนสุนัขเด็ก ๆ ทำด้วยไม้ ส่วนภายในห้องพัก พื้นที่ที่มีความเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์ การแบ่งพื้นที่ ได้แก่ ที่นอนบริเวณ ข้างโต๊ะ บริเวณห้องนั่งเล่น ที่กิน และที่ขับถ่ายบริเวณห้องครัวใกล้ระเบียง คิดว่าภายในห้องพักยังไม่เหมาะสมกับการเลี้ยงสัตว์ อุณหภูมิภายในห้องพักถ้าตอนที่ผู้เลี้ยงอยู่ด้วยไม่เป็นปัญหาเพราะเปิดแอร์ แต่เวลาไม่อยู่คิดว่าเป็น เพราะเราไม่รู้ว่าสัตว์จะร้อนไหม แก้ปัญหาด้วยการวางที่เบาะนอนเย็นให้สัตว์เลี้ยง คลายร้อนขณะไม่อยู่ที่ห้อง การระบายอากาศในห้องพักคิดว่าเพียงพอ เพราะภายในห้องมีหน้าต่างขนาดใหญ่ กลิ่นของเสียจากสุนัขไม่เป็นปัญหาเพราะฝึกให้สุนัขลงไปขับถ่ายตรงพื้นที่ส่วนกลางเป็น เวลาคือ เช้า - เย็น และเวลาสุนัขปวดมันจะสะกิดบอก แต่บางครั้งเวลามีคนมาที่ห้องก็จะมีบับว่า ได้กลิ่นสัตว์เลี้ยง เสียงรบกวนจากภายนอกมีบ้าง เช่นเสียงฟ้าร้อง ทำให้สัตว์เลี้ยงกลัว และตัวสุนัขต้อง คอยหลบ เสียงของสัตว์เลี้ยงคิดว่าไม่ค่อยรบกวนเพราะสุนัขไม่ค่อยเห่า แทบไม่เห่าเลย การแบ่ง พื้นที่สำหรับสัตว์ตอนนี้คิดว่ายังไม่เหมาะสม รู้สึกว่าแคบไปสำหรับสัตว์เลี้ยงไม่มีที่วิ่งเล่นให้ เนื่องจาก สายพันธุ์ที่เลี้ยงมีนิสัยที่ชอบวิ่งมาก เลยอยากได้พื้นที่ในการวิ่งของสุนัขในห้องมากกว่านี้ วัสดุพื้นเป็น พื้นไม้ที่เคลือบมีปัญหาที่เกิดจากการหลุดลอกจากเล็บของสุนัขเวลาสุนัขเดินหรือวิ่ง และทำให้เล็บ ของสุนัขคมมากขึ้นด้วยซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้เลี้ยงเวลาเล่นกับสุนัข ฉะนั้นทำจากปูนทาสีปกติไม่มีปัญหา อะไร ปัญหาในการจัดวางอุปกรณ์สัตว์ คือ น้ำพุของสุนัขเวลาเคลื่อนย้ายลำบาก และเกะกะเลยคิดว่า ถ้ามันมีติดผนังหรืออยู่ในที่ที่ควรอยู่น่าจะดีกว่า สิ่งที่เพิ่มเติมมาในห้องพัก เช่น เสียงตามสายไม่ค่อยได้ ใช้เลย เพราะเปิดโอแพทให้สุนัขดู ปลั๊กที่อยู่ในตำแหน่งนี้โอเคแล้ว ช่องระบายอากาศที่ให้มาก็คิดว่า เพียงพอแล้ว กฎระเบียบภายในห้องพักที่คอนโดกำหนดก็ไม่มีปัญหาอะไร พฤติกรรมสัตว์ที่เป็นปัญหา ในห้อง คือ ช่วงติดสัตว์สุนัขชอบตะกุกประตุแล้วมีเสียงดัง ในช่วงพลัดখনชนร่วมาก เช่น บนเตียง หมอนและโซฟา การปรับปรุงคิดว่าประตูระเบียงควรมีขอบขึ้นมาไม่ควรติดพื้นหรือควรมีที่กั้นก่อน ออกไประเบียงเพราะกลัวสุนัขตกลงไป และสิ่งที่อยากได้เพิ่มเติม คืออยากได้ออดไว้ให้สุนัขกดเรียก เปิดปิดประตู น้ำพุถ้าอยู่ติดผนังหรืออยู่ตรงตำแหน่งที่เหมาะสมน่าจะดี อยากให้มีที่ดูดูอากาศตรงพื้น ไว้ดูดูชนลงไปเลย และคิดว่าผู้วิจัยควรไปศึกษาระบบท่อระบายอากาศ และการติดตั้งอุปกรณ์ของสุนัข เช่น น้ำพุสุนัขบริเวณผนัง

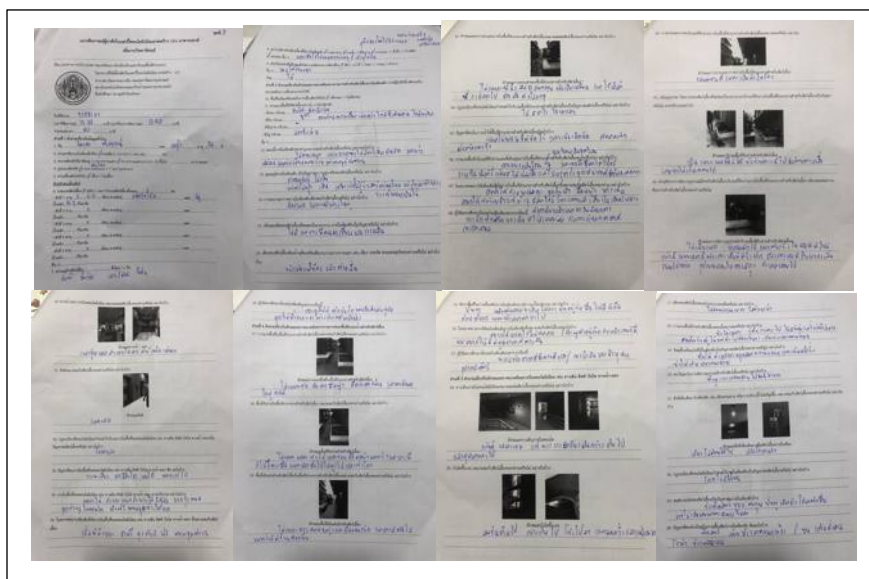
ส่วนภายในคอนโดเนียม ทางเดินคิดว่าขนาดกว้างดี แต่ตรงที่กันราวที่กันระเบียงช่องว่างระหว่างราว กว้างเกินไปกลัวสุนัขตกลงไปได้ บันไดชันเกินไป กว้างเกินไป โค้งไปมาเวลาสุนัขวิ่งรู้สึกเหนื่อยมาก ทางเข้าออกเวลาอุ้มลำบากในการใช้คีย์การ์ดเข้า - ออก ลิฟต์คิดว่ามีความเหมาะสม กฎระเบียบคิดว่าโอเคแล้ว ปัญหาที่พบบริเวณช่องว่างที่กว้างไปของราวตรงระเบียง และบันได บันไดที่ชันเกินไปควร

มีที่พักของบันไดที่ควรทำการแก้ไข การปรับปรุงคิดว่าที่อยากได้เพิ่มเติมคือ อยากได้ถังขยะ ฝังใส่มูลสุนัข และน้ำให้สุนัขดื่มในจุดต่าง ๆ ของคอนโด และผู้วิจัยควรไปศึกษาเรื่องลิฟต์หรือบันไดทางขึ้น - ลง ที่เหมาะสมสำหรับผู้เลี้ยงสุนัข และพวกจุดที่ให้สุนัขในต่างประเทศเอามาปรับปรุง

ส่วนพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง การแบ่งพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงคิดว่ายังไม่เหมาะสม ควรมีหญ้า มีที่กำจัดกลิ่น ควรมีขนาดใหญ่กว่านี้ พื้นที่ขั้วถ่ายไม่เหมาะสมเพราะสูงเกินไป ซึ่งสุนัขเป็นพันธุ์ที่มีขนาดเล็กขึ้นไม่ได้เลยทำให้สุนัขต้องขั้วถ่ายตรงพื้น และสุนัขมันชอบหญ้ามากกว่าปูนหรือหิน พื้นที่เดินเล่นคิดว่าไม่เหมาะสมควรเป็นสนามหญ้า และมีคอนกรีต ควรมีต้นไม้มากกว่านี้เพื่อช่วยเรื่องกลิ่น การถ่ายเทอากาศเหมาะสมแล้วเพราะเป็นพื้นที่เปิดโล่ง กลิ่นในจุดนี้คิดว่าเป็นปัญหาเพราะสุนัขไม่ได้ขั้วถ่ายตรงจุดไปขั้วถ่ายตรงพื้นแทนเลยอาจจะทำให้มันมีกลิ่นฉี่สะสม และเกิดคราบได้ อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงในพื้นที่ส่วนกลางคิดว่ายังไม่เพียงพอ อุปกรณ์น้อยเกินไป ควรมีถัง และที่ทิ้งขยะให้มากกว่านี้ ลักษณะการตกแต่งคิดว่าที่นั่นมันเป็นสีเหลี่ยมทำให้เกิดมุมอาจเกิดอันตรายต่อผู้เลี้ยงเพราะบางทีเดินไม่ได้ดู และจัดพื้นที่แปลก ๆ ใช้พื้นที่เกินความจำเป็น เช่น ที่นั่งที่เยอะเกินไป ควรเอาไปทำเป็นทางเดินหรืออย่างอื่น กฎระเบียบในส่วนนี้ออเคแล้ว ปัญหาที่พบ คือ สุนัขไม่ยอมไปขั้วถ่ายตรงจุดที่กำหนดไว้เพราะสุนัขมันน่าจะอึดอัด และขึ้นไปไม่ได้เพราะเป็นสายพันธุ์ที่มีขนาดเล็กชอบวิ่งมาก ต้องการพื้นที่ขั้วถ่ายมากกว่านี้ การปรับปรุงควรแบ่งเป็นโซน ๆ เพราะจุดที่ขั้วถ่ายควรจะไปอยู่รวมกันจะได้มีขนาดใหญ่ มีพื้นที่ในการวิ่งเล่นเพิ่มขึ้น และควรอยู่ตรงจุดที่ระบายอากาศที่ถ่ายเทได้สะดวก และอยากให้เพิ่มถังขยะ ฝังใส่มูล จุดกินน้ำ ที่อาบน้ำ พื้นหญ้า ทางเดินและสระว่ายน้ำของสุนัข และผู้วิจัยควรไปศึกษาเรื่องการจัดสัดส่วนของพื้นที่ให้เหมาะสมกับการถ่ายเทอากาศ การจัดสวนแบบไหนเหมาะกับสุนัข และผู้เลี้ยง (รูปที่ 8)



รูปที่ 7 สุนัขสายพันธุ์แจ๊ครัสเชลของผู้พักเลี้ยงสัตว์คนที่ 4



รูปที่ 8 ผลการสัมภาษณ์ผู้พักเลี้ยงสัตว์ที่ 4

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 5 ผู้พักอาศัย เพศหญิง อายุ 25 ปี อาศัยในห้องพัก 3 คน ขนาดห้องพัก 64 ตารางเมตร รูปแบบห้องพัก Two Bedroom จำนวนสัตว์เลี้ยงทั้งหมด 6 ตัว ประเภทสุนัข จำนวน 4 ตัว ตัวที่ 1 สายพันธุ์พุดเดิลทอย อายุ 3 ปี 3 เดือน เพศผู้ น้ำหนัก 3 กิโลกรัม ตัวที่ 2 สายพันธุ์มอลทิส อายุ 3 ปี 3 เดือน เพศเมีย น้ำหนัก 2 กิโลกรัม ตัวที่ 3 สายพันธุ์พุดเดิลทอยผสมมอลทิส อายุ 2 ปี 2 เดือน เพศเมีย น้ำหนัก 3 กิโลกรัม ตัวที่ 4 สายพันธุ์พุดเดิลทอยผสมมอลทิส อายุ 2 ปี 2 เดือน เพศผู้ น้ำหนัก 2 กิโลกรัม ประเภทแมว จำนวน 2 ตัว ตัวที่ 1 สายพันธุ์อเมริกันช็อตแฮร์ อายุ 2 ปี 1 เดือน เพศเมีย น้ำหนัก 2 กิโลกรัม ตัวที่ 2 สายพันธุ์มัลकिनผสมบิสทิสช็อตแฮร์ อายุ 1 ปี 5 เดือน เพศผู้ น้ำหนัก 1 กิโลกรัม (รูปที่ 9) วันธรรมดา 10 ชั่วโมง /1 วัน และวันหยุดทั้งวัน อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงที่มีภายในห้องพัก ได้แก่ ถาดอาหาร /น้ำ ที่ขั้วถ่าย หากเป็นแมวจะเป็นกระบะทราย รั้วกันของเล่น กล้องส่องสุนัขและแมวที่มีลำโพงคุยได้ ของแมวจะเพิ่ม น้ำพุแมว เครื่องฟอกอากาศ ที่ฉีดน้ำหอมอัตโนมัติ คอนโดแมว รางบอล และที่ฝนเล็บ เฟอร์นิเจอร์หรือสิ่งของที่เกิดความเสียหายจากสัตว์เลี้ยง เช่น แจกัน และโคมไฟแมวจะชอบกระโดดใส่หรืออัดลงมา สุนัขชอบรื้อของจากชั้นวางของ บางที่มีการปิ่นขึ้นโต๊ะแล้วไปรื้อของที่อยู่ข้างบนได้ด้วย หมอนที่อยู่บนเตียง ที่ขูชู่ชอบกัดและเหาะ วัสดุส่วนใหญ่ที่ชอบจะเป็นกระดาษ ผ้า เช่น ถุงเท้ากัดแทะ

ส่วนภายในห้องพัก พื้นที่ภายในห้องพักเพียงพอในการเลี้ยงสัตว์ การแบ่งพื้นที่ ได้แก่ สุนัข ที่นอน ที่กินและที่อยู่ บริเวณห้องนั่งเล่น ที่ขั้วถ่าย ห้องครัวโซนพื้นที่ว่างไม่ได้ใช้งาน และแมวจะมีห้องของแมวเฉพาะ ห้องพักคิดว่าเหมาะสมในการเลี้ยงแล้วขนาดโอเคแล้ว แต่พวกเฟอร์นิเจอร์ เช่น เก้าอี้ต้องคอย

เก็บไปไว้ใต้โต๊ะ เพื่อมีพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น และของทุกอย่างต้องวางบนที่สูงเพื่อไม่ให้สุนัขรื้อหรือลากลงมาเล่นได้ อุณหภูมิภายในห้องพักคิดว่าไม่ค่อยร้อน เพราะเลือกทิศที่แดดไม่ค่อยส่อง และเปิดแอร์เฉพาะตอนที่อยู่ เวลาไม่อยู่จะเปิดพัดลมไว้ให้สัตว์เลี้ยง การระบายอากาศในห้องมีที่ระบายอากาศที่คอนโดติดไว้ให้ 1 จุด เลยระบายอากาศได้ดีแต่ตรงห้องนั่งเล่นก็ได้กลิ่นตัวของสุนัขบางครั้งอาจจะเพราะเลี้ยงสุนัขเยอะ แต่แมวจะไม่มีปัญหาเรื่องนี้เพราะในห้องแมวก็น่าจะมีเครื่องฟอกอากาศช่วยอีก กลิ่นของเสียที่สะสมเป็นเวลานาน สุนัขจะไม่ค่อยมีปัญหาเพราะเวลาถ่ายเสร็จก็เก็บไปทิ้งเลย แมวจะมีปัญหาเพราะใช้กระบะทราย ซึ่งทรายที่ใช้นาน ๆ มันจะเก็บกลิ่นและติดเท้าแมวเวลาแมวเดินออกมาเวลาขับถ่ายเสร็จ เสียงของสัตว์เลี้ยงมีบ้างเพราะเลี้ยงเยอะ เสียงรบกวน เช่น แตรรถหรือเสียงดัง ๆ จะทำให้หมาสุนัขเห่าถ้าสุนัขตัวหนึ่งเห่าตัวที่เหลือจะเห่าตาม เสียงของสัตว์เลี้ยงรบกวนบ้าง เพราะว่าเลี้ยงเยอะแต่ไม่ค่อยเป็นปัญหาเท่าไรเพราะผนังคอนโดหนา ส่วนใหญ่จะเป็นตัวเจ้าของที่รำคาญเอง และห้องเป็นประตูกระจกเลื่อนบางครั้งสุนัขชอบตะกุกประตู่ทำให้เกิดเสียงดังน่ารำคาญ เพราะตอนสุนัขตะกุกเสียงเล็บกระทบกระจกทำให้เสียงดัง การแบ่งพื้นที่คิดว่าเหมาะสมแล้วแต่เสียเวลาในการทำความสะดวก วัสดุพื้นไม่ค่อยเป็นปัญหาเพราะเป็นกระเบื้อง แต่กระเบื้องบางจุดที่เป็นกระเบื้องยางสุนัขชอบขุดจนเป็นรอย ผนังไม่มีปัญหา ปัญหาในการจัดวางอุปกรณ์สำหรับสัตว์สุนัขชอบเดินชนของที่วางอยู่บนพื้นคือถ้าไม่มีอะไรยึดไว้ก็จะกระจาย ทุกอย่างต้องเอาขึ้นที่สูงหมด เครื่องฟอกอากาศล้นบ่อยมากเพราะแมวชอบปีนขึ้นไป และกล่องที่ติดไว้ล้นบ่อยมากเพราะแมวชอบไปปัดตกลงมา สิ่งที่เพิ่มเติมมาในห้องพัก เช่น เสียงตามสายไม่ค่อยได้ใช้งานเพราะเปิดโอแพตหรือโทรทัศน์ให้สัตว์เลี้ยงดู ปลั๊กไฟตำแหน่งโอเคแล้ว เครื่องระบายอากาศจุดเดียว อาจจะไม่เพียงพอ ควรมีการเพิ่มอีกเพราะห้องมีขนาดใหญ่หรือควรเพิ่มทุกจุดที่สัตว์เลี้ยงอยู่เลย กฎระเบียบเรื่องเสียงรบกวนบางครั้งควบคุมสัตว์เลี้ยงไม่ได้ตลอดเวลาแต่แก้ปัญหาเรื่องการเห่าตอนไม่อยู่ด้วยการติดกล่องที่มีลำโพงไว้คุย และดุสัตว์เลี้ยงผ่านกล้องแล้วสัตว์ก็จะหยุดส่งเสียง พฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงที่เป็นปัญหา สุนัขจะเป็นการรื้อของต้องยกของขึ้น และจัดห้องใหม่บ่อย ๆ แมวจะชอบกระโดด และปัดใส่แจกันหรือโคมไฟจนตกแตก ปัญหาที่พบในการเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ คือ เรื่องความสะดวกที่ต้องคอยใส่ใจดูแลเยอะกว่าปกติทั้งสุนัข และแมว เสียงรบกวน พฤติกรรมสัตว์ เช่น รื้อของ ปัดของ กระโดดชนของ ตะกุกประตูจนเกิดเสียงดัง การเห่าพร้อมกันหลายตัว ติดเจ้าของมากไปต้องเห็นเจ้าของตลอดเวลา เช่น แมวชอบตามไปทุกที่ ไม่ว่าจะไปห้องน้ำ ห้องครัวจะไปนั่งเฝ้านังดู การปรับปรุงไม่รู้ว่าจะสามารถจัดยังไงและเก็บของยังไงให้สุนัขไม่สามารถรื้อของลงมาได้จากที่สูง แมวที่กระโดด หรืออาจจะทำเป็นประตูปิดเปิดให้พวกสัตว์ยุ่งไม่ได้ รื้อยึดของไว้จะได้ปัดตกลงมาไม่ได้ สิ่งที่ยากได้เพิ่มเติมอยากได้พื้นที่วิ่งเล่นให้สัตว์เลี้ยงเพิ่มขึ้นให้สามารถเดินได้ทั่วทั้งห้องโดยไม่ชนของหรือรื้อของ

มีของแมวอยู่ทุก ๆ มุมในห้องตามผนัง และผู้วิจัยควรไปศึกษาเรื่องพฤติกรรมของสัตว์ เพราะสัตว์แต่ละสายพันธุ์ และวิธีการเลี้ยงก็ต่างกันน่าจะเป็นผลดีในการปรับปรุงแก้ไข

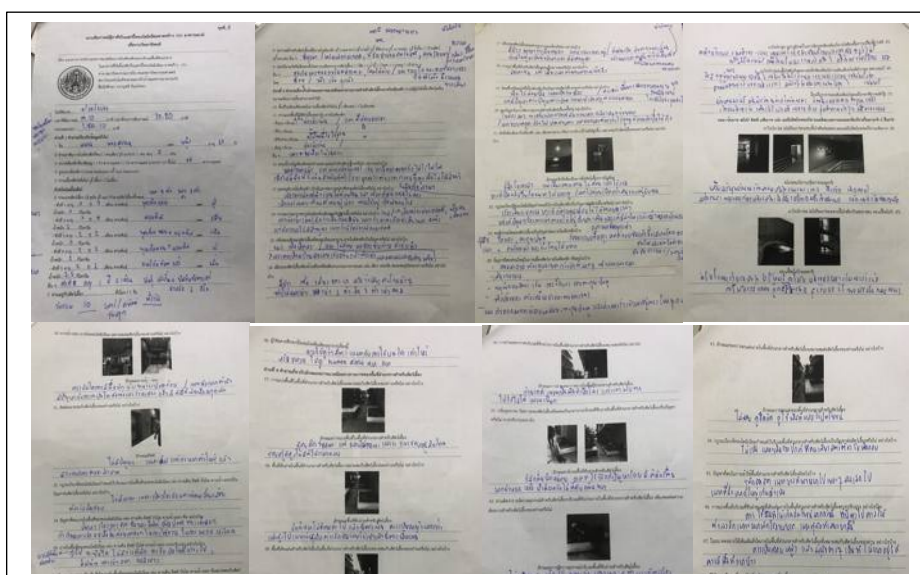
ส่วนภายในคอนโดมิเนียม ทางเดิน กว้างเหมาะสมแล้ว แต่เวลาพาสุนัขหลายตัวพร้อม ๆ กันเสียงมันอาจจะดังและก้องตรงทางเดิน พื้นที่เป็นกระเบื้องมันจะมีเสียงเล็บเท้าของสุนัขเวลาวิ่งและเดิน บันไดช่องว่างของราวจับบันไดระยะห่างกว้างเกินไปสุนัขอาจจะวิ่งแล้วร่วงลงไปได้เพราะสุนัขขนาดเล็ก ชุกชนและไม่ค่อยฉลาด บางทีก็ชะโงกหัวออกไปเลยอาจอันตรายถ้าไม่มีเชือกจูง ทางเข้า - ออกตรงบันได ควรมีพื้นพนักห่างระหว่างประตูก่อนเพราะ เพราะมีสัตว์เลี้ยงตัวหนึ่งมีปัญหากับการขึ้นลงบันได ต้องลงรวดเร็วแล้วหยุดพัก และบางที่อุ้มหรือจูงสุนัขหลายตัวพร้อมกันทำให้หิบบัณฑิตการ์ดเข้าออกลำบากน่าจะมีวิธีอื่นที่ง่ายกว่าการใช้คีย์การ์ดแตะ ลิฟต์ไม่มีปัญหา แต่ถ้าสุนัขตัวใหญ่หลาย ๆ ตัว อาจจะมีเพราะลิฟต์ไม่ได้ใหญ่มากอาจจะลำบาก กฎระเบียบไม่ปัญหาเพราะเป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติ และรับผิดชอบปัญหาเรื่องการกดขึ้นของลิฟต์อาจจะลำบากเวลานำสัตว์เลี้ยงมาหลายตัว ประตูทางเข้า-ออกเวลานำสัตว์เลี้ยงมาเยอะ ๆ ไม่ค่อยสะดวกในการใช้งาน การปรับปรุงควรทำที่พนักบันไดเพิ่มขึ้น ราวบันไดที่กว้างไปควรแก้ไข ลิฟต์และทางเข้า - ออกที่อาจจะทำให้สะดวกขึ้นในการใช้งาน สิ่งที่ยากเพิ่มเติมชนพนักบันไดเพิ่มขึ้น ราวจับที่เหมาะสมกว่านี้ พัฒนาระบบเข้า - ออก และลิฟต์ และผู้วิจัยควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องสัตว์เลี้ยงเหมาะกับการใช้บันไดแบบไหน เท่าไหร่ ไปดูพวก Human Scale ของสัตว์

ส่วนพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง การแบ่งพื้นที่สำหรับสุนัขคิดว่าเหมาะสม แต่สำหรับแมวคิดว่าไม่เหมาะสม เพราะแมวชอบพื้นที่ส่วนตัวและต้องการที่หลบ พื้นที่ขบถ่ายปกติสุนัขไม่ค่อยเข้าไปขบถ่ายในที่ที่จัดเตรียมไว้ให้แต่ชอบขบถ่ายตรงพื้นแทนเพราะสุนัขตัวเล็กเลยอาจจะขึ้นลำบาก ควรเป็นหลุมมากกว่า พื้นที่เดินเล่นอาจจะแคบไปหน่อยสำหรับวิ่งเล่นและสุนัขจำนวนเยอะ ๆ เหมาะเป็นแค่ที่ขบถ่ายอย่างเดียว อาภาศถ่ายเทได้ดีเพราะเป็นพื้นที่เปิดโล่ง แต่หากเวลาฝนตกอาจใช้งานลำบาก เพราะเปียก เรื่องกลิ่นมีดินน้อย อาจจะใช้วิธีแก้ปัญหาโดยมีที่ดับกลิ่น เช่น พกน้ำหอมดับกลิ่นหรือน้ำส้มควั่นไม้หรือต้นไม้ที่ช่วยเรื่องกลิ่นได้ อุปกรณ์คิดว่ายังไม่เพียงพอและเล็กไป บางครั้งนำสุนัขมาหลายตัวพร้อมกันลำบาก ควรมีถุงหรือกระดาดไว้ด้วยเพราะมีแต่ถังขยะกับแอลกอฮอล์ ควรติดตั้งอุปกรณ์ให้สูงกว่านี้เพราะสุนัขชอบไปกัดแทะ การตกแต่งไม่สวยดูอึดอัด ดูใช้พื้นที่แบบไร้ประโยชน์ กฎระเบียบไม่เป็นปัญหาเพราะเป็นหน้าที่ของคนเลี้ยงสัตว์ที่ต้องรับผิดชอบ ปัญหาที่พบคือรู้สึกอึดอัด เพราะบางครั้งพาสุนัขไปหลายตัวพร้อมกันแล้วมันดูแคบและเล็กไป ที่นั่งมีขนาดใหญ่เกินความจำเป็น แล้วต้นไม้ก็ไม่รู้จะปลูกทำไมไม่สวย การแบ่งพื้นที่ควรใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์มากกว่านี้ และที่ขบถ่ายสูงเกินไปควรลดความสูงของขอบกั้นลงมาอีก เพราะสุนัขพันธุ์เล็กใช้งานยาก และควรมีพื้นที่ให้แมว

ด้วยไม่ใช่แค่สุนัข อยากเพิ่มสนามหญ้า และผนังที่โล่ง ๆ ควรเป็นที่ให้แมวสามารถมาใช้งานได้ด้วย และมีที่ให้แมวบัง และผู้วิจัยควรศึกษาพวกวัสดุที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยงเพิ่มเติม (รูปที่ 10)



รูปที่ 9 สุนัขสายพันธุ์สายพันธุ์พุดเดิลทอย และมอลทิส แมวสายพันธุ์อเมริกันช็อตแฮร์ และสายพันธุ์มัลกินผสมบิสทิสช็อตแฮร์ของผู้เลี้ยงสัตว์คนที่ 5



รูปที่ 10 ผลการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยคนที่ 5

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 6 ผู้พักอาศัย เพศชาย อายุ 21 ปี อาศัยในห้องพัก 3 คน ขนาดห้องพัก 66 ตารางเมตร รูปแบบห้องพัก Two Bedroom จำนวนสัตว์เลี้ยงทั้งหมด 11 ตัว ประเภทแมว แมวตัวใหญ่ จำนวน 6 ตัว สายพันธุ์เปอร์เซีย จำนวน 4 ตัว ตัวที่ 1 อายุ 2 ปี เพศผู้ น้ำหนัก 4.5 กิโลกรัม ตัวที่ 2 อายุ 1 ปี 6 เดือน เพศเมีย น้ำหนัก 3 กิโลกรัม ตัวที่ 3 อายุ 1 ปี 5 เดือน เพศเมีย น้ำหนัก 4 กิโลกรัม ตัวที่ 4 อายุ 1 ปี เพศเมีย น้ำหนัก 2.5 กิโลกรัม ตัวที่ 5 สายพันธุ์อเมริกันช็อตแฮร์ อายุ 1 ปี 7 เดือน เพศเมีย น้ำหนัก 3 กิโลกรัม ตัวที่ 6 สายพันธุ์สก๊อตทิช โพลด์ (รูปที่ 11) อายุ 1 ปี 3 เดือน เพศเมีย น้ำหนัก 2.5 กิโลกรัม ลูกแมว 5 ตัว สายพันธุ์อเมริกันช็อตแฮร์ จำนวน 2 ตัว อายุ 1 เดือน เพศผู้ ไม่ทราบน้ำหนัก สายพันธุ์เปอร์เซีย 3 ตัว ไม่ถึง 1 เดือน ไม่ทราบเพศและน้ำหนัก ใช้

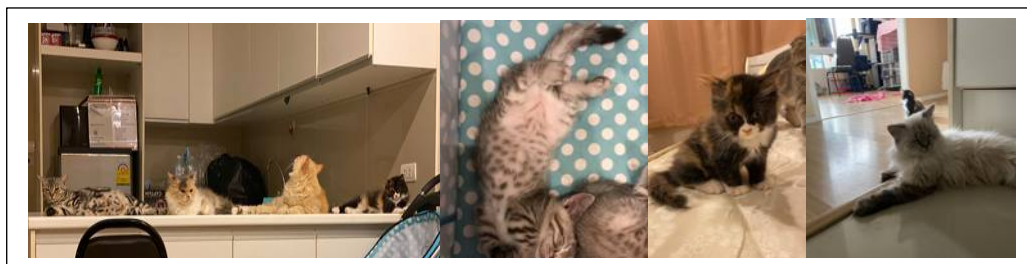
เวลาอยู่กับสัตว์เลี้ยงตลอดเวลาทุกวัน อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงที่มีภายในห้องพัก ได้แก่ ถาดอาหาร ถาดน้ำ กระบะทราย กรง บ้านสัตว์ ลูกบอล คอนโดแมว รางบอล เลเซอร์ และที่ฝนเล็บ เพอร์นิเจอร์ หรือสิ่งของที่เกิดความเสียหายจากสัตว์เลี้ยงไม่พบอะไรเพราะฝึกมาตั้งแต่เด็ก

ส่วนภายในห้องพัก พื้นที่ภายในห้องพักเพียงพอในการเลี้ยงสัตว์ การแบ่งพื้นที่ ได้แก่ ที่นอน ที่กิน และที่อยู่ มี 2 ห้อง คือ ห้องรับแขก และห้องสำหรับแมวโดยเฉพาะ ที่ขั้วถ่ายอยู่เฉพาะที่ห้องแมว คิดว่าการเลี้ยงสัตว์ภายในห้องเหมาะสมแล้วด้วยขนาดที่กว้าง และเป็นคอนโดที่ให้เลี้ยงสัตว์ อุณหภูมิในห้องพักเป็นปัญหาถ้าไม่เปิดแอร์จะร้อน แต่แก้ด้วยการเปิดหน้าต่างไว้อากาศก็จะไม่ร้อน การระบายอากาศในห้องแมวจะปิดประตูแต่เปิดหน้าต่างไว้อากาศถ่ายเทสะดวก เพราะห้องมีเพดานสูง โถง หน้าต่างก็มีบานใหญ่ เสียงรบกวนภายนอกจะมีปัญหาเฉพาะตอนที่มีเสียงดังมาก เช่น เสียงช่างซ่อมบำรุงคอนโด เสียงเจาะส่วาน เสียงตอก และเสียงที่เกิดจากรถที่มีเสียงดังมาก เสียงของสัตว์เลี้ยงไม่รบกวน การแบ่งพื้นที่คิดว่าเหมาะสมแล้วเพราะมีห้องสำหรับแมวแบ่งที่ให้แมวโดยเฉพาะ วัสดุพื้นและผนังไม่เป็นปัญหาเพราะแมวที่เลี้ยงไว้มีนิสัยเรียบร้อย ปัญหาในการจัดวางไม่มีเพราะยึดอุปกรณ์ไว้บริเวณมุมห้อง จึงไม่เกะกะ สิ่งที่เพิ่มเติมมาในห้องพักเสียงตามสายคอนโดปิดใช้งานแล้วและคิดว่าไม่จำเป็น การปรับปลั๊กที่สูงขึ้นโอเคแล้ว กฎระเบียบไม่เป็นปัญหา พฤติกรรมสัตว์ไม่เป็นปัญหาเพราะสัตว์ที่เลี้ยงเรียบร้อย ปัญหาที่พบในการเลี้ยงสัตว์ในห้องไม่มี การปรับปรุงพื้นที่ไม่มีเพราะแมวชอบนอนและคิดว่าที่จัดไว้แมวชอบแล้ว ในอนาคตก็ไม่อยากได้อะไรเพิ่มเติมเพราะคิดว่าพอแล้ว และผู้วิจัยควรไปศึกษาเรื่องนิสัยของสัตว์แต่ละสายพันธุ์วิธีการเลี้ยง เพราะวิธีการเลี้ยงต่างกันนิสัยก็จะไม่เหมือนกัน

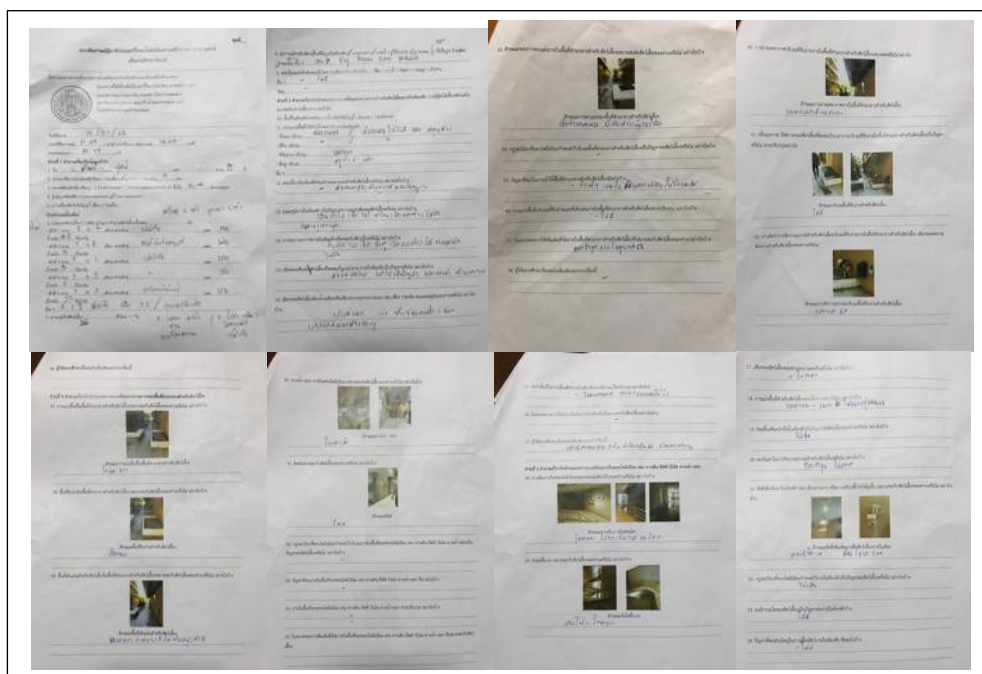
ส่วนภายในคอนโดมิเนียม บริเวณทางเดิน เหมาะสมแล้ว เพราะมีขนาดพื้นที่ทางเดินที่กว้างสามารถนำแมวใส่รถเข็นแล้วเข็นได้สะดวก บริเวณบันไดขึ้น - ลง คิดว่ามีดีไปควรติดไฟเพิ่ม แต่โดยรวมเหมาะสมแล้ว บริเวณทางเข้า - ออก เหมาะสมแล้ว และลิฟต์ก็เหมาะสมแล้ว กฎระเบียบไม่เป็นปัญหา ไม่พบปัญหาในการใช้พื้นที่ส่วนนี้ การปรับปรุงคิดว่าไม่มีอะไร ในอนาคตก็ไม่ได้อะไรเพิ่มเติม

ส่วนพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง การแบ่งพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงคิดว่าเหมาะสมแล้ว พื้นที่ขั้วถ่ายเหมาะสมแล้ว พื้นที่เดินเล่นเหมาะสมแล้วแต่อยากได้พื้นที่เป็นพื้นที่หญ้าเพิ่มเติมด้วย การถ่ายเทอากาศคิดว่าเหมาะสมแล้วเพราะเป็นพื้นที่โถง กลิ่นไม่เป็นปัญหา การจัดวางอุปกรณ์เพียงพอแล้วต่อการใช้งาน ลักษณะการตกแต่งคิดว่าเหมาะสมแล้ว เพราะมีพื้นที่ว่างให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่นไปมา กฎระเบียบไม่เป็นปัญหา ปัญหาที่พบในการใช้พื้นที่คือ ร้วกันต่ำเกินไปและมีรูข้างใต้ที่สัตว์สามารถมุดหนีไปได้

เลยไม่สามารถปล่อยสัตว์เลี้ยงวิ่งได้เพราะทำให้สัตว์เลี้ยงหนีออกไปข้างนอก และเป็นอันตรายต่อสัตว์เลี้ยง การปรับปรุงพื้นที่บริเวณรั้วควรมีการปรับปรุง อนาคตอยากให้รั้วสูงกว่านี้ (รูปที่ 12)



รูปที่ 11 แมวสายพันธุ์เปอร์เซีย อเมริกันช็อตแฮร์ และสายพันธุ์สก๊อตทิช โพลด์ของผู้เลี้ยงสัตว์คนที่ 6



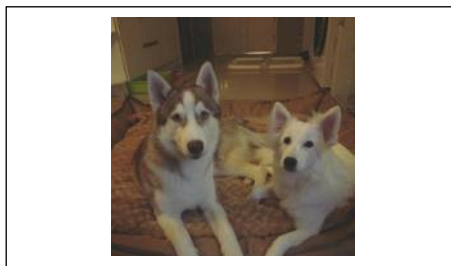
รูปที่ 12 ผลการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยคนที่ 6

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 7 ผู้พักอาศัย เพศเกย์ อายุ 23 ปี อาศัยในห้องพักจำนวน 2 คน ขนาดห้องพัก 96 ตารางเมตร รูปแบบห้องพัก One Bedroom เลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัข จำนวนสัตว์เลี้ยง 2 ตัว ตัวที่ 1 สายพันธุ์ไซบีเรียนฮัสกี้ อายุ 1 ปี 4 เดือน เพศเมีย น้ำหนัก 24 - 25 กิโลกรัม ตัวที่ 2 สายพันธุ์เจแปนนิส สปีตซ์ (รูปที่ 13) อายุ 1 ปี 2 เดือน เพศเมีย น้ำหนัก 18 กิโลกรัม ใช้เวลาอยู่กับสัตว์เลี้ยงตลอดเวลาทุกวัน อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงที่มีภายในห้องพัก ได้แก่ ถาดอาหาร ถาดน้ำ กระบะขับถ่าย แผ่นรองฉี่ และตุ๊กตาสำหรับขัดพื้น สิ่งที่เกิดความเสียหายจากสัตว์เลี้ยง จะเป็นวัสดุที่ทำจากหนัง และพลาสติก เช่น โซฟา ริโมททีวี เกิดขึ้นตอนสัตว์เลี้ยงยังเด็กอยู่ และต้องการหาอะไรกัดเพราะคันฟัน

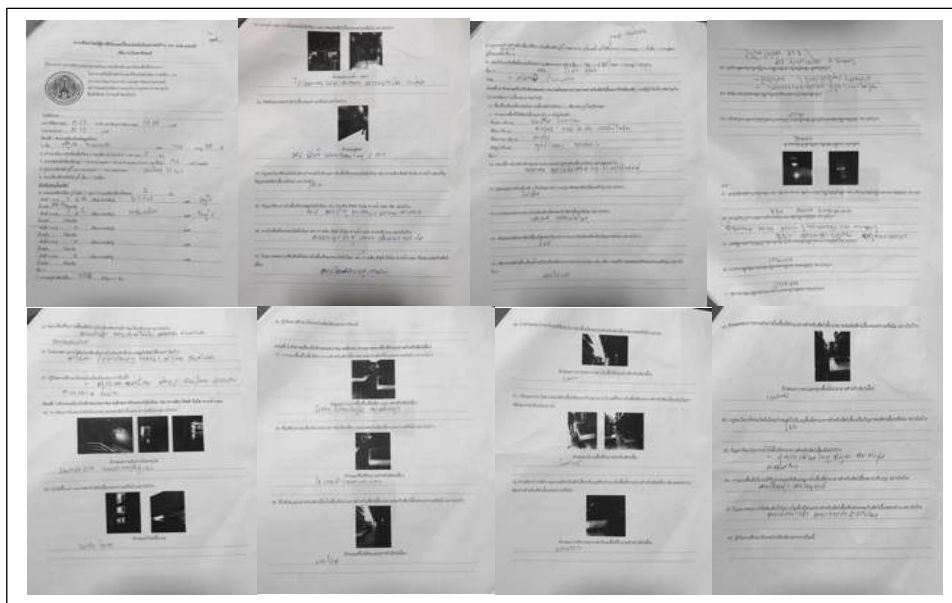
ส่วนภายในห้องพัก พื้นที่ภายในห้องพักเพียงพอในการเลี้ยงสัตว์ การแบ่งพื้นที่ ได้แก่ ที่นอน บนเตียง - ใต้เตียง บางครั้งนอนกับผู้เลี้ยง ที่กิน แยกเป็น 2 ส่วน สำหรับ 2 ตัว 1 ตัว บริเวณระเบียง 1 ตัว บริเวณห้องรับแขกใกล้ระเบียง เพราะตัวไซบีเรียนชอบกัด และคิดว่าอีกตัวจะมาแย่งอาหาร ที่ซัปดาห์ บริเวณระเบียง และที่อยู่สามารถวิ่งเล่นและอยู่ได้ทุกที่ในห้อง ผู้เลี้ยงคิดว่าตอนนี้ห้องพักเหมาะสมแล้วที่เลี้ยงสัตว์ เพราะมีขนาดใหญ่มาก สัตว์เลี้ยงไม่เครียดสามารถอยู่ร่วมกับผู้เลี้ยงได้ และวิ่งเล่นในห้องได้สบาย อุณหภูมิในห้องไม่เป็นปัญหาเพราะห้องมีขนาดใหญ่ การระบายอากาศในห้องไม่เป็นปัญหา กลิ่นไม่มีปัญหาเพราะทำความสะอาด ดูแลรักษาได้ดี เสียงรบกวนภายนอกไม่เป็นปัญหา เพราะสุนัขที่เลี้ยงไม่เคยตกใจเสียงอะไรเลย เสียงของสัตว์เลี้ยงไม่รบกวนเพราะสุนัขไม่ค่อยเห่า การแบ่งพื้นที่คิดว่าเหมาะสมแล้ว วัสดุพื้น และผนังที่ใช้พบปัญหา เช่น พื้นกระเบื้อง และลามิเนต วัสดุพวกนี้ช่วงเวลาสุนัขวิ่งจะทำให้ลื่นส่งผลให้ขาของสุนัขได้รับบาดเจ็บ ส่งผลต่อสุขภาพของสัตว์เลี้ยง ปัญหาในการจัดวางอุปกรณ์พบบ้างเช่นพวกของเล่น จะอยู่ไม่เป็นที่บางครั้งผู้เลี้ยงเหยียบ และทำให้สะดุดล้ม สิ่งที่เพิ่มมาในห้องคิดว่าดีแล้วเหมาะสม พฤติกรรมของสุนัขที่ส่งผลจะเป็นตอนที่สุนัขหวนของ เกิดการทะเลาะกับสุนัขอีกตัวทำให้ผู้เลี้ยงบาดเจ็บบางครั้งในกรณีที่ไปห้ามสุนัขทะเลาะกัน สุนัขสายพันธุ์ไซบีเรียนจะหวนของ และอีกตัวจะเรียกร้อยกว่าไม่หวนของ ปัญหาที่พบในการเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ จะเป็นเรื่องของขนร่วงช่วงฤดูผลัดขน วิธีแก้คือการนำชุดมาใส่ไว้ให้สุนัขจะช่วยลดเรื่องของขนร่วงได้ การปรับปรุงพื้นที่อยากขยายพื้นที่ให้สุนัข ทำพื้นเป็นสนามหญ้าในห้องไว้สุนัขวิ่งเล่นได้หรือจัดเป็นห้องของสุนัขส่วนตัวไปเลย ในอนาคตอยากทำสระว่ายน้ำ ลานวิ่งเล่นในห้อง และห้องของสุนัขโดยเฉพาะมีของเล่นสารพัดอย่างให้สุนัขไม่เบื่อ ผู้วิจัยควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องลักษณะนิสัยของสายพันธุ์ว่ามีนิสัยเป็นอย่างไร อาหาร การขับถ่ายก็ส่งผลต่อนิสัยของสุนัข

ส่วนภายในคอนโดมิเนียม บริเวณทางเดิน เหมาะสมแล้วเพราะมีพื้นที่ใหญ่สุนัขเดินได้ 2 ตัว บริเวณบันไดขึ้น - ลง เหมาะสมแล้วแต่ไม่ค่อยใช้งานเพราะใช้ลิฟต์ ทางเข้า - ออก ไม่เหมาะสมเพราะประตูทำด้วยกระจกบางครั้งสุนัขชอบวิ่งไปชน อาจทำให้แตกและทำให้สุนัขได้รับบาดเจ็บ ลิฟต์เหมาะสมแล้ว แต่บางครั้งถ้าผู้อื่นจะขึ้นมาด้วยไม่ได้ เพราะลิฟต์ไม่ได้ใหญ่มากพอสำหรับสุนัขขนาดใหญ่แค่ 2 ตัว กระจกระเบียบไม่เป็นปัญหา ปัญหาที่พบไม่มี แต่จะเป็นเรื่องประตูที่เป็นกระจกเพราะกลัวสุนัขไปชนแล้วแตกอาจได้รับบาดเจ็บ การปรับปรุงพื้นที่อยากให้ทางคอนโดเปลี่ยนประตูทางเข้า - ออกจากกระจกเป็นไม้ ในอนาคตอยากเพิ่มทางเดินให้เป็นหญ้า

ส่วนพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง การแบ่งพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงไม่ค่อยเหมาะสม เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นปูนควรมีพื้นสนามหญ้าให้สุนัขวิ่งเล่นด้วย พื้นที่ซัปดาห์เหมาะสมแล้ว พื้นที่เดินเล่นไม่ค่อยเหมาะสมเพราะขนาดเล็กไป การถ่ายเทอากาศเหมาะสมแล้วเพราะเป็นพื้นที่โล่ง กลิ่นไม่เป็นปัญหา อุปกรณ์เพียงพอแล้วไม่ค่อยได้ใช้งาน การตกแต่งคิดว่าเหมาะสมแล้ว กระจกระเบียบไม่เป็นปัญหา ปัญหาที่พบ ขนาดพื้นที่เล็กไปเพราะสุนัขขนาดค่อนข้างใหญ่แล้วมีหลายตัวทำให้สุนัขวิ่งไม่สะดวก การปรับปรุงพื้นที่ควรมีพื้นหญ้าให้สุนัขวิ่งเล่น ในอนาคตอยากให้มีสระว่ายน้ำ เครื่องออกกำลังกายของสุนัข (รูปที่ 14)



รูปที่ 13 สุนัขสายพันธุ์ไซบีเรียน และสายพันธุ์เจแปนนิส สปีตซ์ ของผู้เลี้ยงสัตว์คนที่ 7



รูปที่ 14 ผลการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยคนที่ 7

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คนที่ 8 ผู้พักอาศัย เพศหญิง อายุ 27 ปี อาศัยในห้องพักจำนวน 1 คน ขนาดห้องพัก 55 ตารางเมตร รูปแบบห้องพัก Two Bedroom เลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัข จำนวนสัตว์เลี้ยง 3 ตัว สายพันธุ์ชิวว่า จำนวน 1 ตัว อายุ 5 ปี 4 เพศเมีย น้ำหนัก 3 กิโลกรัม สายพันธุ์เฟรนช์บูลด็อก จำนวน 2 ตัว ตัวที่ 1 อายุ 3 ปี เพศผู้ น้ำหนัก 11.6 กิโลกรัม (รูปที่ 15) ตัวที่ 2 อายุ 1 ปี เพศเมีย น้ำหนัก 12 กิโลกรัม ใช้เวลาอยู่กับสัตว์เลี้ยงตลอดเวลาทุกวัน อุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยงที่มีภายในห้องพัก ได้แก่ ถาดอาหาร ถาดน้ำ กระบะขับถ่าย แผ่นรองฉี่ รัดกัน บ้านสัตว์ ของเล่น เช่น ลูกบอล เชือก รถเข็น ถังล้างที่สามารถคุ้ยได้ เครื่องฟอกอากาศ แผ่นปูกันลื่น สิ่งที่เกิดความเสียหายจากสัตว์เลี้ยง เช่น ผนังวอลเปเปอร์ โต๊ะ เก้าอี้ วัสดุที่เป็นหนังและไม้พื้นไม้

ส่วนภายในห้องพัก พื้นที่ภายในห้องพักเพียงพอในการเลี้ยงสัตว์ การแบ่งพื้นที่ ได้แก่ ที่นอน บริเวณห้องนอน ที่กิน บริเวณห้องรับแขก ที่ขับถ่าย บริเวณทางเดินหน้าห้องน้ำไปห้องรับแขก ที่อยู่ห้องรับแขก และบริเวณระเบียงให้สุนัขไว้ดูวิว การเลี้ยงสัตว์ในห้องพักคิดว่าเหมาะสมแล้ว เพราะมีอุปกรณ์สำหรับสุนัขเพียงพอ อุณหภูมิภายในห้องพักไม่เป็นปัญหา เพราะเปิดแอร์ตลอดเวลาไม่อยู่ในห้องก็จะเปิดไว้ การระบายอากาศไม่เป็นปัญหา เพราะห้องโล่ง โปร่ง กว้าง และเพดานสูง กลิ่นไม่เป็น

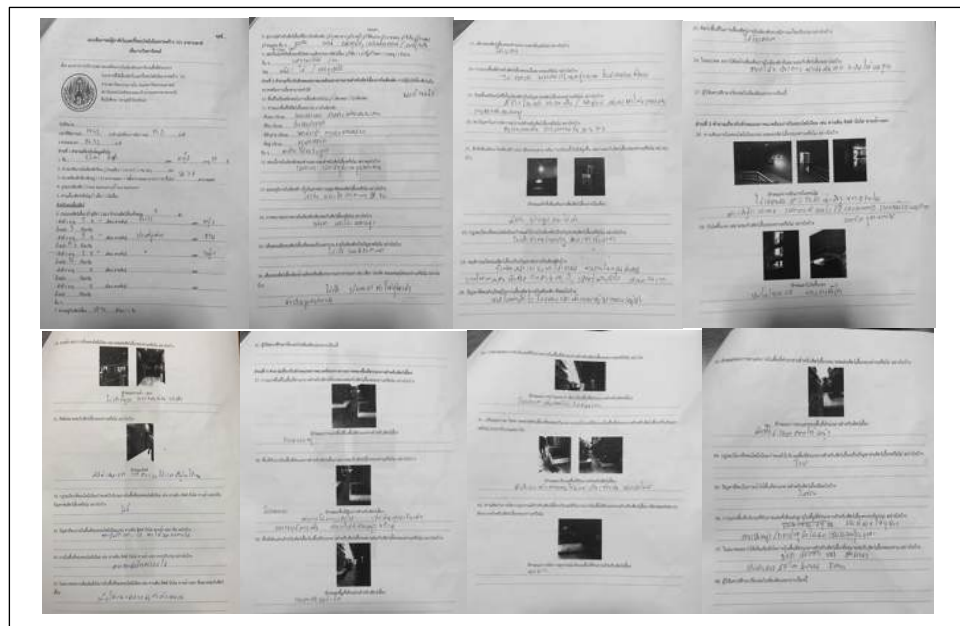
ปัญหา เพราะมีเครื่องฟอกอากาศ เสียงรบกวนภายนอกไม่เป็นปัญหา มีบางครั้งเช่นเสียงตอก เสียงเจาะซ่อมบำรุงคอนโด สุขสบายพันธุ์เฟรนช์บูลด็อกจะเห่าตลอดถ้าได้ยิน เสียงของสัตว์เลี้ยงไม่รบกวน เพราะเคยชินแล้ว การแบ่งพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงเหมาะสมแล้ว เพราะผู้เลี้ยงกับสัตว์เลี้ยงใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันตลอดไม่แบ่งสัดส่วนสำหรับคนกับสัตว์เลี้ยงอย่างชัดเจน วัสดุพื้น และผนัง มีปัญหาตรงพื้นบริเวณครัวพื้นกระเบื้อง และพื้นส่วนใหญ่ในห้องเป็นพื้นปาเก้ทำให้มาลิ้นเวลาเดิน และวิ่ง ทำให้ขาของสุนัขได้รับบาดเจ็บและเกิดเสียงดังเวลาวิ่งบนพื้นปาเก้ การจัดวางอุปกรณ์มีปัญหาเล็กน้อย เพราะอุปกรณ์รบกวนทางเดินเวลาผู้เลี้ยงจะเดิน แต่เพราะความเคยชินเลยไม่เป็นปัญหา สิ่งที่เพิ่มเติมมาในห้องพักเหมาะสมแล้ว เพราะปลั๊กสูงสุนัขยู่ไม่ได้ กฎระเบียบไม่เป็นปัญหาเพราะนิติคอนโดข้างเข้มงวด พฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงมีบ้าง เช่น สุนัขบางตัวชนและชอบวิ่งเล่นทั่วห้อง วิ่งตัดหน้าผู้เลี้ยงชอบกระโดดใส่ของที่ผู้เลี้ยงจัดไว้หรือหมอนลงล่างเตียง ปัญหาที่พบในการเลี้ยงสัตว์จะเป็นเรื่องพฤติกรรม เช่น การวิ่งเล่น รื้อของ การปรับปรุงไม่มีคิดว่าเหมาะสมแล้ว ในอนาคตอยากให้ระเบียงกว้างขึ้นเพื่อจะได้มีพื้นที่ให้สุนัขขมิวมากขึ้น โดยทำเป็นสวนสนามหญ้าสำหรับสุนัขตรงระเบียง

ส่วนภายในคอนโดมิเนียม บริเวณทางเดิน ไม่เหมาะสม เพราะตรงช่องระหว่างราวกว้างเกินไป ควรมีตาข่ายหรืออะไรปิดไว้กันสุนัขตกลงไป บางครั้งเวลานำสุนัขใส่รถเข็นแล้วสุนัขชอบชะโงกหน้าลงไป อันตรายอาจเกิดการพลัดตกลงไปด้านล่าง บันไดขึ้น-ลง ไม่เหมาะสมช่องราวจับบันไดกว้างเกินไปอาจทำให้สุนัขพลัดตกลงไปได้ ทางเข้า-ออก ไม่เป็นปัญหา แต่ของตกแต่งที่อยู่บริเวณนั้นกะกะเวลาใช้รถเข็นไม่ควรนำมาวางตรงบริเวณนี้ ลิฟต์เหมาะสมแล้ว แต่บางครั้งอาจไม่เพียงพอเพราะขนาดลิฟต์ไม่ได้ใหญ่มาก กฎระเบียบไม่เป็นปัญหา ปัญหาที่พบ บริเวณราวจับบันไดที่กว้างเกินไปสุนัขอาจตกลงไปได้ การปรับปรุงควรปรับปรุงตรงราวบันได เช่น การนำตาข่ายมาปิดตรงบริเวณช่องระหว่างของราวจับให้ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ในอนาคตอยากเพิ่มให้ลานจอดรถกับตัวอาคารเข้า - ออกได้เลย

ส่วนพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง การแบ่งพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงเหมาะสมแล้ว พื้นที่ขั้บถ่าย ไม่เหมาะสมสุนัขตัวเล็กเข้าไปลำบาก และในพื้นที่ขั้บถ่ายบริเวณพื้นทำจากหินกรวดสุนัขเจ็บเท้าเลยไม่เข้าไปเลยทำให้ขั้บถ่ายไม่ตรงจุดขั้บถ่าย อยากให้เพิ่มส่วนพื้นที่หญ้า พื้นที่เดินเล่นเหมาะสมแล้วสุนัขตัวไม่ใหญ่วิ่งได้ การถ่ายเทอากาศเหมาะสมแล้ว เพราะเป็นพื้นที่เปิดโล่ง กลิ่น เป็นปัญหาในการใช้งานบางช่วงเวลา เช่น ช่วงเช้า - เย็น ที่มีการใช้งานของผู้เลี้ยงบ่อยก็จะมีกลิ่นของเสียจากสัตว์เลี้ยงเกิดขึ้นเวลาอื่นไม่พบ อุปกรณ์เพียงพอแล้ว การตกแต่งไม่ค่อยเหมาะสม อยากให้เป็นพื้นที่หญ้ามากกว่าพื้นปูน กฎระเบียบไม่เป็นปัญหา การปรับปรุงพื้นที่อยากให้ขยายพื้นที่วิ่งเล่นมากขึ้น และเป็นพื้นที่หญ้าและเรื่องประตูเข้า - ออก บางครั้งปิดไม่สนิทแล้วสุนัขหลุดออกไป ในอนาคตอยากเพิ่มสระว่ายน้ำ บ่อน้ำ บ่อทราย ลานสำหรับวิ่งเล่น และมีสะพานให้หมาไ้ (รูปที่ 16)



รูปที่ 15 สุนัขสายพันธุ์ชิวาว่า และสายพันธุ์เฟรนช์บูลด็อกของผู้เลี้ยงสัตว์คนที่ 8



รูปที่ 16 ผลการสัมภาษณ์ผู้พักอาศัยคนที่ 8

ภาคผนวก ก
ผลการสอบถามความต้องการของผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์
ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์
เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง
ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นางสาวปราวุชลี จันทรทอง

[illegible]

รูปที่ 1 Data View

	Name	Type	Width	Decimal	Label	Values	Missing	Columns	Align	Measure	Role
1	พื้นที่ผืนป่า	Numeric	8	0	จำนวนพื้นที่ผืนป่า	(1, 10...	None	8	Right	 Nominal	
2	พื้นที่ชล	Numeric	8	0	จำนวนพื้นที่ชล	(1, 10...	None	8	Right	 Nominal	
3	พื้นที่ป่า	Numeric	8	0	จำนวนพื้นที่ป่า	(1, 10...	None	8	Right	 Nominal	
4	พื้นที่สวน	Numeric	8	0	จำนวนพื้นที่สวน	(1, 10...	None	8	Right	 Nominal	
5	พื้นที่ป่าชุมชน	Numeric	8	0	จำนวนพื้นที่ป่าชุมชน	(1, 10...	None	8	Right	 Nominal	
6	ชุมชน	Numeric	8	0	ชุมชน	None	None	8	Right	 Scale	
7	ไม่มีการตรวจสอบ	Numeric	8	0	ไม่มีการตรวจสอบ	None	None	8	Right	 Nominal	
8	มีการตรวจสอบโดยกรม	Numeric	8	0	มีการตรวจสอบโดยกรม	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
9	มีการตรวจ	Numeric	8	0	มีการตรวจ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
10	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
11	มีการตรวจสอบโดยกรม	Numeric	8	0	มีการตรวจสอบโดยกรม	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
12	ไม่มีการตรวจสอบ	Numeric	8	0	ไม่มีการตรวจสอบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
13	มีการตรวจสอบโดยกรม	Numeric	8	0	มีการตรวจสอบโดยกรม	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
14	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
15	มีการตรวจสอบโดยกรม	Numeric	8	0	มีการตรวจสอบโดยกรม	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
16	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
17	มีการตรวจสอบโดยกรม	Numeric	8	0	มีการตรวจสอบโดยกรม	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
18	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
19	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
20	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
21	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
22	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
23	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
24	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
25	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
26	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
27	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
28	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
29	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	
30	ไม่ทราบ	Numeric	8	0	ไม่ทราบ	(0, 10...	None	8	Right	 Nominal	

Variable View

รูปที่ 2 Variable View

Variable View

Variable	Label	Type	Width	Decimals	Values	Measure	Scale	Format	Input
121	ช่วงเช้า	Numeric	8	0	ช่วงเช้า	(0, ไม่มี)...	None	8	Right
122	ช่วงเย็น	Numeric	8	0	ช่วงเย็น	(0, ไม่มี)...	None	8	Right
123	ช่วงค่ำ	Numeric	8	0	ช่วงค่ำ	(0, ไม่มี)...	None	8	Right
124	ช่วงอื่นๆ	Numeric	8	0	อื่นๆ	(0, ไม่มี)...	None	8	Right
125	อายุผู้โดยสาร	Numeric	8	0	อายุผู้โดยสาร	None	None	8	Right
126	เพศ	Numeric	8	0	เพศ	(1, ชาย)...	None	8	Right
127	อาชีพ	Numeric	8	0	อาชีพ	(1, ด้...)	None	8	Right
128	ขนาดล้อรถ	Numeric	8	0	ขนาดล้อรถ	None	None	8	Right
129	จำนวนผู้โดยสารในล้อรถ	Numeric	8	0	จำนวนผู้โดยสารในล้อรถ	None	None	8	Right
130	จำนวนล้อรถ	Numeric	8	0	จำนวนล้อรถ	None	None	8	Right
131	ประเภทล้อรถ	Numeric	8	0	ประเภทล้อรถ	(1, ล้อ...)	None	8	Right
132	ขนาดล้อรถ	Numeric	8	0	ขนาดล้อรถ	(0, ไม่มี)...	None	8	Right
133	ขนาดล้อรถ	Numeric	8	0	ขนาดล้อรถ	(0, ไม่มี)...	None	8	Right
134	ขนาดล้อรถ	Numeric	8	0	ขนาดล้อรถ	(0, ไม่มี)...	None	8	Right
135	อายุรถ	Numeric	8	0	อายุรถ	None	None	8	Right
136									
137									
138									
139									
140									

Data View Variable View

รูปที่ 2 (ต่อ)

Frequency Table

ตามตัวแปร "จำนวนล้อรถ" ในตารางข้อมูล

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่มีล้อรถ	2	5.7	5.7	5.7
รถจักรยานยนต์	18	51.4	51.4	57.1
รถจักรยานยนต์	4	11.4	11.4	68.6
รถจักรยานยนต์	4	11.4	11.4	80.0
อื่นๆ	7	20.0	20.0	100.0
Total	35	100.0	100.0	

ตามตัวแปร "ขนาดล้อรถ" ในตารางข้อมูล

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ล้อรถจักรยานยนต์	26	74.3	74.3	74.3
ล้อรถจักรยานยนต์	9	25.7	25.7	100.0
Total	35	100.0	100.0	

ตามตัวแปร "ประเภทล้อรถ" ในตารางข้อมูล

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่มีล้อรถ	18	51.4	51.4	51.4
รถจักรยานยนต์	17	48.6	48.6	100.0
Total	35	100.0	100.0	

ตามตัวแปร "อายุรถ" ในตารางข้อมูล

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
อายุรถจักรยานยนต์	12	34.3	34.3	34.3
อายุรถจักรยานยนต์	23	65.7	65.7	100.0
Total	35	100.0	100.0	

ตามตัวแปร "อายุรถ" ในตารางข้อมูล

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
อายุรถจักรยานยนต์	15	42.9	42.9	42.9
อายุรถจักรยานยนต์	17	48.6	50.0	94.1
อื่นๆ	2	5.7	5.9	100.0
Total	34	97.1	100.0	
Missing	1	2.9		
Total	35	100.0		

ตามตัวแปร "อายุรถ" ในตารางข้อมูล

Valid	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
อายุรถ	15	42.9	42.9	42.9
อายุรถ	11	31.4	31.4	74.3
อายุรถ	3	8.6	8.6	82.9
อายุรถ	3	8.6	8.6	91.4
อื่นๆ	2	5.7	5.7	100.0
Total	34	100.0	100.0	

รูปที่ 3 Out put

แผนผังการวัดพฤติกรรมการเดินทางเพื่อรับผู้ติดเชื้อ
และฉีดวัคซีนป้องกันโควิด-19

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid สูง	18	51.4	51.4	51.4
ค่อนข้างสูง	2	5.7	5.7	57.1
ปานกลาง	1	2.9	2.9	60.0
ต่ำ	2	5.7	5.7	65.7
ปานกลาง	8	22.9	22.9	88.6
ค่อนข้างต่ำ	3	8.6	8.6	97.1
อื่นๆ	1	2.9	2.9	100.0
Total	35	100.0		

แผนผังการวัดการรับรู้เกี่ยวกับส่วนกลางสำหรับผู้ติดเชื้อ
และฉีดวัคซีน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ได้รับความรู้เกี่ยวกับส่วนกลาง	3	8.6	8.6	8.6
ไม่ได้รับความรู้เกี่ยวกับส่วนกลาง	22	91.4	91.4	100.0
Total	35	100.0		

แผนผังการวัดการรับรู้เกี่ยวกับส่วนกลางสำหรับผู้ติดเชื้อ
และฉีดวัคซีน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid แบบที่ 1 (ความรู้เกี่ยวกับส่วนกลาง)	6	17.1	17.1	17.1
แบบที่ 2 (ความรู้เกี่ยวกับส่วนกลางและส่วนกลาง)	18	51.4	51.4	68.6
แบบที่ 3 (ความรู้เกี่ยวกับส่วนกลางและส่วนกลาง)	11	31.4	31.4	100.0
Total	35	100.0		

แผนผังการวัดการรับรู้เกี่ยวกับส่วนกลางสำหรับผู้ติดเชื้อ
และฉีดวัคซีน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid แบบที่ 1 (ความรู้เกี่ยวกับส่วนกลาง)	6	17.1	17.1	17.1
แบบที่ 2 (ความรู้เกี่ยวกับส่วนกลางและส่วนกลาง)	18	51.4	51.4	68.6
แบบที่ 3 (ความรู้เกี่ยวกับส่วนกลางและส่วนกลาง)	11	31.4	31.4	100.0
Total	35	100.0		

แผนผังการวัดการรับรู้เกี่ยวกับส่วนกลางสำหรับผู้ติดเชื้อ
และฉีดวัคซีน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่ไป	5	14.3	14.3	14.3
ทุกวัน	7	20.0	20.0	34.3
บางวัน	23	65.7	65.7	100.0
Total	35	100.0		

ประเภทการวัดของผู้ติดเชื้อ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid คน	14	40.0	40.0	40.0
ผู้หญิง	20	57.1	57.1	97.1
อื่นๆ	1	2.9	2.9	100.0
Total	35	100.0		

➔ Descriptives

	Descriptive Statistics				
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ ปัจจุบันสำหรับผู้ติดเชื้อ และผู้ฉีดวัคซีน	35	20	36	26.57	3.389
ในอนาคตรัฐบาลในท้อง ที่ปัจจุบันต้องการ และแผนการรับผู้ติดเชื้อ และผู้ฉีดวัคซีน	34	40	150	94.59	34.025
ท่านใช้เวลาอยู่กับผู้ติดเชื้อ และผู้ฉีดวัคซีน	35	2	24	11.83	6.176
ขนาดของพื้นที่ของพื้นที่	34	30	120	64.24	23.887
จำนวนผู้ติดเชื้อในท้อง ที่ปัจจุบัน	35	1	4	1.83	.618
ท่านมีจำนวนผู้ติดเชื้อ	35	1	3	1.43	.608
อายุของท่าน	35	20	68	32.86	13.041
Valid N (listwise)	34				

รูปที่ 3 (ต่อ)

Frequencies

[DataSet1] /Users/no/Desktop/Thesis/spss/แบบสอบถามความพึงพอใจทางใจถึงใจ.sav

Statistics					
	ใจดี	ดีจนพอใจมาก	ดีพอสมควร	ใจไม่ดีพอควร	อื่นๆ
N	Valid 35	35	35	35	35
	Missing 0	0	0	0	0

Frequency Table

ใจดี				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ใจดี	35	100.0	100.0	100.0

ดีจนพอใจมาก				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ใจดี	19	54.3	54.3	54.3
ใจดี	16	45.7	45.7	100.0
Total	35	100.0	100.0	

ดีพอสมควร				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ใจดี	13	37.1	37.1	37.1
ใจดี	22	62.9	62.9	100.0
Total	35	100.0	100.0	

ใจไม่ดีพอควร				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ใจดี	26	74.3	74.3	74.3
ใจดี	9	25.7	25.7	100.0
Total	35	100.0	100.0	

อื่นๆ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ใจดี	27	77.1	77.1	77.1
ใจดี	8	22.9	22.9	100.0
Total	35	100.0	100.0	

Frequencies

Statistics					
	ใจดี	ดีพอสมควร	ดีจนพอใจมาก	ใจไม่ดีพอควร	อื่นๆ
N	Valid 35	35	35	35	35
	Missing 0	0	0	0	0

Frequency Table

ใจดี				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ใจดี	33	94.3	94.3	94.3
ใจดี	2	5.7	5.7	100.0
Total	35	100.0	100.0	

ดีพอสมควร				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ใจดี	11	31.4	31.4	31.4
ใจดี	24	68.6	68.6	100.0
Total	35	100.0	100.0	

ดีจนพอใจมาก				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ใจดี	28	80.0	80.0	80.0
ใจดี	7	20.0	20.0	100.0
Total	35	100.0	100.0	

ใจไม่ดีพอควร				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ใจดี	31	88.6	88.6	88.6
ใจดี	4	11.4	11.4	100.0
Total	35	100.0	100.0	

รูปที่ 3 (ต่อ)

Frequencies

		Statistics				
		ไม่มี	มี	ไม่พบผล การติดเชื้อ	ไม่พบผล การติดเชื้อ	อื่นๆ
N	Valid	35	35	35	35	35
	Missing	0	0	0	0	0

Frequency Table

		ไม่มี			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่ติดเชื้อ	29	82.9	82.9	82.9
	ติดเชื้อ	6	17.1	17.1	100.0
	Total	35	100.0	100.0	

		เมื่อยังไม่มีผลของการติดเชื้อ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่ติดเชื้อ	27	77.1	77.1	77.1
	ติดเชื้อ	8	22.9	22.9	100.0
	Total	35	100.0	100.0	

		เมื่อยังไม่มีผลของการติดเชื้อ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่ติดเชื้อ	19	54.3	54.3	54.3
	ติดเชื้อ	16	45.7	45.7	100.0
	Total	35	100.0	100.0	

		เมื่อยังไม่มีผลของการติดเชื้อ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่ติดเชื้อ	14	40.0	40.0	40.0
	ติดเชื้อ	21	60.0	60.0	100.0
	Total	35	100.0	100.0	

		อื่นๆ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่ติดเชื้อ	30	85.7	85.7	85.7
	ติดเชื้อ	5	14.3	14.3	100.0
	Total	35	100.0	100.0	

Frequencies

		Statistics				
		ไม่มี	ติดเชื้อ ไม่มีผล	ไม่พบผล การติดเชื้อ	พบผล การติดเชื้อ	อื่นๆ
N	Valid	35	35	35	35	35
	Missing	0	0	0	0	0

Frequency Table

		ไม่มี			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่ติดเชื้อ	20	57.1	57.1	57.1
	ติดเชื้อ	15	42.9	42.9	100.0
	Total	35	100.0	100.0	

		เมื่อยังไม่มีผลของการติดเชื้อ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่ติดเชื้อ	29	82.9	82.9	82.9
	ติดเชื้อ	6	17.1	17.1	100.0
	Total	35	100.0	100.0	

		ไม่พบผลของการติดเชื้อ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่ติดเชื้อ	29	82.9	82.9	82.9
	ติดเชื้อ	6	17.1	17.1	100.0
	Total	35	100.0	100.0	

		พบผลของการติดเชื้อ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่ติดเชื้อ	27	77.1	77.1	77.1
	ติดเชื้อ	8	22.9	22.9	100.0
	Total	35	100.0	100.0	

		อื่นๆ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่ติดเชื้อ	33	94.3	94.3	94.3
	ติดเชื้อ	2	5.7	5.7	100.0
	Total	35	100.0	100.0	

รูปที่ 3 (ต่อ)

Frequencies

Statistics						
	ไม่	รับชม/ไม่รับชม	ใส่/ไม่ใส่	กิน/ไม่กิน	อื่น ๆ	
N	Valid	35	35	35	35	35
	Missing	0	0	0	0	0

Frequency Table

ไม่				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่	23	65.7	65.7	65.7
Valid กิน	12	34.3	34.3	100.0
Total	35	100.0	100.0	

รับชม/ไม่รับชม				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่รับชม	25	71.4	71.4	71.4
Valid รับชม	10	28.6	28.6	100.0
Total	35	100.0	100.0	

ใส่/ไม่ใส่				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่ใส่	24	68.6	68.6	68.6
Valid ใส่	11	31.4	31.4	100.0
Total	35	100.0	100.0	

กิน/ไม่กิน				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่กิน	32	91.4	91.4	91.4
Valid กิน	3	8.6	8.6	100.0
Total	35	100.0	100.0	

อื่น ๆ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่	28	80.0	80.0	80.0
Valid กิน	7	20.0	20.0	100.0
Total	35	100.0	100.0	

Frequencies

Statistics						
		ไม่รับชม/ไม่ใส่	ใส่/ใส่	กิน/กิน	อื่น ๆ	
N	Valid	35	35	35	35	35
	Missing	0	0	0	0	0

Frequency Table

ไม่				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่	20	57.1	57.1	57.1
Valid กิน	15	42.9	42.9	100.0
Total	35	100.0	100.0	

รับชม/ไม่รับชม				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่รับชม	33	94.3	94.3	94.3
Valid รับชม	2	5.7	5.7	100.0
Total	35	100.0	100.0	

ใส่/ไม่ใส่				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่ใส่	24	68.6	68.6	68.6
Valid ใส่	11	31.4	31.4	100.0
Total	35	100.0	100.0	

กิน/ไม่กิน				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่กิน	28	74.3	74.3	74.3
Valid กิน	7	25.7	25.7	100.0
Total	35	100.0	100.0	

อื่น ๆ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่	25	82.9	82.9	82.9
Valid กิน	6	17.1	17.1	100.0
Total	35	100.0	100.0	

รูปที่ 3 (ต่อ)

Frequencies

Statistics					
		ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก
N	Valid	35	35	35	35
	Missing	0	0	0	0

Frequency Table

ไม่เลือก				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่เลือก	32	91.4	91.4	91.4
เลือก	3	8.6	8.6	100.0
Total	35	100.0	100.0	

เลือกตามคำแนะนำสำหรับโรคหัวใจ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่เลือก	23	65.7	65.7	65.7
เลือก	12	34.3	34.3	100.0
Total	35	100.0	100.0	

พืชน้ำหรือผักที่รับประทานเป็นประจำ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่เลือก	10	28.6	28.6	28.6
เลือก	25	71.4	71.4	100.0
Total	35	100.0	100.0	

รับประทานผักผลไม้เป็นประจำทุกวัน				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่เลือก	33	94.3	94.3	94.3
เลือก	2	5.7	5.7	100.0
Total	35	100.0	100.0	

ดื่มน้ำ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่เลือก	29	80.0	80.0	80.0
เลือก	7	20.0	20.0	100.0
Total	35	100.0	100.0	

Frequencies

Statistics					
		ไม่เลือก	เลือก	ไม่เลือก	เลือก
N	Valid	35	35	35	35
	Missing	0	0	0	0

Frequency Table

รับประทานผักผลไม้เป็นประจำทุกวัน				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่เลือก	16	45.7	45.7	45.7
เลือก	19	54.3	54.3	100.0
Total	35	100.0	100.0	

กินไขมันเป็นประจำทุกวัน				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่เลือก	12	34.3	34.3	34.3
เลือก	23	65.7	65.7	100.0
Total	35	100.0	100.0	

รายการอาหารที่รับประทานเป็นประจำ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่เลือก	20	57.1	57.1	57.1
เลือก	15	42.9	42.9	100.0
Total	35	100.0	100.0	

ดื่มน้ำ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่เลือก	32	91.4	91.4	91.4
เลือก	3	8.6	8.6	100.0
Total	35	100.0	100.0	

รูปที่ 3 (ต่อ)

Frequencies

		Statistics			
		ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสูงสุด-ต่ำสุด	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
		ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสูงสุด-ต่ำสุด	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
N	Valid	35	35	35	35
	Missing	0	0	0	0

Frequency Table

		ค่าเฉลี่ย			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	27	77.1	77.1	77.1
	เลือก	8	22.9	22.9	100.0
Total		35	100.0	100.0	

ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของค่าเฉลี่ยที่เลือกจากข้อมูลอื่น

		ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	17	48.6	48.6	48.6
	เลือก	18	51.4	51.4	100.0
Total		35	100.0	100.0	

ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของค่าเฉลี่ยที่เลือกจากข้อมูลอื่น

		ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	21	60.0	60.0	60.0
	เลือก	14	40.0	40.0	100.0
Total		35	100.0	100.0	

ค่าเฉลี่ย

		ค่าเฉลี่ย			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	30	85.7	85.7	85.7
	เลือก	5	14.3	14.3	100.0
Total		35	100.0	100.0	

Frequencies

		Statistics			
		ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสูงสุด-ต่ำสุด	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
		ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสูงสุด-ต่ำสุด	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
N	Valid	35	35	35	35
	Missing	0	0	0	0

Frequency Table

		ค่าเฉลี่ย			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	22	62.9	62.9	62.9
	เลือก	13	37.1	37.1	100.0
Total		35	100.0	100.0	

ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของค่าเฉลี่ยที่เลือกจากข้อมูลอื่น

		ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	21	60.0	60.0	60.0
	เลือก	14	40.0	40.0	100.0
Total		35	100.0	100.0	

ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของค่าเฉลี่ยที่เลือกจากข้อมูลอื่น

		ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	22	62.9	62.9	62.9
	เลือก	13	37.1	37.1	100.0
Total		35	100.0	100.0	

ค่าเฉลี่ย

		ค่าเฉลี่ย			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	33	94.3	94.3	94.3
	เลือก	2	5.7	5.7	100.0
Total		35	100.0	100.0	

รูปที่ 3 (ต่อ)

Frequencies

Statistics					
สถิติที่คำนวณได้ สถิติที่คำนวณได้ สถิติที่คำนวณได้ สถิติที่คำนวณได้ สถิติที่คำนวณได้ สถิติที่คำนวณได้					
	Valid	Missing	Valid	Missing	Valid
N	35	0	35	0	35

Frequency Table

ไผ่ผึ่ง					
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent	
Valid ไผ่ผึ่ง	24	68.6	68.6	68.6	
Valid เสร็จ	11	31.4	31.4	100.0	
Total	35	100.0	100.0		

สถิติที่คำนวณได้ไผ่ผึ่งและไผ่ผึ่งเสร็จ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent	
Valid ไผ่ผึ่ง	25	71.4	71.4	71.4	
Valid เสร็จ	10	28.6	28.6	100.0	
Total	35	100.0	100.0		

มีของเหลืออยู่หรือไม่หลังจากไผ่ผึ่ง

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent	
Valid ไผ่ผึ่ง	24	68.6	68.6	68.6	
Valid เสร็จ	6	17.1	17.1	100.0	
Total	35	100.0	100.0		

นำของที่เหลือมาใส่ในถุงพลาสติกหรือไม่

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent	
Valid ไผ่ผึ่ง	16	45.7	45.7	45.7	
Valid เสร็จ	19	54.3	54.3	100.0	
Total	35	100.0	100.0		

อื่น ๆ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent	
Valid ไผ่ผึ่ง	34	97.1	97.1	97.1	
Valid เสร็จ	1	2.9	2.9	100.0	
Total	35	100.0	100.0		

Frequencies

Statistics					
สถิติที่คำนวณได้ สถิติที่คำนวณได้ สถิติที่คำนวณได้ สถิติที่คำนวณได้ สถิติที่คำนวณได้ สถิติที่คำนวณได้					
	Valid	Missing	Valid	Missing	Valid
N	35	0	35	0	35

Frequency Table

ไผ่ผึ่ง					
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent	
Valid ไผ่ผึ่ง	27	77.1	77.1	77.1	
Valid เสร็จ	8	22.9	22.9	100.0	
Total	35	100.0	100.0		

นำของที่เหลือมาใส่ในถุงพลาสติกหรือไม่

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent	
Valid ไผ่ผึ่ง	22	62.9	62.9	62.9	
Valid เสร็จ	13	37.1	37.1	100.0	
Total	35	100.0	100.0		

นำของที่เหลือมาใส่ในถุงพลาสติกหรือไม่

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent	
Valid ไผ่ผึ่ง	14	40.0	40.0	40.0	
Valid เสร็จ	21	60.0	60.0	100.0	
Total	35	100.0	100.0		

อื่น ๆ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent	
Valid ไผ่ผึ่ง	34	97.1	97.1	97.1	
Valid เสร็จ	1	2.9	2.9	100.0	
Total	35	100.0	100.0		

รูปที่ 3 (ต่อ)

Frequencies

Statistics				
ไม่ว่าง				
ไม่ว่าง ว่าง ว่าง ว่าง				
ว่าง				
N	Valid	35	35	35
Missing	0	0	0	0

Frequency Table

ไม่ว่าง				
Frequency Percent Valid Percent Cumulative Percent				
Valid	ไม่ว่าง	24	68.6	68.6
	ว่าง	11	31.4	100.0
Total		35	100.0	

ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง				
Frequency Percent Valid Percent Cumulative Percent				
Valid	ไม่ว่าง	16	45.7	45.7
	ว่าง	19	54.3	100.0
Total		35	100.0	

ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง				
Frequency Percent Valid Percent Cumulative Percent				
Valid	ไม่ว่าง	25	71.4	71.4
	ว่าง	10	28.6	100.0
Total		35	100.0	

ว่าง				
Frequency Percent Valid Percent Cumulative Percent				
Valid	ไม่ว่าง	33	94.3	94.3
	ว่าง	2	5.7	100.0
Total		35	100.0	

Frequencies

Statistics									
ไม่ว่าง									
ไม่ว่าง ว่าง ว่าง ว่าง ว่าง ว่าง ว่าง ว่าง ว่าง ว่าง									
ว่าง									
N	Valid	35	35	35	35	35	35	35	35
Missing	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Frequency Table

ไม่ว่าง				
Frequency Percent Valid Percent Cumulative Percent				
Valid	ไม่ว่าง	33	94.3	94.3
	ว่าง	2	5.7	100.0
Total		35	100.0	

ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง				
Frequency Percent Valid Percent Cumulative Percent				
Valid	ไม่ว่าง	13	37.1	37.1
	ว่าง	22	62.9	100.0
Total		35	100.0	

ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง				
Frequency Percent Valid Percent Cumulative Percent				
Valid	ไม่ว่าง	16	45.7	45.7
	ว่าง	19	54.3	100.0
Total		35	100.0	

ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง				
Frequency Percent Valid Percent Cumulative Percent				
Valid	ไม่ว่าง	9	25.7	25.7
	ว่าง	25	71.4	97.1
	ว่าง	1	2.8	100.0
Total		35	100.0	

ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง				
Frequency Percent Valid Percent Cumulative Percent				
Valid	ไม่ว่าง	31	88.6	88.6
	ว่าง	4	11.4	100.0
Total		35	100.0	

ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง				
Frequency Percent Valid Percent Cumulative Percent				
Valid	ไม่ว่าง	17	48.6	48.6
	ว่าง	18	51.4	100.0
Total		35	100.0	

ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง/ไม่ว่าง				
Frequency Percent Valid Percent Cumulative Percent				
Valid	ไม่ว่าง	14	40.0	40.0
	ว่าง	21	60.0	100.0
Total		35	100.0	

ว่าง				
Frequency Percent Valid Percent Cumulative Percent				
Valid	ไม่ว่าง	33	94.3	94.3
	ว่าง	2	5.7	100.0
Total		35	100.0	

รูปที่ 3 (ต่อ)

Frequencies

Statistics											
	ไม่สนใจ	สนใจ	ไม่สนใจ	สนใจ	ไม่สนใจ	สนใจ	ไม่สนใจ	สนใจ	ไม่สนใจ	สนใจ	ไม่สนใจ
N	Valid	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35
Missing	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Frequency Table

ความถี่				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่สนใจ	21	60.0	60.0	60.0
สนใจ	14	40.0	40.0	100.0
Total	35	100.0		

การตอบคำถาม				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่สนใจ	17	48.6	48.6	48.6
สนใจ	18	51.4	51.4	100.0
Total	35	100.0		

กลัวไม่พอใจคนอื่น				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่สนใจ	13	42.9	42.9	42.9
สนใจ	20	57.1	57.1	100.0
Total	33	100.0		

กลัว และ ประการ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่สนใจ	14	40.0	40.0	40.0
สนใจ	21	60.0	60.0	100.0
Total	35	100.0		

พินิจว่าตนมีเพื่อนที่ดี				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่สนใจ	18	51.4	51.4	51.4
สนใจ	17	48.6	48.6	100.0
Total	35	100.0		

จุดสนใจ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่สนใจ	7	20.0	20.0	20.0
สนใจ	28	80.0	80.0	100.0
Total	35	100.0		

จุดสนใจสำหรับตัวคนเดียว				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่สนใจ	23	65.7	65.7	65.7
สนใจ	12	34.3	34.3	100.0
Total	35	100.0		

การตอบ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่สนใจ	21	60.0	60.0	60.0
สนใจ	14	40.0	40.0	100.0
Total	35	100.0		

รู้สึกพอใจในเพื่อนที่สนใจ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่สนใจ	24	68.6	68.6	68.6
สนใจ	11	31.4	31.4	100.0
Total	35	100.0		

การสนใจในตัวคนเดียวและประการ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่สนใจ	16	45.7	45.7	45.7
สนใจ	19	54.3	54.3	100.0
Total	35	100.0		

อื่น ๆ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ไม่สนใจ	35	100.0	100.0	100.0

รูปที่ 3 (ต่อ)

Frequencies

		Statistics					
		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่มาก	อื่นๆ
N	Valid	35	35	35	35	35	35
	Missing	0	0	0	0	0	0

Frequency Table

		ขนาดเล็ก			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	21	60.0	60.0	60.0
	เลือก	14	40.0	40.0	100.0
Total		35	100.0	100.0	

		ขนาดกลาง			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	35	100.0	100.0	100.0
	เลือก				

		ขนาดใหญ่มาก			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	33	94.3	94.3	94.3
	เลือก	2	5.7	5.7	100.0
Total		35	100.0	100.0	

		ขนาดใหญ่			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	13	37.1	37.1	37.1
	เลือก	22	62.9	62.9	100.0
Total		35	100.0	100.0	

		ขนาดใหญ่มาก			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	26	74.3	74.3	74.3
	เลือก	9	25.7	25.7	100.0
Total		35	100.0	100.0	

		อื่นๆ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	31	88.6	88.6	88.6
	เลือก	4	11.4	11.4	100.0
Total		35	100.0	100.0	

► Frequencies

		Statistics		
		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
N	Valid	35	35	35
	Missing	0	0	0

Frequency Table

		ขนาดเล็ก			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	23	65.7	65.7	65.7
	เลือก	12	34.3	34.3	100.0
Total		35	100.0	100.0	

		ขนาดกลาง			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	27	77.1	77.1	77.1
	เลือก	8	22.9	22.9	100.0
Total		35	100.0	100.0	

		ขนาดใหญ่			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	31	88.6	88.6	88.6
	เลือก	4	11.4	11.4	100.0
Total		35	100.0	100.0	

รูปที่ 3 (ต่อ)

ภาคผนวก ณ

ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง 3 ประเภท เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพักและบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง

ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว

สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

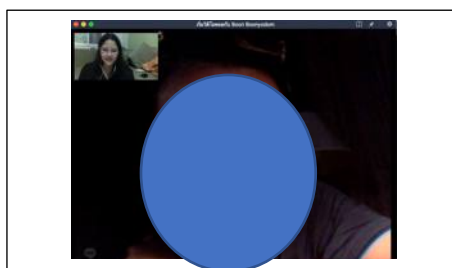
ชื่อนักศึกษา นางสาวปราณูชลี จันทรทอง

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการจัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง ภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ มีรายละเอียดแต่ละบุคคลดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คุณ สถาปนิก ก เพศชาย อายุ 55 ปี ตำแหน่ง สถาปนิกฟรีแลนซ์ และอาจารย์พิเศษ ภาควิชาภูมิสถาปัตย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถานที่ทำงาน ที่บ้าน ประสบการณ์ และระยะเวลาในการทำงาน 34 ปี

ภายในห้องพัก การจัดพื้นที่คิดว่าเหมาะสม การตกแต่งบนผนัง และการนำที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงมาใส่ในเฟอร์นิเจอร์หรือผนัง เหมาะกับการออกแบบพื้นที่จำกัด การกั้นโซนหรือที่อยู่ควรออกแบบแค่ 10 เปอร์เซ็นต์ จากพื้นที่ทั้งหมด ควรกั้นโซนตามลักษณะของสัตว์ เช่น แมว รั้วให้สูง และใช้อากาศเดียวกันในห้อง การตกแต่งโดยใช้กระจกกั้น คิดว่าไม่เหมาะสม ไม่ควรกั้นด้วยกระจก ควรทำเป็นที่กั้นตามประเภทของสัตว์โดยใช้อากาศเดียวกัน และทำเป็นบิวท์อิน ผู้เลี้ยงสัตว์ควรมีระเบียบอยู่แล้ว วัสดุพื้นกระเบื้องยาง และผนังปูนทาสีถึงมันถึงด้านแบบเช็ดออกได้ คิดว่าเหมาะสม ควรรู้พฤติกรรมสัตว์ เช่น แมวข่วนเพราะอะไร และเลือกวัสดุให้เหมาะกับพฤติกรรมสัตว์ เช่น เลือกวัสดุหยาบเพื่อให้สัตว์ข่วนได้แล้วไม่เกิดรอย อุณหภูมิ 27 คิดว่าเหมาะสม เพราะเป็นอุณหภูมิที่ทางวิศวกรรมที่ทำแอร์กำหนดไว้เป็นพื้นฐานว่าถ้าเปิด 27 องศา แอร์จะทำงาน แต่การใช้ผนังควบคุมอุณหภูมิไม่จำเป็น วิธีการระบายอากาศ และกลิ่นคิดว่าเหมาะสม วิธีกั้นเสียงรบกวนภายใน และภายนอก โดยใช้ฉนวนกันเสียง และอุดช่องว่าง คิดว่าไม่เหมาะสม ควรใช้กระจกสุญญากาศ ที่สามารถกันเสียงภายใน และภายนอกได้ ซึ่งเป็นกระจกที่มีอากาศอยู่ตรงกลางระหว่าง 2 แผ่น ซึ่งมีราคาแพง พวกโรงแรมหรูจะ

ชอบใช้วัสดุนี้สำหรับเก็บเสียง สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงคิดว่าไม่เหมาะสม ระบบประตูมีแอปพลิเคชันสำหรับเปิด - ปิด ประตูอัตโนมัติแบบใช้ ลำโพงมีโทรศัพท์บ้านแบบใหม่ที่สามารถโทรเข้ามาแล้วบันทึกเสียงได้ ซึ่งผู้เลี้ยงสามารถบันทึกเสียงแล้วโทรหาสัตว์เลี้ยงแทนการใช้เสียงตามสายได้ พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง สภาพแวดล้อมโดยรอบ พื้นหญ้าที่มีจุดขั้วถ่ายเป็นทราย มีทางเดิน และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง และมีการแบ่งล๊อคสำหรับสัตว์แต่ละประเภท คิดว่าเหมาะสม แต่ใครทำความสะอาดถ้าแม่บ้านตลอดก็ได้ จุดขั้วถ่ายที่เป็นดินทราย และหญ้าคิดว่าเหมาะสม แต่ต้องดูว่าใครเป็นคนเก็บมูลสัตว์ ที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ที่มีพนักงานคิดว่าเหมาะสม อันเก่าเป็นดีไซน์ที่ไม่ดี แนวทางที่ได้เหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงที่มีการออกแบบโดยใช้จุดเด่น และลักษณะของสัตว์เลี้ยงของเล่น เช่น อุปกรณ์เสริมทักษะ ที่ออกแบบให้เข้ากับสภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยงคิดว่าเหมาะสม มีการพัฒนาจากของเดิมให้ดูมีดีไซน์ (รูปที่ 1)

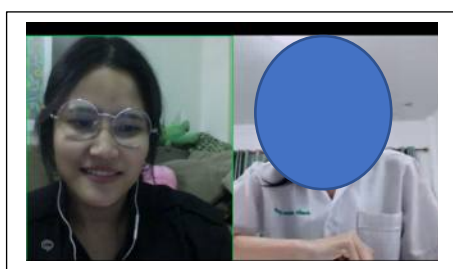


รูปที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 สัตวแพทย์ ก เพศหญิง อายุ 28 ปี ตำแหน่งเจ้าของสถานพยาบาลสัตว์ สถานที่ทำงาน เทพนิรักษาสัตว์ ประสบการณ์ และระยะเวลาในการทำงาน 4 ปี ภายในห้องพัก การจัดพื้นที่คิดว่าเหมาะสม เห็นด้วยกับการกั้นโซนเฉพาะสำหรับสัตว์เลี้ยง และการบิวท์อินของตกแต่งกับผนัง การตกแต่งคิดว่าเหมาะสม ใช้กระจกแทนผนังสามารถมองเห็นสัตว์ได้ตลอด และการใช้เฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อิน วัสดุพื้น และผนัง กระเบื้องยาง และผนังปูนทาสีกึ่งมันกึ่งด้านแบบเช็ดออกได้ คิดว่าเหมาะสม ผนังใช้วิธีปูนทาสีกึ่งมันด้าน ควรเป็นสีสว่าง เพื่อเห็นคราบสกปรก และเช็ดทำความสะอาดง่าย พื้นที่เลือกมา ช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดโรคของสัตว์เลี้ยง คือโรคระบบไหลเวียน ในสุนัขสายพันธุ์ชิวาว่า และปอมเมอเรเนียน และโรคระบบไหลเวียนในสุนัขขนาดใหญ่ อุนหมิ 27 องศาเหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง ยกเว้นสัตว์เลี้ยงแรกเกิด วิธีการระบายอากาศ และกลิ่นคิดว่าเหมาะสม การเปิดให้แสงเข้ามาช่วยฆ่าเชื้อโรค การเพิ่มพัดลมระบายอากาศช่วยลดกลิ่น ยิ่งพัดลมมากยิ่งช่วยลดปัญหากลิ่นที่เกิดจากมูลของสัตว์เลี้ยง แต่อาจจะมีปัญหาเรื่องขน วิธีกันเสียงรบกวน

ภายใน และภายนอกโดยใช้ฉนวนกันเสียง และอุดช่องว่าง คิดว่าเหมาะสมวิธีกันเสียงรบกวนภายนอก เพราะสัตว์เลี้ยงบางตัวไวต่อเสียงคิดว่า สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง คิดว่าเหมาะสม แต่เสียงตามสายหากมีไม่ควรใช้เสียงนก เพราะจะทำให้สัตว์มีสุขภาพตายนั่นล่ะ

พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง สภาพแวดล้อมโดยรอบ พื้นหญ้าที่มีจุดขั้วถ่ายเป็นทราย มีทางเดิน และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง และมีการแบ่งล๊อคสำหรับสัตว์แต่ละประเภท คิดว่าเหมาะสม การแบ่งพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงตามประเภทสำหรับสัตว์เลี้ยง ควรเพิ่มเติมรั้วกันที่สามารถกันการมองเห็นของแต่ละล๊อคได้ เช่น การปลูกต้นไม้กัน สภาพปัจจุบันที่ปลูกต้นไม้ไม่รู้ว่าช่วยในเรื่องของการดับกลิ่นมัย จุดขั้วถ่ายที่เป็นดินทราย และหญ้าคิดว่าไม่เหมาะสม จริง ๆ ไม่ควรนำสัตว์เลี้ยงมาขั้วถ่ายในจุดเดียวกันเพราะจะทำให้เกิดโรคในสัตว์เลี้ยง เช่น โรคลำไส้ใหญ่ ถ้าจำเป็นต้องมาใช้งาน ควรเป็นพื้นปูนแบบเดิมแต่ควรแก้ไขความสูงของที่กัน ภายในใช้วัสดุดินทราย และควรเปลี่ยนทรายบ่อย ๆ ที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ที่มีพนักงานคิดว่าเหมาะสม ตำแหน่งตั้งชิดกำแพงหรือมุม คิดว่าไกลไป เพราะไม่ควรปล่อยสัตว์ ผู้เลี้ยงควรจับเชือกจูงไว้กับตัวตลอด สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงที่มีการเพิ่มเติม มีการออกแบบโดยใช้จุดเด่น และลักษณะของสัตว์เลี้ยงของเล่น เช่น อุปกรณ์เสริมทักษะ และการออกแบบให้เข้ากับสภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยงคิดว่าเหมาะสม เพราะของเดิมที่มีอยู่มีอุปกรณ์น้อยไป ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมีอุปกรณ์มากขึ้น ของเล่นเหมาะสม มีที่ให้ออกกำลังกายทำให้สัตว์เลี้ยงมีความสุข (รูปที่ 2)



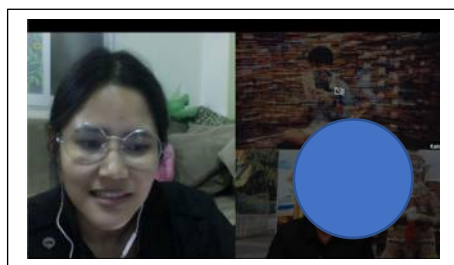
รูปที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 สัตวแพทย์ ข เพศชาย อายุ 62 ปี ตำแหน่งข้าราชการเกษียณประสบการณ์ และระยะเวลาในการทำงาน 32 ปี

ภายในห้องพัก การจัดพื้นที่คิดว่าเหมาะสม ควรทำห้องให้อยู่เลยหรือกันโซน ควรดูสภาพแวดล้อมของสัตว์แต่ละประเภท และควรดูตำแหน่งบริเวณที่จัดให้สัตว์เลี้ยงอยู่ แต่ไม่เห็นด้วยกับการออกแบบให้มีช่องเจาะไปได้ทุกที่ในบริเวณห้อง อาจเกิดปัญหาเรื่องความสกปรกได้ภายหลัง การตกแต่งโดยใช้กระจกกัน และบิวท์อิน คิดว่าเหมาะสม มีการจัดระเบียบ วัสดุพื้น และผนัง กระเบื้องยาง และผนัง

ปุนทาสีก็มันกึ่งด้านแบบเซ็ดออกได้ คิดว่าวัสดุขึ้นอยู่กับชนิดของสัตว์เลี้ยง วัสดุที่เลือกมาคิดว่าเหมาะสม พื้นกระเบื้องยางเหมาะกับสุนัขแต่ต้องศึกษาเพิ่มเติม ในเรื่องของสัตว์ประเภทแมวด้วย พยายามเลือกใช้วัสดุที่ลื่นทำให้สัตว์เลี้ยงไม่สามารถปีนได้ บริเวณมุมของพื้น และผนังควรมีความโค้ง เพื่อกันสิ่งสกปรก และทำความสะอาดง่าย อุณหภูมิ 27 องศาคิดว่าเหมาะสม และการที่เอาพัดลมระบายอากาศไว้ตรงบริเวณที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยงเหมาะสม วิธีการระบายอากาศ และ กลิ่นคิดว่าเหมาะสม แต่ไม่เห็นด้วยกับที่ติดตั้งพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด ควรติดตั้งแต่ตรงบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่ก็พอ วิธีกันเสียงรบกวนภายใน และภายนอกโดยใช้ฉนวนกันเสียง และอุดช่องว่าง คิดว่าเหมาะสม ควรหาวิธีที่กันได้ทั้งภายนอก และภายใน สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง คิดว่าเหมาะสมแต่อยากเพิ่มที่ครอบสายไฟกันสัตว์กัดแทะเพิ่มเติม อยากเพิ่มจุดล้างมือหรือชำระล้างให้อยู่ในที่เดียวกับผู้เลี้ยง

พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง สภาพแวดล้อมโดยรอบ พื้นหญ้าที่มีจุดขั้วถ่ายเป็นทราย มีทางเดิน และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง และมีการแบ่งล็อคสำหรับสัตว์แต่ละประเภท คิดว่าไม่เหมาะสม ชอบแบบเดิม เพราะทำความสะอาดได้ง่ายกว่า ซึ่งเป็นหญ้าทำให้สกปรก และทำให้สัตว์เกิดโรค จุดขั้วถ่ายที่เป็นดินทราย และหญ้าคิดว่าไม่เหมาะสม ถ้าเป็นทรายควรเปลี่ยนทรายตลอด ควรเพิ่มร่องน้ำ เพื่อระบายของเสียหรือหาที่ทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรคในจุดขั้วถ่าย ที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ที่มีพนักงานคิดว่าเหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยงที่มีการเพิ่มเติม มีการออกแบบโดยใช้จุดเด่น และลักษณะของสัตว์เลี้ยงของเล่น เช่น อุปกรณ์เสริมทักษะ และการออกแบบให้เข้ากับสภาพแวดล้อมสำหรับสัตว์เลี้ยงคิดว่าเหมาะสม ควรเพิ่มอุปกรณ์สำหรับเก็บมูลสัตว์ใกล้ที่ทิ้งมูลสัตว์ และเขียนวิธีการใช้งาน มีที่ชำระล้าง นอกจากนี้ยังอยากให้คิดวิธีหลีกเลี่ยงการใช้ถุงสามารถนำมูลสัตว์มาทำเป็นปุ๋ยได้มัย (รูปที่ 3)



รูปที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3

ภาคผนวก ด

ผลการศึกษาลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์

กรณีศึกษาคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์

เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง

ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว

สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อนักศึกษา นางสาวปรางุชลี จันทรทอง

จากการศึกษาข้อมูลลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว อาคารเซาท์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ที่มาของคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์

คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าวเป็นคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์ที่มีการแบ่งส่วนสำหรับคนเลี้ยงสัตว์และมีพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงอย่างชัดเจน คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว เป็นคอนโดระดับ Main Class มี 2 อาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ คือ อาคารนอร์ท (รูปที่ 1) และอาคารเซาท์ (รูปที่ 2) ที่ทำการศึกษา การดูแลมี 2 ส่วน ห้องพัก/พื้นที่ส่วนกลาง นิติบุคคลเป็นผู้ดูแลกลุ่มเป้าหมายสำหรับลูกบ้านเท่านั้นและไม่มีค่าใช้จ่าย และพื้นที่พาณิชย์ กลุ่มเป้าหมาย คือ บุคคลภายนอก และมีค่าใช้จ่าย



รูปที่ 1 คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าวอาคารนอร์ท.



รูปที่ 2 คอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าวอาคารเซาท์

2. แผนผังอาคารในโครงการ

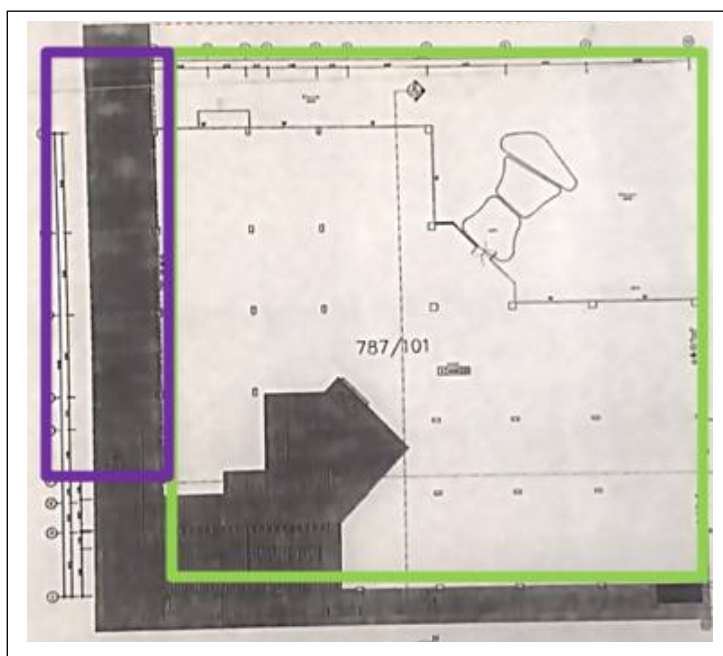
1. สีเขียว ตึก South เป็นอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ (อาคารที่ทำการศึกษา)
2. สีฟ้า ตึก North เป็นอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ให้เลี้ยงสัตว์
3. สีส้ม พื้นที่ส่วนกลางของสัตว์เลี้ยง เฉพาะตึกเช่าที่ไม่มีค่าใช้จ่าย
4. สีม่วง พื้นที่ส่วนกลางของสัตว์เลี้ยง เช่น สระว่ายน้ำ โรงพยาบาลสัตว์ และร้านขายสินค้าสำหรับสุนัข มีค่าใช้จ่าย (รูปที่ 3)



รูปที่ 3 แผนผังอาคารโครงการ

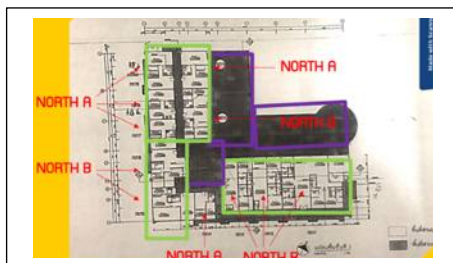
2. ลักษณะของอาคารเช่า

อาคารเช่าจะมี 2 ส่วน คือ ส่วนห้องพักและ พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงที่อนุญาตให้ผู้พักอาศัยเฉพาะอาคารสามารถเข้าได้เท่านั้น โดยใช้ระบบคีย์การ์ด (รูปที่ 4)



รูปที่ 4 ผังแสดงพื้นที่ส่วนบุคคล และพื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยงอาคารเช่า

อาคารเซาท์มีห้องพัก จำนวนห้อง 76 ห้อง ขนาดตั้งแต่ 53.27 - 120 ตารางเมตร/1 ห้อง มี 7 ชั้น มีห้องว่างทั้งหมด 11 ห้อง จากจำนวนทั้งหมด รูปแบบห้องมี 2 รูปแบบ คือ North A Happy และ North B Corners (รูปที่ 5)



รูปที่ 5 แพลนห้องพักอาคารเซาท์

รูปแบบห้องพัก

รูปแบบห้องพักและบริเวณที่อยู่ของสุนัข โดยทำการศึกษาดูตัวอย่างห้องพักที่เลี้ยงสัตว์ 2 รูปแบบ ได้แก่

1. Type A ขนาด 53 ตารางเมตร

นอกจากนี้ภายในห้องพักยังมีอุปกรณ์ที่เพิ่มเติมมาในห้องสำหรับสัตว์ ได้แก่ พัดลมระบายอากาศ 1 จุด เพื่อป้องกันอาการ Heat Stroke และระบบเสียงตามสาย ตำแหน่งปลั๊กไฟสูงจากพื้น 50 เซนติเมตร (รูปที่ 6 และรูปที่ 7)



รูปที่ 6 แพลนห้องพัก Type A และ Type B



รูปที่ 7 สิ่งอำนวยความสะดวกที่เพิ่มเติมมาภายในห้องพัก

ภาคผนวก ต

ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายในสถานที่สำหรับสัตว์เลี้ยง และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้พักอาศัยที่เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยงกรณีตัวอย่าง เพื่องานวิทยานิพนธ์

เรื่อง แนวทางการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในห้องพักและบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง
ในอาคารที่ให้เลี้ยงสัตว์ในคอนโดมิเนียมย่านลาดพร้าว
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นางสาวปรางุณลี จันทรทอง

ลักษณะสภาพแวดล้อมในคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์กรณีตัวอย่าง

คอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์ ในประเทศไทยมีจำนวน 10 แห่ง จากศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ทำการเลือกคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์ตัวอย่างที่อาจจะเข้าไปเก็บข้อมูลได้ จำนวน 2 แห่ง ประกอบด้วย Maru เอกมัย 2 และ M จตุจักร โดยมีรายละเอียด ดังนี้

จากสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในคอนโดมิเนียมที่ให้เลี้ยงสัตว์ จำนวน 2 แห่งจากการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต ได้ผลดังนี้

1. มาร์ูเอกมัย 2 กรุงเทพมหานคร ฯ

มีห้อง 2 แบบ 1 Bedroom และ Duplex – 1 Bedroom สามารถเลี้ยงสัตว์ได้ มีจุดเด่นในเรื่องส่วนกลางที่ออกแบบมาให้พื้นที่ Indoor และ Outdoor มีความเชื่อมต่อกันมากขึ้น มีส่วนกลางที่หลากหลาย

ตารางที่ 1 ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน มาร์ูเอกมัย 2

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
การจัดพื้นที่สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ภายในห้องพักและระเบียง	1. การจัดพื้นที่ มีการใช้ผนังกระจกใสเข้ามกั้นส่วนระหว่างห้องนอน และส่วนต่าง ๆ ภายในห้อง ได้แก่ ห้องครัว และห้องรับแขก โดยไม่ใช้ผนังทึบ การตกแต่งในส่วนต่าง ๆ ใช้วัสดุที่คล้ายกระจก เพื่อให้ห้องมีความกว้าง และทำให้ห้องดูโล่งขึ้นมีการใช้เฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อิน และเพิ่มตู้เก็บของเป็นจำนวนมากแบบมีฝาเปิดปิด เพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง และเพิ่มเนื้อที่สำหรับให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่นมากขึ้น 2. ระเบียง ออกแบบให้ระเบียงมีระห่างระหว่างซี่ลูกกรงระเบียงไม่กว้างเกินไปปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
การระบายอากาศ และ กลิ่น	1. ภายในห้องพัก มีหน้าต่างขนาดใหญ่เพื่อรับลม และระบายอากาศ นอกจากนี้ยังใช้กระจกทดแทนการใช้ผนังทึบเพื่อลดกลิ่นอับที่เกิดภายในห้อง 2. ภายในอาคาร มีการออกแบบช่องลมให้เป็นส่วนหนึ่งของการตกแต่งเพื่อให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก และช่วยในเรื่องของกลิ่น	
วัสดุที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง	1. พื้น - กระเบื้องที่มีพื้นผิวด้าน ทำให้ไม่พื้นไม่ลื่นเหมือนกระเบื้องทั่วไป - วัสดุปูพื้น ทนความชื้น รอยขีดข่วน ทำความสะอาดง่าย และมีแรงหนีตทำให้ไม่ลื่นเหมาะกับให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น 2. ผนัง - วอลเปเปอร์แบบเช็ดทำความสะอาดได้ ที่มีโทนสีอ่อนทำให้ห้องดูโล่ง และทำเช็ดทำความสะอาดง่าย	
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	มีทางเดิน มีสนามหญ้าอยู่ระหว่าง 2 ผัง มีขนาดกว้างสัตว์เลี้ยงสามารถขับถ่าย และวิ่งเล่นได้อยู่บริเวณกลางแจ้ง นอกจากนี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเลี้ยง เช่น ที่ให้น้ำ และที่อาบน้ำ	
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง	1. ภายในห้องพัก เป็นประตูแบบ Digital Door Lock ใช้ได้ทั้งพาสเวิร์ด กุญแจ และคีย์การ์ด ซึ่งระบบคีย์การ์ดเหมาะสำหรับผู้ที่เลี้ยงสัตว์สามารถแตะคีย์การ์ดเข้ามาได้สะดวกโดยไม่ต้องใช้กุญแจไขเข้ามาเพื่อรักษาความปลอดภัย 2. พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง มีจุดอาบน้ำสำหรับสัตว์เลี้ยง ออกแบบมาในลักษณะคล้ายห้องอาบน้ำของคน	

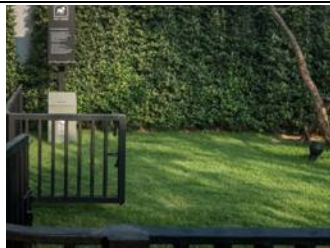
2. เอ็มจตุจักร กรุงเทพมหานคร ฯ

สามารถเลี้ยงสัตว์ได้ มี 2 ห้องมีขนาดตั้งแต่ 30.51 – 80.52 ตารางเมตร มีสิ่งอำนวยความสะดวก
วงจรมีการใช้เฟอร์นิเจอร์แบบบิวท์อิน เพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง

ตารางที่ 2 ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน เอ็ม จตุจักร

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
การจัดพื้นที่ สำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ ภายในห้องพัก และระเบียง	1. ภายในห้องพัก มีการใช้มีการใช้ผนังกระจกใสเข้ามาในส่วนระหว่างห้องนอน และส่วนต่าง ๆ ภายในห้อง โดยไม่ใช้ผนังทึบเพื่อให้ห้องมีความกว้าง และทำให้ห้องดูโล่งขึ้น 2. ระเบียง ใช้กระจกนิรภัยแบบใสกันแทนการใช้ซี่ลูกกรง เพื่อความปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง	  
การระบายอากาศ และกลิ่น	มีการใช้หน้าต่างประตูขนาดใหญ่เพื่อการระบายอากาศที่ดี และใช้กระจกทดแทนการใช้ผนังทึบเพื่อลดกลิ่นอับที่เกิดภายในห้อง	 
พื้นที่ส่วนกลาง สำหรับสัตว์เลี้ยง	เป็นสนามหญ้าขนาดกว้างกลางแจ้ง มีการแบ่งพื้นที่ ขั้วถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังมีสิ่ง อำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง และที่ทำกิจกรรม สำหรับสัตว์เลี้ยง และสัตว์เลี้ยงด้วย	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง	1. มีจุดขับถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ 2. มีถุงใส่ และที่ทิ้งมูลสัตว์ตามจุดต่าง ๆ ภายในพื้นที่ส่วนกลาง 3. มีลู่วิ่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และสัตว์เลี้ยง ที่ใช้วัสดุพื้นไม้สังเคราะห์	
จุดขับถ่าย	มีการแบ่งพื้นที่สำหรับจุดขับถ่ายโดยเฉพาะ ลักษณะเป็นพื้นที่หญ้า มีรั้วล้อมรอบไม่สูงมากนัก	

ลักษณะสภาพแวดล้อมกรณีตัวอย่างในโรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยง

รูปแบบภายในห้องพักสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ทำการเลือกโรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยงที่สามารถหาข้อมูลได้ จำนวน 3 แห่ง ได้ผลดังนี้

1. โคฟูกุ แค้ท โฮเทล

โคฟูกุ แค้ท โฮเทล เป็นโรงแรมแมวที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มีห้องพักแมว 42 ห้อง แบ่งห้องพักแมว เป็น 4 แบบ แมวสามารถพักได้ 1 ตัว ไปจนถึง 8 ตัว โดยมีการตกแต่งแบบบรรยากาศญี่ปุ่นทั้งหมด

ตารางที่ 3 ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายในโคฟูกุ แค้ท โฮเทล

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง	มีการจัดพื้นที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ มี 2 แบบ 1. มีลักษณะเป็นช่องสี่เหลี่ยมขนาดเล็ก กั้นด้วยระแนงไม้ มีประตูเป็นกระจกรอบไม้แบบบานพับเปิด - ปิด ภายในมีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น เบาะนอน ที่กินอาหาร น้ำ และมีต้นไม้ที่ปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง ซึ่งสัตว์เลี้ยงสามารถกินได้ นอกจากนี้ยังมีที่ขับถ่าย และที่เก็บอาหารสำหรับสัตว์เลี้ยงอีกจุดหนึ่ง และ 2. มีลักษณะใหญ่กว่าแบบแรก ใช้อะคริลิกใสกั้นมีประตูกระจกรอบไม้แบบบานพับเปิด - ปิด	

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
การระบายอากาศ และกลิ่น	มีการใช้เครื่องฟอกอากาศขนาดใหญ่ 1 เครื่อง บริเวณใกล้จุดที่สัตว์เลี้ยงอยู่อาศัย เพื่อช่วยในเรื่องการระบายอากาศ และลดปัญหาเรื่องกลิ่นไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง	
วัสดุที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง	1. ผนัง - อะคริลิกใส สามารถทนต่อแรงกระแทกได้ แต่ไม่กันรอยขีดข่วน ซึ่งปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยง	
การตกแต่ง	มีการออกแบบห้องสำหรับสัตว์เลี้ยง โดยใช้อะคริลิกใสกันดัดโค้งเข้ากับมุมของห้องให้สัตว์สามารถมองเห็นผู้เลี้ยง และลดอาการตื่นกลัวได้ นอกจากนี้ยังใช้กล่องแมวหรืออุปกรณ์ของสัตว์เลี้ยงมาตกแต่งให้เป็นส่วนหนึ่งของผนัง	
จุดถ่ายภาพ	มีการเจาะช่องที่พื้นเพื่อเชื่อมต่อจากพื้นที่ที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงมายังจุดถ่ายภาพ	
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง	1. มีเครื่องฟอกอากาศขนาดใหญ่ 1 เครื่อง 2. มีกล่องสำหรับให้ผู้เลี้ยงสัตว์พูดคุย และดูพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงติดตั้งในจุดที่สัตว์เลี้ยงอยู่ 3. มีจุดถ่ายภาพสำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ	

2. Pet Hotel Bangkok

Pet Hotel Bangkok เป็นโรงแรมรับฝากสัตว์เลี้ยงระดับ 5 ดาว สามารถรับสุนัขได้ตั้งแต่ 1 – 8 ตัว / 1 ห้องพัก ซึ่งมีการแบ่งประเภทของห้องพักตามประเภทของสัตว์เลี้ยงไว้

ตารางที่ 4 ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน Pet Hotel Bangkok

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง	1. พื้นที่อยู่สัตว์เลี้ยง มีการจัดพื้นที่อยู่สำหรับสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะ มีลักษณะเป็นช่องสี่เหลี่ยม ประตูเป็นกระจกใสแบบบานเปิด ออกแบบตามประเภทของสัตว์เลี้ยง คือ สำหรับประเภทสุนัขจะมีพื้นที่ขนาดเล็กกว่าประเภทแมว และสำหรับแมวจะมีพื้นที่สำหรับใส่คอนโดแมวด้วย ภายในจะมีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น เบาะนอน ที่กินน้ำ อาหาร และของเล่น มีการใช้ประตูบานเปิดเป็นกระจกใส	

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
การจัดพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง	2. พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง เป็นลานกว้าง สำหรับให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น มีกระจกใสกั้นเพื่อให้สัตว์เลี้ยงเลี้ยงสามารถมองเห็นผู้เลี้ยงด้านนอกได้ และกันสัตว์เลี้ยงออกไปจากบริเวณพื้นที่	
อุณหภูมิ	1. สามารถใช้ผนังควบคุมอุณหภูมิภายในห้องได้ 2. ติดพัดลมระบายอากาศบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่อาศัย	
การระบายอากาศและกลิ่น	มีการติดพัดลมระบายอากาศในบริเวณที่สัตว์เลี้ยงอยู่อาศัย นอกจากนี้ยังใช้พัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด เพื่อช่วยในเรื่องการระบายอากาศ และลดปัญหาเรื่องกลิ่นไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง	 
วัสดุที่เหมาะสมกับสัตว์เลี้ยง	ผนัง - แผ่นฉนวนสำเร็จรูป (Sandwich panel) กันน้ำ และทำความสะอาดง่าย กันความร้อน	
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	เป็นลานกว้างภายในอาคาร สำหรับให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น มีกระจกใสกั้นเพื่อให้สัตว์เลี้ยงเลี้ยงสามารถมองเห็นผู้เลี้ยงด้านนอกได้ และกันสัตว์เลี้ยงออกไปจากบริเวณพื้นที่	
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง	มีพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด	

3. The Dog Hotel BKK

The Dog Hotel BKK เป็นโรงแรมรับฝากสัตว์เลี้ยงระดับ 5 ดาว สามารถรับสุนัขได้ตั้งแต่ 1 – 8 ตัว / 1 ห้องพักซึ่งการแบ่งประเภทไว้ตามราคาที่กำหนด ซึ่งนอกจากมีที่รับฝากสัตว์เลี้ยงยังมีกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น สระว่ายน้ำ และสปาสำหรับสัตว์เลี้ยง

ตารางที่ 5 ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน The Dog Hotel BKK

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง	- มีสระว่ายน้ำขนาดใหญ่สำหรับสัตว์เลี้ยง	

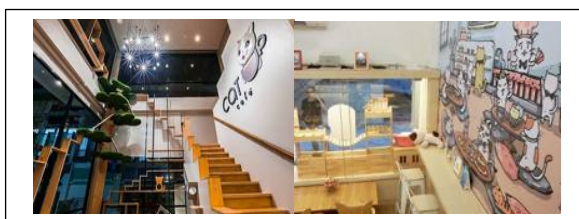
ลักษณะสภาพแวดล้อมกรณีตัวอย่างในคาเฟ่สัตว์เลี้ยง

รูปแบบภายในคาเฟ่

จากการศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ทำการเลือกคาเฟ่สำหรับสัตว์เลี้ยงที่สามารถหาข้อมูลได้ จำนวน 2 แห่ง ได้ผลดังนี้

1. Cat Up Café

Cat Up Café เป็นคาเฟ่แมวขนาดใหญ่ มี 2 ชั้น มีการตกแต่งด้วยรูปภาพของสัตว์เลี้ยง มีการใช้โชนสีที่ทำให้ดูอบอุ่น (รูปที่ 1)



รูปที่ 1 นำลักษณะเด่นของสัตว์เลี้ยงมาออกแบบ และใช้อุปกรณ์มาตกแต่งให้เป็นส่วน

ตารางที่ 6 ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน Cat Up Café

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
การระบายอากาศ และกลิ่น	มีการติดตั้งพัดลมระบายอากาศภายในมากกว่า 1 จุด และมีเครื่องฟอกอากาศขนาดใหญ่ตามจุดต่าง ๆ เพื่อช่วยในเรื่องการระบายอากาศ และลดปัญหาเรื่องกลิ่นไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง	

ตารางที่ 6 (ต่อ) ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน Cat Up Café

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
วัสดุที่เหมาะสมกับสัตว์ เลี้ยง	พื้น - โฉนดปูพื้น ทนความชื้น รอยขีดข่วน ทำความ สะอาดง่าย และมีแรงหนีตทำให้ไม่ลื่นเหมาะกับ ให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น	
การตกแต่ง	มีการใช้อุปกรณ์ของสัตว์เลี้ยงมาตกแต่งตามจุด ต่าง ๆ เช่น น้ำคอนโตแมว และบันไดแมวมา สร้างบรรยากาศให้เป็นมุมต้นไม้ และใช้สะพาน แมวมาติดบนเพดานให้เกิดความสวยงาม ซึ่ง สัตว์เลี้ยงก็สามารถมีพื้นที่วิ่งเล่นเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังนำลักษณะเฉพาะของสัตว์เลี้ยงมา ออกแบบตามจุดต่าง ๆ ทำให้เหมาะกับเป็นพื้นที่ สำหรับสัตว์เลี้ยง	
สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับสัตว์เลี้ยง	1. มีพัดลมระบายอากาศมากกว่า 1 จุด 2. มีเครื่องฟอกอากาศขนาดใหญ่ตามจุดต่าง ๆ	

2. Dog In Town

Dog In Town เป็นคาเฟ่สุนัขที่มีขนาดใหญ่ แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนคาเฟ่และสนามหญ้าสำหรับสัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น ด้านในคาเฟ่สำหรับขายอาหาร เครื่องดื่ม และเล่นกับสัตว์ มีการตกแต่งในสไตล์ลอฟท์ทำให้บรรยากาศภายในรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเอง และสนามหญ้าสำหรับสัตว์เลี้ยงเป็นสนามหญ้าขนาดใหญ่ ที่มีพื้นที่ให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น (รูปที่ 2)



รูปที่ 2 สภาพบรรยากาศภายในคาเฟ่สัตว์เลี้ยง

ตารางที่ 7 ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน Dog In Town

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
การระบายอากาศ และ กลิ่น	มีการตกแต่งโดยใช้กระจกแบบโปร่งแสง ทำให้แดดส่องเข้ามาภายในเพื่อลดกลิ่นอับ หรือ ช่วยในเรื่องกลิ่นที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง และใช้ เครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่มากกว่า 1 ตัว ทำให้ภายในมีการหมุนเวียนอากาศที่ดี	

ลักษณะสภาพแวดล้อมกรณีตัวอย่างในห้างสรรพสินค้าและคอมมูนิตีสำหรับสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ทำการเลือกห้างสรรพสินค้า และคอมมูนิตีสำหรับ สัตว์เลี้ยงที่สามารถหาข้อมูลได้ จำนวน 3 แห่ง ได้ผลดังนี้

1. เซ็นทรัลเฟสติวัล อีสต์วิลล์

เซ็นทรัลเฟสติวัล อีสต์วิลล์ เป็นศูนย์การค้าแบบเปิดโล่งมีทั้งภายในที่มีลักษณะคล้ายห้าง ทั่วไป และภายนอกที่เป็นพื้นที่เปิดโล่งแบบมีหลังคา สามารถนำสัตว์เลี้ยงเข้ามาภายในบริเวณได้ โดยมีพื้นที่บริการสำหรับสัตว์เลี้ยง

ตารางที่ 8 ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน เซ็นทรัลเฟสติวัล อีสต์วิลล์

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับ สัตว์เลี้ยง สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับสัตว์เลี้ยง	มี 2 จุด คือ 1. เป็นสนามหญ้าขนาดกว้าง กลางแจ้ง มีการแบ่งเขตทางเดินด้วยทราย นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น ของเล่นเสริมทักษะ และที่ทิ้งมูลสัตว์เลี้ยง และ 2. เป็นจุดขับถ่ายที่เป็นพื้นทรายผสมหิน และมีพื้นที่หญ้าบางส่วน	
	1. มีจุดขับถ่ายสำหรับสัตว์เลี้ยงมากกว่า 1 จุด 2. มีของเล่นเสริมทักษะสำหรับสัตว์เลี้ยง 3. มีจุดกินน้ำสำหรับสัตว์เลี้ยง 4. มีที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสำหรับสัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ 5. มีที่แขวนสายจูงตามจุดต่าง ๆ 6. มีตู้ขายอาหารอัตโนมัติสำหรับสัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ 7. มีทางเข้าเฉพาะสำหรับสัตว์เลี้ยง 8. มีรถเข็นสำหรับสัตว์เลี้ยง	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
จุดถ่ายภาพ	มีการแบ่งพื้นที่สำหรับจุดถ่ายภาพโดยเฉพาะ ลักษณะเป็นพื้นทรายผสมหิน และมีพื้นหญ้าบางส่วน และมีมุมส่วนตัวให้สัตว์เลียขบถ่ายภาพโดยเฉพาะ	

2. K Village

K Village เป็นคอมมูนิตีมอลล์ แห่งใหม่ในกรุงเทพฯ ฯ ที่มีกิจกรรมสำหรับสัตว์เลี้ยงหลายประเภท เช่น พื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยง ร้านขายของสัตว์เลี้ยง ร้านสปาสำหรับสัตว์เลี้ยง คาเฟ่ที่สามารถนำสัตว์เลี้ยงเข้าไปได้ โดยพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงมีสนามหญ้ากว้างแบบเปิดโล่งเพื่ออากาศถ่ายเทได้สะดวก และมีที่นั่งรอขณะที่สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่นหรือพื้นที่วิ่งเล่นของสัตว์เลี้ยง

ตารางที่ 9 ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน K Village

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง	1. มีจุดถ่ายภาพสำหรับสัตว์เลี้ยง 2. มีที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ 3. มีที่นั่งรอสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์	
จุดถ่ายภาพ	การแบ่งพื้นที่สำหรับจุดถ่ายภาพโดยเฉพาะ มีลักษณะเป็นพื้นหญ้า	

3. Trail And Tail

Trail And Tail เป็นคอมมูนิตีรูปแบบใหม่สำหรับคนและสัตว์เลี้ยงครบวงจรที่สุดแห่งแรกในประเทศไทย ภายในประกอบด้วย Dog Park สนามหญ้ากว้าง ขนาด 500 ตารางเมตร นอกจากนี้ยังมี Sensory Park ที่เป็นสวนสมุนไพร เช่น ตะไคร้ ใบเตย ผักชีลาว เพื่อให้สัตว์เลี้ยงได้ฝึกดมกลิ่น โดยไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์เลี้ยง โดยมีที่นั่งดูขณะที่สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่น Indoor Play สนามวิ่งเล่นในร่มสำหรับสัตว์เลี้ยง มีเครื่องปรับอากาศเพื่อความเย็นสบาย สามารถให้สัตว์เลี้ยงวิ่งเล่นได้ในขณะที่อากาศร้อนหรือฝนตก ภายในตกแต่งไปด้วยลานกว้าง ยกเพดานสูงเพื่อให้รู้สึกไม่อึดอัด และพื้นเป็นพื้นวอลเปเปอร์ที่สามารถทนต่อรอยขีดข่วนและความชื้นได้ดี นอกจากนี้ยังมีของ

เล่นสำหรับสัตว์เลี้ยว เช่น อุโมงค์ร้อน บ้านสัตว์เพื่อพักผ่อน ของเล่นฝึกทักษะต่าง ๆ Swimming Pool สระว่ายน้ำระบบน้ำเกลือในร่มที่ปลอดภัยต่อสัตว์เลี้ยว ขนาดกว้าง 4 เมตร ยาว 10 เมตร ลึก 1 เมตร ออกแบบให้พื้นที่โดยรอบสระเป็นพื้นทรายล้างกันสิ้นขณะสัตว์เลี้ยวขึ้นจากสระ และเป็นพื้นที่เปิดโล่งเพื่อการถ่ายเทอากาศที่ดี Dog Hotel โรงแรมสำหรับสัตว์เลี้ยวใช้สโตนพาสเทล เพื่อให้สัตว์เลี้ยวรู้สึกผ่อนคลาย นอกจากนี้ยังมีคลินิกสัตว์เลี้ยว สปา ร้านขายของรวมถึงร้านกาแฟ ที่สามารถนำสัตว์เลี้ยวมารับประทานอาหารได้อีกด้วย ภายในคาเฟ่ถูกตกแต่งในสไตล์ยุโรปมี 2 โซน คือ ด้านในที่เป็นห้องแอร์ตกแต่งด้วยเฟอร์นิเจอร์ที่ทำจากไม้ และหนังใช้สโตนทึบที่เป็นสีดำ และน้ำตาลซึ่งช่วยในการรักษาได้ง่าย ด้านนอกเป็นลานกว้างเปิดโล่งเพื่อให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก มีที่นั่งสำหรับรับประทานอาหารและให้สัตว์เลี้ยวสามารถวิ่งเล่นได้

ตารางที่ 10 ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน Trail And Tail

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยว	มี 2 บริเวณ 1.แบบกลางแจ้ง เป็นสนามหญ้ากลางแจ้ง ขนาดใหญ่ สำหรับให้สัตว์เลี้ยววิ่งเล่น และมีที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ และ 2. แบบในร่ม เป็นห้องขนาดใหญ่ มีเครื่องปรับอากาศ ซึ่งภายในมีอุปกรณ์สำหรับฝึกทักษะของสัตว์เลี้ยว นอกจากนี้ยังมีจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยวหลายชนิด เช่น สระว่ายน้ำ สปา สวนสมุนไพรสำหรับสัตว์เลี้ยว	
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยว	1. มีสนามหญ้าสำหรับให้สัตว์เลี้ยววิ่งเล่น 2 แห่ง คือ สนามหญ้างกลางแจ้ง และในร่ม 2. มีที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ 3. มีอุปกรณ์สำหรับฝึกทักษะสำหรับสัตว์เลี้ยว 4. มีจุดให้อาหาร และสำหรับน้ำสัตว์เลี้ยว 5. มีสระว่ายน้ำสำหรับสัตว์เลี้ยว	

ลักษณะสภาพแวดล้อมกรณีตัวอย่างในสวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยงในต่างประเทศ

จากการศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ทำการเลือกสวนสาธารณะสำหรับสัตว์เลี้ยงในต่างประเทศ จำนวน 2 แห่ง ได้ผลดังนี้

1. Silverlake Dog Park L.A.

Silverlake Dog Park L.A. ตั้งอยู่ในแอลเอ ประเทศอเมริกา ซึ่งเป็นสวนสาธารณะสำหรับสุนัขที่มีขนาดใหญ่ มีการแบ่งพื้นที่ตามประเภทของสุนัข คือ สุนัขขนาดเล็ก และสุนัขกลาง - ขนาดใหญ่ มีการใช้รั้วที่สูงมาก และมีความถี่ของรั้วทำให้สัตว์เลี้ยงสามารถปีนหรือหนีออกไปได้ยาก ประตุมีการใช้ล๊อคแบบ 2 ชั้น เพื่อกันสุนัขออกไปจากพื้นที่ได้ยากขึ้น ภายในมีขนาดที่กว้างมาก เหมาะสำหรับเป็นพื้นที่วิ่ง และขับถ่ายซึ่งเป็นพื้นดินทราย นอกจากนี้ยังมีที่นั่งให้ผู้ที่เลี้ยงสัตว์เลี้ยงสามารถมานั่งรอพูดคุย และรอขณะสัตว์เลี้ยงขับถ่าย นอกจากนี้ยังมีจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ ภายในพื้นที่

ตารางที่ 11 ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน Silverlake Dog Park L.A.

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	เป็นลานดินทรายกลางแจ้งที่มีขนาดใหญ่ แบ่งเป็น 2 โซน คือ โซนสุนัขขนาดเล็ก และโซนสุนัขขนาดใหญ่ ภายในมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง เช่น ที่อาบน้ำ และให้น้ำ อื่น ๆ	
รั้ว และประตูทางเข้า - ออก	1. รั้ว เป็นรั้วกันแบบเหล็กฉีกมีความสูงจากพื้นประมาณ 2 เมตร 2. ประตูทางเข้า - ออก เป็นประตูล๊อค 2 ชั้น ทำให้สัตว์เลี้ยงหลุดออกไปจากพื้นที่ได้ยากยิ่งขึ้น	
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง	- มีที่นั่งรอสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ - มีจุดอาบน้ำ และให้น้ำสัตว์เลี้ยง - มีที่ทิ้ง ที่เก็บ และถุงใส่มูลสัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ	

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
จุดถ่ายภาพ	บริเวณโดยรอบส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็นพื้นดินทราย มีหญ้าในบางจุด	

2. Taipei City Dog Sports Park

Taipei City Dog Sports Park ตั้งอยู่ที่เมืองไทเป ประเทศไต้หวัน เป็นสวนสาธารณะขนาดใหญ่ สามารถนำสัตว์เลี้ยงมาทำกิจกรรมได้ ซึ่งมีหลายจุด และภายในเป็นสนามหญ้ากว้าง มีที่นั่ง เหมาะสำหรับเป็นที่เดินเล่น และทำกิจกรรมร่วมกับสัตว์เลี้ยง บรรยากาศร่มรื่นเหมือนสวนสาธารณะทั่วไป มีจุดบริการสำหรับสัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ ภายในพื้นที่

ตารางที่ 12 ผลการสังเกตลักษณะสภาพแวดล้อมภายใน Taipei City Dog Sports Park

ประเด็น	ผลการสังเกต	ภาพประกอบ
พื้นที่ส่วนกลางสำหรับสัตว์เลี้ยง	เป็นสนามหญ้ากลางแจ้งขนาดใหญ่ มีหลายจุดภายในมีกิจกรรมสำหรับสัตว์เลี้ยง นอกจากนี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง และมีที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ให้นั่งรอ	
รั้ว และประตูทางเข้า - ออก	1. รั้ว เป็นรั้วกั้นแบบตาข่ายถี่ไม่สูงมาก ด้านบนรั้วทำให้แหลม เพื่อกันสัตว์เลี้ยงปีนขึ้นไป 2. ประตูทางเข้า - ออก เป็นประตูล็อก 2 ชั้น	
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสัตว์เลี้ยง	- มีที่นั่งสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ - มีอุปกรณ์ฝึกทักษะสำหรับสัตว์เลี้ยง - มีที่อาบน้ำ และที่ให้น้ำสัตว์เลี้ยง - มีที่ทิ้ง และถุงใส่มูลสัตว์เลี้ยงตามจุดต่าง ๆ	

ภาคผนวก ก

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะพรรณไม้ การจัดประเภทสัตว์เลี้ยง และอุปกรณ์สำหรับสัตว์เลี้ยง
ภายในคอนโดมิเนียมเพิ่มเติม

ลักษณะพรรณไม้ระดับที่เกี่ยวข้องในการจัดสภาพแวดล้อมในคอนโดมิเนียม

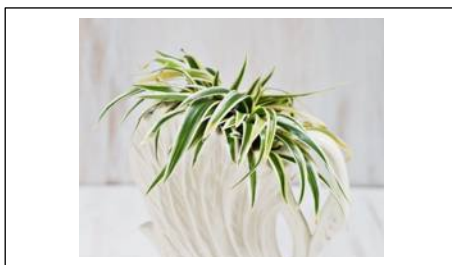
จากการศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ทำการจัดประเภทพรรณไม้สำหรับสัตว์เลี้ยงได้ 3 ประเภทสามารถหาข้อมูลได้ จำนวน 3 ประเภท ได้ผลดังนี้

1. พรรณไม้ระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตพบพรรณไม้ระดับที่สามารถปลูก และไม่ใช่อันตรายต่อสัตว์เลี้ยงจำนวน 7 ชนิด (บ้านไอเดีย. 2560) ได้แก่

1. ต้นเศรษฐีเรือนนอก

ต้นเศรษฐีเรือนนอก เป็นแถบยาวสีเขียว มีขลิบขาวตามขอบใบ ปลูกได้ทั้งภายนอก และภายใน มีลักษณะพุ่มใบที่ยาวรุงรัง (รูปที่ 1) จึงทำให้สัตว์เลี้ยงชอบกัดเล่น พืชชนิดนี้ไม่มีพิษแต่มีฤทธิ์หลอนประสาทอย่างอ่อน หากสัตว์เลี้ยงกินเข้าไปในปริมาณมากอาจทำให้เกิดอาการท้องเสียและอาเจียนได้



รูปที่ 1 ต้นเศรษฐีเรือนนอก

2. ต้นนกกระทา

ต้นนกกระทา เป็นไม้พุ่มขนาดเล็ก มีรูปร่างใบกลมรี (รูปที่ 2) นิยมปลูกเพื่อเพิ่มความสดชื่นในภายในห้อง ปลูกในกระถางที่มีขนาดเล็ก ซึ่งเป็นหนึ่งในชนิดพืชที่ ASPCA ทำวิจัยแล้วว่าปลอดภัยสำหรับสัตว์เลี้ยง



รูปที่ 2 ต้นนกกกระทา

3. ต้นเปเปอโรเมียใบป้าน

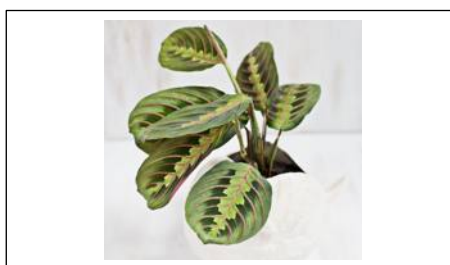
ต้นเปเปอโรเมียใบป้าน เป็นไม้ประดับใบเดี่ยว มีลักษณะใบกลมรูปรีถึงรูปไข่ ขอบใบเรียบ แผ่นใบหนา มีสีเขียวเข้ม (รูปที่ 3) นิยมไว้ตามจุดต่าง ๆ ของห้องพักไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์เลี้ยง ซึ่งต้องระวังการถูกขยี้จากสัตว์เลี้ยงหากวางเอาไว้ในจุดที่เอื้อมถึง



รูปที่ 3 เปเปอโรเมียใบป้าน

4. ต้นแววมยุรา

ต้นแววมยุรา เป็นพืชพันธุ์ไม้ประดับกึ่งเลื้อยกิ่งคลุมดิน เจริญเติบโตและดูแลรักษาง่าย มีใบด้านหน้าสีเขียวเข้มสลับลายเขียวอ่อนหรือน้ำตาล มีเส้นใบสีชมพูอมม่วงตัด ส่วนหลังใบสีเขียวอมแดงหรือม่วงมีลายสลับเช่นเดียวกัน ลวดลายและสีที่สวยงามคล้ายหางนกยูง (รูปที่ 4) เหมาะสำหรับนำมาปลูกไว้เพื่อความสวยงามในห้องพัก



รูปที่ 4 ต้นแววมยุรา

5. ต้นเฟิร์นใบมะขาม

ต้นเฟิร์นใบมะขาม เป็นพืชชนิดหนึ่งที่มีใบเป็นจำนวนมาก มีก้านยาว มีความยืดหยุ่น (รูปที่ 5) จึงเป็นที่สนใจของสัตว์เลื้อย ซึ่งไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์ แต่มีข้อควรระวังคือเลือกตำแหน่งในการวางให้ห่างจากสัตว์เลื้อย คงนำไปใส่ตระกร้าหรือกระเช้าไว้แขวนได้ โดยตำแหน่งที่วางควรเลือกบริเวณที่มีความชื้นสูง เพื่อเพิ่มความสดชื่นให้กับห้องพักได้



รูปที่ 5 ต้นเฟิร์นใบมะขาม

6. ต้นปาล์มประดับหรือหมากเหลือง

ต้นปาล์มประดับหรือหมากเหลือง ไม้ประดับก้านยาวใบแหลมมีความพริ้วไหว เมื่อโดนลมพัดผ่าน (รูปที่ 6) เป็นพรรณไม้อีกชนิดที่สัตว์เลื้อยชื่นชอบและกัดแทะ ซึ่งปลอดภัยต่อสัตว์เลื้อย



รูปที่ 6 ต้นปาล์มประดับหรือหมากเหลือง

7. ต้นปาล์มหางม้า หรือ ต้นแส้ม้า

ต้นปาล์มหางม้า หรือ ต้นแส้ม้า เป็นไม้ประดับทรงพุ่มทรงมีรูปร่างแปลกตา ใบแหลมเหมือนหางม้ามี่ลักษณะเป็นเส้น ๆ ฝอย ๆ (รูปที่ 7) เป็นพรรณไม้ที่สัตว์เลื้อยชื่นชอบในการเล่นและกัดแทะ ไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์เลื้อย



รูปที่ 7 ต้นปาล์มหางม้า หรือต้นแส้ม้า

2. พืชประดับที่เป็นอันตรายต่อสัตว์เลี้ยง

จากการศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตพบพืชประดับที่เป็นอันตรายต่อสัตว์เลี้ยงจำนวน 15 ชนิด (TERRABKK. 2562) ได้แก่

1. ต้นบอนสี

ต้นบอนสี ไม้ประดับ มีลักษณะเป็นหัวหรือเหง้า ใบมีรูปทรงและสีที่สวยงามแปลกตา (รูปที่ 8) นิยมปลูกเป็นไม้ประดับในที่ร่ม หากสัตว์เลี้ยงเผลอไปกัดกินอาจทำให้ระบบทางเดินหายใจติดขัดหรืออาจเป็นอันตรายถึงชีวิต



รูปที่ 8 ต้นบอนสี

2. ต้นสาวน้อยประแป้ง

ต้นสาวน้อยประแป้ง ไม้ประดับ ลำต้นมีลักษณะเป็นทรงกระบอกสีเขียว แผ่นใบสีเขียวบริเวณกลางใบสีขาวหรือเขียวอ่อน (รูปที่ 9) นิยมปลูกในกระถางสำหรับประดับในอาคาร น้ำยางของสาวน้อยประแป้ง หากมีการสัมผัสทำให้เกิดการระคายเคืองผิวหนัง เกิดผื่นแดง เมื่อเข้าสู่ร่างกายจะทำให้เกิดอาการปวดร้อนในระบบทางเดินอาหาร ซึ่งจะมีผลทั้งในมนุษย์และสัตว์เลี้ยง



รูปที่ 9 ต้นสาวน้อยประแป้ง

3. ต้นจามจุรี

ต้นจามจุรี ไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ มีขนาดสูงประมาณ 15 – 20 เมตร ยอดแผ่เป็นพุ่มกว้าง เมล็ดแบนสีน้ำตาลเข้มปนดำเป็นมัน (รูปที่ 10) หากสัตว์เลี้ยงกินเข้าไปทำให้เกิดอาการคลื่นไส้อาเจียน ปวดท้อง ตาพร่า อาการรุนแรงอาจมีอาการชักร่วมด้วย



รูปที่ 10 ต้นจามจุรี

4. ต้นยี่โถ

ต้นยี่โถ เป็นไม้พุ่ม มีขนาดสูง 2 – 5 เมตร ส่วนดอกมีขนาดใหญ่ และมีสีส้มที่สวยงาม มีสีชมพู สีขาว และสีแดง (รูปที่ 11) หากสัตว์เลี้ยงกินเข้าไปจะทำให้เกิดอาการท้องเสีย ชื่นรุนแรง กล้ามเนื้อสั่น ระบบทางเดินหายใจทำงานผิดปกติ และอาจเกิดภาวะหัวใจล้มเหลว



รูปที่ 11 ต้นยี่โถ

5. ต้นรำเพย

ต้นรำเพย ไม้พุ่มขนาดเล็ก มีขนาดสูงประมาณ 2 – 4 เมตร ใบเดี่ยว ออกดอกเป็นช่อที่ปลายกิ่ง ทุกส่วนมีน้ำยางสีขาว ต้น ผล เมล็ด ราก และเปลือก (รูปที่ 12) หากสัมผัสโดนจะทำให้เป็นผื่นแดง แสบ และคัน อาจทำให้อัศจรรย์การเต้นของหัวใจผิดปกติจนอันตรายถึงแก่ชีวิตได้



รูปที่ 12 ต้นรำเพย

6. ต้นปรง

ต้นปรง เป็นไม้ประดับมีเปลือกสีน้ำตาลลักษณะเป็นใบประกอบ ยาว และแคบ มีปลายใบแหลม (รูปที่ 13) หากมีส่วนใดส่วนหนึ่งเข้าสู่ร่างกาย ทำให้สัตว์เลี้ยงถ่ายออกมาเป็นสีดำ ระบบอวัยวะภายในพองขึ้น ทำลายระบบประสาท และส่งผลทำให้ตับล้มเหลว รากและเมล็ดของต้นนี้ ทำให้มีอาการปวดศีรษะ อาเจียน หายใจขัดข้องและอาจเสียชีวิตได้



รูปที่ 13 ต้นปรง

7. ต้นผักบุ้ง

ต้นผักบุ้ง เป็นไม้น้ำและไม้ล้มลุก มีลักษณะลำต้นทอดเลื้อย สีเขียวกลวง รสชาติหวานกรอบ และมีกลิ่นเฉพาะตัว (รูปที่ 14) นิยมนำมาประกอบอาหาร ซึ่งสำหรับสัตว์เลี้ยง ยางที่อยู่ใตผักบุ้งทำให้ระบบทางเดินอาหารทำงานผิดปกติ หายใจติดขัด กล้ามเนื้อกระตุก เบื่ออาหาร และอาจเกิดภาพหลอนได้



รูปที่ 14 ต้นผักบุ้ง

8. ต้นพลูด่าง

ต้นพลูด่าง เป็นไม้เลื้อยอิงอาศัย ลำต้นกลมเป็นข้อ ซึ่งใบมีลักษณะคล้ายรูปหัวใจ หนา และอวบน้ำ (รูปที่ 15) หากสัตว์เลี้ยงกินเข้าไปทำให้เกิดการระคายเคืองภายในช่องปาก เกิดภาวะน้ำลายหลังมากผิดปกติ อาเจียน และกลืนอาหารลำบาก



รูปที่ 15 ต้นพลูด่าง

9. ต้นว่านหางจระเข้

ต้นว่านหางจระเข้ เป็นไม้ล้มลุกลักษณะเป็นข้อและปล้องสั้น โคนใบใหญ่ ปลายใบแหลม ขอบใบมีหนามแหลม และข้างในใบเป็นวุ้นสีเขียวยาว (รูปที่ 16) ซึ่งเมื่อสัตว์เลี้ยงได้รับพิษเข้าไปจะทำให้เกิดอาการท้องเสีย อ่อนเพลีย ชี้น้ำลาย อาเจียน เบื่ออาหาร ตัวสั่น และทำให้สีของปัสสาวะเปลี่ยนไปจากเดิม



รูปที่ 16 ต้นว่านหางจระเข้

10. ต้นว่านสี่ทิศ

ต้นว่านสี่ทิศ เป็นไม้ดอกพุ่ม มีขนาดสูงประมาณ 35 – 60 เซนติเมตร มีลำต้นเป็นหัวหรือเหง้าอยู่ใต้ดินและดอกจะออกเป็นช่อที่ปลายก้าน (รูปที่ 17) บริเวณดอกจะเป็นส่วนที่มีพิษต่อสัตว์เลี้ยง ทำให้มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ท้องเสีย เบื่ออาหาร และเกิดภาวะน้ำลายหลังมากผิดปกติ



รูปที่ 17 ต้นว่านสี่ทิศ

11. ต้นราตรี

ต้นราตรี เป็นไม้พุ่มขนาดกลาง สูงประมาณ 3 – 4 เมตร เปลือกลำต้นมีสีเทาอ่อนปนขาว แตกกิ่งก้านจำนวนมากเป็นพุ่ม (รูปที่ 18) โดยผลและใบมีพิษ ทำให้เกิดอาการท้องเสีย อาเจียน และกล้ามเนื้อเกร็ง ซึ่งมีพิษต่อหัวใจ และอาจอันตรายถึงชีวิตได้



รูปที่ 18 ต้นราตรี

12. ต้นชวนชม

ต้นชวนชม เป็นไม้พุ่ม มีขนาดสูงประมาณ 1 – 1.5 เมตร ลำต้นและกิ่งก้านมีลักษณะกลมเรียบสีเขียวแกมเทา ออกดอกเป็นช่อสั้นตรงปลายกิ่ง (รูปที่ 19) นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ ซึ่งต้นเปลือกและเมล็ดทุกส่วนมีน้ำยางขาว เมื่อสัตว์เลี้ยงกัดหรือกินเข้าไปจะมีผลต่อการเดินของซีพจร และอาจทำให้เกิดอันตรายถึงชีวิตได้



รูปที่ 19 ต้นชวนชม

13. ต้นบานบุรี

ต้นบานบุรี เป็นไม้พุ่มกึ่งเลื้อย มีขนาดสูงประมาณ 2 – 4.5 เมตร ลำต้นหรือเถา มีลักษณะกลมเรียบและมีสีน้ำตาล (รูปที่ 20) ทุกส่วนของต้นมียางสีขาวข้น ซึ่งเป็นพิษต่อสัตว์เลี้ยงเมื่อโดนหรือสัมผัสทำให้ระคายเคือง หากได้รับเข้าไปในปริมาณมากมีผลต่อการทำงานของหัวใจ



รูปที่ 20 ต้นบานบุรี

14. ต้นเทียนหยด

ต้นเทียนหยด เป็นไม้พุ่ม มีขนาดสูงประมาณ 1 – 3 เมตร กิ่งมีลักษณะกึ่งเลื้อยมีหนามเล็กน้อย ออกดอกเป็นช่อตามซอกใบและปลายกิ่ง (รูปที่ 21) ส่วนใบ ผล และเมล็ดมีพิษ หากสัตว์เลี้ยงกินเล็กน้อยจะมีอาการคลื่นไส้หรืออาเจียน หากถ้าได้รับในปริมาณมากทำให้เกิดไข้สูง กล้ามเนื้ออ่อนแรง การไหลเวียนเลือดไม่สม่ำเสมอ และอาจทำให้ชักได้



รูปที่ 21 ต้นเทียนหยด

15. ต้นไฮเดรนเยีย

เป็นไม้พุ่ม มีขนาดสูงประมาณ 0.5 – 2 เมตร มีลักษณะแตกกิ่งก้านเป็นพุ่มกว้าง แผ่นใบสีเขียวค่อนข้างหนา ออกดอกเป็นช่อตามปลายยอด (รูปที่ 22) นิยมปลูกเป็นไม้ประดับหรือไม้ตัด

ดอก หากสัตว์เลี้ยงกินเข้าไปเล็กน้อยทำให้เกิดอาการมึนงง แต่ถ้าได้รับในปริมาณที่มากจะทำให้คลื่นไส้ หายใจลำบาก และหมดสติได้



รูปที่ 22 ต้นไฮเดรนเยีย

3. พรรณไม้ประดับที่สัตว์เลี้ยงสามารถทานได้

จากการศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตพบพรรณไม้ประดับที่เป็นอันตรายต่อสัตว์เลี้ยงจำนวน 2 ชนิด (kapook. 2562) ได้แก่

1. ต้นข้าวสาลีอ่อน

ต้นข้าวสาลีอ่อน เป็นพืชล้มลุก ลักษณะเป็นกอล้ายต้นหญ้าเรียงตัวกันหนาแน่น ลำต้นเรียบ มีสีเขียวเข้ม (รูปที่ 23) สามารถเพาะปลูกได้ง่ายด้วยการเพาะเมล็ดหว่านลงดิน และรดน้ำเหมาะกับการปลูกในที่ที่มีแสงน้อยหรือริมหน้าต่าง ใช้เวลาในการเจริญเติบโตประมาณ 4 - 5 วัน ไม่ควรปล่อยให้ต้นข้าวสาลีแก่เกิน 7 วัน เพราะใบจะแข็งและหยาบ ควรใช้กรรไกรตัดเล็มต้นเก่าทิ้งครึ่งต้น เพื่อให้ต้นแตกใบใหม่ให้สัตว์เลี้ยงกินได้อีกครั้ง ประโยชน์ คือ มีไฟเบอร์สูงช่วยในการขับถ่าย ช่วยขจัดก้อนขน ช่วยปรับสมดุลในร่างกาย ช่วยสมานแผล



รูปที่ 23 ต้นข้าวสาลีอ่อน

2. ต้นไผ่เงิน

ต้นไผ่เงิน เป็นไผ่ขนาดเล็ก มีลักษณะเป็นพุ่มเล็ก ลำต้นสีเขียว และมีข้อปล้องชัดเจน (รูปที่ 24) สามารถปลูกในดินทุกชนิด ชอบน้ำมาก และชอบแดดจัด มีประโยชน์ต่อร่างกายของสัตว์

เลี้ยง ช่วยในการขับถ่าย ลดความเจ็บปวด การอักเสบ บาดแผลในกระเพาะหรือลำไส้ และช่วยป้องกันก้อนขนที่อุดตันในลำไส้



รูปที่ 24 ตั้นไผ่เงิน

ลักษณะการจัดประเภทสัตว์เลี้ยงในคอนโดมิเนียม

จากการศึกษาข้อมูลประเภทสัตว์เลี้ยงภายในคอนโดมิเนียม ตามข้อบัญญัติกรุงเทพ ฯ สามารถแยกได้ 4 ประเภท ตามสายพันธุ์และขนาดของสัตว์เลี้ยง (สำนักงานสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม. 2548) ได้ผลดังนี้

สุนัข

1. พันธุ์เล็ก (S)

พันธุ์เล็ก มีความสูงที่น้อยกว่า 46 เซนติเมตร น้ำหนักโตเต็มวัยอยู่ระหว่าง 4 – 10 กิโลกรัม และมีอายุที่ยืนยาวถึง 14 – 16 ปี ใช้พื้นที่น้อยในการเลี้ยงดู สามารถพกพาไปไหนมาไหนได้สะดวก เหมาะกับเลี้ยงในคอนโดมิเนียม

พันธุ์เล็ก มี 14 สายพันธุ์ ได้แก่ Boston Terrier , Chihuahua , Jack Russell Terrier , Maltese , Miniature Poodle , Miniature Schnauzer , Papillon , Pomeranian , Pug , Shih Tzu , Shiba Inu , Spitz , West Highland Terrier , Yorkshire Terrier.

2. พันธุ์กลาง (M)

พันธุ์กลาง มีความสูงระหว่าง 46 – 61 เซนติเมตร น้ำหนักโตเต็มวัย (12 เดือน) อยู่ระหว่าง 11 – 25 กิโลกรัม และมีช่วงอายุระหว่าง 10 – 12 ปี ใช้พื้นที่ในการเลี้ยงมากกว่าพันธุ์เล็ก เหมาะสำหรับเลี้ยงในคอนโดมิเนียม

พันธุ์กลาง มี 17 สายพันธุ์ ได้แก่ American Cocker Spaniel , Australian Cattle Dog , Basenji , Basset Hound , Beagle , Dachshund , English Bulldog , English Cocker Spaniel , Pekingese , King Charles Spaniel , Pekingese , Scottish Terrier , Shar-Pei , Standard Poodle , Standard Schnauzer , Thai Ridgeback , Welsh Corgi.

3. พันธุ์ใหญ่ (L)

พันธุ์ใหญ่ มีความสูงระหว่าง 53 – 81 เซนติเมตร น้ำหนักโตเต็มวัย (12 เดือน) 26 กิโลขึ้นไป และมีช่วงอายุระหว่าง 10 – 12 ปี จำเป็นต้องใช้พื้นที่ในการเลี้ยงที่มีขนาดใหญ่ จึงไม่เหมาะกับการเลี้ยงในคอนโดมิเนียม

พันธุ์ใหญ่ มี 15 สายพันธุ์ ได้แก่ Alaskan Malamute , Bloodhound , Bullmastiff , Chow-Chow , Collie , Dalmatian , Great Dane , Great Pyrenees , Golden Retriever , Labrador Retriever , Newfoundland , Old English Sheepdog , Samoyed , Saint Bernard , Siberian Husky.

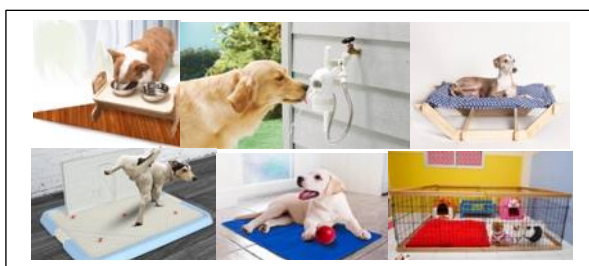
4. สายพันธุ์ที่ไม่สามารถเลี้ยงได้ในคอนโดมิเนียม

สายพันธุ์ที่ไม่สามารถเลี้ยงได้ในคอนโดมิเนียม เนื่องจากเป็นสายพันธุ์ที่มีนิสัยดุร้าย ก้าวร้าว และขนาดยักษ์ จึงมีกฎหมายในคอนโดที่กำหนดไว้ว่าไม่สามารถเลี้ยงได้ มีจำนวนทั้งหมด 11 สายพันธุ์ ได้แก่ American Pit Bull Terrier , American Staffordshire Terrier , Bull Terrier , Thai Bangkaew , Akita , Doberman Pinscher , Fila Brasileiro , German Shepherd , Neapolitan Mastiff , Rottweiler , Tibetan Mastiff.

ลักษณะอุปกรณ์ของสัตว์เลี้ยงภายในคอนโดมิเนียม

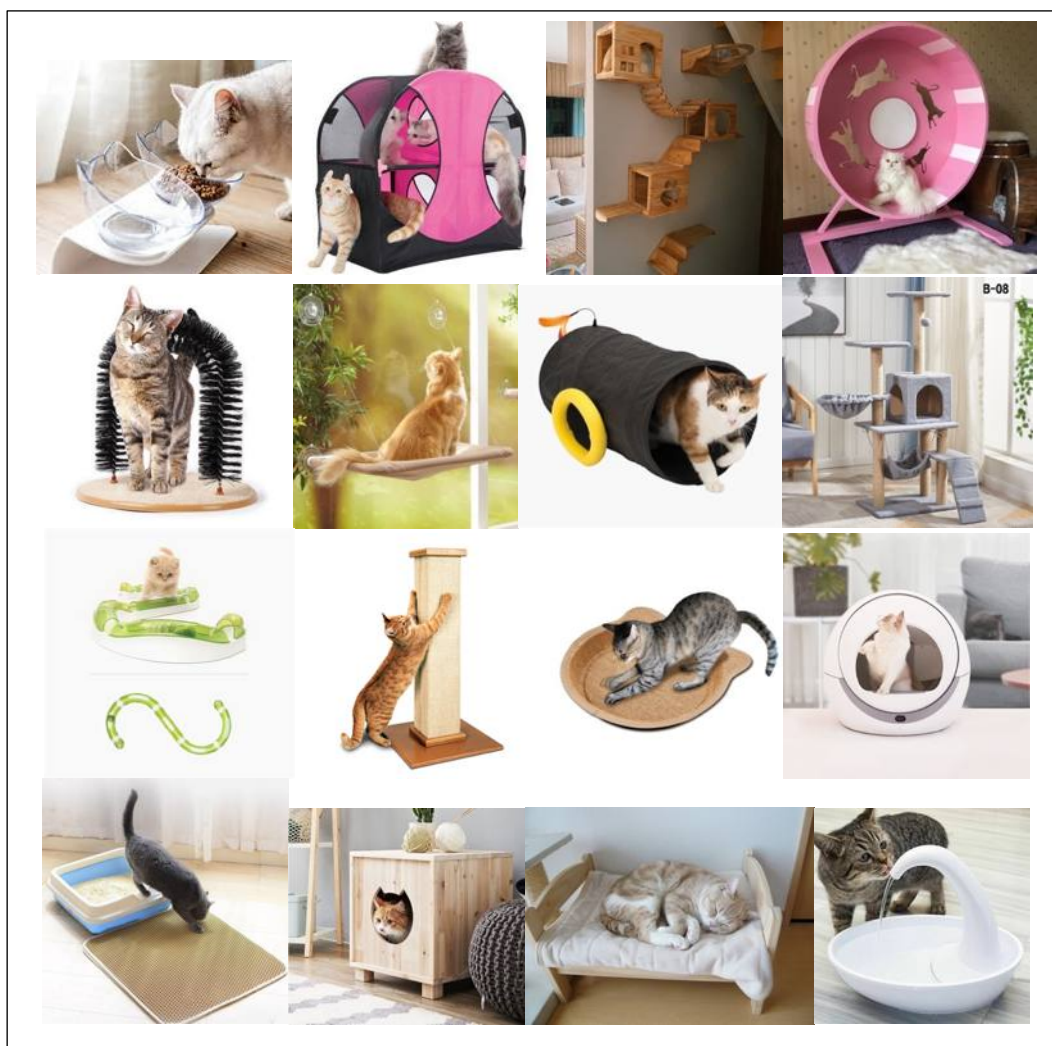
จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอุปกรณ์ของสัตว์เลี้ยง (Mayeveshop. 2564) สามารถแยกได้ 2 ประเภท ได้ผลดังนี้

1. อุปกรณ์สำหรับสุนัข ได้แก่ ที่ใส่น้ำ และอาหาร แผ่นรองฉี่ ถุงเก็บมูลสัตว์เลี้ยง ของเล่น เครื่องให้น้ำอัตโนมัติหรือน้ำพุ ของเล่น เช่น ที่ลับเล็บแบบบันไดขึ้นเตียง กิ่งไม้สำหรับแทะ ลูกบอล ที่นอน เบาะนอน ถาดรองฉี่หรือห้องน้ำสุนัข บ้านสุนัข คอกหรือกรง ที่นอนเย็น สำหรับให้สุนัขคลายร้อน รถเข็นหรือกระเป๋าสานสำหรับนำสุนัขออกไปข้างนอก และปอกคอ สายจูง ที่ครอบปาก ปลอกคอกันเลีย และชุดแต่งกาย (รูปที่ 1)



รูปที่ 1 ตัวอย่างอุปกรณ์สำหรับสุนัข

2. อุปกรณ์สำหรับแมว (Mayeveshop. 2564) ได้แก่ ที่ใส่อาหารแมว ไม้ตักแมว หนู ทรายแมว เครื่องให้น้ำอัตโนมัติหรือน้ำพุ ปอกคอ สายจูง ชุดแต่งกาย รถเข็น หรือ กระเป๋า สำหรับพาออกไปข้างนอก ที่นอน เบาะนอน บ้านแมว กรง ถาดนอน กระบะทรายหรือห้องน้ำแมว ที่ลับเล็บ รางบอล คอนโดแมว อุโมงค์แมว ที่ส่องนก สวนสนุกแมว ประตุแปรงช่วยนวดผ่อนคลาย กล้องแมว ติดผนัง และวงล้อแมว



รูปที่ 2 ตัวอย่างอุปกรณ์สำหรับแมว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	ปราณชลี จันทร์ทอง
วัน เดือน ปีเกิด	13 พฤศจิกายน 2537
ที่อยู่	32 หมู่ 1 ตำบลหน้าเมือง อ.เกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี 84140 โทร. 081-270-0286
ประวัติการศึกษา	2560 ปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานฤมิตรศิลป์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ประสบการณ์การทำงาน	2560 บิ๊กสตีป อีเวนท์ (Creative Design) 2561 โต๊ะกลม ออแกไนซ์ (Co. Project) 2562 – ปัจจุบัน วิวมกราสสมุย (หุ้นส่วน)
ผลงานวิจัย	ปราณชลี จันทร์ทอง และเบญจมาศ ภูอินทร์. 2564. “การประเมินสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก และพื้นที่ส่วนกลางในอาคาร ที่ให้เลี้ยงสัตว์ในแอปพลิเคชันโดมิเนียม ลาดพร้าว 101 จังหวัดกรุงเทพมหานคร” หนังสือบทความวิจัยในโครงการประชุมวิชาการ ระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 12 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ฉบับที่ 12 พ.ศ.2564